

QTin

จากพระสิริสุกกางเขน

เพราะว่าบุตรมนุษย์
ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ
แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติคนอื่น
และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่
คนจำนวนมาก (มาระโก 10:45)

คู่มือการใช้งาน QTin

1.อธิษฐาน : ค้นหาสถานที่ และเวลาที่เงียบสงบ และอธิษฐานขอการนำจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ก่อนการใคร่ครวญขอพระคัมภีร์ประจำวันและอธิษฐานขอข้อความของพระเจ้าในข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

2.อ่านข้อพระคัมภีร์ : อ่านพระคัมภีร์อย่างละเอียด คุณอาจเข้าใจได้ โดยไม่ต้องมีความรู้เรื่องพระคัมภีร์มากนัก แต่เป็นประโยชน์มากหากศึกษาคำอธิบาย หรือพจนานุกรมเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง และผู้คนที่สำหรับการใคร่ครวญ อย่างลึกซึ้ง และการนำไปประยุกต์ใช้

3.จดบันทึกการเฝ้าเดี่ยว : สร้างนิสัยในการจดบันทึกความคิดคำถาม และความรู้สึกของคุณ เมื่ออ่านข้อพระคัมภีร์ เขียนพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่คุณในวันนี้ นั่นเป็นการเติบโตทางจิตวิญญาณของคุณ

4.บทสรุปข้อพระคัมภีร์ : สรุปข้อพระคัมภีร์สั้น ๆ (3-4 บรรทัด) หลังจากอ่านพระคัมภีร์หลายครั้ง การฝึกเช่นนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจข้อความประจำวันได้ชัดเจน

5.คำถาม : ถามคำถามในข้อที่ทำให้คุณประทับใจหรือกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นการใคร่ครวญที่ดี เริ่มต้นด้วยคำถามที่ดี เมื่อคิดถึงคำถามคุณสามารถคิด และย่อยข้อความที่พระเจ้าประทานให้คุณในข้อพระคัมภีร์ประจำวันได้

6.ใคร่ครวญ : พระคัมภีร์ไม่ได้เป็นเพียงหนังสือประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นพระวจนะของพระเจ้า

เจ้าที่ประทานแก่เรา ในวันนี้เราควรฟังและปฏิบัติตามในการดำเนินชีวิตประจำวัน จงตั้งใจฟังสิ่งที่พระเจ้ากำลังพูดกับคุณสารภาพบาปของคุณต่อพระเจ้าด้วยใจถ่อม และคิดว่าคุณจะนำข้อความของพระเจ้าในแต่ละวันไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันของคุณที่เต็มไปด้วยปัญหาได้อย่างไร

7.การนำไปใช้ : การนำไปใช้คือเป้าหมายสูงสุดของการเฝ้าเดี่ยวจดบันทึก สิ่งที่คุณจะทำตามพระคัมภีร์ประจำวัน และพยายามอย่างเต็มที่เพื่อนำไปปฏิบัติในการนำไปใช้นี้ คุณจะสัมผัสกับการฟื้นฟูด้วยพลังแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งเป็นยาที่ดีที่สุดสำหรับชีวิตบาปของเรา

8.อธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ : การอธิษฐานตามข้อพระคัมภีร์ในแต่ละวัน ขอความเมตตาจากพระเจ้าเกี่ยวกับความอ่อนแอของคุณ ความช่วยเหลือจากพระองค์ในการนำไปใช้ และการทรงสถิตของพระองค์ในชีวิตของคุณ นอกจากนี้จงอธิษฐานเพื่อครอบครัว คริสตจักร ประเทศและโลกของคุณด้วย

9.อ่านการตีความ : หลังจากใคร่ครวญขอพระคัมภีร์แล้วให้อ่านการตีความด้วยเช่นกัน พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะทรงนำคุณเข้าสู่ความจริง เมื่อคุณเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระวจนะของพระองค์

10.แบ่งปันพระคุณ : คำพยานชีวิตที่จะแบ่งปันพระคุณพระเจ้าประทานแก่คุณ ครอบครัว และคนรอบข้าง คุณจะได้รับพระพรจากการเชื่อวางใจ การทรงสถิต และชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

สารบัญ

คู่มือการใช้งาน Qtin	1	คำพยาน : คุณอมิตา.....	17
บทนำ.....	4	คำพยาน : คุณสุวิภัทร.....	18
คำพยาน : คุณไกรวุฒิ.....	13	คำพยาน : คุณแอม.....	19
คำพยาน : คุณคุณวกุล.....	14	คำพยาน : คุณอรทัย.....	20
คำพยาน : คุณธนพรรณ.....	15	เฝ้าเดี่ยว เดือนพฤษภาคม.....	21
คำพยาน : คุณศศิธร.....	16	เฝ้าเดี่ยว เดือนมิถุนายน.....	145

2026

มิถุนายน

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

บทเฝ้าเดี่ยว ปี 2026

เดือน 01-02 : กิจการ, สดุดี, เยเรมีย์, ยูดา

เดือน 03-04 : โยนาห์, นาฮูม, 1 เปโตร, สดุดี, มาระโก, มัทธีว

เดือน 05-06 : มาระโก, สดุดี, เอเสรา

เดือน 07-08 : เอเสรา, ซามูเอล

เดือน 09-10 : ซามูเอล, ธรรมบัญญัติ

เดือน 11-12 : ธรรมบัญญัติ, สดุดี, 1 โครินธ์

การดำเนินชีวิตในฐานะคริสเตียนในยุค AI

ปัจจุบันเรากำลังใช้ชีวิตอยู่ในยุคของปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ซึ่งในขณะนี้ AI ไม่เพียงแต่เข้ามามีบทบาทในด้านการแพทย์และอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังรุกล้ำเข้าไปในขอบเขตของความคิดสร้างสรรค์อย่างงานศิลปะด้วย ในปี 2023 ณ คริสตจักรแห่งหนึ่งในเมืองออสติน รัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการใช้ AI ในการนำนมัสการในวันอาทิตย์ และยังมีบททดลองในลักษณะที่คล้ายกันนี้ในประเทศฟินแลนด์และเยอรมนีด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า AI กำลังก้าวข้ามเส้นกั้นแห่งความเชื่อที่เคยเชื่อกันว่ามีเพียงมนุษย์ผู้มีจิตวิญญาณเท่านั้นที่จะเข้าถึงได้ ในยุคสมัยเช่นนี้ ประเด็นสำคัญสำหรับเราคือ “ในฐานะคริสเตียน เราควรใช้ AI อย่างไร?” ในวารสารฉบับนี้ เราจะมาพิจารณาถึงท่าทีและสภาพจิตใจของคริสเตียนในการรับมือกับเทคโนโลยี AI

AI คืออะไร?

กล่าวโดยสรุป AI คือ “คอมพิวเตอร์ที่เรียนรู้วิธีคิดแบบมนุษย์” มันจดจำข้อมูลจำนวนมหาศาลที่ผู้พัฒนาป้อนเข้าไป ค้นหากฎเกณฑ์หรือรูปแบบที่ซ่อนอยู่ภายในข้อมูลเหล่านั้น เพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปผลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

การทำงานของ AI

ทุกวันนี้ AI กำลังเปลี่ยนแปลงภาพรวมของชีวิตเราทั้งหมด มันค้นหารูปแบบที่ซ่อนอยู่ในข้อมูลมหาศาล และนำเสนอผลลัพธ์เหล่านั้นด้วยความเร็วที่เหนือกว่ามนุษย์ มันเสนอสิ่งที่เราอาจจะสงสัยไว้ล่วงหน้าผ่านทางช่องค้นหา แนะนำสิ่งของที่

เราน่าจะซื้อในร้านค้าออนไลน์ แม้แต่สัญญาณของโรคเล็ก ๆ ที่แพทย์ผู้เชี่ยวชาญก็อาจไม่พบ AI ทางการแพทย์สามารถตรวจพบสัญญาณนั้นได้ และรถยนต์ที่มีระบบ AI ก็สามารถหาเส้นทางและหยุดหรือเคลื่อนที่ตามสัญญาณไฟจราจรได้ด้วยตัวเอง

ประเภทของ AI

ในบรรดา AI ที่เราพบเห็นบ่อยที่สุดในชีวิตประจำวันคือ 'Generative AI' เช่น ChatGPT หรือเครื่องมือสร้างภาพ ซึ่งสามารถสร้างข้อความ รูปภาพ หรืองานดนตรีใหม่ ๆ ได้ 'Classification AI' ใช้ในการแยกแยะเป้าหมาย เช่น ตรวจหาเนื้องอกในภาพถ่ายทางการแพทย์แทนแพทย์ หรือจดจำบุคคลในภาพถ่าย 'Recommendation AI' วิเคราะห์รสนิยมของผู้ใช้และเสนอทางเลือกต่อไป เช่น บริการ OTT หรือร้านค้าออนไลน์ 'Autonomous AI' ช่วยให้อุปกรณ์ตัดสินใจและดำเนินการอย่างอิสระ เช่น รถยนต์ขับเคลื่อนอัตโนมัติหรือโดรน

ข้อจำกัดของ AI

AI ไม่ได้มีความเข้าใจในข้อมูลจริง ๆ แต่เป็นเพียงระบบคอมพิวเตอร์ที่ทำงานตามวิถีของข้อมูลที่ถูกป้อนเข้าไป ดังนั้น หากข้อมูลที่ถูกป้อนมีความลำเอียง ผลลัพธ์ที่ได้ย่อมมีความลำเอียงตามไปด้วย เหมือนกับการมองผ่านกระจกที่บิดเบี้ยว สิ่งที่สะท้อนออกมาก็อมบิดเบี้ยว AI สะท้อนความไม่สมบูรณ์และความขัดแย้งของสังคมเราออกมาอย่างชัดเจน เรามักไม่รู้เหตุผลของการตัดสินใจของ AI แม้เราจะถามว่า “ทำไมจึงให้คำตอบเช่นนี้?” แต่หาก AI นิ่งเงียบ นั่นก็นำไปสู่ช่องว่างของความรับผิดชอบ และกลายเป็นโจทย์ใหม่ของสังคม ดังนั้น สิ่งที่สำคัญจึงไม่ใช่ศักยภาพของ AI แต่เป็นสติปัญญาของมนุษย์ในการจัดการกับ AI

ท่าทีของคริสเตียนต่อ AI

ยุคของ AI คือยุคแห่งการตั้งคำถาม คำถามที่ดีเพียงหนึ่งคำถามมีพลังมากกว่าคำตอบนับพัน AI อาจให้คำตอบมากมายตามคำถามที่เราป้อน แต่การแยกแยะและดึงคำตอบที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งออกมานั้นยังคงเป็นหน้าที่ของมนุษย์ ถ้าเช่นนั้นเราจะพัฒนา 'พลังแห่งการตั้งคำถาม' ได้อย่างไร? เคล็ดลับนั้นอยู่ที่ QT (Quiet Time) นั่นเอง การใคร่ครวญพระวจนะโดยใช้พระคัมภีร์เป็นตำราเรียนผ่านมุมมองแห่งประวัติศาสตร์แห่งความรอด พร้อมทั้งตั้งคำถาม ตอบคำถาม และนำพระวจนะที่พระเจ้าทรงประทานให้ในวันนี้มาประยุกต์ใช้ในชีวิต นั่นคือการฝึกฝนฝ่ายจิตวิญญาณที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียนในยุค AI เมื่อเรามีพลังในการตั้งคำถาม เราก็จะไม่เชื่อมั่นใน AI มากเกินไปและสามารถรักษาศูนย์กลางของจิตใจไว้ได้

นักเขียนคนหนึ่งกล่าวเปรียบเทียบจากลูกา 10:25-28 ในหนังสือเกี่ยวกับ AI ว่า “บางทีการดำเนินชีวิตเหมือนพระเยซูเท่านั้นที่จะทำให้เราไม่ถูกแทนที่ด้วยปัญญาประดิษฐ์” แม้ AI จะพัฒนาไปมากเพียงใด แต่ชีวิตที่รัก ให้อภัย และเสียสละนั้นไม่สามารถเลียนแบบได้ การดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซูผู้ทรงสำแดงความรักบนไม้กางเขน คือความสามารถในการแข่งขันที่ยอดเยี่ยมที่สุดและเป็นพลังในการเอาชนะโลกนี้

เขียนโดย | โซอินฮยอง

(ได้รับปริญญาเอกด้านวิศวกรรมการจัดเก็บข้อมูลจาก
มหาวิทยาลัยยอนเซ ปัจจุบันทำงานวิจัยเทคโนโลยี
แห่งอนาคตที่สถาบันวิจัยรวมซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์)

เส้นทางแห่งความรอดสู่เยรูซาเล็ม

มาระโก 9-16

โครงสร้างและการดำเนินเรื่องของมาระโก

พระธรรมมาระโกเริ่มต้นด้วยคำประกาศว่า “การเริ่มต้นข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” (มก. 1:1) และดำเนินเรื่องโดยเน้นไปที่พระราชกิจของพระเยซูทันที นี่คือนิยามเด่นของพระธรรมมาระโกที่แตกต่างจากพระกิตติคุณเล่มอื่นที่กล่าวถึงการประสูติ การเจริญเติบโต และวัยเยาว์ของพระองค์ สามารถสรุปเป็นตารางอย่างง่ายมีรายละเอียดดังนี้

ข้อพระคัมภีร์	รายละเอียด
มาระโก 1:14-6:13	พระราชกิจของพระเยซูในแคว้นกาลิลี
มาระโก 6:14-8:30	พระราชกิจของพระเยซูนอกแคว้นกาลิลี
มาระโก 8:31-10:52	การเดินทางของพระเยซูสู่เยรูซาเล็ม
มาระโก 11:1-16:20	สัปดาห์สุดท้ายในเยรูซาเล็ม และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

เนื้อหาที่เราจะร่วมกันใคร่ครวญในเดือนนี้ เริ่มต้นตั้งแต่การเดินทางของพระเยซูที่มุ่งหน้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากที่พระองค์เสด็จมาถึงเยรูซาเล็ม และฉากที่พระองค์ทรงถูกไต่สวนโดยปอนทิอัส ปีลาต

ความไม่รู้ของเหล่าสาวก

แม้เหล่าสาวกจะดำเนินชีวิตร่วมกับพระเยซู แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจว่าพระองค์

ทรงเป็นใคร เปโตรเคยสารภาพความเชื่อต่อพระเยซูอย่างถูกต้อง แต่ไม่นานนักเขาก็แสดงท่าทีที่ขัดแย้งกับคำสารภาพนั้นอย่างสิ้นเชิง (8:32-33) นอกจากนี้ เมื่อพระเยซูตรัสถึงการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เป็นครั้งที่สาม ยากอบและยอห์นกลับทูลขอให้นั่งเบื้องขวาและเบื้องซ้ายของพระองค์ในพระสิริ (10:35-37) ปฏิบัติเหล่านี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพวกเขาไม่เข้าใจพระวาทะเลย สาวกทั้งสิบสองคนไม่รู้จักตัวตนที่แท้จริงของพระเยซูและไม่เข้าใจคำสอนของพระองค์

แต่ถึงกระนั้น พระเยซูก็ยังทรงเรียก ทรงเลือก และทรงใช้พวกเขาต่อไป แม้สาวกจะไม่เข้าใจพระราชกิจและคำสอนของพระเยซูทั้งหมด แต่พวกเขาก็ยังปรารถนาที่จะติดตามพระองค์ ฉากที่แสดงให้เห็นถึงพระทัยเมตตาของพระเยซูที่มีต่อพวกเขาอย่างชัดเจนคือเหตุการณ์ที่สวนเกทเสมนี พระเยซูทอดพระเนตรสาวกที่หลับใหลและตรัสด้วยความเศร้าพระทัยว่า “จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อนกำลัง” (14:38) ความไม่รู้ ความอ่อนแอ และความเข้าใจผิดของสาวกยังคงปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง แต่ความอ่อนแอของพวกเขาไม่สามารถขัดขวางพระราชกิจของพระเยซูในการทำให้ข่าวประเสริฐสำเร็จได้ ในทางกลับกัน พระเยซูทรงใช้สาวกเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงรักษาพันธสัญญาอย่างสัตย์ซื่อ

ความสัตย์ซื่อของพระเยซูคริสต์

แม้เหล่าสาวกจะยังไม่รู้และไม่เข้าใจความจริง แต่พระเยซูทรงรู้เส้นทางของพระองค์อย่างชัดเจนและทรงทำให้พระสัญญาของพระเจ้าสำเร็จ เส้นทางของพระองค์สู่เยรูซาเล็มนั้นมั่นคงและไม่สั่นคลอน พระเยซูเสด็จเข้าสู่เยรูซาเล็มในฐานะกษัตริย์ที่แท้จริง (11:1-11) เมื่อเสด็จเข้าไปในเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงชำระพระวิหาร ทรงตำหนิพวกผู้นำศาสนา (11:15-12:12) และทรงพยากรณ์ถึงการทำลายพระวิหาร (บทที่ 13) หลังจากนั้น พระองค์ทรงทนทุกข์ สิ้นพระชนม์ และเป็นขึ้นมาจากความตาย (บทที่ 14-16) ในทุกกระบวนการนี้ พระองค์ทรงทำตามพระประสงค์และพระสัญญาของ

พระเจ้า โดยทรงรับสภาพตั้งทาสผู้ถ่อมตนและดำเนินไปบนเส้นทางแห่งกางเขน

พระเยซูไม่ได้เสด็จมาในฐานะผู้พิชิตที่โลกปรารถนาและคลั่งไคล้ แต่เสด็จมาในฐานะทาสผู้ถ่อมพระทัย พระองค์ทรงเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้พันธสัญญาที่สำเร็จ และทรงช่วยประชากรที่ถูกเลือกให้รอดด้วยความรักจนถึงความตาย แต่สาวกกลับไม่เข้าใจในพระประสงค์และความรักของพระเจ้า เพื่อความรอดที่พระเยซูทรงแสดงให้เห็นผ่านชีวิตของพระองค์ พวกเขายังคงเรียกร้องที่นั่ง เบื้องขวาและเบื้องซ้ายของพระองค์ และไม่สามารถตื่นเฝ้าอธิษฐานได้เนื่องจากความอ่อนแอทางเนื้อหนัง

เราเองก็เช่นกัน เรามักจะเรียกร้องให้พระเจ้าประทานเกียรติยศในโลกนี้และให้เราได้อยู่ในตำแหน่งที่สูงกว่าผู้อื่น แต่ถึงอย่างนั้น พระเยซูก็ไม่ทรงทอดทิ้งเราผู้โง่เขลาและอ่อนแอ เฉกเช่นเดียวกับพระเยซูที่เสด็จขึ้นไปยังเยรูซาเล็มอย่างไม่หวั่นไหว ทรงรับความทุกข์ทรมานและเป็นขึ้นมาจากความตายตามพระสัญญาเพื่อเรา เราเองก็ต้องแบกกางเขนและทำภารกิจของเราให้สำเร็จ ในเดือนพฤษภาคมและมิถุนายนที่ร้อนระอุนี้ แม้ว่าเราจะล้มลงและล้มเหลว ขอให้เราใคร่ครวญพระธรรมมาระโก ลูกขึ้นใหม่ หวังว่าเราจะได้ร่วมเดินไปในเส้นทางแห่งความรอดอันเต็มเปี่ยมด้วยพระคุณตามรอยพระเยซูคริสต์ผู้ทรงสตัยชื่อ

เขียนโดย | ศิษยาภิบาล วอนแท็กจิน

ศิษยาภิบาลอาวุโสคริสตจักรของมัน เมืองอียองบู
ปริญญาเอก (Ph. D.) สาขาการศึกษาด้านการนมัสการ
จาก วิทยาลัยน็อกซ์ มหาวิทยาลัยโตรอนโต

มาระโก 15-16 | การสิ้นพระชนม์บนกางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์

พระคริสต์ในสายตาของคนต่างชาติ

ในพระธรรมมาระโก เราจะเห็นว่าเหล่าสาวกและพวกยิวต่างมีความไม่รู้ในตัวพระเยซู แม้พวกเขาจะได้รับพระสัญญาจากพระเจ้าและได้ร่วมเดินทางไปกับพระองค์ แต่พวกเขากลับไม่ตระหนักว่าพระองค์คือใคร สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ชาวประเสริฐไม่ใช่สิ่งที่มนุษย์จะเข้าใจหรือเชื่อได้ด้วยกำลังและสติปัญญาของตนเอง นี่คือการล้มล้างของชาวประเสริฐ

ในทางกลับกัน นายร้อยโรมันซึ่งเป็นคนต่างชาติ เมื่อได้เห็นเหตุการณ์ที่พระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขน เขากลับสารภาพว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า” (มาระโก 15:39) ซึ่งเป็นการตอบสนองที่ถูกต้องต่อพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ดังมาจากฟ้าสวรรค์เมื่อครั้งที่พระเยซูรับบัพติศมาในบทที่ 1

การที่พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์บนกางเขนนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาปและความตาย แต่น่าอัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงให้คนต่างชาติอย่างนายร้อยโรมันเป็นผู้เห็นและเป็นพยานถึงประวัติศาสตร์แห่งการไถ่กู้ แทนที่จะเป็นพวกยิวหรือเหล่าสาวก ดังนั้น การรู้จักและเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและพระคริสต์ จึงไม่ใช่เพราะความสามารถของมนุษย์ แต่เป็น พระคุณอันเต็มล้นของพระเจ้าเพียงอย่างเดียว

บทสรุปที่เรียกร้องการตัดสินใจ

ในบทที่ 16 ข้อ 9 ของมาระโก มีหมายเหตุในบางสำเนาว่า “ไม่มีข้อ 9-20” สิ่งนี้ทำให้ตอนจบของมาระโกดูเหมือนกะทันหันและไม่สมบูรณ์ เพราะในข้อ 8 จบลง

ที่ความตกใจและความกลัวของเหล่าผู้หญิงที่ได้เห็นการฟื้นคืนพระชนม์ จนไม่กล้า
กล่าวอะไรกับใคร นักเทววิทยาบางท่านตีความว่านี่คือ “คำถามที่โยนกลับมายังผู้
อ่านในยุคปัจจุบัน” เพื่อท้าทายให้เราตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อข่าวประเสริฐอย่าง
ไร เมื่อเห็นการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู บางคนอาจมองว่าเป็นความล้มเหลว และ
เหล่าสาวกต่างก็หวาดกลัว แต่เช่นเดียวกับนายร้อยโรมันที่สารภาพว่าพระองค์เป็น
พระบุตรของพระเจ้า เราเองก็ต้องตัดสินใจด้วยความเชื่อและเป็นพยานด้วยชีวิตว่า
พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา

สดุดี 68-69 | พระเจ้าผู้ทรงเป็นพละกำลังและฤทธานุภาพ

หัวข้อหลักของสดุดี 68-69 คือ “การสรรเสริญพละกำลังและฤทธานุภาพของ
พระเจ้าผู้ประทานชัยชนะแก่เรา” และการร้องทูลต่อพระเจ้าด้วยความปรารถนาอย่าง
แรงกล้าท่ามกลางความทุกข์ยากลำบาก ดาวิดผู้เขียนสดุดีสอนเราว่า ไม่ว่าจะในยามที่
ได้รับชัยชนะเหนือศัตรูและมีความชื่นชมยินดี หรือในยามที่ถูกข่มเหงจนทุกข์ระทม ผู้
เดียวที่เราควรแสวงหาคือพระเจ้า พระองค์ทรงบอกเราว่าไม่ว่าชีวิตจะอยู่ในช่วงขาขึ้น
หรือขาลง หากเราพึ่งพาและร้องทูลต่อพระองค์ เราจะประสบการณ์ความช่วยเหลือ
จากพระองค์

ดังนั้น “การอธิษฐาน” จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในเส้นทางแห่งความเชื่อของคริส
เตียน เราต้องใคร่ครวญพระธรรมสดุดีและเชื่อมั่นว่าเราสามารถเดินไปกับพระเจ้าได้
ด้วยการอธิษฐานในทุกสถานการณ์

เอเสรา 1-7 | พันธกิจในการฟื้นฟูแผ่นดินของพระเจ้า

พระธรรมเอเสราเป็นเรื่องราวของประชากรอิสราเอลที่ได้รับการปลดปล่อยจาก

การเป็นเชลยในบาบิโลน เพื่อกลับไปยังบ้านเกิดและสร้างพระวิหารที่เคยปรักหักพัง
ขึ้นใหม่ สิ่งนี้เป็นไปตามพระสัญญาที่พระเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ (เยเรมีย์
29:10-14) ตลอดเวลาที่เป็นเชลย พวกเขาอาจลังเลใจว่าพระสัญญานั้นจะเป็นจริง
หรือไม่ แต่พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวจิตใจของไซรัสเจ้าแผ่นดินเปอร์เซียเพื่อให้พระสัญญา
นั้นสำเร็จ (2 พงศาวดาร 36:22-23, เอสรา 1) พระเจ้าไม่ทรงลืมประชากรของ
พระองค์ที่ถูกจับไปเป็นเชลยถึง 70 ปีเพราะความไม่เชื่อฟัง

ในเอสรา 1-7 นำโดยท่านเซรุบบาเบลในการสร้างพระวิหาร และท่านเอสราซึ่ง
เป็นธรรมจารย์และปุโรหิตได้สั่งสอนธรรมบัญญัติแก่ประชาชน เมื่อประชาชนได้สัมผัส
ถึงความรักและการดูแลของพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อ พวกเขาจึงกลับใจจากบาปแห่ง
ความไม่เชื่อฟัง และยอมเชื่อฟังพันธกิจในการฟื้นฟูชุมชนแห่งการนมัสการพระเจ้า
เอสราเองก็ได้ตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้าในการเป็นผู้นำอย่างเต็มกำลัง

ในปัจจุบัน เราแต่ละคนต่างก็มี “พระวิหารที่ปรักหักพัง” ที่ต้องได้รับการฟื้นฟู ไม่
ว่าจะเป็นการนมัสการในชีวิตประจำวันในครอบครัว ที่ทำงาน หรือที่คริสตจักร รวมถึง
ท่าทีต่อพันธกิจที่ได้รับมอบหมาย เราต้องสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นใหม่ด้วยการเฝ้าเดี่ยว การ
อธิษฐาน การกลับใจ และการนำมาประยุกต์ใช้ เมื่อนั้นการฟื้นฟูในชุมชนก็จะเกิดขึ้น

ขอให้ทุกท่านได้สัมผัสถึงความรักแห่งกางเขนของพระเยซูผ่านการไคร่ครวญ
พระวจนะ และขอให้ประวัติ ศาสตร์แห่งการฟื้นฟูเกิดขึ้นในชีวิตของท่าน

เขียนโดย | ศิษยาภิบาล วอนแท็กจิน

ศิษยาภิบาลอาวุโสคริสตจักรของมัน เมืองอีย็องบู
ปริญญาเอก (Ph. D.) สาขาการศึกษาด้านการนมัสการ

วันที่ 1 พ.ค. : มาระโก 9:2-10

โดย : คุณไกรวุฒิ พุฒิติมิ

หัวข้อ : พระเจ้าทรงอนุญาตให้ต้องทนทุกข์ ก่อนถึงเวลาอันสมควร

การดำเนินชีวิตการเป็นคริสเตียนของข้าพเจ้ายังคงขัดสนไม่ราบรื่นนัก ซึ่งในแต่ละวันยังถือว่ามีความทุกข์ยากพอสมควร ซึ่งข้าพเจ้าเองก็อธิษฐานต่อพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ แต่ก็ยังไม่ได้รับคำตอบจากพระองค์ หรือว่าข้าพเจ้าไม่ดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระองค์

แต่ถึงอย่างไร ข้าพเจ้าก็ไม่กล่าวโทษพระองค์ เพราะความผิดบาปของข้าพเจ้า พระองค์อาจตีสอน ตักเตือน แต่ข้าพเจ้ายังเชื่อมั่นต่อความสัตย์ซื่อในพันธสัญญาของพระองค์ และข้าพเจ้าเชื่อว่ายังไม่ถึงเวลาอันสมควรที่พระองค์จะตอบคำอธิษฐานของข้าพเจ้า พระเจ้าทรงให้ออดทนและอธิษฐานต่อไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้ เกิดการทนทุกข์และความยากลำบากเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังคิดว่าพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าไปแล้ว แต่ความเป็นจริงเพราะเยชูทรงทนทุกข์และถูกทอดทิ้ง เพื่อให้เราจะไม่ถูกทอดทิ้งอีก เพราะพระองค์ทรงรับโทษนั้นแทนเราแล้วและในเวลาเดียวกันพระเจ้าจะทรงประทานพระคุณ พระพรเมื่อถึงเวลาที่สมควร (มาระโก 9:9) และพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งลูกของพระองค์ไปไหนอย่างแน่นอน และพระองค์จะทรงจัดเตรียมสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับลูกของพระองค์ ขอขอบคุณสำหรับความรัก ความเมตตาของพระองค์

การนำไปใช้ : ข้าพเจ้าจะอดทน รอคอย และอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอต่อไปจนถึงเวลาที่พระเจ้าจัดเตรียมสิ่งที่ดีที่สุด

วันที่ 11 พ.ค. : มาระโก 11:1-7

โดย : คุณวกุล แก้วมณี

หัวข้อ : การเชื่อฟังเสียงของพระเจ้า

พระเยซูทรงเชื่อฟังพระบิดาและทำตามพระประสงค์ของพระบิดา โดยส่งสาวก 2 คนไปนำลูกกลามาเพื่อทรงขี่เข้าเมืองเยรูซาเล็ม

เมื่อ 2 เดือนที่ผ่านมา ฉันมีความคิดที่จะลาออกจากการเป็นผู้นำ เพราะว่าบางครั้งฉันคิดว่าฉันอาจจะทำหน้าที่ได้ไม่ดีพอและบางครั้งฉันคิดตามแผนการของฉัน ทำตามความคิดของฉัน ซึ่งไม่ตรงกับแผนการของพระเจ้าได้บางครั้ง และบางที่ฉันไม่ชอบเหตุการณ์บางอย่างทำให้ฉันมีความคิดที่เปลี่ยนแปลงไม่ฟังเสียงของพระเจ้า แต่เมื่อฉันได้มาอ่านพระคำของพระเจ้า มาระโก 11:1-7 เห็นถึงความถ่อมใจของพระเยซูถึงแม้ว่าพระองค์รู้ว่าเหตุการณ์ข้างหน้าเป็นอย่างไร พระองค์ก็เชื่อฟังพระบิดาทำให้ฉันกลับใจใหม่ฟังเสียงเรื่องของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ให้มีความเชื่อเพื่อที่จะนำทางไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จ ในการที่ฉันจะได้รู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้ารู้ถึงแผนการของพระองค์ได้สัมผัสถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ฉันขอบพระคุณในพระคุณของพระเจ้าที่ทรงวางแผนจัดเตรียมการเพื่อการดำเนินชีวิตตามพระองค์ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมทุกอย่างในชีวิตของฉันเพื่อที่ฉันจะมีชัยชนะร่วมกับพระคริสต์

การนำไปใช้ : ฉันจะฟังเสียงเรียกของพระเจ้า เชื่อฟังทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า

วันที่ 15 พ.ค. : มาระโก 12:1-12

โดย : คุณธนพรรณ รักขาว

หัวข้อ : การดูแลลูกแกะทั้งน้ำตา

“เจ้าของสวนยังมีอีกคนหนึ่ง คือบุตรชายอันเป็นที่รัก จึงส่งเขาไปเป็นครั้งสุดท้าย โดยหวังว่าพวกเขาจะเคารพ แต่พวกเขาคนเช่ากลับคิดว่าเขาเป็นทายาท และวางแผนจะฆ่าเพื่อยึดมรดก” พระธรรมตอนนี้ทำให้ดิฉันเห็นถึงความรักและความอดทนของเจ้าของสวน ที่ยังคงให้โอกาส แม้จะถูกปฏิเสธ และเตือนใจให้ดิฉันเรียนรู้ที่จะรัก อดทน และไม่ละทิ้งคนที่พระเจ้ามอบหมายให้ดูแล

ดิฉันเป็นลูกของพระเจ้า รับประทานในคริสตจักร และเป็นผู้นำกลุ่มเซลล์ มีหน้าที่ดูแลพี่น้องประมาณ 8 คน โดยการเยี่ยมเยียนและอธิษฐานร่วมกัน พระเจ้าได้มอบหมายให้ดิฉันดูแลเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ซึ่งเรารู้จักกันมานาน เพื่อนของดิฉันมีปัญหาสุขภาพ และอยู่ในช่วงฟื้นตัว ดิฉันพยายามดูแลเขาด้วยความรัก และชวนเขามานมัสการพระเจ้าด้วยกัน ทำให้ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น เราเคยมีความสัมพันธ์ที่ดี แต่ในช่วงหนึ่งเกิดความเข้าใจผิด ทำให้ความสัมพันธ์ห่างกัน ดิฉันได้เรียนรู้ที่จะอธิษฐานและพยายามให้อภัย แม้ในใจจะรู้สึกเจ็บปวดและอ่อนล้า มีช่วงหนึ่งที่ดิฉันร้องไห้ต่อพระเจ้า และอยากหยุดหน้าที่นี่ แต่พระเจ้าทรงปลอบโยนและค่อย ๆ เยียวยาจิตใจของดิฉันในเวลาที่เหมาะสม พระเจ้าได้นำให้ดิฉันกลับไปพบเพื่อนอีกครั้ง เราได้พูดคุยและเข้าใจกัน ความสัมพันธ์จึงได้รับการฟื้นฟู ใจของดิฉันเต็มไปด้วยสันติสุข ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรักที่ไม่มีเงื่อนไข และการฟื้นฟูความสัมพันธ์ครั้งนี้

การนำไปใช้ : ฉันจะไม่ทอดทิ้งลูกแกะที่พระเจ้ามอบหมายให้ และจะดูแลพวกเขาด้วยความรักจนถึงที่สุด

วันที่ 24 พ.ค. : มาระโก 14:1-11

โดย : คุณศศิธร อัดตะสาระ

หัวข้อ : คุณจะเลือกเป็นใคร

พระธรรมบทนี้ทำทนายให้ฉันสำรวจหัวใจของตัวเองว่า ฉันเป็นเหมือนใครกันแน่ เหมือนผู้นำศาสนาที่เชื่อพระเจ้าเพียงภายนอก แต่ภายในปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง, เหมือนนยูดาสที่ติดตามพระเยซูเพราะหวังบางสิ่ง และพร้อมจะจากไปเมื่อไม่ได้ตามที่ต้องการ หรือเหมือนหญิงที่เบธานีที่ถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระเยซู โดยไม่สนคำตำหนิของผู้คนรอบข้าง

ฉันเลือกที่จะเป็นหญิงที่เบธานี แม้จะมีคำตำหนิหรือความเข้าใจผิด ฉันก็ยังอยากถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระเจ้า ในปีนี้ ฉันได้รับมอบหมายให้ดูแลด้านการเงิน การจัดซื้อ และเงินถวายเพื่อการสร้างโบสถ์ของ 3 คริสตจักร หน้าที่นี้ทำให้ฉันรู้สึกกดดันและกังวลมาก ฉันกลัวจะดูแลผิดพลาด กลัวถูกมองว่าไม่ซื่อสัตย์ หรือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว บางครั้งเมื่อพี่น้องช่วยกันทำความสะอาดโบสถ์ แต่ฉันกับสมาชิกอีกคนหนึ่งนั่งทำบัญชีอยู่ในห้องแอร์ ฉันจึงรู้สึกไม่สบายใจและคิดมาก แต่รุ่นพี่สมาชิกได้หนุนใจฉัน เราทำสิ่งนี้เพื่อพระเจ้าไม่ใช่เพื่อสายตามนุษย์ และเป็นเรื่องปกติที่เราจะถูกมองหรือถูกสงสัย งานการเงินเป็นงานที่มีการล่อลวงสูง หากเราไม่แสวงหาพระเจ้า เราอาจตกอยู่ในความโลภและความไม่ซื่อสัตย์ได้ ฉันตั้งใจจะทำหน้าที่นี้อย่างซื่อสัตย์ซื่ออดทน รับผิดชอบให้ดีที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คริสตจักร และเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้ที่มารับผิดชอบต่อในอนาคต

การนำไปใช้ : ฉันยำเกรงพระเจ้ามากกว่าสายตามนุษย์ ไม่ประนีประนอมกับการล่อลวง รักษาความซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ และถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระเจ้าเหมือนหญิงที่เบธานี

วันที่ 7 มิ.ย. : สดุดี 68:1-10

โดย : คุณอมิตา สันติ

หัวข้อ : จงชื่นชมยินดีในพระเจ้า

สดุดี 68:1-10 กล่าวว่า ขณะที่พระเจ้าทรงลุกขึ้น ศัตรูจะกระจัดกระจายและคนชอบธรรมจะชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์เป็นพระบิดาของลูกกำพร้า เป็นผู้พิพากษาของหญิงม่าย ทรงจัดให้คนโดดเดี่ยวมีครอบครัว และทรงนำประชากรของพระองค์ด้วยฤทธิ์เดช ดังนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด เราควรสรรเสริญและชื่นชมยินดีต่อพระองค์ “จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสดุดีพระนามของพระองค์ จงยกย่องพระองค์ผู้ทรงเมฆเป็นพาหนะ พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์ จงลึงโลดเจเพาะพระพักตร์พระองค์”

ฉันเป็นผู้เชื่อที่อ่อนแอ บางครั้งความเชื่อของฉันเข้มแข็ง โดยเฉพาะเมื่ออยู่ใกล้กับคนที่มีความเชื่อเข้มแข็ง แต่เมื่ออยู่ลำพังความเข้มแข็งนั้นมักหายไป เมื่อมองย้อนกลับไปพบว่า ปัญหาของฉันคือขาดวินัยฝ่ายจิตวิญญาณ ไม่ได้ให้เวลากับพระองค์อย่างจริงจังและไม่สามารถรักษาใจของตนเองไว้ได้ นี่คือการบาปที่ฉันได้ทำต่อพระองค์ แต่วันนี้ ฉันได้กลับใจใหม่ พระองค์จึงได้ประทานกำลังใหม่ ความเชื่อกลับมาเข้มแข็งอีกครั้ง พระเจ้าทรงบอกฉันให้ชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระองค์เพียงผู้เดียว ไม่หวั่นไหวต่อสายตาของผู้คนหรือสถานการณ์ ให้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยความยินดี ตั้งแต่นี้ไป ฉันจะไม่อยู่นิ่งเฉยต่อพระพักตร์พระเจ้าอีกต่อไป สรรเสริญและยกย่องพระองค์ในทุกสถานการณ์ “แต่ขอให้คนชอบธรรมยินดี ให้เขาปรีดาปราโมทย์ เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ให้เขาปิติยินดีด้วยความชื่นบาน”

การนำไปใช้ : ข้าพระองค์จะวางใจและเชื่อในพระเจ้า จะชื่นชมยินดีในข่าวประเสริฐอยู่เสมอ และจะชื่นชมยินดีในพระเจ้าทุกสถานการณ์

วันที่ 13 มิ.ย. : เอสรา 1:1-4

โดย : คุณสุวภัทร มุสิกธรรม

หัวข้อ : พระเจ้าทรงเปิดทางในเวลาที่เหมาะสม

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและทรงควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่กษัตริย์อย่างไซรัส แห่งเปอร์เซีย พระองค์ก็ทรงใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้พระสัญญาสำเร็จ แม้ประชากรอิสราเอลจะเคยตกอยู่ในการเป็นเชลย แต่พระเจาก็ไม่ทรงลืมพวกเขา พระองค์ทรงปลุกจิตใจของกษัตริย์และประชาชน ให้ลุกขึ้นกลับไปสร้างพระนิเวศของพระองค์อีกครั้ง ในชีวิตของฉันบางครั้งรู้สึกเหมือนอยู่ใน “ที่ก้นดาร์” หรือสถานการณ์ที่มองไม่เห็นทางออก แต่พระคำตอมนี่เตือนใจว่า เมื่อถึงเวลาของพระเจ้า พระองค์สามารถเปิดทางให้ได้ แม้ในสิ่งที่เราคาดไม่ถึง และยังทรงจัดเตรียมทุกอย่างที่จำเป็นให้ฉัน

หลังจากเหตุการณ์น้ำท่วม ฉันไม่มีเงิน ไม่มีรายได้ บ้านต้องซ่อมแซมทั้งหมด อุปกรณ์ที่ใช้สอนศิลปะและภาพวาดเสียหายทั้งหมด รถยนต์ก็จมทั้งคัน ถ้าซ่อมก็จะต้องจ่ายเงินอีกหลายหมื่น ฉันเลยตัดสินใจขายแบบถูกมาก ๆ ฉันเสียใจ เจ็บปวด ฉันตั้งคำถามว่าทำไมเหตุการณ์นี้ต้องเกิดกับครอบครัวฉันด้วย แต่พระเจ้าไม่ได้ทอดทิ้งฉัน เพราะพระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือทางการเงินผ่านทางพี่สาว ปลอดภัยผ่านทางพี่น้องคริสตจักร และทรงประทานงานให้กับฉัน (ข้อ 4) ฉันจึงเรียนรู้ที่จะไว้วางใจพระเจ้า ไม่ว่าจะตอมนี่สถานการณ์จะเป็นอย่างไร เพราะพระองค์ทรงทำงานอยู่เสมอ และพระสัญญาของพระองค์ไม่มีวันลี้มเหลว

การนำไปใช้ : เมื่อพระเจ้าทรงเรียกฉัน ฉันจะไม่ลังเล แต่จะลุกขึ้นและก้าวเดินด้วยความเชื่อ เชื่อว่าพระองค์จะทรงจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันต้องการให้แก่ฉัน

วันที่ 18 มิ.ย. : เอสรา 3:1-7

โดย : คุณเพชรรัตน์ดา ชาวแก้ว

หัวข้อ : ผ่านความกลัว ด้วยการกลับมานมัสการ

พระคำที่ประทับใจก็คือ ข้อ 2-3 เยชูอาและเศรุบบาเบล สร้างแท่นบูชาเพื่อถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้า “แม้จะกลัวชนชาติรอบข้าง แต่ก็ยังเลือกนมัสการพระเจ้าก่อน” ทำสิ่งที่ถูกต้อง แม้จะกลัว

ตัวฉันเอง ตอนที่เรียนอยู่ที่เกาหลี การไปเรียนที่นั่นเหมือนเป็นบททดสอบหลายอย่าง เริ่มจากการที่โดนเหยียดเชื้อชาติที่มหาวิทยาลัย และทำให้ฉันเองรู้สึกเหนื่อยและท้อ เมื่อสิ่งที่วาดฝันไว้ ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิด ก็รู้สึกผิดหวัง ฉันสนใจสายตาคคนอื่นมากเกินไป จากเด็กที่กล้าพูดเรื่องราวของพระเจ้าให้คนอื่นฟัง ก็กลายเป็นคนเงิบและขังตัวเองไว้คนเดียว และสิ่งที่ฉันไม่ได้ทำเลยคือ การนมัสการพระเจ้า แต่ถึงแม้ว่า ฉันจะไม่นมัสการพระเจ้าเลย แต่พระองค์ทรงคอยช่วยเหลือ โดยการที่พระองค์ทรงช่วยไม่ให้ฉันรู้สึกเหมือนอยู่ตัวคนเดียว โดยผ่านเพื่อน ๆ คริสเตียนที่โบสถ์ ตามพระคำ เอสรา 3:1 การรวมตัวกัน “รวมใจกันเป็นหนึ่ง” ทำให้ฉันผ่านพ้นช่วงเวลานั้นมาได้ เมื่ออ่านบททวนพระคำกึ่ง ข้อนี้ก็เรียนรู้ได้ว่า “แม้จะกลัวชนชาติรอบข้าง แต่ก็เลือกนมัสการพระเจ้าก่อน

การนำไปใช้ : ฉันจะให้พระเจ้ามาก่อน แม้สถานการณ์ยังไม่พร้อม (ยังไม่มีพระวิหารก็เริ่มนมัสการ) และฉันจะเชื่อฟังพระคำพระเจ้ามากกว่าสถานการณ์รอบตัว

วันที่ 23 มิ.ย. : เอสรา 5:1-10

โดย : คุณอรทัย ศรีเพชร

หัวข้อ : ความเชื่อที่นำไปสู่ความจริง

จากพระธรรมเอสรา 5:1-10 ทำให้ฉันตระหนักว่า แม้สถานการณ์จะถูกขัดขวาง แต่ประชากรของพระเจ้าสามารถลุกขึ้นใหม่ได้เมื่อยึดมั่นในพระวาทะของพระองค์ พระเจ้าทรงใช้ผู้เผยพระวาทะหนุนใจประชากรของพระองค์ และทำให้พวกเขายังคงสร้างพระนิเวศต่อไปแม้จะมีความกลัว อีกทั้งยังทำให้เห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่ง แม้ในสิ่งที่เรามองไม่เห็น และทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา พระเจ้าได้ทรงนำครอบครัวของฉันให้รู้จักพระองค์ ผ่านประสบการณ์ชีวิตทั้งพระพรและการทดสอบ ฉันได้รับคำสอนจากอาจารย์และศิษยาภิบาลในคริสตจักรเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและการจัดการด้านการเงิน แต่ก่อนฉันไม่เคยถวายทรัพย์และไม่เคยวางแผนอนาคต แต่เมื่อได้ฟังพระวาทะ ชีวิตของฉันก็เปลี่ยนแปลงไป 1 ปีที่ผ่านมา ฉันและสามีเริ่มมีเงินเก็บ และตระหนักว่าครอบครัวจำเป็นต้องมีรถยนต์ แต่เราทั้งสองไม่มีความรู้เรื่องรถเลย เราจึงอธิษฐานขอพระเจ้าให้ประทานสติปัญญา และรอคอยพระองค์เป็นเวลา 21 วัน แม้จะไปดูรถหลายคัน แต่ก็ยังไม่มีความสบายใจ จนกระทั่งเราเห็นรถคันหนึ่งและเกิดความมั่นใจในใจ จึงตัดสินใจซื้อภายในเวลาเพียง 5 นาที ขอขอบคุณพระเจ้า รถคันนั้นมีสภาพดีมากและไม่มีปัญหาใด ๆ ประสบการณ์ครั้งนี้ทำให้ฉันมั่นใจว่า ไม่ว่าสิ่งใดจะยากเพียงใด หากเราเชื่อฟังพระวาทะและวางใจในพระเจ้า พระองค์จะทรงนำเราไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดเสมอ

การนำไปใช้ : ฉันจะเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อให้กับลูก ๆ และจะสอนให้พวกเขาดำเนินชีวิตตามพระเจ้าอย่างสุดใจ ไม่กระวนกระวาย และวางใจในพระองค์เพียงผู้เดียว

วันศุกร์
1 พ.ค.

ที่พวกเราอยู่ที่นี้ก็ดีแล้ว
มาระโก 9:2-10

จะพูดอะไรดี

2 หกวันต่อมา พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นขึ้นภูเขาสูงตามลำพัง แล้วพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าพวกเขา 3 และฉลองพระองค์ก็ขาวเป็นมันระยับ จนไม่มีช่างฟอกผ้าคนใดในโลกจะฟอกให้ขาวอย่างนั้นได้ 4 แล้วเอลียาห์ กับโมเสสก็ปรากฏแก่สาวกเหล่านั้น กำลังสนทนากับพระเยซู 5 เปโตรทูลพระเยซูว่า “พระอาจารย์ ดีจริง ๆ ที่เราได้มาอยู่ที่นี้ ให้เราทำเพิงขึ้นสามหลัง สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่ง และสำหรับเอลียาห์หลังหนึ่ง” 6 เปโตรไม่รู้ว่าจะพูดอะไร เพราะพวกเขา กำลังตกใจกลัว

จงเชื่อฟังท่านเถิด

7 แล้วก็มีเมฆมาปกคลุมพวกเขาไว้และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากเมฆนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” 8 ทันใดนั้น เมื่อพวกเขาจ้องดูรอบ ๆ ก็ไม่เห็นใคร เห็นแต่พระเยซูทรงอยู่กับพวกเขา

อย่าเล่าให้ใครฟัง

9 เมื่อลงมาจากภูเขา พระองค์ตรัสสั่งพวกสาวก ไม่ให้นำสิ่งที่เห็นนั้นไปบอกกับคนอื่นจนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นจากตาย 10 ดังนั้นพวกเขาจึงเก็บจำเรื่องนี้ไว้ แต่ก็ถามกันว่า การเป็นขึ้นมาจากตายมีความหมายอย่างไร?

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาสูงพร้อมกับสาวกสามคน และพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปอย่างสง่างาม โมเสสกับเอลียาห์มาปรากฏและสนทนากับพระองค์ และมีพระสุรเสียงของพระเจ้าดังมาจากก้อนเมฆ พระเยซูทรงกำชับสาวกไม่ให้เล่าสิ่งที่เห็นให้ใครฟังจนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมาจากความตาย

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

จะพูดอะไรดี (ข้อ 2-6)

พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาสูงพร้อมกับสาวกสามคน และพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปอย่างสง่างาม โมเสสและเอลียาห์มาปรากฏและสนทนากับพระองค์ เมื่อเปโตรเห็นภาพนี้ เขาพูดว่า “ที่พวกเราอยู่ที่นี่ก็ดีแล้ว” และเสนอจะสร้างเพิงสามหลัง สาวกที่ควรจะตื่นตัวอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้ากลับง่วงนอนอย่างหนักและหวาดกลัวจนไม่รู้ว่าตนเองกำลังพูดอะไร (ลก. 9:32) คริสเตียนต้องตื่นตัวฝ่ายจิตวิญญาณอยู่เสมอ เพื่อพูดถึงและหวังในพระสิริที่แท้จริง

สิ่งใดในโลกนี้ที่ฉันกำลังยึดติดและคิดว่า “ที่นี่ดีแล้ว”?

จงเชื่อฟังท่านเถิด (ข้อ 7-8)

มีเมฆก้อนหนึ่งมาปกคลุมพวกเขาไว้ และมีพระสุรเสียงออกมาจากเมฆก้อนนั้นว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา จงเชื่อฟังท่านเถิด” หลังจากนั้น โมเสสกับเอลียาห์ก็หายไป เหลือเพียงพระเยซูเท่านั้น ในเหตุการณ์ที่มีดมิตเหมือนก้อนเมฆปกคลุม เราต้องฟังพระสุรเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อเราตั้งใจฟังพระวจาณะของพระองค์ไม่ใช่เสียงของโลก เราจึงจะเข้าใจความหมายของไม้กางเขน เมื่อฉันตระหนักว่าพระเยซูทรงแบกกางเขนเพื่อฉัน ฉันก็จะสามารถแบกกางเขนเพื่อให้ผู้อื่นได้รับความรอดได้

ฉันได้รับฟังและเชื่อฟังพระวจาณะของพระองค์ท่ามกลางเหตุการณ์ที่มีดมิตเหมือนเมฆปกคลุมหรือไม่?

อย่าเล่าให้ใครฟัง (ข้อ 9-10)

เปโตรอยากจะอยู่บนภูเขาต่อไป แต่พระเยซูเสด็จลงมายังโลกที่มีความทุกข์ทรมานและความเจ็บป่วย และทรงเตือนสาวกว่า “อย่าเล่าสิ่งที่เห็นให้ใครฟังจนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมาจากความตาย” หากปราศจากการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

และการฟื้นคืนพระชนม์ เราก็ไม่อาจเข้าใจความหมายของเหตุการณ์บนภูเขานี้ได้
อย่างถ่องแท้ เรายังคงต้องกลับไปยังสถานที่ที่เราใช้ชีวิตและประกาศข่าวประเสริฐ
ด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฝึกฝนฉันตามเวลาและไม่เคยยอมแพ้
ต่อฉันเลย

สถานที่ที่ฉันต้องลงไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐคือที่ไหน? ใครคือคนที่ฉันต้อง
แบกกางเขนและปรนนิบัติเพื่อความรอดของเขา?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษให้ความโง่เขลาของข้าพระองค์ที่ยังคงแสวง
หาเกียรติยศทางโลกและอยากจะทำกิจอยู่ในโลกนี้ เมื่อเหตุการณ์ที่น่ากลัวถาโถมเข้า
มาเหมือนก้อนเมฆ ขอพระแสงแห่งพระวจนะทรงนำทางข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์
ดำเนินชีวิตโดยการประกาศข่าวประเสริฐตามแบบอย่างขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรง
รับความทุกข์ทรมานบนกางเขนเพื่อช่วยข้าพระองค์ให้รอด

วันเสาร์

2 พ.ค.

โอบี เป็นยุคที่ขาดความเชื่อ

มาระโก 9:11-19

เอลียาห์จะต้องมาก่อน

11 พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมพวกธรรมาจารย์ถึงกล่าวว่า เอลียาห์จะต้องมาก่อน?” 12 พระองค์ตรัสตอบพวกเขาว่า “เอลียาห์จะต้องมาก่อนแน่นอน เพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลับคืนสู่สภาพเดิม แต่ทำไมยังมีถ้อยคำเขียนเกี่ยวกับบุตรมนุษย์ว่า พระองค์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมานหลายประการและทรงถูกทอดทิ้ง 13 แต่เราบอกพวกท่านว่า เอลียาห์นั้นได้มาแล้ว และพวกเขาทำต่อท่านทุกอย่างตามใจชอบ ซึ่งก็เป็นไปตามถ้อยคำที่เขียนไว้เกี่ยวกับท่าน”

แต่พวกเขาไม่สามารถทำได้

14 เมื่อกลับมาที่เหล่าสาวก เห็นมหาชนกำลังล้อมรอบพวกเขา และพวกธรรมาจารย์กำลังถกเถียงกับพวกเขาอยู่ 15 ทันทีที่ฝูงชนทั้งหมดเห็นพระองค์ก็ประหลาดใจอย่างมาก จึงวิ่งเข้ามาต้อนรับพระองค์ 16 พระองค์จึงตรัสถามพวกเขาว่า “พวกท่านถกเถียงกับพวกเขาด้วยเรื่องอะไร?” 17 คนหนึ่งในฝูงชนทูลตอบพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าได้พาลูกชายมาหาท่านเพราะมีผีไข้เข้าสิง 18 เมื่อไหร่ก็ตามที่ผีเข้าสิงตัวเขา มันจะทำให้เขาล้มชัก น้ำลายฟูมปาก กัดฟัน และตัวแข็งทื่อ ข้าพเจ้ามาขอให้พวกสาวกของท่านขับมันออก แต่พวกเขาไม่สามารถทำได้”

ต้องอดทนกับพวกท่านนานเพียงไร?

19 พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “โอบี เป็นยุคที่ขาดความเชื่อ เราจะต้องอยู่กับพวกท่านนานแค่ไหน? และจะต้องอดทนกับพวกท่านนานเพียงไร? จงพาเด็กคนนั้นมาหาเราเถิด”

บทสรุปพระคัมภีร์

สาวกสามคนทูลถามพระเยซูเกี่ยวกับคำกล่าวของพวกธรรมาจารย์ที่ว่าเอเลีย-
ยาห์ต้องมาก่อน พระเยซูตรัสว่าเอเลียห์มาแล้วแต่ถูกทำร้ายตามอำเภอใจ สาวกที่อยู่
เชิงเขาไม่สามารถรักษาเด็กที่ถูกผีสิงได้และกำลังเถียงกับพวกธรรมาจารย์ พระเยซู
ทรงถอนพระทัยและตรัสว่าพวกเขาเป็นคนยุคที่ไม่มี ความเชื่อ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

เอลียาห์จะต้องมาก่อน (ข้อ 11-13)

สาวกสงสัยเรื่องที่ว่าภรรมาจารย์บอกว่าเอลียาห์ต้องมาก่อนพระเมสสิยาห์ (มลค. 4:5) พวกเขาคงคิดว่าถ้าเอลียาห์มาก่อนเพื่อฟื้นฟูทุกสิ่ง พระเยซูก็ไม่จำเป็นต้องทนทุกข์ทรมาน พระเยซูตรัสตอบว่า เอลียาห์ผู้ป่าวประกาศให้กลับใจ (คือยอห์นผู้ให้บัพติศมา) ได้มาแล้วและถูกผู้คนทำร้ายตามอำเภอใจจนถูกตัดศีรษะ เช่นเดียวกัน บุตรมนุษย์ก็จะทนทุกข์และสิ้นพระชนม์บนกางเขนเช่นกัน ความคิดขององค์พระผู้เป็นเจ้าต่างจากความคิดของเรา แต่ทางของพระองค์นั้นถูกต้อง 100%

มีสิ่งใดที่ฉันคาดหวังจะได้รับแต่สิริโดยไม่ต้องการเผชิญความทุกข์ยาก? ฉันเอาความคาดหวังของตัวเองนำหน้าพระประสงค์ของพระองค์หรือไม่?

แต่พวกเขาไม่สามารถทำได้ (ข้อ 14-18)

เมื่อพระเยซูและสาวกทั้งสามลงมาจากภูเขา สาวกคนอื่น ๆ กำลังถกเถียงกับภรรมาจารย์อย่างดุเดือด ชายคนหนึ่งพาลูกชายที่ถูกผีสิงมาหาสาวกของพระองค์ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถทำได้ การเข้าไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าในยามทุกข์ยากคือจุดเริ่มต้นของการรักษา ประสบการณ์ที่ตกต่ำจนถึงขีดสุดกลับเป็นพระพรที่ทำให้เราแสวงหาพระเยซู ดังนั้น คริสเตียนต้องมองไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่กับเราในสถาน การณ์ที่น่ากลัวซึ่งไม่มีใครแก้ไขได้

ตอนนี้ฉันอยู่ในสถานการณ์ที่น่ากลัวอะไรบ้าง? ฉันหมดหวังเพราะคิดว่าพระเยซูไม่ได้อยู่เคียงข้าง หรือฉันเข้าไปหาพระองค์ด้วยความสิ้นหวังอย่างแท้จริง?

ต้องอดทนกับพวกท่านนานเพียงไร? (ข้อ 19)

สาวกตระหนักว่าพวกตนทำอะไรไม่ได้เลยหากไม่มีพระเยซู พระเยซูตรัสด้วยความปวดร้าวว่า “โอ คนยุคที่ไม่มีพระเจ้า เราจะต้องอยู่กับพวกท่านไปนานเท่าใด?

จะให้เราอดทนกับพวกท่านไปนานเท่าใด?” แม้ว่าพระเยซูจะทรงพาสาวกสามคนขึ้นไปบนภูเขา แต่พระองค์ก็ทรงสถิตอยู่กับสาวกคนอื่น ๆ ด้วย แม้ในยามที่เรามองไม่เห็นและไม่รู้สึกถึงพระเจ้า เราก็ยังมีสิทธิพิเศษในการอธิษฐาน เราต้องมองไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าสถานการณ์ของเราและอธิษฐาน ปัญหาจึงจะได้รับการแก้ไข

ความไม่เชื่ออะไรในตัวฉันที่ทำให้ฉันมองไม่เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางโลกนี้? ฉันกำลังมองดูพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าปัญหาของฉันหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงอยู่กับข้าพระองค์เสมอ ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่ประพฤติเหมือนคนยุคที่ไม่มีเชื่อและคิดว่าพระองค์ทรงอยู่ห่างไกล ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะพบพระองค์ผู้เสด็จมาหาผ่านพระวาระท่ามกลางความทุกข์ยาก ขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตในวันนี้โดยมองไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่าปัญหาของข้าพระองค์

วันอาทิตย์

3 พ.ค.

ข้าพเจ้าเชื้อ

มาระโก 9:20-29

ถ้าท่านสามารถช่วยได้

20 พวกเขาจึงพาเด็กคนนั้นมาหาพระองค์ เมื่อผีนั้นเห็นพระองค์ มันก็ทำให้เด็ก ล้มชักทันที และลงไปกลิ้งเกลือกที่พื้น มีน้ำลายฟูมปาก 21 พระองค์จึงตรัสถามผู้เป็น บิดาว่า “เขาเป็นอย่างนี้มานานเท่าไร?” บิดาทูลตอบว่า “ตั้งแต่เขายังเล็ก ๆ 22 และ ผีมักจะทำให้เขาตกในกองไฟหรือน้ำ เพื่อจะฆ่าให้ตาย ถ้าท่านสามารถช่วยได้ก็ โปรดสงสารและช่วยเราทั้งสองด้วย”

ใครเชื่อก็ทำได้ทุกสิ่ง

23 พระเยซูจึงตรัสกับบิดานั้นว่า “ ‘ถ้าช่วยได้’ นะหรือ? ใครเชื่อก็ทำได้ทุกสิ่ง” 24 บิดาของเด็กจึงร้องทูลทันทีว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ และขอโปรดช่วยในส่วนที่ข้าคอยู่ด้วยเถิด”

ขับออกได้ด้วยการอธิษฐานเท่านั้น

25 เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นฝูงชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสห้ามผีไล่ ใครคนนั้นว่า “เจ้าผีบ้าหูหนวก เราสั่งให้เจ้าออกจากตัวเขา และอย่ากลับเข้ามาสิงในตัวเขาอีก” 26 ผีนั้นจึงร้องเสียงดังและทำให้เด็กคนนั้นล้มชักอย่างรุนแรง แล้วมันก็ออกมา เด็กคนนั้นก็แน่นิ่งเหมือนคนตายจนคนส่วนมากกล่าวว่า “เขาตายแล้ว” 27 แต่พระเยซูทรงจับมือพยุงเด็กคนนั้น เขาก็ยืนขึ้น 28 เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในบ้านแล้ว พวกสาวกก็มาทูลถามพระองค์เป็นการส่วนตัวว่า “ทำไมพวกข้าพระองค์ถึงขับผีนั้นออกไม่ได้?” 29 พระองค์ตรัสตอบพวกเขาว่า “ผีแบบนี้จะขับออกได้ด้วยการอธิษฐานเท่านั้น”

ถ้าท่านสามารถช่วยได้ (ข้อ 20-22)

เมื่อผีเห็นพระเยซู มันก็ทำให้เด็กชักกระตุกอย่างรุนแรง ล้มลงกลิ้งเกลือกและน้ำลายฟูมปาก บิดาของเด็กทูลพระเยซูว่าลูกชายถูกผีสิงตั้งแต่เด็กและขอความช่วยเหลือ แม้เขาจะสงสัยเมื่อเห็นความล้มเหลวของเหล่าสาวก แต่เขาก็ยังทูลขอความเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความเชื่อเล็กน้อยที่เหลืออยู่ เราต้องยึดพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้จนถึงที่สุด เมื่อนั้นเราจะได้สัมผัสกับชัยชนะอันสมบูรณ์ของพระองค์แม้เผชิญกับการคุกคามของอำนาจชั่วร้าย

มีสิ่งใดที่ฉันต้องทูลขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตา แม้ในยามที่ฉันไม่มี
ความเชื่อเหลืออยู่เลย?

ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกอย่าง (ข้อ 23-24)

พระเยซูตรัสกับบิดาของเด็กอย่างหนักแน่นว่า “ถ้าทำได้นะหรือ? ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกอย่าง” ทรงสั่งให้เขาเชื่อในฤทธานุภาพของพระเจ้าจนถึงที่สุดแม้ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง พระเยซูไม่ใช่เป้าหมายของความสงสัย แต่เป็นเป้าหมายของความเชื่อ เมื่อฉันยอมรับความไร้ความสามารถของตนเองและอธิษฐานว่า “ข้าพเจ้าเชื่อ ขอโปรดช่วยในส่วนที่ข้าพเจ้ายังขาดความเชื่อด้วยเถิด!” องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำงานของพระองค์

ส่วนใดที่ฉันยังไม่เชื่อในฤทธานุภาพของพระองค์? ฉันยอมรับความไร้ความสามารถ
ของตนเองและทูลขอความเชื่อจากพระองค์หรือไม่?

ขับออกได้ด้วยการอธิษฐานเท่านั้น (ข้อ 25-29)

พระเยซูทรงตวาดผีโสโครกว่า “จงออกมาจากตัวเขา และอย่ากลับเข้าไปในตัวเขาอีก” ผีจึงทำให้เด็กชักกระตุกเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะออกมา หลังจากนั้น เมื่อสาวก

ถามว่าทำไมพวกเขาจึงจับผีไม่ได้ พระองค์ตรัสว่า “ผีชนิดนี้จะจับออกไม่ได้เลยนอกจากด้วยการอธิษฐาน” เราต้องไม่กลัวผีแต่ต้องทวาดไล่มัน ซึ่งทำได้ด้วยการอธิษฐานเท่านั้น ดังนั้น คริสเตียนต้องติดอาวุธด้วยพระวจนะและการอธิษฐานทุกวัน

ฉันอธิษฐานและใคร่ครวญพระวจนะทุกวันเพื่อได้ชัยชนะในสงครามทางฝ่ายวิญญาณหรือไม่? มีสิ่งใดที่ฉันพยายามแก้ไขด้วยกำลังของตนเองโดยไม่อธิษฐาน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์เป็นเหมือนคนใบ้และถูกผีสิง และในครอบครัวของข้าพระองค์ก็มีคนเช่นนี้ ข้าพระองค์นำความอับอายและความเจ็บปวดมามอบไว้แต่พระองค์ ขอทรงโปรดรักษาด้วยเถิด ขออย่าให้ข้าพระองค์เสียเวลาพยายามเอาชนะด้วยกำลังของตนเอง แต่ให้ตระหนักว่าไม่มีทางอื่นใดนอกจากการอธิษฐานต่อพระเยซูแล้วไม่มีหนทางอื่น ขอให้ข้าพระองค์แสวงหาพระองค์ทุกวันและทูลถามพระองค์เสมอ

วันจันทร์

4 พ.ค.

ต้องเป็นผู้ปรนนิบัติ

มาระโก 9:30-37

หลังจากนั้นสามวันจะเป็นขึ้นมาใหม่

30 พระองค์กับพวกสาวกเสด็จออกจากที่นั่น และเดินทางผ่านแคว้นกาลิลี แต่พระองค์ไม่ทรงประสงค์จะให้ใครรู้ 31 เพราะว่าพระองค์ทรงกำลังสอนสาวกของพระองค์ว่า “บุตรมนุษย์จะถูกมอบไว้ในมือของคนทั้งหลาย และพวกเขาจะฆ่าท่าน หลังจากถูกประหารแล้วสามวัน ท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่” 32 แต่พวกสาวกไม่เข้าใจถ้อยคำนี้ และไม่กล้าทูลถามพระองค์

ใครเป็นใหญ่กว่ากัน

33 พระองค์จึงเสด็จมายังเมืองคาเปอร์นาอุม และเมื่อเข้าไปในบ้านแล้ว พระองค์ตรัสถามพวกสาวกว่า “ระหว่างทางพวกท่านโต้แย้งกันเรื่องอะไร?” 34 พวกสาวกก็นิ่งอยู่ เพราะในระหว่างทางพวกเขาเถียงกันว่า ใครจะเป็นใหญ่กว่ากัน

ถ้าใครรับเด็กเล็ก ๆ

35 เมื่อพระองค์ทรงนั่งลงแล้ว ทรงเรียกสาวกสิบสองคนนั้นมาและตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้าใครต้องการจะเป็นคนแรก ก็ให้คนนั้นเป็นคนสุดท้าย และเป็นคนปรนนิบัติคนทั้งหลาย” 36 แล้วพระองค์จึงทรงเอาเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งมายืนท่ามกลางพวกสาวก และทรงอุ้มเด็กคนนั้นไว้ ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า 37 “ใครก็ตามที่ยอมรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้คนหนึ่ง ในนามของเรา คนนั้นยอมรับเรา และใครก็ตามที่ยอมรับเรา คนนั้นก็ไม่ใช่เพียงแต่ยอมรับเราเท่านั้น แต่ยอมรับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาด้วย”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูเสด็จผ่านแคว้นกาลิลีและตรัสว่าบุตรมนุษย์จะถูกประหารชีวิต หลังจากนั้นสามวันจะเป็นขึ้นมาใหม่ แต่เหล่าสาวกไม่เข้าใจและทุ่มเถียงกันว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน พระเยซูทรงนำเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งมาและสอนว่า “ใครจะรับเด็กเล็ก ๆ เช่นนี้คนหนึ่งในนามของเรา คนนั้นก็รับเรา”

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

หลังจากนั้นสามวันจะเป็นขึ้นปีใหม่ (ข้อ 30-32)

พระเยซูเสด็จผ่านแคว้นกาลิลีและทรงสั่งสอนสาวกอย่างต่อเนื่อง พระองค์ทรงสอนพวกเขาเรื่องความทุกข์ทรมานบนกางเขน การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจและเอาแต่เป็นทุกข์ หากเราไม่ดำเนินชีวิตร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความทุกข์ยากก็จะเป็นเพียงสิ่งที่น่ากลัว หากเราเอาแต่อธิษฐานขอพรและหวังแต่สิ่งดี ๆ เราก็ไม่อาจเข้าใจชีวิตที่เหน็ดเหนื่อยนี้ได้ หากเราไม่เชื่อในฤทธานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์และยังคงหวาดกลัวบาป ความเศร้าโศก และความตาย เราก็ไม่สามารถทำหน้าที่ในฐานะสาวกของพระเยซูได้

ความทุกข์ยากใดที่ฉันต้องผ่านพ้นไปให้ได้ด้วยฤทธานุภาพแห่งการฟื้นคืนพระชนม์? ฉันเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ที่จะมาถึงหลังจากนั้นหรือไม่?

ใครเป็นใหญ่กว่ากัน (ข้อ 33-34)

ระหว่างทางไปเมืองคาเปอรนาอุม สาวกทุ่มเถียงกันว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน เมื่อพระเยซูตรัสถามว่า "เมื่ออยู่กลางทางพวกท่านทุ่มเถียงกันเรื่องอะไร?" พวกเขาก็นิ่งเงียบ เพราะไม่รู้ว่าตนเองคือผู้ที่ไม่เข้าใจพระวจนะของพระองค์ พวกเขาจึงทุ่มเถียงกันเรื่องความเป็นใหญ่ หากไม่เข้าใจกางเขนและการฟื้นคืนพระชนม์ เราก็จะพยายามจัดลำดับชั้นแม้แต่ในแผ่นดินสวรรค์ ฉันต้องมองดูตัวเองว่าฉันเย่อหยิ่งเพราะมีอายุ ความเชื่อมากขึ้นจนลืมแก่นแท้ของไม้กางเขนไปหรือไม่

ช่วงนี้ฉันกำลังทุ่มเถียงกับผู้อื่นด้วยความเย่อหยิ่งในเรื่องใดบ้าง? ส่วนใดที่ฉันยังต้องรับการอบรมสั่งสอน?

ถ้าใครรับเด็กเล็ก ๆ (ข้อ 35-37)

พระเยซูทรงทราบจิตใจของสาวก พระองค์จึงลดระดับลงมาสอนพวกเขาอย่าง

ใกล้ชิดอีกครั้ง พระองค์ทรงบอกว่าผู้ปรนนิบัติคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ซึ่งเป็นหลักการของแผ่นดินสวรรค์ที่แตกต่างจากค่านิยมของโลกอย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงนำเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งมาอุ้มไว้และตรัสว่า การต้อนรับผู้ที่เล็กน้อยและอ่อนแอในพระนามของพระเยซูก็คือการต้อนรับพระเจ้านั่นเอง ผู้ที่ถ่อมใจลงปรนนิบัติผู้ที่เล็กน้อยและอ่อนแอคือประชากรแห่งแผ่นดินสวรรค์

วันนี้ใครคือคนเล็กน้อยและอ่อนแอที่ฉันต้องต้อนรับในพระนามของพระเยซู?

ฉันกำลังดำเนินชีวิตในฐานะผู้ปรนนิบัติอยู่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ที่ยังคงแสวงหาแต่พรอันจอมปลอมและความสำเร็จ เหมือนเหล่าสาวกที่อยากเป็นใหญ่ทั้งในโลกนี้และในสวรรค์ ขอทรงปลุกข้าพระองค์ผู้โง่เขลาให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระวาระแห่งกางเขน และการฟื้นคืนพระชนม์ ในฐานะประชากรแห่งสวรรค์ ขอให้ข้าพระองค์ถ่อมใจลงปรนนิบัติผู้ที่เล็กน้อยและอ่อนแอที่อยู่เคียงข้างข้าพระองค์ในทุก ๆ วัน

วันอังคาร

5 พ.ค.

การเข้าสู่แผ่นดินสวรรค์

มาระโก 9:38-50

จะไม่สูญเสียบำเหน็จ

38 ยอห์นทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์ พวกข้าพระองค์เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ และพวกข้าพระองค์ห้ามเขา เพราะเขาไม่ได้ตามพวกเรา มา” 39 พระเยซูจึงตรัสว่า “อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าไม่มีใครทำการอัศจรรย์ในนามของเราแล้วเพียงชั่วครู่ก็จะสามารถพูดให้ร้ายเรา 40 ใครก็ตามที่ไม่ได้ต่อสู้พวกเราย่อมอยู่ฝ่ายเดียวกับพวกเรา 41 เพราะเราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ใครก็ตามที่เอาน้ำถ้วยหนึ่งให้พวกท่านดื่มเพราะท่านทั้งหลายเป็นฝ่ายพระคริสต์ คนนั้นจะไม่ขาดบำเหน็จอย่างแน่นอน

ถ้าทำให้สะดุดล้ม

42 “ถ้าใครทำให้ผู้เล็กน้อยเหล่านี้สะดุดคนที่วางใจในเราหลงผิด ให้เอาหินไม่ก้อนใหญ่ผูกคอคนนั้นและโยนเขาลงในทะเลก็จะดีกว่า 43 ถ้ามือของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย การที่จะเข้าสู่ชีวิตด้วยมือด้วน ยังดีกว่ามีทั้งสองมือแต่ต้องลงไปสู่นรกในไฟที่ไม่มีวันดับ 44 (ไม่มี) 45 ถ้าเท้าของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงตัดทิ้งเสีย การที่จะเข้าสู่ชีวิตด้วยเท้าด้วนยังดีกว่ามีเท้าทั้งสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก 46 (ไม่มี) 47 ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย การที่จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีตาสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก 48 ซึ่งเป็นที่ตัวหนอนไม่เคยตายและไฟไม่เคยดับเลย

ถ้าเกลือหมดรสเค็ม

49 เพราะว่าทุกคนจะต้องถูกคลุกเคล้าด้วยไฟอย่างกับคลุกด้วยเกลือ 50 เกลือ

เป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าหมดรสเค็มแล้วจะทำให้เค็มอีกได้อย่างไร ท่านทั้งหลายจงมีเกลือในตัวและจงอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข”

บทสรุปพระคัมภีร์

ยอห์นทูลว่าพวกเขาได้ห้ามไม่ให้คนที่ไม่ได้ตามพวกเขา มาจับผิดออกในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูตรัสว่าอย่าห้ามเขาเลย ผู้ใดที่ทำในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่สูญเสียชีวิตไปเลย นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงสอนไม่ให้เป็นเหตุให้ใครต้องสะดุดล้ม ไม่ทำบาปด้วยตนเอง และให้มีสันติสุขต่อกัน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

จะไม่สูญเสียบ้ำเหน็จ (ข้อ 38-41)

การต่อต้านซาตาน และขับผีออกในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เรื่องน่าตำหนิ แต่สาวกทั้งสิบสองคนเข้าใจผิดคิดว่าพวกเขามีสิทธิผูกขาดฤทธานุภาพของพระเยซูแต่เพียงผู้เดียว พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “ใครให้น้ำพวกท่านดื่มเพียงแก้วหนึ่งเพราะเห็นว่าท่านเป็นคนของพระคริสต์ คนนั้นจะไม่สูญเสียบ้ำเหน็จของตนอย่างแน่นอน” พระเยซูทรงปรารภนาให้ทุกคนดำเนินชีวิตโดยทำพันธกิจเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า บุคคลนั้นจะไม่สูญเสียบ้ำเหน็จในสวรรค์

ฉันบริจาคหรือดูแลการรับใช้ของผู้อื่นหรือไม่? ฉันกำลังใช้ของประทานใดเพื่อแผ่นดินของพระเจ้า?

ถ้าทำให้สะดุดล้ม (ข้อ 42-48)

หากการปรนนิบัติเล็กน้อยของคริสเตียนเป็นเรื่องที่ควรได้รับบ้ำเหน็จ การนำพาคริสเตียนคนอื่นไปในทางที่ผิดก็นับเป็นเรื่องที่สมควรได้รับการลงโทษอย่างหนัก เช่นเดียวกับการเอาหินโม้แบ่งก้อนใหญ่ผูกคอแล้วถ่วงลงในทะเลจนไม่สามารถกลับขึ้นมาได้ นี่เป็นเรื่องร้ายแรงมาก การทำให้ผู้อื่นสะดุดล้มก็เหมือนกับการตัดมือตัวเองทิ้ง ถือเป็นการทำบาปใหญ่หลวง เรามักจะทำบาปด้วยสีหน้าหรือคำพูดที่มาจากอารมณ์ คริสเตียนต้องไม่มองข้ามแม้แต่บาปเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ และต้องระมัดระวังคำพูดและการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ

คำพูดหรือการกระทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ใดที่ฉันควรระมัดระวังใช้เพื่อความรอด? บาปใดของฉันที่ทำให้ผู้อื่นสะดุดล้ม?

ถ้าเกลือหมดรสเค็ม (ข้อ 49-50)

ชีวิตของคริสเตียนเต็มไปด้วยความยากลำบากและการข่มเหง แต่นี่คือพระประ

สงฆ์ของพระเจ้าที่จะไม่ให้เราแปดเปื้อนบาปผ่านความทุกข์ทรมานดังไฟ ความทุกข์
ยากที่เราเผชิญคือช่องทางแห่งพระคุณของพระเจ้า เพื่อความบริสุทธิ์และความรอด
พระเยซูตรัสให้เราดำรงชีวิตเหมือน “เกลือ” ที่นำชีวิตเข้าสู่โลกที่กำลังจะตายและรัก-
ษาสันติสุขต่อกัน พระองค์ทรงปรารถนาให้เราดำเนินชีวิตเป็นเครื่องบูชาที่ถูกเผาด้วย
เกลือที่ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้น คริสเตียนต้องกลับใจใหม่ทุกวันเพื่อรักษาความบริสุทธิ์
และไม่สูญเสียยศเค็ม

บาปใดที่ฉันต้องทบทวนเพื่อไม่ให้สูญเสียยศชาติเหมือนเกลือ? ฉันกำลังผ่าน
พ้นความทุกข์ยากและกลายเป็นคนบริสุทธิ์ขึ้นหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์คือคนบาปที่มองข้ามบาปที่เกิดจากอารมณ์ ความคิด
และคำพูดเพียงคำเดียว และทำให้พี่น้องต้องสะดุดล้ม ขอทรงโปรดช่วยให้ข้าพระองค์
ละทิ้งความเย่อหยิ่งและความรู้สึกต่ำต้อยที่อยากจะเหนือกว่าผู้อื่น ขอให้พระวจนะฝัง
อยู่ในใจข้าพระองค์และกลับใจใหม่ทุกวัน เพื่อที่ข้าพระองค์จะสามารถทำหน้าที่เป็น
เกลือที่ไม่สูญเสียยศชาติ

วันพุธ
6 พ.ค.

สิ่งที่พระเจ้าทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์
พรากออกจากกันเลย | มาระโก 10:1-12

ทรงสั่งสอนตามธรรมเนียม

1 พระเยซูทรงลุกขึ้นเสด็จออกจากที่นั่นไปยังเขตแดนแคว้นยูเดีย และเลยไปอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน และฝูงชนพากันมาหาพระองค์อีก พระองค์จึงตรัสสั่งสอนพวกเขาตามที่พระองค์ทรงทำอยู่เสมอ

จะเป็นเนื้อเดียวกัน

2 พวกเขาบางคนมาทดลองพระองค์ทูลถามว่า “การที่ผู้ชายจะหย่าภรรยาของตัวเองนั้นถูกต้องตามธรรมเนียมบัญญัติหรือไม่?” 3 พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “โมเสสบัญญัติไว้ว่าอย่างไร?” 4 พวกเขาทูลตอบว่า “โมเสสอนุญาต ให้ทำหนังสือหย่าแล้วปล่อยเธอไป” 5 พระเยซูจึงตรัสตอบพวกเขาว่า “โมเสสเขียนบัญญัติขึ้นนั้นเพราะใจของพวกท่านคือดั่ง 6 แต่เดิมเมื่อสร้างโลกนั้น พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์เป็นชายและหญิง 7 เพราะเหตุนี้ผู้ชายจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา 8 และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน ดังนั้นพวกเขาจะไม่เป็นสองอีกต่อไป แต่เป็นเนื้อเดียวกัน 9 เพราะฉะนั้นสิ่งที่พระเจ้าทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์พรากออกจากกันเลย”

เป็นการผิดประเวณี

10 เมื่อเข้าไปในบ้านแล้ว พวกเขาทูลถามพระองค์อีกถึงเรื่องนั้น 11 พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้าใครหย่าภรรยาของตนแล้วไปมีภรรยาใหม่ คนนั้นก็ทำผิดประเวณีต่อภรรยาเดิม 12 และถ้าผู้หญิงจะหย่าสามีของตนแล้วไปมีสามีใหม่ นางก็ทำผิดประเวณี”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูเสด็จข้ามแม่น้ำจอร์แดนและทรงสั่งสอนฝูงชนตามธรรมเนียม พวกเขา
วิธีมาทดลองพระองค์เรื่องการทำย่ำรำวง พระองค์ตรัสว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงผูกพันกันแล้ว
มนุษย์อย่าพรากออกจากกันเลย ผู้ใดหย่าภรรยาและแต่งงานใหม่ก็เป็นการผิดประ-
เวณี

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทรงสั่งสอนตามธรรมเนียม (ข้อ 1)

พระเยซูเสด็จมาและฝูงชนก็มารวมกันอีก พระองค์จึงทรงสั่งสอนพวกเขาตามธรรมเนียม การอัศจรรย์อาจเป็นเหตุให้เชื่อ แต่ไม่อาจนำไปสู่ความรอดได้ ความรอดเกิดจากความเชื่อ และความเชื่อเกิดจากการได้ยิน เราต้องฟังการสั่งสอนของพระเยซูตามธรรมเนียมและแบ่งปันชีวิตผ่านพระวจนะ การใคร่ครวญพระวจนะอย่างสม่ำเสมอคือการประยุกต์ใช้ที่ดีที่สุดเพื่อความรอด

การฝึกฝนฝ่ายจิตวิญญาณที่ฉันทำตามธรรมเนียมคืออะไร? ฉันรับฟังและสอนพระวจนะในคริสตจักรอยู่เสมอหรือไม่?

จะเป็นเนื้อเดียวกัน (ข้อ 2-9)

พวกฟาริสีมาทดลองพระเยซูเรื่องการหย่าร้าง พระองค์ตรัสว่าที่โมเสสอนุญาตให้หย่าได้ก็เพราะใจที่แข็งกระด้างของมนุษย์ การแต่งงานเป็นพระราชากิจของพระเจ้า เป้าหมายของการแต่งงานคือความบริสุทธิ์ ไม่ใช่ความสุข คู่สมรสคือความสัมพันธ์ที่พระเจ้าทรงผูกพันให้ เราจึงไม่ควรหย่าร้างตามใจชอบ หากเราเลือกเชื่อเฉพาะพระวจนะที่อยากเชื่อเหมือนพวกฟาริสี เราก็จะบิดเบือนพระประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้า

ฉันเชื่อและนำพระวจนะมาประยุกต์ใช้เพียงส่วนที่เอื้อประโยชน์ต่อฉันหรือไม่? ฉันยอมรับหรือไม่ว่าเป้าหมายของการแต่งงานคือความบริสุทธิ์ ไม่ใช่ความสุข?

เป็นการผิดประเวณี (ข้อ 10-12)

พระเยซูตรัสกับสาวกว่า ใครก็ตามที่หย่าภรรยาและแต่งงานใหม่ก็เป็นการผิดประเวณี การแต่งงานไม่ใช่แค่คำสัญญาของคนสองคน แต่เป็นพันธสัญญาต่อหน้าพระเจ้า ดังนั้นการหย่าร้างจึงเป็นความบาปเทียบเท่ากับการไหว้รูปเคารพ การอยากทิ้งคู่สมรสคือผลจากการเอาความสุขเป็นรูปเคารพ ถ้าหากเราตั้งเป้าหมายชีวิตไว้ที่

ความบริสุทธิ์ เราจะสามารถละทิ้งใจที่แข็งกระด้างและปกป้องครอบครัวไว้ได้

สิ่งที่ฉันไม่เชื่อฟังพระเจ้าคืออะไร? ฉันปรนนิบัติคู่แต่งงานที่พระเจ้าทรงผูกพัน
ให้เป็นอย่างดีหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ที่เลือกฟังและประยุกตีใช้พระ
วจนะเฉพาะสิ่งที่อยากฟัง ขอให้ข้าพระองค์เห็นคุณค่าของคู่สมรสที่พระเจ้าทรงผูกพัน
ให้ และสอนพระวจนะแก่ลูก ๆ ตามธรรมเนียม ขอให้ตระหนักว่าเป้าหมายของชีวิตคือ
ความบริสุทธิ์ ไม่ใช่ความสุข เพื่อปกป้องครอบครัวไว้ให้ได้

วันพฤหัสบดี
7 พ.ค.

เพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร์
มาระโก 10:13-22

ถ้าไม่เหมือนเด็กเล็ก ๆ

13 ขณะนั้นมีบางคนพาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์สัมผัสตัวเด็กเหล่านั้น แต่พวกเขาห้ามไว้ 14 เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นอย่างนั้นก็ไม่ได้พอพระทัย ตรัสกับพวกเขาว่า “จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนอย่างพวกเขา 15 เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ใครที่ไม่ยอมรับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ จะเข้าในแผ่นดินนั้นไม่ได้” 16 แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเล็ก ๆ เหล่านั้น วางพระหัตถ์บนตัวพวกเขา แล้วทรงอวยพรให้พวกเขา

ข้าพเจ้าถือรักษาไว้ทุกประการ

17 เมื่อพระองค์กำลังจะเสด็จออกไปนั้น มีคนหนึ่งวิ่งมาหาพระองค์ คุณเข้าลงทูลถามพระองค์ว่า “อาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำอย่างไร ถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?” 18 พระเยซูตรัสกับคนนั้นว่า “ท่านใช้คำว่าประเสริฐทำไม? ไม่มีใครประเสริฐนอกจากพระเจ้าองค์เดียว 19 ท่านก็รู้จักบัญญัติแล้วว่า ‘ห้ามฆ่าคน ห้ามล่วงประเวณีผิดเมียเขา ห้ามลักทรัพย์ ห้ามเป็นพยานเท็จ ห้ามโกงเขา จงให้เกียรติบิดามารดาของเจ้า’ ” 20 คนนั้นจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ บัญญัติเหล่านั้นข้าพเจ้าถือรักษาไว้ตั้งแต่เด็ก”

ยังขาดอยู่อีกสิ่งหนึ่ง

21 พระเยซูทอดพระเนตรดูคนนั้น ทรงเอ็นดูเขาแล้วตรัสว่า “ท่านยังขาดอยู่อีกสิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสิ่งของท่านที่มีอยู่ แจกจ่ายให้กับคนยากจน ท่านจึงจะมี

ทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจึงกลับมาติดตามเรา” 22 เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น ใบหน้า
ของเขาก็สลด แล้วออกไปเป็นทุกข์ เพราะเขามีทรัพย์สิ่งของจำนวนมาก

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงกริ้วเมื่อเห็นสาวกห้ามคนพาเด็กเล็ก ๆ มาหาพระองค์ และตรัส
ว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนอย่างเด็กเหล่านี้” สำหรับผู้ที่ถามถึงวิธีได้รับชีวิต
นิรันดร์ พระองค์ตรัสว่า “จงรักษาบัญญัติและขายทรัพย์สิ่งทั้งหมดที่คุณมีอยู่แจกจ่าย
ให้คนยากจน”

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ถ้าไม่เหมือนเด็กเล็ก ๆ (ข้อ 13-16)

พระเยซูตรัสว่า “จงยอมให้เด็กเล็ก ๆ เข้ามาหาเรา อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนอย่างเขา” เด็ก ๆ หวังให้พระเยซูทรงสัมผัสด้วยใจบริสุทธิ์ แต่สาวกกลับมองข้ามพวกเขา แผ่นดินของพระเจ้าไม่ใช่ที่ที่เข้าได้ด้วยความสามารถ แต่เป็นของผู้ที่หวังพึ่งพระเจ้าเหมือนเด็กเล็ก ๆ ผู้ที่ยอมรับความอ่อนแอของตนและพึ่งพาพระเยซูอย่างสิ้นเชิงคือประชากรแห่งแผ่นดินของพระเจ้า

ฉันพึ่งพาพระเยซูด้วยใจบริสุทธิ์เหมือนเด็กเล็ก ๆ หรือไม่? ฉันมีความหวังในแผ่นดินของพระเจ้าในใจหรือไม่?

ข้าพเจ้าถูกรักษาไว้ทุกประการ (ข้อ 17-20)

ชายคนหนึ่งวิ่งมาถามพระเยซูว่าต้องทำอะไรจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์ เขามีความหวังแต่คิดว่าความรอดได้มาโดยการกระทำ เมื่อพระเยซูตรัสถึงพระบัญญัติ เขาตอบว่าเขารักษาไว้ทั้งหมดตั้งแต่เด็ก แต่ชีวิตนิรันดร์ได้มาด้วยความเชื่อ ไม่ใช่การกระทำ พระเยซูทรงเป็นมากกว่า 'อาจารย์ผู้ประเสริฐ' พระองค์ทรงเป็น 'พระผู้ช่วยให้รอด' ของฉัน เมื่อรู้อย่างนี้ ฉันจึงจะตระหนักว่าตนเป็นคนบาปและมีประสบการณ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความถ่อมใจ

ฉันมองพระเยซูเป็นเพียงอาจารย์ผู้ประเสริฐหรือคนชอบธรรม หรือมองพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของฉัน?

ยังขาดอยู่อีกสิ่งหนึ่ง (ข้อ 21-22)

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงไปขายทรัพย์สิ่งทั้งหมดที่คุณมีอยู่แจกจ่ายให้คนยากจน” แต่ชายผู้มั่งคั่งคนนั้นกลับเดินจากไปด้วยความเศร้า เพราะเขาให้ความสำคัญกับ

ความมั่งคั่งบนโลกมากกว่าทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ ในชีวิตของเราก็มีสิ่งที่มีค่ามากกว่าพระเยซู ซึ่งทำให้เราไม่สามารถเชื่อฟังพระวจนะได้ นี่คือ 'สิ่งหนึ่งที่ยังขาดอยู่' ชีวิตนิรันดร์คือการวางความหวังไว้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติ

พระวจนะข้อใดที่ฉันยังเป็นทุกข์และไม่สามารถเชื่อฟังได้? สิ่งใดในโลกที่ฉันให้ความสำคัญมากกว่าทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบคุณที่ทรงให้ข้าพระองค์ตระหนักว่าชีวิตนิรันดร์ได้มาโดยความเชื่อ ไม่ใช่การกระทำ ขอทรงโปรดยกโทษที่ข้าพระองค์ปรารถนาชีวิตนิรันดร์แต่กลับรักทรัพย์สินสมบัติมากกว่าพระเยซูและพระวจนะ ขอให้ข้าพระองค์ละทิ้งสิ่งหนึ่งที่ยังขาดอยู่นี้ และได้รับความรอดที่แท้จริงผ่านการกลับใจและความเชื่อฟัง

วันศุกร์
8 พ.ค.

พระเจ้าทรงทำได้ทุกสิ่ง
มาระโก 10:23-31

คนมั่งมี

23 พระเยซูจึงทอดพระเนตรรอบ ๆ แล้วตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้ายากจริง ๆ” 24 เหล่าสาวกก็ประหลาดใจเพราะถ้อยคำของพระองค์ แล้วพระเยซูตรัสกับพวกเขาอีกว่า “ลูกเอ๋ย การเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้ายากจริง ๆ 25 อุตส่าห์จะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า”

สิ่งที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์

26 เหล่าสาวกก็ประหลาดใจอย่างยิ่ง พุดกันเองว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้?” 27 พระเยซูทอดพระเนตรพวกเขาแล้วตรัสว่า “ส่วนมนุษย์ก็เหลือกำลังที่จะทำได้ แต่ไม่เหลือกำลังของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงทำให้สำเร็จได้ทุกสิ่ง”

ผู้ที่สละและติดตาม

28 เปโตรจึงเริ่มทูลพระองค์ว่า “นี่แน่ะ ข้าพระองค์ทั้งหลายยอมสละสิ่งสารพัดและติดตามพระองค์มา” 29 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ใครก็ตามที่สละบ้าน หรือพี่น้องชายหญิง หรือบิดามารดา หรือลูก หรือไร่นา เพราะเห็นแก่เราและข่าวประเสริฐของเรา 30 คนนั้นจะได้รับผลตอบแทนร้อยเท่าในยุคนี้อีก บ้าง พี่น้องชายหญิง มารดา ลูก และไร่นา พร้อมการชมเชยด้วย และในยุคนั้นจะได้ชีวิตนิรันดร์ 31 แต่หลายคนที่เป็นคนแรกจะกลับไปเป็นคนสุดท้าย และคนสุดท้ายจะกลับไปเป็นคนแรก”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงตรัสว่าคนมั่งมีจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้ายากนัก เมื่อสาวกถามว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้?” พระองค์ตรัสว่าสำหรับพระเจ้าแล้วทุกสิ่งเป็นไปได้ ทรงสัญญาว่าผู้ที่สละทุกสิ่งเพื่อพระองค์จะได้รับชีวิตนิรันดร์ในยุคนั้น

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

คนมั่งมี (ข้อ 23-25)

พระเยซูตรัสกับสาวกว่าคนมั่งมีจะเข้าแผ่นดินของพระเจ้ายากนัก แม้ตัวอุฐจะลอดรูเข็มก็ยิ่งง่ายกว่า พระองค์ทรงเน้นย้ำว่าเป็นไปไม่ได้ด้วยกำลังมนุษย์ หรือทรัพย์สมบัติที่มองเห็นให้ความมั่นคงแก่เรา มันจึงกลายเป็นรูปเคารพที่เราพึ่งพาได้ง่ายกว่าพระเจ้าที่มองไม่เห็น แต่ทรัพย์สมบัติเหล่านั้นไม่สามารถให้ความรอดนิรันดรแก่เราได้

ทรัพย์สมบัติใดที่ฉันพึ่งพามากกว่าพระเจ้า? ฉันปรารถนาแผ่นดินของพระเจ้ามากแค่ไหน?

สิ่งที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์ (ข้อ 26-27)

สาวกประหลาดใจและถามว่า “ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้?” นี่คือการถามพื้นฐานของมนุษย์ หลายคนพึ่งพาทรัพย์สมบัติ เกียรติยศ หรือความสัมพันธ์ แต่ไม่มีสิ่งใดนำเราไปสวรรค์ได้ พระเยซูทรงประกาศว่า “สำหรับพระเจ้าแล้วทุกสิ่งเป็นไปได้” นี่คือหัวใจของข่าวประเสริฐ ความรอดของฉันมาจากพระคุณของพระเจ้าล้วน ๆ และมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ช่วยฉันให้รอดได้

ฉันเชื่อหรือไม่ว่าความรอดของฉันเป็นพระคุณของพระเจ้าล้วน ๆ และพึ่งพาเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น?

ผู้ที่สละและติดตาม (ข้อ 28-31)

เมื่อเปโตรทูลว่า “พวกข้าพระองค์สละสิ่งสารพัดและติดตามพระองค์มาแล้ว” พระเยซูทรงสัญญาว่าพวกเขาจะได้รับผลตอบแทนร้อยเท่าในยุคนี้อีกพร้อมกับการช่มเหง และจะได้รับชีวิตนิรันดรในยุคนั้น สิ่งสำคัญคือการสละ “เพื่อพระองค์และข่าวประเสริฐ” การติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าคือเส้นทางแห่งความทุกข์ยากที่ต้องละทิ้งสิ่งของในโลก แต่ก็ยังเป็นเส้นทางแห่งพระพรที่เราจะได้รับชีวิตนิรันดรและความอุดมสมบูรณ์

สิ่งใดบ้างที่ฉันต้องสละเพื่อพระเยซูและข่าวประเสริฐ? ฉันพร้อมที่จะติดตาม
พระองค์แม้จะต้องรับการข่มเหงหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอทบทวนความบาปที่พึงพาสั่งของในโลกและทรัพย์
สมบัติมากกว่าพระเจ้า ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าความรอดของข้าพระองค์ทั้งหมดนั้น
เป็นพระคุณของพระเจ้า และตั้งใจที่จะพึงพาเพียงพระองค์เท่านั้น ขอให้ข้าพระองค์
เป็นสาวกที่ยินดีสละทุกสิ่งเพื่อพระเยซูและข่าวประเสริฐ และติดตามพระองค์ไป

วันเสาร์

9 พ.ค.

พระเยซูผู้เสด็จนำหน้า

มาระโก 10:32-40

พวกเขาจะประหารชีวิต

32 ขณะที่กำลังเดินทางขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มนั้น พระเยซูเสด็จนำหน้าพวกเขา พวกเขาพากันประหลาดใจ และคนที่เดินตามมาก็หวาดกลัว พระองค์จึงทรงพาสาวกสิบสองคนแยกออกมาอีก แล้วตรัสให้พวกเขาทราบถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดกับพระองค์นั้นว่า 33 “นี่แน่ะ พวกเราจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และบุตรมนุษย์จะทรงถูกมอบไว้กับพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกธรรมจารย์ และเขาเหล่านั้นจะลงโทษท่านถึงตาย และจะมอบท่านไว้กับบรรดาคนต่างชาติ 34 คนต่างชาติเหล่านั้นจะเยาะเย้ยท่าน ถ่มน้ำลายรดท่าน จะเสียดแทงท่านและจะฆ่าท่าน และหลังจากนั้นสามวันแล้ว ท่านจะเป็นขึ้นใหม่”

ในพระสิริของพระองค์

35 ยากอบกับยอห์นบุตรของเศเบดีเข้ามาทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ข้าพระองค์ทั้งสองอยากจะขอให้พระองค์ทำตามคำทูลขอของพวกข้าพระองค์” 36 พระองค์จึงตรัสถามเขาทั้งสองว่า “ท่านทั้งสองอยากจะให้เราทำอะไรให้พวกท่าน?” 37 พวกเขาจึงทูลตอบว่า “เมื่อพระองค์จะทรงรับเกียรตินั้น ขอให้พวกข้าพระองค์นั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์คนหนึ่ง เบื้องซ้ายคนหนึ่ง”

ถ้วยที่เราดื่ม

38 พระเยซูจึงตรัสกับเขาทั้งสองว่า “พวกท่านไม่เข้าใจสิ่งที่พวกท่านขอ ถ้วยที่เราดื่มนั้นพวกท่านดื่มได้หรือ? และบัพติศมาที่เราจะรับ พวกท่านจะรับได้หรือ?” 39 เขาทั้งสองทูลตอบว่า “พวกข้าพระองค์ทำได้” พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ถ้วยที่เราดื่ม

นั่นพวกท่านจะดื่ม และบังปติศมาที่เราได้รับนั้นท่านจะรับก็จริง 40 แต่การที่จะให้นั่งข้างขวาหรือข้างซ้ายของเรานั้น ไม่ใช่เราเป็นผู้จัด แต่ให้กับใครก็จะให้แก่คนนั้น”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูเสด็จนำหน้าไปยังเยรูซาเล็ม และตรัสกับบรรดาสาวกว่าพระองค์จะถูกประหารชีวิตและจะเป็นขึ้นมาใหม่ในสามวัน ยากอบและยอห์นทูลขอให้นั่งเบื้องขวาและเบื้องซ้ายของพระองค์ พระเยซูตรัสถามว่า “ถ้อยที่เราดื่มนั้น พวกท่านจะดื่มได้หรือ?” พวกเขาตอบว่าได้

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

พวกเขาจะประหารชีวิต (ข้อ 32-34)

พระเยซูเสด็จนำหน้าไปยังเยรูซาเล็มและทรงบอกล่วงหน้าเป็นครั้งที่สามถึงการทนทุกข์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ สาวกต่างประหลาดใจและหวาดกลัว แต่พระเยซูไม่ทรงหยุดยั้ง พระองค์ตรัสว่าพวกมหาปุโรหิตจะประหารชีวิตพระองค์ แต่หลังจากนั้นสามวันพระองค์จะเป็นขึ้นมาใหม่ ความรอดของพระเจ้าสำเร็จได้ผ่านทางกางเขนของพระเยซูคริสต์เท่านั้น ดังนั้นคริสเตียนจึงต้องให้ความสำคัญกับความรอดผ่านความทุกข์ยาก ไม่ใช่ความสุขที่ปราศจากความทุกข์

ช่วงนี้สิ่งใดที่ทำให้ฉันตกใจและหวาดกลัว? กางเขนใดที่ฉันต้องแบกตามองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เสด็จนำหน้า?

ในพระสิริของพระองค์ (ข้อ 35-37)

ในขณะที่พระเยซูตรัสถึงกางเขน ยากอบและยอห์นกลับทูลขอร้องเบื้องขวาและเบื้องซ้ายของพระองค์ในพระสิริ นี่แสดงให้เห็นว่าพวกเขายังคงฝันถึงสิริที่ปราศจากกางเขน เรายังคงเช่นกัน เมื่อเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า เรามักต้องการรับพรและประสบความสำเร็จ ไม่ใช่ทางแห่งการเสียสละ แต่พระเยซูทรงดำเนินไปบนเส้นทางกางเขน เราก็ต้องเดินตามทางนั้น พระสิริที่แท้จริงคือการติดตามและเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เสด็จนำหน้า

พระสิริที่ฉันปรารถนาคืออะไร? การติดตามและเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นความชื่นชมยินดีในชีวิตของฉันหรือไม่?

ถ้วยที่เราดื่ม (ข้อ 38-40)

พระเยซูตรัสถามยากอบและยอห์นว่า “ถ้วยที่เราดื่มนั้น พวกท่านจะดื่มได้หรือไม่? และบัพติศมาที่เราใช้นั้น พวกท่านจะรับได้หรือไม่?” 'ถ้วย' หมายถึง 'กางเขนแห่งความ

ทุกข์ยาก' และ 'บัพติศมา' หมายถึง 'ความตาย' พวกเขาตอบว่าทำได้โดยไม่เข้าใจ
ความหมาย แต่พระเยซูทรงทราบว่าในอนาคตพวกเขาจะได้ดื่มถ้วยแห่งการพลีชีพ
ความทุกข์ยากที่ฉันได้รับในวันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของถ้วยที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดื่ม
และโดยสิ่งนี้ ฉันจะได้มีส่วนร่วมในพระสิริของแผ่นดินพระเจ้า

กางเขนที่ฉันต้องแบกในครอบครัวคืออะไร? ฉันตั้งใจจะดื่มถ้วยแห่งการเสีย
สละและความเหน็ดเหนื่อยเพื่อให้ครอบครัวได้รับความรอดหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ที่ไม่ติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้
เสด็จไปสู่กางเขน แต่กลับแสวงหาเพียงเกียรติยศทางโลก ขออย่าให้ข้าพระองค์
แสวงหาแต่ผลประโยชน์และความสบายของตนเองในครอบครัว แต่ให้แบกกางเขน
เพื่อความรอด ขอให้ข้าพระองค์ยินดีดื่มถ้วยแห่งความทุกข์ยากที่ประทานให้ในวันนี้
และเป็นสาวกที่มีส่วนร่วมในพระสิริของพระองค์

วันอาทิตย์

10 พ.ค.

จึงตามพระองค์ไป

มาระโก 10:41-52

ผู้ปรนนิบัติ

41 เมื่อสาวกสิบคนได้ยินเรื่องนี้ก็มีความขุ่นเคืองยากอบและยอห์น 42 พระเยซูจึงทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสว่า “ท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้วว่า คนที่นับว่าเป็นผู้ครอบครองของคนต่างชาติดีย่อมเป็นเจ้านายอยู่เหนือเขาทั้งหลาย และพวกที่เป็นใหญ่ก็ใช้อำนาจบังคับพวกเขา 43 ในพวกท่านจะไม่เป็นเช่นนั้น แต่ถ้ามีใครต้องการจะเป็นใหญ่ท่ามกลางท่าน คนนั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติของท่านทั้งหลาย 44 และถ้าใครต้องการจะเป็นนาย คนนั้นจะต้องเป็นทาสของคนทั้งหลาย 45 เพราะว่าบุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก”

บารทิเมอัส คนตาบอดขอทาน

46 พระเยซูกับพวกสาวกมายังเมืองเยรีโค และขณะที่พระองค์เสด็จออกจากเมืองเยรีโคพร้อมกับพวกสาวกและฝูงชน มีคนตาบอดคนหนึ่งชื่อ บารทิเมอัส บุตรของทิเมอัส นั่งขอทานอยู่ริมทาง 47 เมื่อคนนั้นได้ยืมว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธเสด็จมา จึงร้องเสียงดังว่า “เยชู บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์เถิด” 48 มีหลายคนห้ามปรามบอกให้เขาเงียบ แต่เขายังร้องเสียงดังว่า “บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์เถิด”

ความเชื่อทำให้ท่านหายปกติ

49 พระเยซูทรงหยุดและยืนอยู่ แล้วตรัสว่า “ไปเรียกคนนั้นมา” พวกเขาจึงเรียกคนตาบอดนั้น กล่าวกับเขาว่า “จงยินดีและลุกขึ้นเถิด พระองค์ทรงเรียกท่าน” 50 คน

นั่นก็ทิ้งผ้าห่ม ลูกขึ้นมาหาพระเยซู 51 พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า “ท่านต้องการจะให้เรทำอะไรให้ท่าน?” คนตาบอดนั้นทูลพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ ขอโปรดให้ตาข้าพระองค์เห็นได้” 52 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงไปเถิด ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายปกติแล้ว” ทันใดนั้นเขาก็เห็นได้ และเดินตามพระองค์ไป

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูตรัสว่าผู้ใดใคร่จะเป็นใหญ่ต้องเป็นผู้ปรนนิบัติ และพระองค์เสด็จมาเพื่อเป็นค่าไถ่ เมื่อพระเยซูเสด็จออกจากเมืองเยรีโค บารทิเมอัสคนตาบอดขอทานร้องเรียกขอความเมตตา พระเยซูตรัสว่า “ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายปกติแล้ว” เขาก็มองเห็นและติดตามพระเยซูไป

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ผู้ปรนนิบัติ (ข้อ 41-45)

สาวกอีกสิบคนก็ต้องการตำแหน่งสูง ๆ เหมือนยากอบและยอห์น พระเยซูจึงทรงสอนพวกเขาเรื่องความเป็นผู้นำในแผ่นดินของพระเจ้า โลกใช้สิทธิอำนาจครอบงำผู้อื่น แต่ในแผ่นดินของพระเจ้า ผู้ปรนนิบัติคือผู้ที่เป็นใหญ่ที่สุด พระเยซูทรงเป็นแบบอย่าง พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติและเป็นค่าไถ่คริสเตียนที่ได้รับความรอดต้องละทิ้งความปรารถนาที่จะครอบงำผู้อื่น และแบกกางเขนเพื่อปรนนิบัติเพื่อความรอด

ที่ใดที่ฉันต้องการเป็นใหญ่และได้รับการยอมรับ? ฉันดำเนินชีวิตในฐานะผู้ที่ปรนนิบัติในครอบครัว ที่ทำงาน และคริสตจักรหรือไม่?

บารทิเมอัส คนตาบอดขอทาน (ข้อ 46-48)

บารทิเมอัสนั่งอยู่ริมทางเมื่อพระเยซูเสด็จผ่าน เขาได้ยืนยันว่าเป็นพระเยซูจึงร้องขึ้นว่า “บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาข้าพระองค์เถิด!” แม้คนมากมายจะห้าม แต่เขากลับร้องดังขึ้นอีก เขารู้ว่าตนเป็นคนบาปที่ไร้ความสามารถ และเชื่อว่าเขาจะรอดได้โดยพระเมตตาของพระเมสสิยาห์เท่านั้น เมื่อฉันยอมรับว่าตนเป็นคนตาบอดขอทานฝ่ายจิตวิญญาณ ฉันจึงจะสามารถแสวงหาและพึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง

ฉันยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาปที่ไร้ความสามารถและพึ่งพาเพียงพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่?

ความเชื่อทำให้ท่านหายปกติ (ข้อ 49-52)

พระเยซูทรงเรียกบารทิเมอัสและถามว่าเขาต้องการให้พระองค์ทำอะไร เมื่อเขาตอบว่าอยากมองเห็น พระองค์ตรัสว่า “ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายปกติแล้ว”

บารทิเมอัสสารภาพว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์และเชื่อว่ามีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ช่วยเขาได้ ด้วยความเชื่อนี้ เขาไม่เพียงมองเห็น แต่ยังกลายเป็นสาวกที่ติดตามพระเยซู วันนี้อองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ยังรอคอยการสารภาพและความเชื่อของฉัน ยังมีปัญหาและความทุกข์ยาก ฉันยังต้องทูลขอพระเมตตาและติดตามพระองค์

ฉันเข้าไปหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อทูลขอสิ่งใด? ตอนนี้ฉันกำลังติดตามพระองค์อยู่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอข้าพระองค์กลับใจจากความเย่อหยิ่งที่อยากเป็นใหญ่ และถ่อมใจลงปรนนิบัติในครอบครัวและคริสตจักร ขอให้ข้าพระองค์ตระหนักว่าตนเป็นคนบาปที่ไร้ความสามารถโดยสิ้นเชิง และพึ่งพาเพียงพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ข้าพระองค์มั่นใจในความรอดและดำเนินชีวิตในฐานะสาวกที่แบกกางเขนติดตามพระองค์ไปทุกวัน

วันจันทร์

11 พ.ค.

พระเยซูทรงใช้เหล่าสาวกไป

มาระโก 11:1-7

พระองค์ทรงใช้สาวกสองคน

1 เมื่อพระองค์กับพวกสาวกมาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ถึงหมู่บ้านเบธฟาอี และหมู่บ้านเบธานีเชิงเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงใช้สาวกสองคน 2 สั่งว่า “จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้าพวกท่าน ทันทีที่พวกท่านเข้าไป พวกท่านจะพบลูกลาตัวหนึ่งที่ยังไม่มีใครขี่เลยผูกอยู่ จงแก้มันจูงมาเถิด

ลูกลาที่ถูกผูกไว้

3 ถ้ามีใครถามว่า ‘พวกท่านทำอย่างนี้ทำไม?’ จงบอกเขาว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องพระประสงค์ แล้วจะส่งกลับมาที่นี่โดยเร็ว’ ” 4 สาวกสองคนนั้นจึงไป แล้วพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่นอกประตูที่ถนน พวกเขาจึงแก้มัน 5 บางคนซึ่งยืนอยู่ที่นั่นถามพวกเขาว่า “แก้ลูกลานั้นทำไม?” 6 พวกเขา ก็ตอบตามพระดำรัสสั่งของพระเยซู แล้วคนเหล่านั้นก็ยอมให้เอาไป

ปูเสื่อผ้าบนหลังลา

7 พวกเขาจึงจูงลูกลามาให้พระเยซู แล้วเอาเสื่อผ้าของตนปูลงบนหลังลา พระองค์จึงทรงลาขึ้น

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าใกล้กรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงส่งสาวกสองคนไปยังหมู่บ้านฝั่งตรงข้าม ที่นั่น พระองค์ทรงสั่งให้สาวกทั้งสองแกะเชือกผูกลูกลาตัวหนึ่งที่ยังไม่เคยมีใครเคยขี่มาก่อน แล้วนำมาให้พระองค์ สาวกทั้งสองจึงทำตามที่พระองค์ทรงสั่ง เมื่อพวกเขา นำลูกลามาและปูล่อกลุ่มของตนลงบนหลังลา พระเยซูจึงทรงขึ้นลูกลานั้น

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

.....

พระองค์ทรงใช้สาวกสองคน (ข้อ 1-2)

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าใกล้กรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ตรัสกับสาวกทั้งสองคนให้ไปที่หมู่บ้านตรงข้ามและนำลูกลาตัวหนึ่งที่ไม่เคยขี่มาก่อนมาให้พระองค์ เพื่อที่จะทรงทำให้พระวอของพระองค์สำเร็จและช่วยวิญญาณให้รอด พระองค์ทรงทราบและจัดเตรียมแม้กระทั่งสิ่งเล็กน้อยและไม่สำคัญในโลกนี้ไว้แล้ว (เศคาริยาห์ 9:9) สิ่งที่เราต้องทำคือการเชื่อฟังตามพระวอของพระองค์เหมือนสาวกทั้งสอง พระเจ้าทรงจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นไว้เพื่อเรา และทุกอย่างในชีวิตของเราล้วนอยู่ในแผนการอันยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ของพระองค์

ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงรู้และทรงจัดเตรียมทุกสิ่งสำหรับชีวิตของฉันไว้แล้ว?
ด้วยความเชื่อเช่นนั้น วันนี้สิ่งใดบ้างที่ฉันต้องเชื่อฟัง?

ลูกลาที่ถูกผูกไว้ (ข้อ 3-6)

ดังที่พระเยซูตรัสไว้ มีลูกลาตัวหนึ่งถูกผูกไว้บนถนนหน้าหมู่บ้านที่ไม่มีชื่อแห่งหนึ่ง ในทำนองเดียวกัน แม้จะไม่มีใครรู้จักหรือยกย่อง หากเราดำรงอยู่ในสถานที่ของเราอย่างมั่นคง พระเจ้าจะทรงใช้เราในเวลาของพระองค์ การได้รับใช้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงิน การศึกษา หรือความสามารถ แม้จะเป็นเหตุการณ์ยากลำบาก เช่น ความล้มเหลวหรือการถูกทรยศ หากพระเจ้าทรงใช้ สิ่งนั้นก็จะกลายเป็นเหตุการณ์แห่งความรอด ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดูเล็กน้อยหรือไร้ค่าเพียงใด หากได้รับการตีความผ่านพระวอและถวายแด่พระเจ้า ก็จะกลายเป็นเครื่องมืออันล้ำค่าที่พระองค์ทรงใช้

สิ่งใดที่ฉันจะถวายแด่พระเจ้า แม้ว่าสิ่งนั้นจะดูเล็กน้อยหรือไม่สำคัญก็ตาม?

ปูเสื่อผ่านหลังลา (ข้อ 7)

สาวกทั้งสองคงรู้สึกประหลาดใจและยินดีอย่างยิ่งที่ได้นำลูกลามาให้ตามที่พระ

เยซูทรงสั่ง จากนั้นพวกเขาก็ปฏิเสธคุณของตนลงบนหลังลาเพื่อถวายพระเยซูผู้กำลังเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มในฐานะกษัตริย์ในสมัยนั้น ปฏิเสธคุณเปรียบเป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง เกียรติยศ และสถานะทางสังคม การกระทำนี้จึงหมายถึงการถวายทุกสิ่งของตนแด่พระเยซู ผู้เชื่อก็เช่นกัน ควรถวายทุกสิ่งแด่พระองค์ผู้ทรงเป็นจอมกษัตริย์โดยไม่หวงแหน

“เสื่อกคุณ” ของฉันที่ต้องถวายแด่พระเยซูอย่างไม่หวงแหนคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณพระองค์แม้ต้องเผชิญกับความตายบนไม้กางเขน ก็ยังทรงสำแดงแผ่นดินสวรรค์ผ่านการเตรียมการอย่างละเอียด ขอให้ข้าพระองค์ไม่ว่าจะเผชิญความทุกข์ยากใด จะสามารถสำแดงว่ามีแผ่นดินสวรรค์อยู่ผ่านสิ่งนั้นได้ สิ่งที่น่าอัศจรรย์และไร้ค่าในตัวข้าพระองค์ รวมถึงสิ่งที่มีค่า ข้าพระองค์ขอถวายแด่พระองค์ ขอทรงใช้ตามพระประสงค์ด้วยเถิด

วันอังคาร

12 พ.ค.

โฮชนนา

มาระโก 11:8-14

ผู้คนที่ให้ร้องยินดี

8 มีคนจำนวนมากเอาเสื้อผ้าของตนปูตามถนน และบางคนก็ตัดกิ่งไม้ใบไม้ เชี่ยวสดจากทุ่งนามาปู 9 คนที่เดินไปข้างหน้ากับคนที่ตามมาข้างหลังก็ให้ร้องว่า “โฮชนนา ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ 10 ความเจริญรุ่งเรืองจะมีแก่แผ่นดินที่จะมาตั้งอยู่ ซึ่งเป็นของดาวิดบรรพบุรุษของเรา โฮชนนา ในที่สุดที่สุด”

เสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานี

11 แล้วพระเยซูเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มและเข้าไปในบริเวณพระวิหาร เมื่อทอดพระเนตรทุกสิ่งจนทั่วแล้ว เวลาที่จวนค่ำ จึงเสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานีกับสาวกสิบสองคนนั้น

ต้นมะเดื่อที่มีแต่ใบ

12 รุ่งขึ้น เมื่อพระองค์กับพวกสาวกออกมาจากหมู่บ้านเบธานีแล้ว พระองค์ก็ทรงหิว 13 พอทอดพระเนตรเห็นต้นมะเดื่อมีใบต้นหนึ่งแต่ไกล จึงเสด็จเข้าไปดูว่าจะมีผลหรือไม่ เมื่อมาถึงต้นนั้นแล้ว ไม่เห็นมีผล มีแต่ใบเท่านั้น เพราะยังไม่ถึงฤดูผลมะเดื่อ 14 พระองค์จึงตรัสแก่ต้นนั้นว่า “ตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีใครได้กินผลจากเจ้าอีก” เหล่าสาวกก็ได้ยินถ้อยคำที่พระองค์ตรัสนั้น

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มท่ามกลางเสียงโห่ร้องยินดีของผู้คนมากมาย พระองค์เสด็จเข้าไปในพระวิหารและทอดพระเนตรทุกสิ่งรอบข้าง ก่อนจะเสด็จไปยัง หมู่บ้านเบธานี วันรุ่งขึ้น พระองค์ทรงหิวและหวังจะหาผลจากต้นมะเดื่อที่มีใบดก แต่เมื่อไม่พบสิ่งใดเลย พระองค์จึงตรัสว่าตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีใครได้กินผลจากเจ้าอีกเลย

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ผู้คนที่ให้ร้อง (ข้อ 8-10)

ผู้คนมากมายปฏิเสธและกึ่งไม่ลงบนทางที่พระเยซูเสด็จผ่าน พร้อมให้ร้องว่า “โฮซันนา” ด้วยความตื่นเต้น เพราะพวกเขาคาดหวังว่าพระองค์จะปลดปล่อยพวกเขาจากการปกครองของโรม แต่ทว่าไม่ถึงสัปดาห์ คนกลุ่มเดิมกลับเปลี่ยนไปและตะโกนให้ตรึงพระองค์ที่กางเขน ความเชื่อที่มุ่งหวังเพียงพระพรทางโลกนั้นไม่ยั่งยืนและนำไปสู่การทรยศในที่สุด

ความกระตือรือร้นในความเชื่อของฉัน มาจากความต้องการผลประโยชน์ หรือมาจากการยอมรับความเชื่ออย่างแท้จริง?

เสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานี (ข้อ 11)

พระเยซูไม่ทรงยึดติดกับคำสรรเสริญของมนุษย์ แต่เสด็จเข้าไปในพระวิหารเพื่อทอดพระเนตรความจริงภายใน พระองค์เสด็จไปพักที่หมู่บ้านเบธานี เพราะไม่มีความจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับพวกมหาปุโรหิตและธรรมจารย์ที่ทำให้พระวิหารกลายเป็น “ช่องโจร” แม้ที่ผ่านมาพระองค์จะทรงเตือนและรอคอยพวกเขาโดยตลอด แต่บัดนี้ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงตัดขาดจากพวกเขาอย่างเด็ดขาด

สิ่งชั่วร้ายอะไรในชีวิตของฉัน ที่แม้ได้รับคำเตือนแล้วยังไม่สามารถตัดขาดได้? วันนี้ฉันพร้อมจะตัดมันทิ้งแล้วใช่ไหม?

ต้นมะเดื่อที่มีแต่ใบ (ข้อ 12-14)

พระเยซูเสด็จออกจากเบธานีแต่เช้าตรู่โดยที่ยังไม่ได้กินอะไรเลย พระเยซูทรงหิวและเห็นต้นมะเดื่อที่มีใบดก จึงทรงคาดหวังว่าจะมีผล แต่กลับมีเพียงใบ ต้นไม้ที่ไม่มีผลตามที่พระเจ้าทรงต้องการย่อมไร้ค่า เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงประทานใบแห่งความมั่งคั่ง สุขภาพ และตำแหน่งหน้าที่การงานแก่เรา เพื่อเราจะได้เกิดผลแห่งความ

รอดแก่ผู้อื่น หากไม่มีผลนั้น แม้ใบที่มีมากมายก็ไร้ความหมาย

ใบไม้ที่พระเจ้าประทานแก่ฉันคืออะไร? และฉันกำลังเกิดผลอะไรจากสิ่งนั้น?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ตระหนักแล้วว่าสิ่งที่พระองค์ปรารถนาไม่ใช่เสียงโห่ร้องยินดีหรือใบที่ดกหนา ขอทรงอภัยที่ข้าพระองค์ไม่สามารถเกิดผลตามที่พระองค์ต้องการ ขอให้ข้าพระองค์ใส่ใจในการช่วยกู้ผู้คนและเกิดผลแห่งความรอดตั้งแต่นี้ไป

วันพุธ
13 พ.ค.

จงเชื่อในพระเจ้า
มาระโก 11:15-26

ทรงขับไล่และคว่ำโต๊ะ

15 เมื่อมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์เสด็จเข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วลงมือขับไล่บรรดาคนที่ซื้อขายในบริเวณพระวิหารนั้น ทรงคว่ำโต๊ะของคนรับแลกเงินและคว่ำม้านั่งของคนขายนกพิราบ 16 ทรงห้ามใครชนสิ่งใด ๆ เดินลัดบริเวณพระวิหาร 17 พระองค์ตรัสสอนว่า “มีพระวจนะเขียนไว้ไม่ใช่หรือว่า ‘นิเวศของเราจะได้ชื่อว่าเป็นนิเวศอธิษฐานสำหรับประชาชาติทั้งหลาย’ แต่ท่านทั้งหลายได้ทำให้เป็นถ้ำของพวกโจร”

ต้นมะเดื่อที่เหี่ยวแห้งถึงราก

18 เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์ทราบเรื่องนี้ จึงหาทางที่จะฆ่าพระองค์ เพราะพวกเขากลัวพระองค์ เนื่องจากฝูงชนทั้งหมดประหลาดใจในคำสั่งสอนของพระองค์ 19 พอถึงเวลาเย็น พระองค์และสาวกก็ออกไปจากกรุง 20 เมื่อถึงเวลาเช้า ขณะพระองค์กับพวกสาวกเดินผ่านที่นั่น ก็เห็นมะเดื่อต้นนั้นเหี่ยวแห้งไปจนถึงราก 21 เปโตรจำได้จึงทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์ ดูต้นมะเดื่อที่พระองค์ทรงสาปไว้มันสิ มันเหี่ยวแห้งไปแล้ว”

อธิษฐานด้วยความเชื่อและการให้อภัย

22 พระเยซูจึงตรัสตอบพวกสาวกว่า “จงมีความเชื่อในพระเจ้า 23 เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ถ้าใครสั่งภูเขานี้ว่า ‘จงลอยลงทะเลไป’ และใจไม่สงสัย แต่เชื่อว่าจะเป็นไปตามที่สั่งนั้น ก็จะเป็นไปตามนั้นจริง ๆ 24 เพราะเหตุนี้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เมื่อพวกท่านอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าจะได้รับ แล้วพวกท่านจะได้รับสิ่งนั้น 25 และเมื่อพวกท่านยืนอธิษฐานอยู่ ถ้าพวกท่านมีเรื่องกับใคร จงยกโทษให้คนนั้น

เพื่อว่าพระบิดาของพวกท่านผู้สถิตในสวรรค์ จะทรงยกโทษความผิดของพวกท่านด้วย” 26 (ไม่มี)

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในพระวิหารที่เยรูซาเล็ม และทรงประกาศว่าพวกนั้นได้ทำให้พระวิหารซึ่งควรเป็นสถานที่อธิษฐานกลายเป็นถ้ำโจร พระองค์ทรงขับไล่บรรดาผู้ที่ค้าขายออกไป และพลิกคว่ำโต๊ะกับเก้าอี้ทั้งหมด สาวกประหลาดใจเมื่อเห็นต้นมะเดื่อที่พระองค์ทรงสาปแช่งเมื่อวันก่อนได้เหี่ยวแห้งไปถึงราก พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า จงอธิษฐานด้วยความเชื่อในพระเจ้า และให้ภัยผู้อื่น

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทรงขับไล่และคว่ำโต๊ะ (ข้อ 15-17)

พระเยซูเสด็จกลับมายังพระวิหารและทรงขับไล่ผู้ที่ค้าขายอยู่ในใน พร้อมทั้ง พลิกคว่ำโต๊ะและเก้าอี้ และทรงห้ามไม่ให้พวกเขา้นำสินค้าไปค้าขาย พระองค์ไม่ทรง ยอมรับการทำให้พระวิหารซึ่งควรเป็นสถานที่ที่ทุกคนมาอธิษฐานกลายเป็นถ้ำโจร เรา เองก็เป็นพระวิหารของพระเจ้า ที่ซึ่งพระวิญญูญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ ดังนั้น ผู้เชื่อต้อง เอาชนะความโลภและบาปที่แฝงอยู่ในตัวเราที่แสวงหาแต่ผลประโยชน์ส่วนตัว ภายใต้อำนาจของการนมัสการและกลับใจเสียใหม่

ความโลภและบาปอะไรบ้างที่ฉันมองเป็นหนทางแสวงหาผลประโยชน์แอบแฝง จากการนมัสการซึ่งฉันควรต้องกลับใจและแก้ไข?

ต้นมะเดื่อที่เหี่ยวแห้งถึงราก (ข้อ 18-21)

พวกหัวหน้าปุโรหิตและพวกธรรมจารย์เป็นผู้นำที่มีตำแหน่งและหน้าที่สำคัญ ในการนำผู้คนมากมายไปสู่หนทางแห่งความรอด ถึงแม้ว่าพวกเขาจะดำรงตำแหน่งที่ ได้รับการยกย่องและดูเคร่งครัดด้วยการประดับประดาตนเองด้วยพืชพรรณเขียวชอุ่ม แต่พวกเขากลับเต็มไปด้วยความหน้าซื่อใจคด พวกเขาควรจะเป็นกลุ่มแรกที่ละทิ้ง ความโลภและความปรารถนาอันเห็นแก่ตัวและกลับใจ แต่พวกเขากลับวางแผนที่จะ ต่อต้านพระเยซู จับตัวและฆ่าพระองค์ในที่สุด ต้นมะเดื่อที่ปราศจากผลแห่งการกลับ ใจก็จะถูกทิ้งไปเช่นเดียวกับที่มันถูกสาปแช่งให้เหี่ยวเฉาจากราก

ฉันมีผลของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในหรือไม่? หรือฉันเป็นเพียงใบไม้ที่ไร้ ประโยชน์?

อธิษฐานด้วยความเชื่อและการให้อภัย (ข้อ 22-26)

พระเยซูตรัสกับเปโตร ผู้ซึ่งประหลาดใจที่เห็นต้นมะเดื่อที่พระเยซูทรงสาปแช่ง

ให้เหยยวเฉว และถูกถอนรอกถอนโคนไนวนเดยววว่า “จงเชื่อในพระเจ้ำ” หากคุณวางใจในพระเจ้ำอย่งเต็มที อธิษฐาน และอย่าสงสัยในใจ พระเจ้ำจะทรงประทานสิ่งทีทำนปรารณนาให้สำเร็จ ดั่งนั้น เพื่อให้คำอธิษฐานของทำนได้รับการตอบ ทำนต้องละทิ้งบาปทีขัดขวางความสัมพันธ์กับพระเจ้ำ และกลับใจจากความล้มเหลวของทำนเสียก่อน ทำนต้องให้อภัยผู้อื่นและฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพวกเขาด้วย จากนั้น พระเจ้ำจะทรงอภัยโทษให้แก่ความผิดของทำนและฟังคำอธิษฐานของทำน

ฉันเชื่อใหม่วว่าพระเจ้ำทรงให้อภัยฉันแล้ว? ฉันต้องให้อภัยใครบ้าง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้ำ ข้าพระองค์ได้หลงใหลในความโลกทางโลกและใช้ความเชื่อเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ ข้าพระองค์ไม่รู้ตัวเลยวว่าจิตวิญญาณของข้าพระองค์กำลังเหยยวเฉวไปถึงรอกเหง้ำ ข้าพระองค์ขอสารภาพวที่ผ่านมานั้นข้าพระองค์หมกมุ่นอยู่กับแต่เพียงรูปลักษณภายนอกเท่านั้น บัดนี้ โปรดให้ออกาสข้าพระองค์ได้ละทิ้งความโลกและบาปภายในใจ และหันมาเชื่อมั่นและไว้วางใจในพระเจ้ำอย่งจริงใจ ผู้ทรงให้อภัยโทษให้แก่ความผิดของข้าพระองค์และทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์

วันพฤหัสบดี

14 พ.ค.

สิทธิอำนาจอะไรถึงได้ทำสิ่งเหล่านี้

มาระโก 11:27-33

ใครให้สิทธิอำนาจ

27 พระองค์กับพวกสาวกมายังกรุงเยรูซาเล็มอีก ขณะพระองค์ทรงดำเนินอยู่ในบริเวณพระวิหาร พวกหัวหน้าปุโรหิต พวกธรรมาจารย์ และพวกผู้ใหญ่มาเฝ้าพระองค์ 28 ทูลพระองค์ว่า “ท่านมีสิทธิอำนาจอะไรถึงได้ทำสิ่งเหล่านี้ ใครให้สิทธิอำนาจกับท่าน?”

เราจะถามท่านทั้งหลาย

29 พระเยซูจึงตรัสตอบพวกเขาว่า “เราจะถามท่านทั้งหลายสักข้อหนึ่งเหมือนกัน จงตอบเรา แล้วเราจะบอกพวกท่านว่าเรามีสิทธิอำนาจอะไรถึงได้ทำสิ่งเหล่านี้ 30 คือบัพติศมาของยอห์นนั้นมาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์? จงตอบเราเถิด”

พวกเราไม่ทราบ

31 พวกเขาจึงปรึกษากันว่า “ถ้าพวกเขาว่า ‘มาจากสวรรค์’ เขาจะถามว่า ‘ทำไมถึงไม่เชื่อยอห์น?’ 32 แต่ถ้าพวกเขาว่า ‘มาจากมนุษย์’ อะไรจะเกิดขึ้น?” พวกเขาก็กลัวฝูงชน เพราะทุกคนถือว่ายอห์นเป็นผู้เผยพระวจนะจริง ๆ 33 พวกเขาจึงทูลตอบพระเยซูว่า “พวกเราไม่ทราบ” พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “เราก็จะไม่บอกท่านทั้งหลายเหมือนกันว่าเรามีสิทธิอำนาจอะไรถึงได้ทำสิ่งเหล่านี้”

บทสรุปพระคัมภีร์

พวกมหาปุโรหิต ธรรมจารย์ และผู้อาวุโสมาทูลถามพระเยซูว่าพระองค์ทรงใช้
สิทธิอำนาจอะไรในการกระทำสิ่งเหล่านี้ พระเยซูจึงทรงย้อนถามกลับว่า บัพติศมาของ
ยอห์นมาจากสวรรค์หรือจากมนุษย์ เมื่อพวกเขาตอบว่าไม่รู้ พระองค์ก็ไม่ตอบคำถาม
ของพวกเขาเช่นกัน

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ใครให้สิทธิอำนาจ (ข้อ 27-28)

พวกมหาปุโรหิต ธรรมจารย์ และผู้อาวุโสตั้งคำถามพระเยซูด้วยความท้าทายว่าพระองค์มีอำนาจอะไรในการขับไล่คนขายของในพระวิหาร เพราะพวกเขาคิดว่าตนเองเท่านั้นที่มีอำนาจเหนือพระวิหาร บางครั้งเราก็ไม่อยากจะยอมรับอำนาจของผู้ที่อยู่เหนือเรา แต่หากพระเจ้าทรงตั้งพวกเขาไว้ เราก็ต้องยอมรับ เพราะอำนาจของมนุษย์อยู่ภายใต้พระประสงค์ของพระเจ้า

อำนาจใดหรือใครที่ฉันไม่อยากจะยอมรับ แต่พระเจ้าทรงตั้งไว้? และฉันจะเชื่อฟังได้อย่างไร?

เราจะถามท่านทั้งหลาย (ข้อ 29-30)

พระเยซูไม่ได้ตอบโดยตรง แต่ทรงถามกลับเกี่ยวกับบัพติศมาของยอห์น เพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงแหล่งที่มาของอำนาจที่แท้จริง หากพวกเขายอมรับว่ามาจากพระเจ้า พวกเขาก็จะเข้าใจว่าอำนาจของพระเยซูก็มาจากพระเจ้าเช่นกัน ในชีวิตของเราเมื่อเผชิญปัญหา เราควรใช้พระวจนะเป็นคำถามและใคร่ครวญ เพื่อเข้าใจถึงรากของปัญหาเหล่านั้น

เมื่อเผชิญปัญหาชีวิต ฉันตั้งคำถามและใคร่ครวญด้วยพระวจนะหรือไม่?

พวกเราไม่ทราบ (ข้อ 31-33)

พวกมหาปุโรหิต ธรรมจารย์ และผู้อาวุโสไม่สามารถพูดความจริงได้เพราะกลัวปฏิกิริยาของผู้คน หากตอบว่า “มาจากสวรรค์” ก็จะถูกตำหนิว่าทำไมไม่เชื่อยอห์น หากตอบว่า “มาจากมนุษย์” ก็จะถูกประชาชนต่อต้าน ผู้ที่ไม่มีความเชื่อจึงต้องใช้ชีวิตอย่างซับซ้อนและหวาดกลัวต่อสายตาคน แต่ผู้ที่เชื่อในพระเยซูจะมีชีวิตที่เรียบง่าย

เพราะรู้ว่าทุกสิ่งอยู่ภายใต้พระประสงค์ของพระเจ้า

ฉันเคยไม่กล้าพูดความจริงเพราะกลัวผู้คนหรือไม่? หลังจากเชื่อในพระเยซูแล้ว
ส่วนใดในชีวิตที่ต้องกลับมาเรียบง่ายด้วยความเชื่อ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงให้ภัยที่ข้าพระองค์ไม่ยอมรับอำนาจที่พระองค์ทรงตั้งไว้
และดำเนินชีวิตตามใจตนเอง ขอให้ข้าพระองค์เรียนรู้ที่จะถ่อมและใคร่ครวญด้วยพระ
วจนะ และดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายด้วยความเชื่อในพระเยซู

วันศุกร์
15 พ.ค.

ศิลามุมเอก
มาระโก 12:1-12

เมื่อถึงฤดู

1 พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาเป็นอุปมาว่า “มีชายคนหนึ่งทำสวนองุ่น แล้วก็ล้อมรั้วไว้รอบ เขาสกัดบ่อเก็บน้ำองุ่น และสร้างหอเฝ้า ให้พวกชาวสวนเช่า แล้วก็ไปต่างประเทศ 2 เมื่อถึงฤดูผลองุ่น เขาก็ใช้ทาสคนหนึ่งไปหาคนเช่าสวนเหล่านั้นเพื่อจะขอรับส่วนแบ่งผลองุ่นจากสวนของเขา 3 แต่คนเหล่านั้นจับทาสคนนั้นมาเขียนตีแล้วไล่ให้กลับไปมือเปล่า 4 เจ้าของสวนจึงใช้ทาสอีกคนหนึ่งไปหาพวกคนเช่าสวนอีก คนเช่าสวนเหล่านั้นก็ทำจนทาสคนนั้นศีรษะแตกและทำให้เขาอับอาย 5 ต่อมาเจ้าของใช้ทาสอีกคนหนึ่งไป แต่พวกเขาก็ฆ่าทาสคนนั้น และเป็นเช่นนี้กับทาสอีกหลายคน พวกเขาเขียนตีบางคน ฆ่าบางคน

โยนออกไปนอกสวน

6 เจ้าของสวนนั้นยังมีอีกคนหนึ่งเหลืออยู่ เป็นบุตรชายที่รักมาก เขาใช้บุตรชายคนนั้นไปเป็นครั้งสุดท้าย พูดว่า ‘พวกเขาคงจะเคารพบุตรชายของเรา’ 7 แต่พวกคนเช่าสวนพูดกันว่า ‘คนนี่แหละเป็นทายาท ฆ่าเสียเลย มรดกจะได้ตกเป็นของเรา’ 8 พวกเขาจึงจับบุตรชายไปฆ่า และเอาศพทิ้งไว้นอกสวน 9 เจ้าของสวนนั้นจะทำอย่างไร? ท่านก็จะมาทำลายคนเช่าสวนเหล่านั้น แล้วเอาสวนองุ่นให้คนอื่นเช่า

ศิลาที่ถูกทอดทิ้ง

10 ท่านทั้งหลายไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ตอนนี้หรือที่ว่า ‘ศิลาที่พวกช่างก่อสร้างทิ้งแล้ว กลับกลายเป็นศิลามุมเอก 11 สิ่งนี้เป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นสิ่งอัศจรรย์ ประจักษ์แก่ตาของเรา’ ” 12 พวกเขาอยากจะทำพระองค์แต่กลัวฝูงชน เพราะพวกเขา

รู้ว่าพระองค์ตรัสอุปมานี้กระทบพวกเขา แล้วพวกเขาก็จากพระองค์ไป

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเล่าอุปมาเรื่องเจ้าของสวนองุ่นที่ให้คนงานเช่า แต่คนงานกลับทำร้ายผู้รับใช้ที่ถูกส่งมา และในที่สุดก็ฆ่าบุตรของเจ้าของด้วย พวกปุโรหิตรู้ว่าการอุปมานี้หมายถึงพวกเขา จึงพยายามจับพระองค์ แต่ก็ต้องล่าถอยไปเพราะกลัวฝูงชน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เมื่อถึงฤดู (ข้อ 1-5)

พระเยซูทรงเล่าอุปมาเรื่องเจ้าของสวนองุ่นที่มอบสวนให้คนงานดูแล แต่พวกคนงานกลับคิดว่าตนเองเป็นเจ้าของ จึงทำร้ายและฆ่าผู้รับใช้ที่เจ้าของส่งมาเพื่อนำผลผลิตกลับไป คนงานเหล่านี้หมายถึงชนชาติอิสราเอลและผู้นำศาสนา เราเองก็มักเข้าใจผิดว่าชีวิตเป็นของเรา ทั้งที่จริงแล้วทุกสิ่งเป็นของพระเจ้าที่ทรงมอบหมายให้เราการยอมรับว่าสิ่งที่เรามีเป็นของพระเจ้า คือพระพรอย่างแท้จริง

สิ่งใดในชีวิตที่ฉันต้องยอมรับว่าเป็นของพระเจ้า และควรถวายผลตอบแทนแด่พระองค์?

โยนออกไปนอกสวน (ข้อ 6-9)

ในที่สุดเจ้าของสวนได้ส่งบุตรที่รักมา แต่คนงานกลับฆ่าเขาและโยนออกไปนอกสวน ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามความคิดของตนเองและปฏิเสธพระบุตรของพระเจ้า จะต้องพบกับความพินาศและสูญเสียชีวิต การไม่รู้จักระประสงค์ของพระเจ้าและใช้ชีวิตตามความคิดของตนเอง นำไปสู่ความตาย ดังนั้นเราจึงต้องใคร่ครวญพระวจนะทุกวันเพื่อเข้าใจความคิดของพระเจ้า

ฉันกำลังเมินเฉยหรือปฏิเสธใครบางคนด้วยความคิดและการตัดสินใจของตนเองหรือไม่?

ศิลาที่ถูกทอดทิ้ง (ข้อ 10-12)

ผู้นำศาสนารู้ว่าอุปมานี้กล่าวถึงพวกเขา จึงพยายามจับพระเยซู แต่ก็กลัวฝูงชน พระเยซูทรงเป็นศิลาที่ถูกทอดทิ้ง แต่กลับกลายเป็นศิลามุมเอก เช่นเดียวกัน เมื่อเราติดตามพระองค์และยอมแบกกางเขน แม้จะถูกดูถูกหรือปฏิเสธ เราก็จะมีส่วนร่วมใน

การสร้างแผ่นดินของพระเจ้า

แม้จะถูกดูถูกหรือปฏิเสธ ฉันพร้อมจะแบกกางเขนเพื่อช่วยชีวิตผู้อื่นหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่พระองค์ทรงให้โอกาสข้าพระองค์กลับใจ จาก
การที่เคยคิดว่าสิ่งที่ได้รับมานั้นเป็นของตนเอง ขอทรงอภัยที่ข้าพระองค์เคยตัดสิน
ผู้อื่นด้วยความคิดของตน และขอให้ข้าพระองค์เลือกหนทางแห่งชีวิต แม้จะต้องเผชิญ
ความอับอายก็ตาม

วันเสาร์

16 พ.ค.

ของของพระเจ้า

มาระโก 12:13-17

สมควรหรือไม่

13 พวกเขาใช้บางคนในพวกฟาริสีและพวกเฮโรดไปเฝ้าพระองค์เพื่อจะคอยจับผิดถ้อยคำของพระองค์ 14 เมื่อพวกเขามาถึงแล้ว จึงทูลพระองค์ว่า “ท่านอาจารย์ เราทราบว่าท่านเป็นคนซื่อสัตย์และไม่ชอบเอาใจใคร และท่านไม่เห็นแก่หน้าใครเลย แต่สิ่งสอนทางของพระเจ้าตามความจริง การส่งส่วยให้ซีซาร์นั้นสมควรหรือไม่?”

พระองค์ทรงทราบอุบาย

15 เราควรจะส่งหรือไม่ส่งดี?” แต่พระองค์ทรงทราบอุบายของพวกเขาจึงตรัสว่า “ท่านทั้งหลายมาจับผิดเราทำไม? จงเอาเดนาเรียนเหรียญหนึ่งมาให้เราดู”

พวกเขาก็ประหลาดใจ

16 พวกเขาก็เอามาให้ พระองค์จึงตรัสถามว่า “รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร?” พวกเขาทูลตอบพระองค์ว่า “ของซีซาร์” 17 พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ของของซีซาร์จงถวายแด่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า” พวกเขาก็ประหลาดใจในพระองค์อย่างยิ่ง

สมควรหรือไม่ (ข้อ 13-14)

พวกฟาริสีและพวกเฮโรด ซึ่งปกติเป็นศัตรูกัน กลับร่วมมือกันเพื่อจับผิดพระเยซู พวกเขาถามว่าควรเสียภาษีแก่ซีซาร์หรือไม่ หากพระองค์ตอบว่า “ควร” ก็จะถูกประชาชนตำหนิ หากตอบว่า “ไม่ควร” ก็จะถูกกล่าวหาว่ากบฏ ต่อให้ในชีวิตของเรามีสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจระหว่างถูกกับผิด การยอมรับว่า “อีกฝ่ายถูกต้อง” เพื่อช่วยชีวิตผู้อื่น เป็นหนทางแห่งความรอด

ฉันเคยตัดสินใจอย่างถูกต้องเพื่อช่วยชีวิตผู้อื่น โดยไม่ตกในกับดักหรือไม่?

พระองค์ทรงทราบอุปาย (ข้อ 15)

พระเยซูทรงรู้ถึงความหน้าซื่อใจคดของผู้ที่สรรเสริญพระองค์ แต่กลับพยายามหาข้อผิดพลาดในคำพูดของพระองค์ พระเยซู พระบุตรของพระเจ้าทรงทราบแม้กระทั่งแรงจูงใจที่ซ่อนเร้น ต่อหน้าพระเจ้า ไม่เพียงแต่การกระทำของเราเท่านั้น แต่แรงจูงใจของเราก็ถูกเปิดเผยด้วย ดังนั้น เราจึงต้องกลับใจจากบาปทั้งภายนอกและภายใน และดำเนินชีวิตเป็นผู้ถวายเป็นผู้ถวายการนมัสการในทุกวัน ไม่ใช่แค่ในวันอาทิตย์เท่านั้น

ฉันดำเนินชีวิตต่อพระพักตร์พระเจ้า โดยการสำนึกผิดต่อพระองค์ทุกวันด้วยใจที่บริสุทธิ์หรือไม่?

พวกเขาก็ประหลาดใจ (ข้อ 16-17)

พระเยซูตรัสว่า “ของของซีซาร์จงถวายแด่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า” นั้นหมายความว่า แม้เราจะอยู่ในโลกและยอมรับอำนาจของโลก แต่เราต้องดำเนินชีวิตในฐานะผู้ที่ เป็นของพระเจ้า ในไม่ช้า พระเยซูจะถูกทหารโรมันนำไปตรึงกางเขนจนถึงพระชนม์ เพราะพระเยซูทรงแสดงสติปัญญาแห่งกางเขน ซึ่งทำให้แม้ผู้

ที่คิดต่อต้านต่อพระองค์ยังต้องรู้สึกประหลาดใจ เมื่อเราก้าวไปข้างหน้าด้วยปัญญา พันธกิจแห่งความรอดก็จะเกิดขึ้น ซึ่งทำให้หลายคนประหลาดใจและหันกลับมาหาพระเจ้า

ฉันเคยทำให้ผู้ที่ไม่เชื่อประหลาดใจด้วยการตัดสินใจโดยใช้ปัญญาแห่งกางเขน เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน และที่ทำงานหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ที่พยายามพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้องจนทำร้ายทั้งตนเองและผู้อื่น ขอให้ข้าพระองค์กลับใจจากความหน้าซื่อใจคด และดำเนินชีวิตด้วยสติปัญญาแห่งกางเขน

วันอาทิตย์

17 พ.ค.

พระเจ้าของคนเป็น

มาระโก 12:18-27

คำถามของพวกสะดูสี

18 มีพวกสะดูสีบางคนมาเฝ้าพระองค์ พวกนี้สอนว่าการเป็นขึ้นจากตายนั้นไม่มี พวกเขาทูลถามพระองค์ว่า 19 “ท่านอาจารย์ โมเสสเขียนสั่งพวกเราว่า ‘ถ้าชายคนใดตาย และภรรยาอยู่ แต่ไม่มีบุตร ก็ให้น้องชายรับพี่สะใภ้เป็นภรรยา เพื่อมีบุตรสืบตระกูลให้พี่ชาย’ 20 มีพี่น้องผู้ชายอยู่เจ็ดคน พี่ชายคนแรกมีภรรยาแล้วตายโดยไม่มีบุตร 21 น้องคนที่สองจึงรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา แล้วก็ตายโดยยังไม่มีบุตร และน้องคนที่สามก็รับไว้เหมือนกัน แต่ก็ตายโดยไม่มีบุตร 22 ไม่มีพี่น้องสักคนในเจ็ดคนนี้มีบุตร ในที่สุดหญิงคนนั้นก็ตายด้วย 23 เพราะฉะนั้นในวันที่เป็นขึ้นจากตาย หญิงคนนั้นจะเป็นภรรยาของใคร? เพราะนางเป็นภรรยาของชายทั้งเจ็ดแล้ว”

ท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า

24 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “นี่ไม่ใช่หรือที่แสดงให้เห็นว่าพวกท่านผิดแล้ว? เพราะท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า 25 ตอนที่มีมนุษย์เป็นขึ้นจากตายนั้น จะไม่มีการสมรสหรือยกให้เป็นสามีภรรยาอีก แต่จะเป็นเหมือนทูตในฟ้าสวรรค์

พระเจ้าแห่งคนเป็น

26 ส่วนเรื่องคนที่ตายและถูกทำให้เป็นขึ้นอีกนั้น ท่านทั้งหลายไม่เคยอ่านคัมภีร์ของโมเสสเรื่องพุ่มไม้หรือ? ที่พระเจ้าตรัสไว้กับโมเสสว่า ‘เราเป็นพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ’ 27 พระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้าของคนตาย แต่เป็นพระเจ้าของคนเป็น ท่านทั้งหลายเข้าใจผิดมากทีเดียว”

บทสรุปพระคัมภีร์

พวกสะดูสีซึ่งไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพ มาหาพระเยซูและยกตัวอย่างหญิงคนหนึ่งที่ตั้งงานกับพี่น้องเจ็ดคน เพื่อทดสอบพระองค์เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ พระเยซูทรงตำหนิว่าพวกเขาไม่เข้าใจทั้งพระคัมภีร์และฤทธิ์เดชของพระเจ้า และทรงสอนว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งคนเป็น ไม่ใช่คนตาย

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

คำถามของพวกเขาสะดูสี (ข้อ 18-23)

พวกเขาสะดูสีเป็นกลุ่มที่ไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพ จึงมาหาพระเยซูพร้อมคำถามเพื่อทดลองพระองค์ โดยยกตัวอย่างตามธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องการแต่งงานแบบสืบเชื้อสายว่า มีหญิงคนหนึ่งแต่งงานกับพี่น้องเจ็ดคน โดยแต่ละคนตายไปโดยไม่มีบุตร ในที่สุดหญิงนั้นก็ตาย พวกเขาจึงถามว่า ในวันที่ฟื้นคืนชีพ หญิงคนนั้นจะเป็นภรรยาของใครในทั้งเจ็ดคน คำถามนี้ดูเหมือนมีเหตุผลในเชิงตรรกะ แต่แท้จริงแล้วเป็นการปฏิเสธความจริงฝ่ายวิญญาณ เพราะพวกเขาพยายามจำกัดความจริงของพระเจ้าด้วยความเข้าใจของมนุษย์ การเข้าใจความจริงฝ่ายวิญญาณจึงต้องอาศัยความเชื่อ ไม่ใช่เพียงเหตุผล

ฉันตีความพระคัมภีร์ตามตัวอักษรอย่างเดียวหรือไม่? ฉันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเข้าใจพระวจนะหรือไม่?

ท่านทั้งหลายไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า (ข้อ 24-25)

พระเยซูตรัสตำหนิว่า “พวกท่านผิดไป เพราะไม่เข้าใจทั้งพระคัมภีร์และฤทธิเดชของพระเจ้า” ในการฟื้นคืนชีพ มนุษย์จะไม่แต่งงาน แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ในสวรรค์ พวกเขาสะดูสีไม่เข้าใจพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง และไม่เชื่อในฤทธิอำนาจของพระเจ้าที่สามารถทำสิ่งที่เกินกว่าความเข้าใจของมนุษย์ได้ เมื่อเราตีความพระวจนะตามความคิดของตนเอง โดยไม่ยอมรับฤทธิเดชของพระเจ้า เราก็จะหลงผิดเช่นเดียวกัน

ฉันเคยเข้าใจพระคัมภีร์ผิดพลาดโดยการตีความผ่านความคิดและความเชื่อส่วนตัวของฉันหรือไม่? ฉันมองพระคัมภีร์ด้วยความเชื่อในเรื่องการฟื้นคืนชีพของพระเยซูคริสต์หรือไม่?

พระเจ้าแห่งคนเป็น (ข้อ 26-27)

พระเยซูทรงอ้างถึงเหตุการณ์ที่พระเจ้าตรัสกับโมเสสดังนี้ “เราเป็นพระเจ้าของ อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “เราเคยเป็น” แต่ตรัสว่า “เราเป็น” แสดงว่าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งคนเป็น ไม่ใช่คนตาย ผู้ที่ไม่เชื่อในการฟื้นคืนชีพจึงเป็นผู้ที่เข้าใจผิดอย่างยิ่ง

สำหรับฉันแล้ว พระเจ้าเป็นพระเจ้าของคนตายหรือของคนเป็น? ฉันเชื่อในการฟื้นคืนชีพหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่พระองค์ทรงสอนความจริงเรื่องการฟื้นคืนชีพ และเปิดเผยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งคนเป็น ขอทรงโปรดช่วยให้ข้าพระองค์ไม่จำกัดพระองค์ด้วยความคิดของตนเอง แต่มีความเชื่อในฤทธิ์เดชของพระองค์ และดำเนินชีวิตด้วยความหวังในชีวิตนิรันดร์

วันจันทร์

18 พ.ค.

บัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

มาระโก 12:28-34

ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนบ้าน

28 มีธรรมาจารย์คนหนึ่งเข้ามาใกล้ เมื่อได้ยินพวกเขาถกเถียงกัน และเห็นว่า
พระองค์ทรงตอบพวกเขาได้ดีจึงทูลถามพระองค์ว่า “พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?”
29 พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า “พระบัญญัติอันดับแรกคือ โอ ซนอิสราเอล จงฟังเถิด
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าองค์เดียว 30 พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้
เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่านและด้วย
สุดกำลังของท่าน 31 ส่วนพระบัญญัติที่สำคัญอันดับสองคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือน
รักตนเอง ไม่มีพระบัญญัติอื่นใดที่สำคัญยิ่งกว่าพระบัญญัติเหล่านี้”

ท่านกล่าวถูกต้อง

32 ธรรมาจารย์คนนั้นจึงทูลว่า “จริงทีเดียวท่านอาจารย์ ท่านกล่าวถูกต้อง ที่ว่า
พระเจ้ามีแต่องค์เดียว นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นอีกเลย

สำคัญกว่าเครื่องเผาบูชาและของถวาย

33 และการที่จะรักพระองค์ด้วยสุดใจ สุดความเข้าใจ และสุดกำลัง และรัก
เพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ก็สำคัญกว่าเครื่องเผาบูชาและของถวายทั้งสิ้น” 34 เมื่อ
พระเยซูทรงเห็นว่าคนนั้นตอบสนองอย่างมีปัญญา จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านไม่ไกลจาก
แผ่นดินของพระเจ้า” ตั้งแต่นั้นมาไม่มีใครกล้าถามพระองค์อีก

บทสรุปพระคัมภีร์

มีธรรมจารย์คนหนึ่งเข้ามาหาพระเยซูและถามว่า ในบรรดาบัญญัติทั้งปวง ข้อใดเป็นข้อที่สำคัญที่สุด พระเยซูตรัสว่าข้อแรกคือการรักพระเจ้า และข้อที่สองคือการรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง เมื่อธรรมจารย์คนนั้นตอบว่า “ถูกต้องแล้ว” พระเยซูจึงตรัสว่า “ท่านไม่ไกลจากแผ่นดินของพระเจ้า”

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนบ้าน (ข้อ 28-31)

หลังจากเกิดข้อถกเถียงเรื่องการฟื้นคืนชีพ มีธรรมมาจารย์คนหนึ่งเข้ามาหาและถามพระเยซูว่า บัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด แม้ภายนอกจะดูเหมือนเป็นคำถามที่จริงจัง แต่แท้จริงแล้วก็เป็นการเล่นของพระองค์เช่นกัน พระเยซูจึงตรัสโดยอ้างถึงพระธรรมจากเฉลยธรรมบัญญัติและเลวีนิติว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลัง และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” การที่เรายอมลดตัวลงไปใช้ภาษาและระดับของอีกฝ่าย เพื่อให้เขาได้รับความรอด นั่นคือการประยุกต์ใช้การแบกกางเขนในชีวิตจริง

ฉันยืนกรานที่จะใช้ภาษาของตนเอง หรือใช้ภาษาที่อีกฝ่ายเข้าใจเพื่อให้เขาได้รับความรอด? ฉันเคยประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่มาทดสอบฉันหรือไม่?

ท่านกล่าวถูกต้อง (ข้อ 32)

ธรรมมาจารย์คนนั้นยังไม่รู้ว่าพระเยซูคือพระเจ้า แต่เมื่อได้ยินคำตอบที่ตรงกับพระบัญญัติ เขาก็ยอมรับว่า “ถูกต้องแล้ว” ในพระธรรมปฐมกาล ยูดาห์เคยกล่าวว่า “เขาชอบธรรมกว่าข้าพเจ้า” (ปฐมกาล 38:26) ซึ่งเป็นคำสารภาพแห่งการกลับใจ คำว่า “ท่านถูกต้อง ข้าพเจ้าผิด” เป็นถ้อยคำแห่งความรอดที่สำคัญที่สุด เพราะความรอดเริ่มต้นจากการยอมรับความจริง

ฉันเชื่อฟังพระวามะของพระเจ้าด้วยคำว่า “ถูกต้องแล้ว” หรือไม่? หรือยังยึดว่าตนเองถูกต้องอยู่?

สำคัญกว่าเครื่องเผาบูชาและของถวาย (ข้อ 33-34)

แม้พวกฟาริสีและธรรมมาจารย์จะถวายเครื่องบูชา แต่ใจของพวกเขากลับห่าง

ไกลจากพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ธรรมจารย์คนนี้เข้าใจว่าการรักพระเจ้าและเพื่อนบ้านสำคัญยิ่งกว่าการถวายเครื่องบูชา พระเยซูจึงตรัสว่า “ท่านไม่ไกลจากแผ่นดินของพระเจ้า” พระเจ้าทรงต้องการหัวใจที่สำนึกผิด ไม่ใช่เพียงพิธีกรรมภายนอก ความเข้าใจพระวจนะต้องนำไปสู่การดำเนินชีวิตจริง

ฉันกำลังถวายการนมัสการเพียงผิวเผิน หรือฉันกำลังนมัสการด้วยใจที่สำนึกผิดและรับใช้ผู้อื่น?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพบาปที่รู้พระวจนะเพียงในความคิด แต่กลับใช้ตัดสินผู้อื่น ขอทรงโปรดอภัย และโปรดช่วยให้ข้าพระองค์รักพระองค์และรักเพื่อนบ้านตามบัญญัติที่สำคัญที่สุด พร้อมทั้งยอมรับว่าข้าพระองค์ไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง และพึ่งพาพระองค์เสมอ

วันอังคาร

19 พ.ค.

จงระวังพวกธรรมอาจารย์

มาระโก 12:35-44

ดาวิดยังเรียกท่านว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า

35 ขณะที่พระเยซูทรงสั่งสอนอยู่ในบริเวณพระวิหาร พระองค์ตรัสถามว่า “ที่พวกธรรมอาจารย์ว่าพระคริสต์เป็นเชื้อสายของดาวิดนั้นเป็นไปได้อย่างไร? 36 เพราะว่าดาวิดเองกล่าวโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า ‘พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า “จงนั่งที่ขวามือของเรา จนกว่าเราจะปราบศัตรูของท่านให้อยู่ใต้เท้าท่าน” ’ 37 ดาวิดยังเรียกท่านว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วท่านจะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดได้อย่างไร?” มหาชนต่างฟังพระองค์ด้วยความยินดี

จงระวังพวกธรรมอาจารย์ให้ดี

38 ขณะที่พระเยซูทรงสั่งสอน พระองค์ตรัสว่า “จงระวังพวกธรรมอาจารย์ให้ดี พวกที่ชอบสวมเสื้อคลุมยาวเดินไปเดินมา ชอบบีให้คนค้ำบกลางตลาด 39 ชอบนั่งในที่สำคัญในธรรมศาลาและชอบนั่งในที่ที่มีเกียรติในงานเลี้ยง 40 พวกเขายึดบ้านของหญิงม่าย และสร้างอนุสรณ์สถานเสียยืดยาว คนพวกนี้จะต้องถูกลงโทษหนักยิ่งขึ้น”

หญิงม่ายที่ถวายทั้งหมด

41 พระเยซูประทับตรงหน้าตู้เก็บเงินถวาย ทรงสังเกตฝูงชนเอาเงินมาใส่ไว้ในตู้ นั่น และมีคนมั่งมีหลายคนเอาเงินมากมายใส่ 42 แต่มีหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเดินมา นางเอาเหรียญทองแดงสองอัน มีค่าประมาณโคดรันเทสหนึ่งมาใส่ไว้ 43 พระองค์จึงทรงเรียกพวกสาวกมาตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ใส่ในตู้เก็บเงินถวายมากกว่าทุกคนที่ใส่ไว้ นั่น 44 เพราะว่าทุกคนได้เอาเงินเหลือใช้ของพวกเขาใส่ แต่หญิงคนนี้ในสภาพที่ยากจน เอาเงิน

เลี้ยงชีพทั้งสิ้นของนางไต่ลงไปจนหมด”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงสอนพวกธรรมาจารย์ที่เรียกพระคริสต์ว่าพระบุตรของดาวิด ว่าดาวิดต่างหากที่เรียกพระคริสต์ว่าพระเจ้า พระองค์ทรงเตือนถึงความหน้าซื่อใจคดของพวกธรรมาจารย์ที่สวมเสื้อคลุมยาว มีความปรารถนาที่นั่งสูงสุด และฉวยเอาทรัพย์สินของหญิงม่ายไป พระองค์ทรงยกย่องหญิงม่ายผู้ยากจนที่ไต่เหรียญสองเหรียญ ซึ่งเป็นทรัพย์สินทั้งหมดที่เธอหาเลี้ยงชีพ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ดาวิดยังเรียกท่านว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า (ข้อ 35-37)

ชาวยิวเข้าใจว่าพระเมสสิยาห์เป็นเพียงเชื้อสายของดาวิด แต่พระเยซูทรงอ้างพระธรรมสดุดีว่า ดาวิดเรียกพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แสดงว่าพระคริสต์ทรงยิ่งใหญ่กว่าดาวิด พระเยซูทรงเป็นทั้งมนุษย์อย่างสมบูรณ์และพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่เชื่อเช่นนั้นเท่านั้นจึงจะสามารถชื่นชมยินดีในพระวาระได้

ฉันสารภาพว่าพระคริสต์เป็นพระเจ้าเหมือนที่ดาวิดเรียกหรือไม่? ฉันฟังพระวาระของพระเจ้าด้วยความยินดีหรือไม่?

จรรยาวัฏพวงธรรมอาจารย์ให้ตี (ข้อ 38-40)

ธรรมจารย์ชอบสวมเสื้อยาว เดินในที่สาธารณะเพื่อรับการทักทาย ชอบที่นั่งสูงในธรรมศาลาและงานเลี้ยง แต่กลับเอาเปรี๊ยะหม้ายและอธิษฐานยัดยาวเพียงเพื่อแสดงออกภายนอก พระเจ้าทรงมองที่ใจ ไม่ใช่เพียงรูปลักษณ์ภายนอก ผู้ที่มีเพียงรูปแบบของความเคร่งครัด แต่ไม่มีพลังแห่งความเชื่อ จะได้รับการพิพากษาอย่างหนัก

ฉันเป็นคนเดียวกันกับที่บ้าน ที่ทำงาน และที่โบสถ์หรือไม่? ฉันไม่ได้เคร่งครัดในศาสนาเฉพาะที่โบสถ์เท่านั้นหรือไม่?

หม้ายที่ถวายทั้งหมด (ข้อ 41-44)

คนมั่งมีถวายเงินจำนวนมาก แต่หม้ายยากจนถวายเพียงสองเหรียญเล็ก ๆ ซึ่งเป็นทั้งหมดที่เธอมี พระเยซูตรัสว่าเธอถวายมากกว่าทุกคน เพราะเธอถวายจากความขาดแคลน พระเจ้าทรงมองที่ใจและความเสียสละ ไม่ใช่จำนวนเงิน

ฉันมีความลังเลที่จะถวายแด่พระเจ้าหรือไม่? ฉันสามารถถวายสิ่งที่มีค่าที่สุดแด่พระเจ้าได้หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงเปิดเผยความหน้าซื่อใจคดในชีวิตของข้า-
พระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ละทิ้งการแสดงออกภายนอก และดำเนินชีวิตด้วยความ
จริงใจ พร้อมถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระองค์

วันพุธ
20 พ.ค.

สิ่งเหล่านี้ต้องเกิดขึ้น มาระโก 13:1-8

ไม่มีก้อนหินซ้อนทับกันแม้แต่ก้อนเดียว

1 เมื่อพระเยซูเสด็จออกจากบริเวณพระวิหาร มีสาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลว่า “พระอาจารย์ ศิลาที่อาคารเหล่านี้ใหญ่จริง ๆ” 2 พระเยซูจึงตรัสกับสาวกคนนั้นว่า “ท่านเห็นอาคารใหญ่เหล่านี้หรือ? ที่นี่จะไม่มีก้อนหินซ้อนทับกันแม้แต่ก้อนเดียว แต่จะถูกทำลายลงหมด”

อะไรคือหมายสำคัญ

3 เมื่อพระองค์ประทับบนภูเขาเมกอกเทศตรงข้ามพระวิหาร เปโตร ยากอบ ยอห์น และอันดรูว์มาทูลถามพระองค์เป็นการส่วนตัวว่า 4 “ขอโปรดให้พวกข้าพระองค์ทราบว่าการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่? อะไรคือหมายสำคัญที่จะแสดงว่าเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ใกล้จะสำเร็จ?”

เป็นเพียงขั้นแรกของความทุกข์

5 พระเยซูจึงตรัสตอบพวกเขาว่า “ระวังให้ดี อย่าให้ใครล่อลวงพวกท่านให้หลง 6 เพราะว่าจะมีหลายคนมาอ้างนามของเราว่า ‘เราเป็นผู้นั้น’ และจะให้คนจำนวนมากหลงไป 7 เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม อย่าตื่นตระหนกเลย เพราะว่าสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องเกิดขึ้น แต่ยังไม่ถึงกาลอวสาน 8 เพราะประชาชาติกับประชาชาติ อาณาจักรกับอาณาจักรจะต่อสู้กัน ทั้งจะเกิดแผ่นดินไหวและจะเกิดกันดารอาหารในที่ต่าง ๆ เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เป็นเพียงขั้นแรกของความทุกข์ลำบาก

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกที่กำลังประหลาดใจกับป้อมปราการอันยิ่งใหญ่ที่
ป้อมปราการทั้งหมดจะถูกทำลายลง เหล่าสาวกจึงถามว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อ
ไรและจะมีสัญญาณอะไรบ้าง พระองค์ตรัสเตือนว่า “จะมีการหอคกลวง สงคราม และ
ภัยพิบัติเกิดขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้ยังไม่ใช่จุดจบ ฉะนั้นอย่ากลัวเลย”

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ไม่มีก้อนหินซ้อนทับกันแม้แต่ก้อนเดียว (ข้อ 1-2)

วิหารเยรูซาเล็ม ซึ่งเฮโรดมหาราชเริ่มสร้างขึ้นเพื่อเอาใจชาวยิว กำลังอยู่ในปีที่ 46 ของการก่อสร้างในเวลานั้น พื้นที่ทั้งหมดของวิหารมีขนาดประมาณสนามฟุตบอลรวมกัน 20 สนาม และสูงประมาณ 50 เมตร สร้างด้วยหินอ่อนสีขาวและปิดทอง ทำให้ดูระการตาจากระยะไกลเนื่องจากการสะท้อนของแสง ในขณะที่เหล่าสาวกกำลังโอดอวดเกี่ยวกับวิหารที่ใหญ่โตและงดงามนั้น พระเยซูได้ประกาศว่า “จะไม่มีหินสักก้อนเหลืออยู่บนอีกก้อนหนึ่ง หินทุกก้อนจะถูกทำลายลง” ด้วยวิธีนี้ ความมั่งคั่งของโลกซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความรอดก็จะพังทลายลงโดยไม่มีข้อยกเว้น

อะไรคือสิ่งที่ฉันชื่นชมจนรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่และความมั่งคั่งของมัน? ฉันรู้ไหมว่าแม้แต่สิ่งนั้นก็จะต้องพังทลายลงในสักวันหนึ่ง?

อะไรคือหมายสำคัญ (ข้อ 3-4)

เมื่อได้ยินคำพูดของพระเยซู เหล่าสาวกก็ถามกันเจี๊ยบ ๆ ขณะมองดูพระวิหารจากภูเขามะกอกเทศ แต่แทนที่จะถามว่า “แล้วเราควรทำอย่างไร?” พวกเขากลับถามว่า “เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเมื่อไร และอะไรจะเป็นเครื่องหมาย?” พวกเขายังคงมุ่งเน้นไปที่เวลาและเครื่องหมายเท่านั้น แต่สำหรับผู้เชื่อแล้ว มีคำถามที่สำคัญกว่า การรู้เวลาที่แก้ไขปัญหา นั่นคือ “ฉันควรนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตอย่างไร และด้วยวิธีใด จนกว่าเวลาของพระเจ้าจะมาถึง?”

แทนที่จะมุ่งเน้นไปที่เวลาและสัญญาณของการแก้ไขปัญหา ฉันควรปฏิบัติตามพระวจนะอย่างไรก่อนเป็นอันดับแรก?

เป็นเพียงขั้นแรกของความทุกข์ (ข้อ 5-8)

พระเยซูทรงเตือนเราว่า “จงระวังอย่าให้ถูกมนุษย์หลอกหลวง” ก่อนที่ภัยพิบัติจะมาถึงและมีสัญญาณต่าง ๆ เกิดขึ้น จากนั้น พระองค์ทรงเปิดเผยสัญญาณของวันนั้น และตรัสกับเราว่าอย่ากลัว วันหนึ่งจะมีคนจำนวนมากหลอกหลวงผู้คนโดยอ้างว่าเป็นพระเยซู และเราจะได้ยินเรื่องสงครามและข่าวลือเรื่องสงคราม ประเทศต่าง ๆ จะหันมาต่อสู้กันเอง และจะมีแผ่นดินไหวและภัยแล้งในหลายแห่ง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องเกิดขึ้นเพื่อชำระฉันให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงจุดจบของชีวิตฉัน จึงไม่จำเป็นต้องกลัว

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าความวุ่นวายและข่าวลือเรื่องความวุ่นวายที่เกิดขึ้นกับฉันนั้น เป็นเหตุการณ์ที่จำเป็นเพื่อชำระล้างบาปฉัน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาที่ข้าพระองค์ยังคงหลงใหลในสิ่งของของโลก ขอให้ข้าพระองค์ไม่มุ่งแสวงหาเพียงเวลาและหมายสำคัญ แต่ดำเนินชีวิตตามพระวจนะทุกวัน และไม่หวาดกลัวต่อความทุกข์ยาก เพราะรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระองค์

วันพฤหัสบดี
21 พ.ค.

จงระวังตัวให้ดี
มาระโก 13:9-17

จงระวังตัวให้ดี

9 “แต่จงระวังตัวให้ดี เพราะมีคนจะมอบท่านทั้งหลายไว้กับศาล และจะเขียนพวกท่านในธรรมศาลา และพวกท่านจะต้องยืนต่อหน้าเจ้าเมืองและกษัตริย์เพราะเรา เพื่อจะได้เป็นพยานกับพวกเขา 10 และข่าวประเสริฐจะต้องประกาศแก่ชนทุกชาติก่อน 11 เมื่อพวกท่านถูกนำมามอบตัวไว้ นั่นอย่างกังวลล่วงหน้าว่าจะพูดอะไรดี แต่จงพูดตามที่โปรดประทานให้ท่านพูดในเวลานั้น เพราะว่าผู้ที่พูดนั้นไม่ใช่ตัวท่านเอง แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์

คนที่สู้ทนจนถึงที่สุดจะรอด

12 แม้แต่พ่อก็จะมอบน้องไว้ให้ถึงแก่ความตาย พ่อก็จะมอบลูก และลูกก็จะทรยศต่อพ่อแม่ให้ถึงแก่ความตาย 13 คนทั้งหลายจะเกลียดชังพวกท่าน เพราะนามของเรา แต่คนที่สู้ทนจนถึงที่สุดจะรอด

ขอให้ผู้อ่านเข้าใจ

14 “แต่เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งน่ารังเกียจที่ก่อให้เกิดความหายนะ ตั้งอยู่ในที่ที่ไม่สมควรจะตั้ง (ให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเองเถิด) เมื่อนั้นให้พวกที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปทีวูเขา 15 คนที่อยู่บนดาดฟ้า อย่าลงมาหรือเข้าไปเก็บสิ่งของในบ้านของตนเลย 16 ส่วนคนที่อยู่ตามทุ่งนาก็อย่ากลับไปเอาเสื้อผ้าของตน 17 วิบัติแก่หญิงที่มีครรภ์หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่ในเวลานั้น

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเตือนสาวกว่าพวกเขาจะถูกส่งตัวไปยังศาลและธรรมศาลาเพื่อเป็นพยาน ชาวประเสริฐต้องถูกประกาศแก่ทุกชนชาติก่อน เมื่อถูกจับ อย่ากังวลว่าจะพูดอะไร แต่จงพูดตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้ ผู้ที่ทนทานถึงที่สุดจะรอด

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

จงระวังตัวให้ดี (ข้อ 9-11)

พระเยซูทรงทราบล่วงหน้าว่าเพราะพระนามของพระองค์ จะเป็นเหตุให้เหล่าสาวกของพระองค์จะถูกส่งตัวไปยังศาล และถูกเขียนในธรรมศาลาเพราะพระองค์ แต่เหตุการณ์นี้จะเป็นโอกาสให้พวกเขาได้ยื่นเป็นพยานต่อหน้าผู้ว่าราชการเมืองและกษัตริย์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงบัญญัติกับสาวกว่า “แต่จงระวังตัวให้ดี” และให้เฝ้าระวังด้วยความเชื่อ ความทุกข์ยากและการข่มเหงที่คริสเตียนเผชิญอยู่นั้นไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการประกาศข่าวประเสริฐแก่ทุกชนชาติ เพื่อให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จ แม้จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ยากลำบาก เราก็ต้องทำหน้าที่เป็นพยานอย่างกล้าหาญ

ฉันวางใจในการทนนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเปิดปากประกาศข่าวประเสริฐอย่างกล้าหาญหรือไม่? ฉันจะเป็นพยานถึงความทุกข์ยากว่าเป็นพระพรแก่ใคร?

คนที่สู้ทนจนถึงที่สุดจะรอด (ข้อ 12-13)

พระเยซูทรงตรัสว่า จะเกิดความขัดแย้งระหว่างพี่น้องและระหว่างพ่อแม่กับลูก พวกเขาจะทรยศกันและกันจนถึงแก่ความตาย พระองค์ยังตรัสอีกว่า ทุกคนจะเกลียดชังพระองค์เพราะพระนามของพระองค์ การดำเนินชีวิตโดยรักษาความเชื่อไว้ในครอบครัวยุคที่ไม่เชื่อและท่ามกลางผู้คนในโลกที่ไม่รู้จักพระเยซูนั้นยากลำบากยิ่งนัก อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อดทนจนถึงที่สุดจะได้รับความสำเร็จ ถึงแม้จะถูกเกลียดชังเพราะพระกิตติคุณ มงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ก็รอคอยผู้ที่อดทนจนถึงที่สุด

ใครคือคนที่เกลียดชังและกลั่นแกล้งฉันเพียงเพราะฉันเชื่อในพระเยซู? คุณมีความมุ่งมั่นที่จะต่อสู้จนถึงที่สุดหรือไม่?

ขอให้ผู้อ่านเข้าใจ (ข้อ 14-17)

“สิ่งที่น่ารังเกียจในความพินาศ” หมายถึง “รูปเคารพที่น่ารังเกียจ” และคำว่า “ในที่ซึ่งไม่ควรตั้งอยู่” หมายถึง “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์” นั่นคือ “พระวิหาร” (มัทธิว 24:15) แต่รูปเคารพนั้น แทนที่จะดูน่ารังเกียจ แต่กลับอยู่ในรูปแบบที่น่ามอง น่าปรารถนา เหมือนผลแห่งความรู้ที่รู้ตัว ดังนั้น ผู้ที่อ่านพระวจนะ หรือผู้ที่ทำเฝ้าเดี่ยวควรตระหนัก ถึงรูปเคารพแห่งความปรารถนาในโลกที่ตั้งตระหง่านอยู่ภายในร่างกายและจิตใจของตน ซึ่งเป็นพระวิหารของพระเจ้า และควรกลับใจใหม่ พร้อมทั้งพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อให้ข่าวประเสริฐถูกประกาศออกไป

รูปเคารพที่ตั้งตระหง่านอยู่ภายในตัวฉันคือความปรารถนาในโลกที่น่าสะอิดสะเอียนและนำไปสู่ความพินาศนั้นคืออะไร? และในฐานะผู้ที่อ่านพระวจนะ ฉันจะทำลายมันได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ข้าพระองค์ตระหนักว่าความทุกข์ยากลำบากที่เผชิญอยู่ที่นี่ คือสิ่งที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐ และขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อและตื่นตัวอยู่เสมอ ขอให้ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะประกาศข่าวประเสริฐตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกเหตุการณ์ ขอพระองค์ทรงทำลายรูปเคารพที่ตั้งตระหง่านอยู่ในใจของข้าพระองค์ ผ่านการใคร่ครวญพระคำและการกลับใจใหม่ และขอประทานกำลังให้ข้าพระองค์มีความอดทนจนถึงที่สุดต่อความเกลียดชังที่ได้รับเนื่องด้วยข่าวประเสริฐนั้น

วันศุกร์
22 พ.ค.

รวบรวมคนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเลือก มาระโก 13:18-27

พระองค์ทรงลดวันเหล่านั้นให้สั้นลง

18 จงอธิษฐานขอเพื่อสิ่งนี้จะไม่เกิดในฤดูหนาว 19 เพราะว่าในเวลานั้นจะเกิดความทุกข์ลำบากอย่างไม่เคยมีมาก่อน นับตั้งแต่พระเจ้าทรงสร้างโลกมาจนถึงทุกวันนี้ และในอนาคตจะไม่มีอย่างนี้อีก 20 ถ้าพระเจ้าไม่โปรดให้วันเหล่านั้นสั้นลง จะไม่มีใครรอดได้เลย แต่เพราะทรงเห็นแก่คนที่พระองค์ทรงเลือกสรร พระองค์จึงโปรดให้วันเหล่านั้นสั้นลง

พระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ

21 ในเวลานั้น ถ้าใครจะบอกพวกท่านว่า 'นี่แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นี้' หรือ 'นี่แน่ะ ท่านอยู่ที่โน่น' ก็อย่าเชื่อ 22 เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อล่อลวงคนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรแล้วให้หลง ถ้าเป็นไปได้

บุตรมนุษย์เสด็จมาในพระสิริ

23 ฉะนั้นจงระวังให้ดี เราบอกท่านทั้งหลายทุกอย่างไว้ก่อนแล้ว 24 “หลังจากความทุกข์ลำบากนั้นผ่านพ้นไปแล้ว ดวงอาทิตย์จะมืดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง 25 ดวงดาวทั้งหลายจะตกจากฟ้า และบรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน 26 เมื่อนั้นพวกเขาจะเห็น บุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธานุภาพและพระรัศมีอย่างยิ่ง 27 และเมื่อนั้นพระองค์จะทรงใช้พวกทูตสวรรค์มาให้รวบรวมคนทั้งหลายที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้จากทั้งสี่ทิศ จากที่สุดปลายแผ่นดินโลกจนถึงที่สุดขอบฟ้า

บทสรุปพระคัมภีร์

วันแห่งความทุกข์ยากอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนจะมาถึง แต่พระเจ้าจะทรงทำให้วันเหล่านั้นยากลำบากเพื่อเห็นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้ พระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จจะผุดขึ้นเหมือนเห็ดเพื่อหลอกลวง และอำนาจแห่งสวรรค์จะสิ้นสะเทือน แล้วพระบุตรของมนุษย์จะเสด็จมาด้วยฤทธิ์อำนาจและสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ และจะทรงรวบรวมผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้จากสี่มุมโลก

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

พระองค์ทรงลดวันเหล่านั้นให้สั้นลง (ข้อ 18-20)

ในยุคสุดท้าย จะมีความทุกข์ยากลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน และจะไม่มีอีก ในภายหลัง วันและเวลานั้นมีเพียงพระบิดาเท่านั้นที่ทรงทราบ (ข้อ 32) ดังนั้นพระเยซู จึงตรัสว่า “จงอธิษฐานเพื่อไม่ให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในฤดูหนาว” ความทุกข์ยากนั้น รุนแรงมากจนแทบจะไม่มีใครรอดชีวิตได้เลย แต่พระเจ้าทรงลดวันเหล่านั้นให้สั้นลง เพื่อเห็นแก่ผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้ โลกนี้สมควรจะถูกพิพากษาเพราะความบาปอยู่แล้ว แต่พระเจ้าทรงยับยั้งและผ่อนหนักเป็นเบา เพื่อเห็นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกคือผู้เชื่อใน พระคริสต์

ฉันระลึกถึงพระคุณของพระเจ้าที่ทรงผ่อนหนักเป็นเบาในความทุกข์ยากของ
ฉันและขอบพระคุณพระองค์หรือไม่?

พระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ (ข้อ 21-22)

ในยุคสุดท้าย ชาวประเสริฐเทียมเท็จจะเพิ่มมากขึ้น เมื่อความทุกข์ยากรุนแรง แม้แต่คนที่มีความเชื่อก็อาจถูกล่อลวงและหวั่นไหวได้ เพราะความทุกข์ตรึงหน้าทำให้ คำพูดของพระคริสต์เทียมที่บอกว่าจะขจัดความลำบากนั้นฟังดูน่าดึงดูดใจ ศัตรูของเรา คือมาร ยังคงเดินวนเวียนเหมือนสิงโตคำราม แสวงหาคนที่จะกลืนกิน (1 เปโตร 5:8) มันพยายามล่อลวงผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้ห่างจากความรอด ทางเดียวที่จะ แยกแยะการล่อลวงนี้ได้ คือการตื่นตัวด้วยพระวจนะ และยึดมั่นในข่าวประเสริฐแห่ง กางเขนอย่างมั่นคง

สิ่งใดในตัวฉันที่พยายามหลีกเลี่ยงความทุกข์ แล้วหันไปหาทางอื่นแทนหรือไม่?

บุตรมนุษย์เสด็จมาในพระสิริ (ข้อ 23–27)

หลังจากความทุกข์ยากอันรุนแรง จะเกิดเหตุการณ์สิ้นสุดระดับจักรวาล ดวงอาทิตย์มีดลง ดวงจันทร์ไม่ส่องแสง และดวงดาวตกจากฟ้า แต่เราไม่จำเป็นต้องกลัว เพราะในเวลานั้น พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกนี้ และจะรวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้ ในชีวิตของเราเอง ก็มี “ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว” ที่เราเคยยึดถือและภูมิใจต้องตกลงมาเช่นกัน แต่เหตุการณ์นั้นไม่ใช่การพิनाศ หากเป็นเหตุการณ์แห่งความรอด ที่พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในชีวิตของเรา ผู้เชื่อที่เข้าใจสิ่งนี้จึงสามารถชื่นชมยินดีได้

เหตุการณ์ที่ “ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว” ในชีวิตของฉันทกลงมาคืออะไร? และฉันได้พบพระเจ้าผ่านเหตุการณ์นั้นหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงเลือกและช่วยข้าพระองค์ผู้ถูกกำหนดให้ตายเพราะบาป และทรงลดความทุกข์ยากลง ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะยืนหยัดในพระวาระและแยกแยะข่าวประเสริฐแท้ได้ ขอให้ข้าพระองค์ได้พบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและชื่นชมยินดีในเหตุการณ์ที่ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวของข้าพระองค์ร่วงหล่นลงมา

วันเสาร์

23 พ.ค.

จงเฝ้าระวังอยู่เถิด

มาระโก 13:28-37

คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ

28 “จงเรียนบทเรียนจากต้นมะเดื่อ เมื่อมันแตกกิ่งแตกใบ พวกท่านก็รู้ว่าฤดูร้อนใกล้จะถึงแล้ว 29 เช่นเดียวกัน เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าพระองค์เสด็จมาใกล้จะถึงประจวบแล้ว

มีเพียงพระบิดาที่ทรงทราบ

30 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนในยุคนี้จะไม่ล่วงลับไปจนกว่าทุกสิ่งนี้จะเกิดขึ้น 31 พายุและดินจะล่วงไป แต่บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย 32 “แต่ไม่มีใครรู้เรื่องวันหรือเวลานั้น แม้แต่พวกทูตในฟ้าสวรรค์หรือพระบุตร มีแต่พระบิดาเท่านั้น

พวกท่านไม่รู้เวลา

33 จงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพราะพวกท่านไม่รู้ว่าจะมาในวันนั้นหรือเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ 34 เช่นเดียวกับชายคนหนึ่งซึ่งออกเดินทาง เมื่อเขาจะออกจากบ้าน เขาก็มอบหมายหน้าที่ให้ทาสแต่ละคนทำ และกำชับคนเฝ้าประตูให้คอยเฝ้าระวังอยู่ 35 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะพวกท่านไม่รู้ว่าจะมาเมื่อไร อาจจะมาในเวลาค่ำ หรือเที่ยงคืน หรือในเวลาไก่ขัน หรือรุ่งเช้า 36 ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วหากเจ้าของบ้านกลับมาอย่างฉับพลัน ท่านอาจพบว่าพวกท่านกำลังนอนหลับอยู่ 37 สิ่งที่เราบอกพวกท่านนั้น เราก็บอกคนทั้งหลายด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงยกคำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อขึ้น เพื่อสอนว่า เมื่อเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากเกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าบุตรมนุษย์ใกล้จะเสด็จมาถึงแล้ว อยู่หน้าประตูแล้ว แต่วันและเวลานั้นไม่มีใครรู้ นอกจากพระเจ้าเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องตื่นตัวอยู่เสมอ เหมือนยามเฝ้าประตูที่รอคอยเจ้านายซึ่งไม่รู้ว่าจะกลับมาเมื่อใด

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

คำอุปมาเรื่องต้นมะเดื่อ (ข้อ 28-29)

เมื่อกิ่งต้นมะเดื่อเริ่มอ่อนและแตกใบ เราจะรู้ได้ทันทีว่าฤดูร้อนใกล้เข้ามาแล้ว ในทำนองเดียวกัน เหตุการณ์ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ที่เปรียบเหมือนดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์มืดไปและดวงดาวตกจากฟ้า คือสัญญาณเตือนว่าพระเยซูเสด็จมาใกล้เราแล้ว แต่บ่อยครั้งเมื่อเราต้องเผชิญกับวิกฤตในชีวิตจริง เช่น การตกงาน สุขภาพที่ทรุดโทรม หรือปัญหาทางเศรษฐกิจ เรามักจะเต็มไปด้วยความกังวลมากกว่าความชื่นชมยินดีที่จะได้พบพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เราจึงจำเป็นต้องมี “ชุมชนแห่งความเชื่อ” เพื่อเรียนรู้ด้วยความถ่อมใจและแปลความหมายของเหตุการณ์ต่าง ๆ ผ่านพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งจะช่วยให้เราพบพระเยซูผู้เสด็จมาอยู่ใกล้เราท่ามกลางวิกฤตนั้น

ฉันได้อยู่ใน “ชุมชนแห่งความเชื่อ” ที่ช่วยให้ฉันตีความเหตุการณ์ผ่านพระวาทะ และพบพระเจ้าหรือไม่?

มีเพียงพระบิดาที่ทรงทราบ (ข้อ 30-32)

เหตุการณ์เกี่ยวกับวาระสุดท้ายที่พระเยซูตรัสนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่วันและเวลานั้นไม่มีใครรู้ นอกจากพระบิดาเท่านั้น แม้แต่ทูตสวรรค์หรือแม้แต่พระเยซูเองก็ไม่ทรงทราบ ดังนั้น การพยายามรู้ “วันและเวลา” นั้น เป็นความหยิ่งผยอง การที่พระเยซูทรงมอบเรื่อง “เวลา” ไว้ในพระหัตถ์ของพระบิดา หมายความว่าพระเจ้าทรงรับผิดชอบทุกช่วงเวลา ผู้เชื่อที่มอบ “วันและเวลา” ไว้กับพระเจ้า และวางใจในพระองค์เพียงผู้เดียว จะสามารถสัมผัสสวรรค์ได้แม้ขณะยังอยู่ในโลกนี้

ฉันกำลังอยาการู้เรื่องวันและเวลาอะไรอยู่หรือไม่? และฉันวางใจในพระเจ้าผู้ทรงรู้เวลานั้นอย่างแท้จริงหรือไม่?

พวกท่านไม่รู้เวลา (ข้อ 33-37)

พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกว่า “จงระวัง จงตื่นตัวอยู่” พระองค์ทรงฝึกเราผ่าน “เวลาและฤดูกาล” ที่เราไม่รู้ ในข้อความสั้น ๆ นี้ คำว่า “จงตื่นอยู่” ถูกย้ำถึงสี่ครั้ง หากเราต้องการตื่นตัวฝ่ายจิตวิญญาณ เราต้องดำเนินชีวิตประจำวันของเราให้ดี ฟังพระวจนะที่พระเจ้าประทานในแต่ละวัน นำไปปฏิบัติ และถวายชีวิตเป็นการนมัสการในชีวิตประจำวัน นี่คือนิยามในการเตรียมพร้อมสำหรับเวลาที่พระองค์จะเสด็จมา

ฉันกำลังใช้ชีวิตประจำวันอย่างไร โดยระลึกถึงพระเจ้าที่จะเสด็จกลับมาหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงประทาน “ชุมชนของพวกท่าน” ให้ข้าพระองค์ได้หลบภัยในยามทุกข์ยากผ่านทางพระวจนะ พระองค์ตรัสว่าจะทรงรับผิดชอบเรื่อง “เวลา” แต่ข้าพระองค์ยังคงพยายามควบคุมไว้เอง ขอทรงอภัยในความหยิ่งผยองของข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์จดจำพระดำรัสที่ว่า “จงตื่นอยู่” และละทิ้งความเกียจคร้านฝ่ายจิตวิญญาณ เพื่อจะใช้ชีวิตประจำวันอย่างดีต่อหน้าพระองค์

วันอาทิตย์

24 พ.ค.

ระลึกถึงนาง

มาระโก 14:1-11

แผนการจับและฆ่าพระเยซู

1 ก่อนเทศกาลปัสกา และเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อสองวัน พวกหัวหน้าปุโรหิต และพวกธรรมาจารย์วางอุบายที่จะจับพระองค์ประหารเสีย 2 แต่พวกเขาพูดกันว่า “อย่าเพิ่งทำในช่วงเทศกาลเลย เดียวประชาชนจะวุ่นวาย”

ขวดน้ำมันหอมบริสุทธิ์ราคาแพง

3 ระหว่างที่พระองค์ประทับที่หมู่บ้านเบธานี ในบ้านของซีโมนคนที่เคยเป็นโรคเรื้อน ขณะเมื่อประทับและเสวยอาหารอยู่นั้น มีหญิงคนหนึ่งถือผอบน้ำมันหอมราคาที่มีราคาแพงมากมาหาพระองค์ แล้วเปิดผอบเทน้ำมันนั้นชโลมลงบนพระเศียรของพระองค์ 4 แต่มีบางคนไม่พอใจพูดกันว่า “ทำไมถึงมาทำให้น้ำมันนี้เสียไปเปล่า ๆ? 5 เพราะน้ำมันนี้เอาไปขายได้เงินมากกว่าสามร้อยเหรียญเดনারิอัน แล้วเอาไปแจกคนจนได้” พวกเขาจึงตำหนิหญิงคนนั้น 6 พระเยซูจึงตรัสกับคนเหล่านั้นว่า “อย่าตำหนินางเลย ไปกววนใจนางทำไม? นางทำสิ่งดีสำหรับเรา 7 เพราะว่าพวกท่านมีคนยากจนอยู่ด้วยเสมอ และพวกท่านจะทำการดีต่อพวกเขาเมื่อไหร่ก็ได้ แต่พวกท่านจะไม่มีเราอยู่ด้วยเสมอไป 8 หญิงคนนี้ทำสุดกำลังของนางแล้ว นางมาชโลมกายของเราล่วงหน้าก่อนที่จะมีการฝังศพของเรา 9 เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า สิ่งที่ยกหญิงคนนี้ทำจะถูกกล่าวขวัญถึงไปทุกหนแห่งทั่วโลกที่มีการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อเป็นการระลึกถึงนาง”

โอกาสในการทรยศพระเยซู

10 ยูดาสอิสคาริโอทที่เป็นคนหนึ่งในพวกสาวกสิบสองคน ไปหาพวกหัวหน้าปุ-

โรहितเพื่อจะมอบตัวพระองค์ให้แก่พวกเขา 11 เมื่อพวกเขาได้ยินอย่างนั้นก็ดีใจและสัญญาว่าจะให้เงินแก่ยูดาส แล้วยูดาสจึงคอยหาโอกาสที่จะมอบตัวพระองค์ให้แก่พวกเขา

บทสรุปพระคัมภีร์

พวกเขาไปรับพระเยซูและบรรดาอาจารย์หาช่องทางจับพระเยซูไปประหาร แต่กลัวว่าจะเกิดการจลาจล จึงหลีกเลี่ยงไม่ทำในช่วงเทศกาล ขณะเดียวกัน ในงานเลี้ยง มีหญิงคนหนึ่งนำน้ำมันหอมที่มีค่ามากมาชโลมบนพระเศียรของพระเยซู ผู้คนตำหนิเธอ แต่พระเยซูกลับชมเชยว่าเป็นการกระทำที่ดี ส่วนยูดาสก็หาโอกาสที่จะทรยศพระองค์

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

แผนการจับและฆ่าพระเยซู (ข้อ 1-2)

พวกมหาปุโรหิตและธรรมาจารย์ต่างมุ่งมั่นที่จะจับและฆ่าพระเยซู แต่ก็ยังกลัวประชาชน จึงพูดกันว่าไม่ควรทำในช่วงเทศกาล เทศกาลปัสกาและเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ เป็นหนึ่งในสามเทศกาลสำคัญของอิสราเอล ที่จะลึกถึงการช่วยกู้จากอียิปต์ ควรเป็นเวลาที่จะลึกถึงความรอดและนำไปใช้เพื่อช่วยชีวิตผู้คน แต่ผู้นำศาสนากลับวางแผนฆ่าพระเยซู เมื่อการช่วยวิญญูณถูกละเลย สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือการคิดทำลายผู้อื่น

ขณะนี้ ฉันกำลังหมกมุ่นอยู่กับ “ความคิดที่ทำร้ายผู้อื่น” ในเรื่องใดบ้าง?

ขวดน้ำมันหอมบริสุทธิ์ราคาแพง (ข้อ 3-9)

ท่ามกลางเรื่องราวการวางแผนฆ่าพระเยซู และการที่ยูดาสมองหาโอกาสทรยศ มีหญิงคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้น เธอเทน้ำมันหอมล้ำค่าลงบนพระเศียรของพระเยซู เป็นการเตรียมสำหรับการฝังพระศพ ผู้คนมองว่าเป็นการ “สิ้นเปลือง” แต่พระเยซูกลับตรัสว่าเป็น “การกระทำที่ดี” เมื่อเราตระหนักถึงความรอดอย่างลึกซึ้ง เราจะสามารถถวายทุกสิ่งแด่พระเจ้าอย่างไม่เสียดาย ด้วยความรักและความขอบคุณ

อะไรที่ฉันจะ “ทำลายและเทออก” เพื่อถวายแด่พระเจ้าด้วยความรักและความขอบคุณ?

โอกาสในการทรยศพระเยซู (ข้อ 10-11)

ยูดาส อิสคาริโอท ตำนานหญิงคนนั้นเพราะความโลภเงิน (ยอห์น 12:4-6) และเมื่อถูกพระเยซูตักเตือน เขาก็โกรธและไปหาพวกมหาปุโรหิต เสนอที่จะทรยศพระเยซู พวกมหาปุโรหิตดีใจและสัญญาจะให้เงินแก่เขา ยูดาสได้สิ่งที่เขาต้องการคือเงิน แต่กลับห่างไกลจากความรอด และกลายเป็นคนทรยศที่ถูกจดจำมานานกว่าสองพันปี

มีอะไรในชีวิตของฉันที่อาจทำให้ฉัน “ขายพระเยซู” หรือหันหลังให้พระองค์?
เงิน ตำแหน่ง ชื่อเสียง หรือความสุขทางโลก?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพความผิด ที่ละเลยการช่วยวิญญาณ และ
กลับไปคิดในสิ่งที่ทำร้ายผู้อื่น ขออย่าให้ข้าพระองค์ทำผิดพลาดเหมือนยูดาสที่แสวง
หาสิ่งของในโลกจนทรยศต่อพระเยซู ขอให้ข้าพระองค์ระลึกถึงพระคุณแห่งความรอด
เสมอ และถวายตัวรับใช้พระองค์อย่างเต็มใจโดยไม่เสียดายสิ่งใด

วันจันทร์

25 พ.ค.

เป็นข้าพระองค์หรือ

มาระโก 14:12-21

การทูลถามพระเยซู

12 เมื่อถึงวันแรกของเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ ซึ่งเป็นเวลาที่พวกเขาฆ่าลูกแกะสำหรับปัสกานั้น พวกสาวกมาทูลถามพระองค์ว่า “จะให้พวกข้าพระองค์ไปจัดเตรียมปัสกาให้พระองค์เสวยที่ไหน?” 13 พระองค์จึงทรงใช้สาวกสองคนไป สั่งพวกเขาว่า “จงเข้าไปในเมือง แล้วจะมีชายคนหนึ่งทูนหม้อน้ำมาพบพวกท่าน จงตามคนนั้นไป 14 เขาเข้าไปที่ไหน ก็ให้บอกเจ้าของบ้านนั้นว่า พระอาจารย์ถามว่า ‘ห้องที่เราจะกินปัสกากับเหล่าสาวกของเรานั้นอยู่ที่ไหน?’ 15 เจ้าของบ้านจะชี้ให้เห็นห้องใหญ่ชั้นบนที่ตกแต่งไว้แล้ว ที่นั่นแหละ จงจัดเตรียมไว้สำหรับพวกเราเถิด”

เหมือนถ้อยคำที่พระองค์ตรัส

16 สาวกสองคนนั้นจึงออกไป เดินเข้าไปในเมือง และพบทุกอย่างเหมือนถ้อยคำที่พระองค์ตรัสแก่พวกเขา แล้วพวกเขาก็จัดเตรียมปัสกาไว้พร้อม

คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา

17 เมื่อถึงเวลาค่ำแล้ว พระองค์จึงเสด็จมากับสาวกสิบสองคน 18 ขณะกำลังประทับและเสวยอาหารอยู่นั้น พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา เป็นคนที่ร่วมรับประทานอาหารกับเรา” 19 พวกสาวกก็พากันเป็นทุกข์และทูลถามพระองค์ทีละคนว่า “เป็นข้าพระองค์หรือ?” 20 พระองค์จึงตรัสตอบพวกเขาว่า “เป็นคนหนึ่งในสาวกสิบสองคนนี้ เป็นคนที่จุ่มในชามเดียวกับเรา 21 เพราะบุตรมนุษย์จะต้องไปตามที่เขียนไว้เกี่ยวกับท่าน แต่วิบัติแก่คนที่ทรยศบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นไม่ได้เกิดมาจะดีกว่า”

บทสรุปพระคัมภีร์

ในวันแรกของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ เหล่าสาวกถามพระเยซูว่าจะให้ไปเตรียมอาหารปัสกาที่ไหน พระเยซูจึงส่งสาวกสองคนเข้าไปในเมือง และบอกอย่างละเอียดว่าควรเตรียมอย่างไร เมื่อถึงเวลาเย็น พระองค์ทรงรับประทานอาหารร่วมกับสาวกทั้งสิบสอง และตรัสว่าหนึ่งในพวกเขาจะทรยศพระองค์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

การทูลถามพระเยซู (ข้อ 12-15)

ในวันแรกของเทศกาล สาวกยังหาสถานที่สำหรับรับประทานอาหารไม่ได้ จึงถามพระเยซูด้วยความกังวล พระองค์จึงส่งสาวกสองคนเข้าไปในเมือง พร้อมบอกว่า จะต้องพบใคร และพูดอะไรอย่างละเอียด แม้ว่าสาวกจะยังหาที่มิได้ แต่การที่พวกเขาถามพระเยซูนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เช่นเดียวกัน เมื่อเราไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร เราควรถามพระเจ้าและชุมชนแห่งความเชื่อ การไม่ถาม มักเกิดจากความมั่นใจในตัวเองมากเกินไป หรือความหยิ่งที่คิดว่าตนเองทำได้

มีเรื่องอะไรที่ฉันไม่ยอมถาม เพราะความมั่นใจในตัวเอง? ผลลัพธ์เป็นอย่างไร?

เหมือนถ้อยคำที่พระองค์ตรัส (ข้อ 16)

สาวกสองคนเข้าไปในเมือง และทำตามที่พระเยซูตรัสทุกอย่าง จนพบห้องชั้นบนขนาดใหญ่ และเตรียมอาหารปัสกาได้สำเร็จ ทุกอย่างเป็นไปตามพระดำรัสของพระเยซู การ “ถาม” ที่แท้จริง ไม่ใช่แค่ถามเท่านั้น แต่รวมถึงการนำสิ่งที่ได้ยินไปปฏิบัติด้วย หากถามแต่ไม่ทำ ก็ไม่มีประโยชน์ ตัวตนที่หยิ่งของเราจะถูกทำลาย เมื่อเราฝึกเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระวจนะ

มีเหตุการณ์อะไรที่แม้จะไม่ตรงกับความคิดของฉัน แต่เมื่อฉันทำตามพระวจนะแล้ว พระเจ้าทรงทำการหรือไม่?

คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา (ข้อ 17-21)

เมื่อถึงเวลาเย็น พระเยซูทรงรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายกับสาวกทั้งสิบสอง และตรัสว่า “หนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา” สาวกต่างเศร้าใจ และพูดทีละคนว่า “ไม่ใช่ฉันใช่ไหม?” แต่คำพูดนี้ก็ยิ่งแผ่ความมั่นใจในตัวเองอยู่ แม้ว่ายูดาสจะเป็นผู้ทรยศ

แต่สาวกคนอื่น ๆ ก็หนีไปหมดเมื่อพระเยซูถูกจับ

คำถามที่ถ่อมใจยิ่งกว่าคือ “หรือว่าจะเป็นฉัน?” มีเรื่องอะไรที่แม่พระเจ้าจะ
เตือนผ่านพระวจนะ แต่ฉันยังมั่นใจว่า “ไม่ใช่ฉัน”?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์มักดำเนินชีวิตตามใจตนเอง ด้วยความมั่นใจและ
ความหยิ่ง ขอรทงช่วยให้ข้าพระองค์ละทิ้งความคิดที่ว่า “ไม่ใช่ฉัน” และกล้าที่จะถาม
ว่า “หรือว่าจะ是我?” ขอให้ข้าพระองค์รู้จักถามพระองค์และชุมชนแห่งความเชื่อ
และดำเนินชีวิตตามพระวจนะ เพื่อจะได้เห็นการทรงงานของพระเจ้าเกิด

วันอังคาร

26 พ.ค.

พวกท่านจะละทิ้งเรา

มาระโก 14:22-31

นี่เป็นกายของเรา

22 ระหว่างอาหารมื้อนั้น พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา เมื่อขอพระพรแล้ว ทรงหักส่งให้แก่เหล่าสาวกตรัสว่า “จงรับเถิด นี่เป็นกายของเรา” 23 แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย เมื่อขอพระพรแล้วจึงส่งให้พวกเขา พวกเขา ก็รับไปดื่มทุกคน 24 แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “นี่เป็นโลหิตของเราซึ่งเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญาที่จะต้องหลั่งออกเพื่อคนจำนวนมาก 25 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่มีน้ำจากผลของเถาองุ่นอีกต่อไป จนกว่าจะถึงวันนั้น คือวันที่เราจะดื่มใหม่ในแผ่นดินของพระเจ้า”

หลังจากเราฟื้นขึ้นมา

26 เมื่อร้องเพลงสรรเสริญแล้ว พวกเขา ก็พากันไปที่ภูเขามะกอกเทศ 27 พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนจะทิ้งเรา เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘เราจะประหารผู้เลี้ยงแกะ และแกะฝูงนั้นจะกระจัดกระจายไป’ 28 แต่หลังจากพระเจ้าทรงทำให้เราฟื้นขึ้นมาแล้ว เราจะไปยังแคว้นกาลิลีก่อนพวกท่าน”

ข้าพระองค์จะไม่ทิ้งพระองค์

29 เปโตรทูลพระองค์ว่า “แม้ว่าทุกคนจะทิ้งพระองค์ แต่ข้าพระองค์จะไม่ทิ้งพระองค์” 30 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ในวันนี้คือในคืนนี้เอง ก่อนไก่ขันสองหน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” 31 แต่เปโตรทูลยืนยันว่า “แม้ว่าข้าพระองค์จะต้องตายกับพระองค์ ข้าพระองค์ก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย” เหล่าสาวกก็ทูลเช่นนั้นเหมือนกันทุกคน

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงใช้ขนมปังและถ้วยน้ำองุ่นเพื่อบอกล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่ จากนั้นพระองค์ตรัสว่าสาวกทุกคนจะละทิ้งพระองค์ แต่หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์จะเสด็จไปก่อนพวกเขาที่แคว้นกาลิลี เปโตรยืนยันว่าเขาจะไม่มีวันละทิ้งพระองค์ แต่พระเยซูตรัสว่าเขาจะปฏิเสธพระองค์ถึงสามครั้ง

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นี่เป็นกายของเรา (ข้อ 22–25)

พระเยซูทรงยกขนมปังและถ้วยน้ำองุ่นให้แก่สาวก พร้อมทั้งบอกล่วงหน้าถึงการตายของพระองค์ และทรงตั้งพันธสัญญาใหม่ “ขนมปัง” เป็นสัญลักษณ์ของพระกายที่ถูกฉีกบนไม้กางเขน และ “น้ำองุ่น” เป็นสัญลักษณ์ของพระโลหิตที่หลั่งเพื่อคนจำนวนมาก เหมือนกับที่เลือดของลูกแกะปัสกาช่วยให้อิสราเอลรอดจากอียิปต์ เลือดของพระเยซูบนไม้กางเขนก็นำความรอดมาสู่เรา ดังนั้น ทุกครั้งที่เรานมัสการ เราควรระลึกถึงพระกายและพระโลหิตของพระองค์ นี่คือนิยามของผู้ที่ได้รับความรอดอย่างแท้จริง

สำหรับฉัน การนมัสการมีความหมายอย่างไร? หรือเป็นเพียงพิธีกรรมเท่านั้น?

หลังจากเราฟื้นขึ้นมา (ข้อ 26–28)

พระเยซูทรงกล่าวตามคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ว่า เมื่อผู้เลี้ยง (พระองค์) ถูกตีฝูงแกะ (สาวก) จะกระจัดกระจาย (เศคาริยาห์ 13:7) แต่พระองค์ตรัสว่า “หลังจากเราฟื้นขึ้นมา” เพื่อให้ความหวังเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ และทรงสัญญาว่าจะพบพวกเขาอีกที่กาลิลี การกระจัดกระจายของสาวกไม่ใช่จุดจบ แต่จะมีการฟื้นฟู ความรอดไม่ใช่สิ่งที่เราทำได้เอง แม้เราจะล้มลง กระจัดกระจาย หรือแม้แต่ละทิ้งพระองค์ พระเจ้าก็ยังทรงทำให้ความรอดสำเร็จ

ตอนนี้มีเรื่องอะไรที่ทำให้ฉันรู้สึกแตกสลายหรือกระจัดกระจาย? และฉันยังเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าจะทรงช่วยกู้?

ข้าพระองค์จะไม่ทิ้งพระองค์ (ข้อ 29–31)

เปโตรมั่นใจในตัวเองและความภาคภูมิใจของตน โดยกล่าวว่าเขาจะไม่ละทิ้งพระเยซู

เหมือนคนอื่น ๆ แต่พระเยซูตรัสกับเขาอย่างชัดเจนว่า “เจ้าจะปฏิเสธเราสามครั้ง” เพราะพระองค์ทรงรู้ว่าความตั้งใจของมนุษย์นั้นอ่อนแอเพียงใด และในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมงต่อมา เปโตรก็ปฏิเสธพระเยซูจริง ๆ นี่แสดงให้เห็นว่า ด้วยกำลังของเราเอง เราไม่สามารถซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าได้ เราเป็นผู้ที่อ่อนแอโดยสิ้นเชิง

ฉันมั่นใจหรือไม่ว่าฉันจะไม่ละทิ้งพระเจ้า? ความมั่นใจนั้นมาจากตัวฉันเอง หรือมาจากความเชื่อในพระวจนะ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ระลึกและขอบคุณพระคุณแห่งพันธสัญญาใหม่ที่ทรงสถาปนาด้วยพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเสมอ ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับความอ่อนแอและบาปของตนเอง แต่ยึดมั่นในความหวังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ที่พระองค์ประทาน ขอให้ข้าพระองค์ไม่พึ่งพาความตั้งใจของตนเอง แต่พึ่งพาความซื่อสัตย์ของพระองค์ เพื่อจะติดตามพระองค์จนถึงที่สุด

วันพุธ
27 พ.ค.

ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ มาระโก 14:32-42

ใจเราเป็นทุกข์แทบจะตาย

32 แล้วพระเยซูกับเหล่าสาวกมายังที่แห่งหนึ่งชื่อเกทเสมณี พระองค์ตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “จงนั่งอยู่ที่นี้ขณะที่เราไปอธิษฐาน” 33 พระองค์ก็พาเปโตร ยากอบ และยอห์นไปด้วย แล้วพระองค์ทรงเป็นทุกข์และหนักพระทัยอย่างยิ่ง 34 จึงตรัสกับเหล่าสาวกว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงเฝ้าอยู่ที่นี้เถิด”

อับบา พระบิดา

35 แล้วเสด็จต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง ชบพระกายลงที่ดินอธิษฐานว่าถ้าเป็นไปได้ขอให้ชั่วโมงนี้ผ่านพ้นไปจากพระองค์ 36 พระองค์ทูลว่า “อับบา (พ่อ) ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระองค์ ขอโปรดให้ถ้อยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

เวลานั้นมาถึงแล้ว

37 เมื่อเสด็จกลับมา พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพวกสาวกนอนหลับอยู่ จึงตรัสกับเปโตรว่า “ซีโมนเอ๋ย ท่านยังนอนหลับหรือ? จะเฝ้าอยู่สักชั่วโมงเดียวไม่ได้หรือ? 38 ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังและอธิษฐาน เพื่อจะไม่ถูกรอดทดลอง จิตวิญญาณพร้อมแล้วก็จริง แต่กายยังอ่อนกำลัง” 39 พระองค์จึงเสด็จไปอธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง ตรัสถ้อยคำเหมือนครั้งก่อน 40 เมื่อเสด็จกลับมาอีกก็ทอดพระเนตรเห็นพวกสาวกนอนหลับอยู่ เพราะตาของพวกเขาหลับไม่ตื่น พวกเขาไม่รู้ว่าจะทูลพระองค์อย่างไร 41 เมื่อเสด็จกลับมาครั้งที่สาม พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “พวกท่านยังจะนอนพักเหนื่อยต่อไปอีกหรือ? พอเถอะ นี่แน่ะ เวลาที่บุตรมนุษย์ถูกมอบไว้ในมือของคนบาปนั้นมาถึงแล้ว 42 ลุกขึ้น

ไปกันเถิด คนที่ทรยศเรามาไกลแล้ว”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงอธิษฐานในสวนเกทเสมีนี่ ก่อนจะเผชิญความทุกข์จากไม้กางเขน พระองค์ทรงทุกข์ใจอย่างมาก และอธิษฐานขอให้ถ้วยแห่งความทุกข์นี้ผ่านไป แต่ในที่สุดทรงตัดสินใจเชื่อฟังพระประสงค์ของพระบิดา ส่วนสาวกกลับหลับไป ไม่สามารถตื่นอธิษฐานได้ พระเยซูจึงตรัสว่าเวลานั้นมาถึงแล้ว

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ใจเราเป็นทุกข์แทบจะตาย (ข้อ 32–34)

ก่อนการถูกตรึงกางเขน พระเยซูทรงอยู่ในความทุกข์ใจอย่างลึกซึ้งในสวนเกทเสมีนี่ เพราะพระองค์ทรงรับสภาพมนุษย์ จึงทรงเผชิญความเจ็บปวดและความกลัวอย่างแท้จริง พระองค์ทรงขอให้สาวกสามคนตื่นอยู่ด้วยกัน แสดงให้เห็นว่าในความทุกข์ เราต้องการพี่น้องฝ่ายความเชื่อเคียงข้าง พระเยซูทรงเข้าใจความเศร้า ความเจ็บปวด และความสิ้นหวังของเราอย่างแท้จริง ดังนั้นไม่ว่าเราจะเผชิญอะไร เราสามารถมาหาพระองค์ได้เสมอ

ตอนนี้ฉันกำลังเผชิญความทุกข์หรือความกังวลอะไร? และฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงเข้าใจทุกอย่าง?

อับบา พระบิดา (ข้อ 35–36)

พระเยซูทรงคุกเข่าอธิษฐานว่า “อับบา พระบิดา” ทรงทูลขอให้ถวายแห่งความทุกข์นี้ผ่านไป เพราะพระเจ้าทรงสามารถทำได้ทุกอย่าง แต่พระองค์ยังอธิษฐานว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจของข้าพระองค์ แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด” นี่แสดงให้เห็นว่าการอธิษฐานที่แท้จริง คือการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงสิ่งที่เราต้องการ และพร้อมเชื่อฟังพระองค์

คำอธิษฐานของฉัน เป็นการขอให้เป็นไปตามใจฉัน หรือเป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า?

เวลานั้นมาถึงแล้ว (ข้อ 37–42)

แม้พระเยซูจะขอให้สาวกตื่นอธิษฐาน พวกเขากลับหลับไป พระองค์ตรัสว่า “จิตใจพร้อม แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง” แสดงถึงความอ่อนแอของมนุษย์ จากนั้นพระองค์

ตรัสว่า “เวลานั้นมาถึงแล้ว” และก้าวไปสู่ไม้กางเขน แม้สาวกจะล้มเหลว แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าก็ยังคงสำเร็จตามเวลาของพระองค์ ความอ่อนแอของเราไม่สามารถขัดขวางพระประสงค์ของพระเจ้าได้ พระเยซูทรงเข้าใจเรา แต่ก็ยังทรงทำพันธกิจของพระองค์จนสำเร็จ

มีด้านใดในชีวิตที่ฉันยังไม่ตื่นฝ่ายจิตวิญญาณ? และฉันไว้วางใจและเชื่อฟังในเวลาของพระเจ้าหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ได้รับพระคุณ ที่สามารถอธิษฐานอย่างจริงใจต่อ “อับบา พระบิดา” และรับการปลอบโยนในยามทุกข์ยาก ขอให้ข้าพระองค์เลือกพระประสงค์ของพระองค์เหนือความต้องการของตนเอง และมีความเชื่อที่จะเชื่อฟังพระวจนะในทุกสถานการณ์ ขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงเข้าใจความอ่อนแอของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์ตื่นอยู่เสมอและอธิษฐาน

วันพฤหัสบดี

28 พ.ค.

เพื่อให้พระคัมภีร์สำเร็จ

มาระโก 14:43-52

เราจับค่านับใครก็คือคนผู้นั้นแหละ

43 พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ ทันใดนั้นยูดาสซึ่งเป็นคนหนึ่ง¹ในพวกสาวกสิบสองคนนั้น ก็มาหาพระองค์พร้อมกับฝูงชนที่ถือดาบถือไม้ตะบอง ซึ่งเป็นคนของพวกหัวหน้าปุโรหิต พวกธรรมาจารย์ และพวกผู้ใหญ่ 44 คนที่ทรยศพระองค์ก็ให้สัญญาณกับพวกเขาว่า “เราจับค่านับใครก็คือคนผู้นั้นแหละ จงจับและคุมตัวเขาไปให้แน่นหนา”

45 แล้วยูดาสก็ตรงเข้ามาหาพระองค์ทันที ทูลว่า “พระอาจารย์” และจับพระองค์ 46 คนเหล่านั้นก็เข้าไปจับกุมพระองค์

เขาพันธนาการของมหาปุโรหิตขาด

47 แต่มีคนหนึ่งที่ยืนอยู่ที่นั่นชักดาบออกพันธนาการของมหาปุโรหิตขาด 48 พระเยซูตรัสกับคนเหล่านั้นว่า “พวกท่านเห็นเราเป็นโจรหรือ ถึงได้ถือดาบถือตะบองออกมาจับเรา 49 เราอยู่กับพวกท่านทุกวันและสั่งสอนในบริเวณพระวิหาร แต่พวกท่านก็ไม่ได้จับเรา แต่ทุกอย่างจะต้องสำเร็จตามพระคัมภีร์”

ละทิ้งพระองค์ไว้และพากันหนีไป

50 แล้วสาวกทั้งหมดก็ละทิ้งพระองค์ไว้และพากันหนีไป 51 มีชายหนุ่มคนหนึ่ง นุ่งห่มเพียงแค่ผ้าป่านฝืนหนึ่งตามพระองค์ไป คนเหล่านั้นก็จับชายหนุ่มคนนั้น 52 แต่เขาสลัดผ้าป่านฝืนนั้นทิ้งแล้วเปลือยกายหนีไป

บทสรุปพระคัมภีร์

ยูดาส อิสคาริโอท ททรยศพระเยซูด้วยการจับพระองค์ถูกจับกุม ขณะที่สาวกคนหนึ่งใช้ดาบฟันหูของผู้รับใช้มหาปุโรหิต พระเยซูตรัสว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อให้พระคัมภีร์สำเร็จ จากนั้นสาวกทั้งหมดก็ละทิ้งพระองค์และหนีไป แม้แต่ชายหนุ่มคนหนึ่งก็หนีไปทั้งที่ร่างกายเปลือยเปล่า

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

เราจับค่านับใครก็คือคนผู้นั้นแหละ (ข้อ 43-46)

ยูดาสทรยศพระเยซูด้วยการจับ ซึ่งในสมัยนั้นเป็นสัญลักษณ์ของความเคารพสูงสุดจากศิษย์ต่ออาจารย์ แต่ยูดาสกลับใช้มันเป็นรหัสเพื่อชี้ตัวพระเยซู ศิษย์ที่ใกล้ชิดที่สุด กลับใช้การกระทำที่ดูศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ทำสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุดในทำนองเดียวกัน เราอาจดูเหมือนเคร่งครัดภายนอก แต่ภายในอาจกำลังทรยศต่อพระเจ้า หากการนมัสการ การอธิษฐาน หรือการรับใช้ของเรา ทำเพื่อตัวเอง ไม่ใช่เพื่อพระองค์ เราก็ไม่ต่างจากยูดาส

มีอะไรบ้างที่ฉันใช้ “การกระทำที่ดี” ปกปิดการทรยศต่อพระเจ้า? ชีวิตฝ่ายวิญญาณของฉันสอดคล้องกันทั้งภายในและภายนอกหรือไม่?

เขาพันหุทาสของมหาปุโรหิตขาด (ข้อ 47-49)

สาวกคนหนึ่งใช้ดาบฟันผู้รับใช้ของมหาปุโรหิต แต่พระเยซูตรัสว่า “สิ่งนี้เกิดขึ้นเพื่อให้พระคัมภีร์สำเร็จ” และพระองค์ไม่ทรงต่อต้าน แต่ยอมถูกจับโดยสมัครใจ การกระทำของสาวกสะท้อนความพยายามใช้วิธีของมนุษย์เพื่อสร้างอาณาจักรของพระเจ้า แต่พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระประสงค์ของพระเจ้าจะสำเร็จด้วยวิธีของพระองค์เอง เมื่อเผชิญสถานการณ์ยากลำบาก เราไม่ควรแก้ปัญหาด้วยวิธีของตนเองเท่านั้น แต่ควรรอคอยให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตเรา

มีครั้งไหนที่ฉันพยายามทำงานของพระเจ้าด้วยวิธีของตัวเอง?

ละทิ้งพระองค์ไว้และพากันหนีไป (ข้อ 50-52)

ในช่วงเวลาสำคัญที่สุด สาวกทุกคนละทิ้งพระเยซูและหนีไป ทั้งที่ก่อนหน้านี้ต่างสัญญาว่าจะติดตามพระองค์ สิ่งนี้เผยให้เห็นความอ่อนแอและความไม่มั่นคงของ

มนุษย์ และในชีวิตของเราเอง เราก็อาจเป็นเช่นเดียวกัน ที่หนีห่างจากพระเจ้าเมื่อเผชิญความยากลำบาก แต่สิ่งสำคัญไม่ใช่แค่การรู้ว่าเราล้มเหลว แต่คือการยอมรับความอ่อนแอ และกลับมาหาพระเจ้าด้วยพระคุณของพระองค์

ฉันเคยละทิ้งและหนีจากพระเจ้าหรือไม่? ตอนนี้ฉันมี “กางเขน” อะไรที่ฉันอยากหลีกเลี้ยง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพความเห็นแก่ตัว ที่ซ่อนอยู่ภายใต้การกระทำที่ดูศักดิ์สิทธิ์ ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เชื่อฟังพระองค์ด้วยใจจริง ไม่ใช่เพียงภายนอก ขอประทานหัวใจที่รอคอยให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จ แม้ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ขอทรงเมตตาข้าพระองค์ ผู้ที่เคยละทิ้งและหนีจากพระองค์ และโปรดยกข้าพระองค์ขึ้นอีกครั้งด้วยพระคุณ

วันศุกร์
29 พ.ค.

เราคือผู้นั้น
มาระโก 14:53-65

พยายามหาพยานเพื่อกล่าวโทษ

53 พวกเขา นำตัวพระเยซูไปยังมหาปุโรหิต มีพวกหัวหน้าปุโรหิต พวกผู้ใหญ่ และพวกธรรมาจารย์ชุมนุมพร้อมกันอยู่ที่นั่น 54 ส่วนเปโตรนั้นติดตามพระเยซูไปห่าง ๆ จนเข้าไปถึงลานบ้านของมหาปุโรหิต ไปนั่งผิงไฟอยู่กับพวกทหารยาม 55 พวกหัวหน้าปุโรหิตกับบรรดาสมาชิกสภา กำลังหาพยานมาปรักปรำพระเยซู เพื่อจะได้ประหารพระองค์ แต่หาหลักฐานไม่ได้ 56 เพราะว่ามีหลายคนมาเป็นพยานเท็จปรักปรำพระองค์ แต่คำให้การของพวกเขาแตกต่างกัน 57 บางคนยืนขึ้นเบิกความเท็จปรักปรำพระองค์ว่า 58 “ข้าพเจ้าได้ยินคนนี้กล่าวว่า ‘เราจะทำลายพระวิหารนี้ที่สร้างไว้ด้วยมือมนุษย์ และภายในสามวันเราจะสร้างวิหารอีกหลังหนึ่งที่ไม่ได้ถูกสร้างด้วยมือมนุษย์’ ” 59 แม้แต่ในเรื่องนี้คำพยานของคนเหล่านั้นก็ยังไม่ตรงกัน

ท่านคือพระคริสต์หรือไม่

60 มหาปุโรหิตจึงลุกขึ้นยืนท่ามกลางที่ชุมนุมถามพระเยซูว่า “เจ้าไม่แก้ตัวในข้อหาที่พยานเขาตั้งมานี้หรือ?” 61 แต่พระองค์ทรงนิ่งอยู่ไม่ได้ตอบประการใด มหาปุโรหิตจึงถามพระองค์อีกว่า “เจ้าเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้สมควรแก่การนมัสการหรือ?” 62 พระเยซูทรงตอบว่า “เราเป็น และ ท่านทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิเดช และเสด็จมาในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

พวกเขาถ่มน้ำลายและชกต่อ

63 มหาปุโรหิตจึงฉีกเสื้อของตนแล้วกล่าวว่า “เราต้องการพยานอะไรอีก? 64 ท่านทั้งหลายได้ยินเขาพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายคิดอย่างไร?” คนทั้ง

หลายจึงเห็นพร้อมกันว่าควรจะลงโทษถึงตาย 65 บางคนเริ่มถ่มน้ำลายรดพระองค์
ปิดพระพักตร์พระองค์ ทูบตีพระองค์ แล้วพูดกับพระองค์ว่า “ท่านายซี” และพวกทหาร
ยามก็เอามือตบพระองค์

บทสรุปพระคัมภีร์

ผู้นำศาสนาพยายามหาพยานเท็จเพื่อประหารพระเยซู แต่คำให้การไม่สอดคล้องกัน มหาปุโรหิตจึงถามว่าพระองค์เป็นพระคริสต์หรือไม่ พระเยซูตรัสว่า “เราคือผู้นั้น” พวกเขาจึงกล่าวหาว่าเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า ตัดสินประหาร และเริ่มเยาะเย้ยทำร้ายพระองค์

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

พยายามหาพยานเพื่อกล่าวโทษ (ข้อ 53–59)

ผู้นำศาสนาได้ตัดสินใจจะฆ่าพระเยซูไว้แล้ว เพียงแค่หาหลักฐานมารองรับ แม้จะมีพยานเท็จมากมาย คำให้การก็ไม่ตรงกัน พวกเขาบังคับเป็นนาคำพูดของพระเยซู เรื่องการทำลายพระวิหารและสร้างขึ้นมาใหม่ในสามวัน ซึ่งจริง ๆ แล้วหมายถึงพระกายของพระองค์และการฟื้นคืนพระชนม์ แต่สุดท้ายคำให้การเหล่านั้นก็ไม่สามารถใช้ได้ ดังนั้น ผู้เชื่อควรดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ เพื่อให้ความเท็จถูกเปิดเผยออกมาเอง

ฉันเคยถูกเข้าใจผิดหรือถูกกล่าวหาอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่? และฉันมีความเชื่อที่จะยืนหยัดในความจริงหรือไม่?

ท่านคือพระคริสต์หรือไม่ (ข้อ 60–62)

พระเยซูทรงนิ่งเงียบต่อคำกล่าวหาเท็จ แต่เมื่อถูกถามว่า “ท่านคือพระคริสต์หรือไม่” พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า “เราคือผู้นั้น” พระองค์ทรงประกาศว่าพระองค์คือพระบุตรของพระเจ้า และทรงอ้างถึงคำพยากรณ์ในดาเนียลว่า บุตรมนุษย์จะประทับเบื้องขวาของพระเจ้า และจะเสด็จมาบนเมฆแห่งสวรรค์ พระเยซูคือพระเมสสิยาห์ และจะเสด็จกลับมาอีกครั้งในฐานะผู้พิพากษาและกษัตริย์แห่งพระสิริ

ฉันกล้าสารภาพต่อหน้าผู้อื่นหรือไม่ว่า “พระเยซูคือพระคริสต์”?

พวกเขาถ่มน้ำลายและชกต่อย (ข้อ 63–65)

เมื่อได้ยินคำตอบของพระเยซู มหาปุโรหิตกล่าวหาว่าเป็นการหมิ่นประมาทและฉีกเสื้อของตน แต่แท้จริงแล้ว การหมิ่นประมาทคือการที่พวกเขาไม่ยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า พวกเขาจึงตัดสินพระองค์ และผู้คนก็ถ่มน้ำลาย ต่อย และเยาะเย้ยพระองค์ แม้จะถูกดูหมิ่นอย่างหนัก พระเยซูก็ทรงอดทน เพื่อทำให้ความ

รอดสำเร็จ พระองค์ทรงยอมรับความอับอายทั้งหมดนี้เพื่อเรา

ฉันขอบคุณพระเจ้าหรือไม่ สำหรับความทุกข์และความอับอายที่พระองค์ทรง
รับเพื่อฉัน? และฉันดำเนินชีวิตสมกับความรักนั้นหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์เรียนรู้จากพระเยซู ที่ทรงรู้ว่าเมื่อใดควรเงยบ
และเมื่อใดควรพุด เพื่อยืนยันในความจริง ขอให้ข้าพระองค์กล้าสารภาพว่า “พระ
เยซูคือพระคริสต์” และดำเนินชีวิตด้วยความหวังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ ขอบพระ
คุณพระองค์สำหรับความรัก ที่ทรงยอมรับความอับอายและความทุกข์เพื่อข้าพระองค์
ขอให้ข้าพระองค์ตอบสนองด้วยชีวิตที่เชื่อฟัง

วันเสาร์

30 พ.ค.

เมื่อระลึกถึงพระวาระของพระเยซู

มาระโก 14:66-72

ท่านก็เคยอยู่ด้วยกัน

66 ระหว่างที่เปโตรอยู่ที่ลานบ้านข้างล่าง มีหญิงคนหนึ่งในพวกสาวใช้ของมหาปุโรหิตเดินมา 67 เมื่อเห็นเปโตรผิงไฟอยู่ นางจ้องมองแล้วพูดว่า “เจ้าอยู่กับเยซูชานาซาเร็ธด้วยนี่” 68 แต่เปโตรปฏิเสธว่า “ที่เจ้าพูดนั้นข้าไม่รู้เรื่องและไม่เข้าใจ” เปโตรจึงออกไปที่ประตูบ้าน แล้วไถ่ก็ขึ้น

ท่านก็เป็นชาวกาลิลี

69 เมื่อสาวใช้คนนั้นเห็นเปโตร ก็พูดขึ้นอีกกับคนที่ยืนอยู่ว่า “คนนี้เป็นพวกเขาด้วย” 70 แต่เปโตรปฏิเสธอีก ครู่หนึ่งคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่นั่นก็พูดกับเปโตรอีกว่า “เจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นแน่ ๆ เพราะว่าเจ้าเป็นชาวกาลิลี”

เขาระลึกได้และร้องไห้

71 แต่เปโตรเริ่มสบถสาบานใหญ่ว่า “คนที่เจ้าพูดถึงนั้นข้าไม่รู้จัก” 72 ทันใดนั้นไถ่ก็ขึ้นเป็นครั้งที่สอง เปโตรจึงระลึกถึงถ้อยคำที่พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ก่อนไถ่ขึ้นสองหน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” เปโตรกลับความรู้สึกไม่อยู่ก็ร้องไห้

บทสรุปพระคัมภีร์

เปโตรอยู่ในลานบ้านของมหาปุโรหิต ขณะผิงไฟอยู่ มีสาวใช้คนหนึ่งกล่าวว่าเขา เคยอยู่กับพระเยซูชานาชาเรธ เปโตรปฏิเสธถึงสามครั้ง และครั้งสุดท้ายถึงกับ สาบานแช่ง เมื่อไ้ขึ้นครั้งที่สอง เปโตรก็นึกถึงคำที่พระเยซูตรัสไว้

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ท่านก็เคยอยู่ด้วยกัน (ข้อ 66–68)

เปโตรที่ติดตามพระเยซูมาแต่ไกล กำลังผิงไฟอยู่ในลานบ้านมหาปุโรหิต เมื่อสาวใช้คนหนึ่งจำเขาได้และบอกว่าเขาเคยอยู่กับพระเยซู เปโตรกลับปฏิเสธว่าไม่รู้เรื่อง คนที่เคยยืนยันว่าจะไม่ละทิ้งพระเจ้า กลับพ่ายแพ้ต่อคำพูดของสาวใช้เพียงคนเดียว เรายังเหมือนกัน แม้จะสารภาพความเชื่อ แต่เมื่อเผชิญความกลัว เราก็อาจปฏิเสธพระเจ้าได้ แต่ความอ่อนแอนี้เอง เป็นเหตุผลที่เราต้องพึ่งพาพระคุณของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

ฉันเคยกลัวว่าจะเสียผลประโยชน์หรือภาพลักษณ์ จนไม่กล้ายืนยันหยัดในความเชื่อหรือไม่? และฉันยอมรับความอ่อนแอของตนเองเพื่อพึ่งพาพระเจ้าหรือไม่?

ท่านก็เป็นชาวกาลิลี (ข้อ 69–70)

สาวใช้บอกคนอื่นว่าเปโตรเป็นพวกเดียวกันกับพระเยซู ถึงแม้เขาจะปฏิเสธ แต่สำเนียงการพูดของเขากลับยิ่งทำให้คนอื่นมั่นใจ น่าแปลกที่ยังเปโตรพูดปฏิเสธ พระลักษณะของเขากลับยิ่งชัดเจน เช่นเดียวกัน ต่อให้เราพยายามซ่อนความเชื่ออย่างไร ร่องรอยของการเป็นผู้เชื่อก็ไม่อาจลบได้ ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก ไม่สามารถหลุดพ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้

ฉันเคยพยายามซ่อนความเชื่อของตัวเองหรือไม่? ฉันรู้สึกอายหรือไม่ที่จะเป็นผู้เชื่อ?

เขาระลึกได้และร้องไห้ (ข้อ 71–72)

เปโตรถึงกับสาบานแข่งเพื่อปฏิเสธพระเยซูอย่างสิ้นเชิง และทันใดนั้นไวกก็ขึ้นเป็นครั้งที่สอง ทำให้คำของพระเยซูสำเร็จ ในเวลานั้นเอง เปโตรระลึกถึงพระวอนนะ

และร้องไห้อย่างขมขื่น น้ำตาของเปโตรเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิต เป็นจุดเริ่มต้นของการกลับใจ การตระหนักถึงบาปของตนและร้องไห้ต่อหน้าพระเจ้า คือก้าวแรกของการกลับมามาหาพระองค์ ดังนั้น ผู้เชื่อต้องยอมรับความอ่อนแอของตน และกลับใจด้วยความถ่อมใจ

ฉันเคยรู้สึกเสียใจและสำนึกผิดจากพระวจนะของพระเจ้าจนถึงกับร้องไห้หรือ
ไม่? และฉันได้กลับใจอย่างแท้จริงหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษข้าพระองค์ ที่ยอมแพ้ต่อความกลัวของโลก และปฏิเสธพระองค์ขอให้ข้าพระองค์มีหัวใจที่กลับใจอย่างแท้จริง เหมือนเปโตรที่ร้องไห้และกลับมามาหาพระองค์ด้วยความถ่อมใจ ขอให้ทุกความล้มเหลวและการสะดุดล้มในชีวิต กลายเป็นโอกาสในการเริ่มต้นใหม่ในพระคุณของพระองค์

วันอาทิตย์

31 พ.ค.

ท่านพูดถูกแล้ว

มาระโก 15:1-11

นำไปมอบให้ปีลาต

1 ทันทีกี่ฟ้าสว่าง เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกผู้ใหญ่และพวกธรรมจารย์ และบรรดาสมาชิกสภาได้ปรึกษากันและมัดพระเยซู แล้วจึงพาไปมอบไว้แก่ปีลาต 2 ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า “เจ้าเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ?” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ท่านเป็นคนพูดเองนะ”

พระองค์ไม่ตรัสตอบ

3 แล้วพวกหัวหน้าปุโรหิตก็กล่าวหาพระองค์หลายอย่าง 4 ปีลาตจึงถามพระองค์อีกว่า “เจ้าไม่ตอบอะไรเลยหรือ? ดูซิ พวกเขากล่าวหาเจ้าหลายประการทีเดียว” 5 แต่พระเยซูไม่ได้ตรัสตอบอะไรอีก ปีลาตจึงประหลาดใจ

ปล่อยบาร์บัส

6 ในช่วงเทศกาล ปีลาตเคยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้ตามที่พวกเขาขอ 7 เวลานั้นมีคนหนึ่งชื่อบาร์บัส ถูกจำคุกพร้อมกับพวกกบฏที่ฆ่าคนตายระหว่างก่อความไม่สงบ 8 ผู้ชนจึงไปขอให้ปีลาตทำในสิ่งที่ท่านเคยทำให้พวกเขา นั่น 9 ปีลาตจึงถามว่า “พวกท่านต้องการจะให้เราปล่อยกษัตริย์ของพวกยิวหรือ?” 10 เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่า พวกหัวหน้าปุโรหิตมอบตัวพระองค์ไว้ด้วยความอิจฉา 11 แต่พวกหัวหน้าปุโรหิตยงผู้ชนให้ขอปีลาตปล่อยบาร์บัสแทน

บทสรุปพระคัมภีร์

ผู้นำศาสนายิวนำพระเยซูไปมอบให้ปีลาต เมื่อปีลาตถามว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?” พระเยซูตอบว่า “ท่านพูดถูกแล้ว” ปีลาตต้องการปล่อยพระเยซูตามธรรมเนียมการนรโทษในเทศกาล แต่พวกมหาปุโรหิตกลับยุยงฝูงชนให้ขอปล่อยบาร์บัสแทน

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปมอบให้ปีลาต (ข้อ 1-2)

ผู้นำศาสนาประชุมกันตั้งแต่เช้ามืด และนำพระเยซูไปมอบให้ปีลาต ผู้ว่าการโรมัน เพราะข้อหาทางศาสนาไม่เพียงพอสำหรับโทษประหารในกฎหมายโรมัน จึงเปลี่ยนเป็นข้อหาทางการเมือง เมื่อปีลาตถามว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ?” พระเยซูตรัสว่า “ท่านพูดถูกแล้ว” เช่นเดียวกัน เราต้องมีความกล้าที่จะไม่ปฏิเสธพระเยซูต่อหน้าอำนาจหรือแรงกดดันของโลก

ฉันเคยประนีประนอมความเชื่อเพราะแรงกดดันจากสังคมหรืออำนาจหรือไม่?
และฉันกล้าสารภาพหรือไม่ว่าพระเยซูคือกษัตริย์ของฉัน?

พระองค์ไม่ตรัสตอบ (ข้อ 3-5)

แม้จะถูกกล่าวหาอย่างมากมาย พระเยซูก็ไม่ทรงตอบ ตามคำพยากรณ์ในอิสยาห์ ที่กล่าวว่าพระองค์เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่าโดยไม่เปิดปาก ปีลาตจึงประหลาดใจในความเงียบของพระองค์ มนุษย์มักพยายามปกป้องตัวเองด้วยคำพูด แต่พระเยซูทรงยอมรับความทุกข์ด้วยความเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของพระเจ้า ความจริงไม่จำเป็นต้องใช้คำพูดมากมาย บางครั้ง “ความเงียบ” ก็ทรงพลังยิ่งกว่า

เมื่อฉันถูกเข้าใจผิดหรือถูกกล่าวหา ฉันตอบสนองอย่างไร? โกรธและปกป้องตัวเอง หรือวางใจในพระเจ้า?

ปล่อยบาร์บัส (ข้อ 6-11)

ปีลาตรู้ว่าผู้นำศาสนาฟ้องพระเยซูด้วยความอิจฉา จึงพยายามใช้ธรรมเนียมการปล่อยนักโทษในเทศกาล เพื่อปล่อยพระเยซู แต่พวกมหาปุโรหิตกลับยุยงฝูงชนให้เลือกบาร์บัส ซึ่งเป็นกบฏและฆาตกร นี่แสดงให้เห็นว่า โลกมักเลือกตามความ

ต้องการ ความอิจฉา และความโกรธ มากกว่าความจริงและความรอด ทุกวันนี้ ผู้เชื่อ
ต้องเผชิญการเลือกเช่นเดียวกัน ระหว่าง “พระเยซู” กับ “บาร์บับบัส”

วันนี้มีเรื่องอะไรที่ฉันต้องเลือกพระเยซู แม้จะต้องเผชิญการต่อต้านหรือความ
ยากลำบาก?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประทานความเชื่อให้ข้าพระองค์ กล้าที่จะสารภาพว่าพระ
เยซูคือกษัตริย์ของข้าพระองค์ แม้ต่อหน้าอำนาจของโลก ขอให้ข้าพระองค์มีความ
อดทน และวางใจในพระองค์ แม้ในยามที่ถูกเข้าใจผิดหรือถูกกล่าวหา ในวันนี้ ขอให้
ข้าพระองค์เลือกพระเยซู ไม่ใช่บาร์บับบัส และดำเนินชีวิตตามความจริงของพระองค์

วันจันทร์

1 มิ.ย.

ข้าแต่กษัตริย์ของพวกยิว

มาระโก 15:12-20

ตรึงเขาที่กางเขน

12 ปีลาตจึงถามพวกเขาว่า “แล้วพวกท่านจะให้เราทำอะไรกับคนนี่ที่พวกท่านเรียกว่ากษัตริย์ของพวกยิว?” 13 เขาทั้งหลายร้องตะโกนว่า “ตรึงเขาที่กางเขน”

มอบให้ไปตรึงที่กางเขน

14 ปีลาตจึงถามว่า “ตรึงทำไม? เขาทำผิดอะไร?” แต่ประชาชนยิ่งตะโกนว่า “ตรึงเขาที่กางเขน” 15 ปีลาตต้องการจะเอาใจฝูงชนจึงปล่อยบาร์บัสให้แก่พวกเขา และเมื่อให้โบยตีพระเยซูแล้ว จึงมอบให้พวกเขาเอาไปตรึงที่กางเขน

พระเยซูทรงถูกเยาะเย้ย

16 พวกทหารจึงนำพระองค์เข้าไปยังลานของราชสำนัก (คือกองบัญชาการบริโทเรียม) แล้วเรียกพวกทหารทั้งกองมาประชุมกัน 17 พวกเขาเอาเสื้อสีม่วงมาสวมให้พระองค์ เอาหนามสานเป็นมงกุฎมาสวมพระเศียรพระองค์ 18 แล้วค้ำับพระองค์กล่าวว่า “ข้าแต่กษัตริย์ของพวกยิว ขอทรงพระเจริญ” 19 แล้วพวกเขาเอาไม้อ้อตีพระเศียรของพระองค์ ถ่มน้ำลายรดพระองค์ และคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ 20 เมื่อเยาะเย้ยพระองค์แล้ว พวกเขาก็ถอดเสื้อสีม่วงนั้นออก แล้วเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาสวมให้ และนำพระองค์ออกไปเพื่อตรึงที่กางเขน

บทสรุปพระคัมภีร์

ปีลาตถามว่าจะให้ทำอะไรกับพระเยซู ผู้ชนที่ถูกรวมหาปุโรหิตยุงก็ร้อง ตะโกนให้ตรึงพระองค์ที่กางเขน ปีลาตต้องการเอาใจผู้ชนจึงมอบพระเยซูให้ไปตรึง กางเขน ทหารเอาเสื้อสีม่วงมาสวมให้พระองค์ เอาหนามสานเป็นมงกุฏสวมบนพระ-เศียร และเยาะเย้ยพระองค์ก่อนจะนำไปตรึงกางเขน

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ตรึงเขatikangxen (ข้อ 12-13)

เมื่อปีลาตถามฝูงชนว่าจะให้ทำอะไรกับพระเยซู พวกเขาก็ร้องตะโกนว่า "ให้ตรึงที่กางเขน" เพียงไม่กี่วันก่อนหน้านี้ พวกเขายังให้ร้อง "โฮสันนา!" ต้อนรับพระเยซูอยู่เลย แต่ตอนนี้กลับเรียกร้องให้ประหารพระองค์ (11:9-10) ยิ่งไปกว่านั้น โทษกางเขนที่พวกเขาเรียกร้องเป็นวิธีการประหารที่โหดร้ายที่สุดในยุคนั้น เราเองก็ไม่ต่างจากพวกเขา เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป เราก็เปลี่ยนใจได้ง่ายดาย ตัดสินใจและกระทำตามผลประโยชน์ของตนเอง เราคือคนบาปโดยสมบูรณ์

ฉันเคยปฏิเสธหรือด่าว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตามกระแสของคนอื่นหรือไม่?

มอบให้ไปตรึงที่กางเขน (ข้อ 14-15)

ปีลาตถามฝูงชนว่าพระเยซูทำผิดอะไร แต่พวกเขากลับยังร้องตะโกนดังขึ้นให้ประหารพระองค์ ในที่สุด เพื่อเอาใจฝูงชน ปีลาตจึงปล่อยบาร์บัสและมอบพระเยซูให้ไป แม้จะรู้ว่าพระเยซูไม่มีความผิด แต่เขาก็ยอมจำนนต่อแรงกดดันของมวลชนและตัดสินอย่างไม่เป็นธรรม หากเราไม่มีมาตรฐานจากพระวาทะ การเลือกและการตัดสินใจของเราในวันนี้ก็ยอมเอนเอียงไปสู่ความบาปและความอยุติธรรม

มีเรื่องใดบ้างที่ฉันยอมประนีประนอมเพราะกลัวสายตาคือคนอื่นแทนที่จะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า? ฉันเคยตัดสินใจอย่างไม่เป็นธรรมทั้งที่รู้ความจริงหรือไม่?

พระเยซูทรงถูกเยาะเย้ย (ข้อ 16-20)

ทหารโรมันเอาเสื้อสีม่วงมาสวมให้พระเยซู เอาหนามสานเป็นมงกุฎสวมให้ และเยาะเย้ยว่า "ข้าแต่กษัตริย์ของพวกยิว ขอทรงพระเจริญ" พวกเขาเอาไม้เท้าตีพระเศียร ถ่มน้ำลายรด และคุกเข่ากราบเยาะเย้ยพระองค์ แต่พระเยซูทรงอดทนต่อความ

อภัยและการเยาะเย้ยทั้งหมดนี้อย่างเงียบ ๆ เพื่อให้คำพยากรณ์สำเร็จและเพื่อ
ช่วยเราให้รอด (อสย. 50:6) พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์เหนือจอมกษัตริย์ ไม่ใช่แค่กษัตริย์
ของพวกยิว แต่ทรงสมควรได้รับการนมัสการจากทุกสรรพสิ่งในจักรวาล

ความอภัย การเยาะเย้ย และการดูถูกที่ฉันได้รับจากการทำตามพระวามะคือ
อะไร? ฉันดำเนินชีวิตโดยยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นกษัตริย์ที่แท้จริงหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดยกโทษที่ข้าพระองค์มักถูกพัดพาไปตามกระแสและ
เสียงส่วนใหญ่จนเผลอตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขน ขอทรงช่วยไม่ให้ข้าพระองค์สนใจแต่
การได้รับการยอมรับจากผู้คน แต่ให้ตัดสินใจและกระทำอย่างยุติธรรมตามพระวามะ
ขอให้ข้าพระองค์ต้อนรับพระเยซูผู้ทรงอดทนต่อทุกความทุกข์ทรมานให้เป็นกษัตริย์ที่
แท้จริงและนมัสการพระองค์

วันอังคาร

2 มิ.ย.

พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน

มาระโก 15:21-32

ซีโมนชาวไซริน

21 มีคนหนึ่งชื่อซีโมนชาวไซริน เป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์และรุฟัส เดินทางจากบ้านออกมาตามเส้นทางนั้น พวกเขาจึงเกณฑ์ซีโมนให้แบกกางเขนของพระองค์

ตรึงพระองค์ที่กางเขน

22 พวกเขาพาพระองค์มาถึงที่แห่งหนึ่งชื่อกลโกธา (แปลว่ากะโหลกศีรษะ) 23 แล้วพวกเขาเอาเหล้าองุ่นผสมกับมดยอบมาให้พระองค์เสวย แต่พระองค์ไม่ทรงรับ 24 แล้วพวกเขาก็ตรึงพระองค์ที่กางเขน และเอาฉลองพระองค์ของพระองค์ มาจับฉลากแบ่งกัน เพื่อจะรู้ว่าใครได้อะไร 25 ขณะที่พวกเขาตรึงพระองค์นั้นเป็นเวลาสามโมงเช้า 26 มีคำจารึกข้อหาที่ลงโทษพระองค์ไว้ว่า “กษัตริย์ของพวกยิว” 27 และพวกเขาเอาโจรสองคนมาตรึงพร้อมกับพระองค์ ข้างขวาคนหนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง 28 (ไม่มี)

ลงมาจากกางเขน

29 คนทั้งหลายที่เดินผ่านไปมานั้นก็พูดหมิ่นประมาทพระองค์ สิ้นศีรษะเยาะเย้ย ว่า “เฮ้ย เจ้าเป็นคนที่จะทำลายพระวิหารแล้วสร้างขึ้นภายในสามวันนี่นา 30 จงช่วยตัวเองให้รอดเถอะ แล้วก็ลงจากกางเขนเสียทีสิ” 31 ท่ามกลางพวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกธรรมจารย์ก็มีการเยาะเย้ยพระองค์เหมือนกันว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ 32 ขอเชิญพระคริสต์กษัตริย์แห่งอิสราเอลลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถอะ พวกเราจะได้เห็นและเชื่อ” และสองคนนั้นที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ก็กล่าวคำหยาบซ้ำต่อพระองค์

ซีโมนชาวไซรีน (ข้อ 21)

เมื่อพระเยซูผู้ทรงแบกกางเขนอันหนักอึ้งไม่สามารถก้าวเดินต่อไปได้ ทหารจึงเกณฑ์ซีโมนชาวไซรีนให้แบกกางเขนแทน ซีโมนซึ่งมาที่เยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลปัสกา ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในความทุกข์ทรมานของพระเยซูอย่างไม่คาดคิด แต่เหตุการณ์นี้กลับทำให้เขาและครอบครัวได้รับเกียรติให้เป็นคริสเตียน (รม. 16:13) แม้จะเป็นกางเขนที่เราไม่ปรารถนา แต่เมื่อเราฝืนใจแบกมัน พระเจ้าจะทรงทำให้ความรอดเกิดขึ้นกับเราและครอบครัวของเรา

กางเขนที่ฉันกำลังฝืนใจแบกอยู่ตอนนี้คืออะไร (ใคร)? ฉันคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงสร้างประวัติศาสตร์แห่งความรอดผ่านสิ่งนี้หรือไม่?

ตรึงพระองค์ที่กางเขน (ข้อ 22-28)

เหล่าอองุ่นผสมมดยอบเป็นยาสลบที่ช่วยบรรเทาความเจ็บปวด แต่พระเยซูทรงปฏิเสธ เพื่อจะรับเอาความทุกข์ทรมานบนกางเขนอย่างเต็มที่ ทหารตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้วเอาฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน ทำให้พระวจนะในสดุดีสำเร็จ (สดด. 22:18) และเช่นเดียวกับที่มีป้ายข้อหาว่า 'กษัตริย์ของพวกยิว' ติดไว้เหนือกางเขน เราก็ต้องติดป้ายบาปของเราเองและก้าวออกไปทุกวัน เพราะหัวข้อการกลับใจของฉันเท่านั้นที่จะกลายเป็นเกียรติยศที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

'เหล่าอองุ่นผสมมดยอบ' ที่ฉันพยายามดื่มเพื่อหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดคืออะไร? ฉันกำลังพยายามหลีกเลี่ยงความทุกข์บนกางเขนหรือไม่?

ลงมาจากกางเขนซี (ข้อ 29-32)

คนที่เดินผ่านไปมาท่าท้อและทำทนายให้พระองค์ลงมาจากกางเขน พวกมหา

ปุโรหิตและพวกธรรมาจารย์ก็เยาะเย้ยว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้” แต่พระเยซูทรงอดทนต่อการดูถูกเหล่านี้อย่างเงียบๆ เพื่อช่วยเราให้รอด หากพระองค์เสด็จลงมาจากกางเขนในตอนนั้น เราก็คงไม่ได้รับความรอด ดังนั้น คริสเตียนต้องแสดงความรักที่แท้จริงโดยไม่ลงจากกางเขนเหมือนพระเยซู แม้จะถูกเยาะเย้ยและดูถูกเพียงใดก็ตาม

การเยาะเย้ยและการดูถูกที่ฉันได้รับในตอนนี้เป็นอะไร? ฉันกำลังก่ดพันและอยากจะทำร้ายคนเหล่านั้นทันทีหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ว่าจะเป็นกางเขนที่ต้องฝืนใจแบก ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าเป็นที่
อยู่ในแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า แทนที่จะพยายามหลีกเลี่ยงความทุกข์ ขอให้
ข้าพระองค์อดทนจนถึงที่สุดและดำเนินตามรอยองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้ข้าพระองค์
ปฏิบัติตามความรักที่แท้จริงโดยไม่ลงจากกางเขนเหมือนพระเยซู แม้ท่ามกลางการ
เยาะเย้ยและการดูถูก

วันพุธ
3 มิ.ย.

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์
มาระโก 15:33-41

ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์

33 เมื่อถึงเวลาเที่ยงก็เกิดมืดมัวทั่วแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง 34 พอถึงบ่ายสามโมง พระเยซูก็ทรงร้องเสียงดังว่า “เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?” 35 บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินก็พูดว่า “ดูสิ เขากำลังร้องเรียกเอลียาห์” 36 มีคนหนึ่งวิ่งไปเอาฟองน้ำชุบเหล้าองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้้อ ส่งถวายให้พระองค์ เสวยแล้วกล่าวว่า “คอยดูซิว่าเอลียาห์จะมาเอาเขาลงหรือเปล่า?”

เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ

37 แล้วพระเยซูทรงร้องเสียงดังแล้วก็สิ้นพระชนม์ 38 ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ตั้งแต่บนตลอดล่าง 39 ส่วนนายร้อยที่ยืนอยู่ตรงพระพักตร์พระองค์ เมื่อได้ยินพระองค์ร้องเสียงดัง และเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างไร จึงกล่าวว่า “ท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ”

ผู้หญิงที่มองดูอยู่ห่าง ๆ

40 ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งก็เฝ้ามองอยู่แต่ไกล ในพวกผู้หญิงเหล่านั้น มีมารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบน้อยและของโยเสส และนางสะโลเม 41 ผู้หญิงเหล่านั้นเป็นพวกที่ติดตามและปรนนิบัติพระองค์ เมื่อพระองค์อยู่ที่แคว้นกาลิลี และยังมีผู้หญิงคนอื่น ๆ อีกหลายคนที่ยืนมายังกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์

บทสรุปพระคัมภีร์

ตั้งแต่เวลาเที่ยงวันจนถึงบ่ายสามโมง ความมืดได้ปกคลุมทั่วแผ่นดิน พระเยซู ทรงร้องเสียงดังแล้วสิ้นพระชนม์ ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่บน ตลอดล่าง นายร้อยที่เห็นเหตุการณ์สารภาพว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้หญิงที่ติดตามมาจากกาลิลีก็มองดูเหตุการณ์ทั้งหมดอยู่ห่าง ๆ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์ (ข้อ 33-36)

ตั้งแต่เที่ยงวันจนถึงบ่ายสามโมง ความมืดได้ปกคลุมทั่วแผ่นดิน พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?” พระองค์ทรงสัมผัสถึงความตัดขาดราวกับถูกพระบิดาทอดทิ้ง เพื่อรับเอาโทษทั้งหมดที่เราสมควรได้รับแทนเรา เมื่อได้ยินคำนี้ บางคนเข้าใจผิดคิดว่าพระองค์ทรงเรียกเอลียาห์ แต่นี่คือการทำให้พระวจนะสำเร็จ (สดด. 22:1) พระองค์ทรงเชื่อฟังจนถึงความตายและทำให้ความรอดที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์สำเร็จเพื่อฉัน

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าโทษที่พระเยซูได้รับคือโทษที่ฉันสมควรได้รับ? ช่วงนี้ฉันบ่นว่าพระเจ้าทอดทิ้งฉันในเรื่องใด?

เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ (ข้อ 37-39)

เมื่อพระเยซูทรงร้องเสียงดังแล้วสิ้นพระชนม์ ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนตลอดล่าง นี่หมายความว่ากำแพงแห่งบาปที่กั้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ได้ถูกทำลายลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู นายร้อยโรมันที่เห็นเหตุการณ์นี้ได้สารภาพว่า “แท้จริงชายผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า” ด้วยเหตุนี้ เราจึงสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้โดยตรง คริสเตียนต้องชื่นชมยินดีในพระคุณนี้ทุกวันและเข้าไปยังพระที่นั่งแห่งพระคุณอย่างกล้าหาญ

อะไรทำให้ฉันสามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้อย่างกล้าหาญ? ฉันสารภาพจากใจจริงหรือไม่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า?

ผู้หญิงที่มองดูอยู่ห่าง ๆ (ข้อ 40-41)

หลังจากที่สาวกของพระเยซูพากันหนีไป มีผู้หญิงกลุ่มหนึ่งที่ยังคงมองดูการสิ้น

พระชนม์ของพระเยซูอยู่ห่าง ๆ เช่น มารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบน้อย และของโยเสส และนางซาโลเม พวกเขาเป็นสาวกที่ติดตามและปรนนิบัติพระองค์ ตั้งแต่แคว้นกาลิลี แม้จะหวาดกลัว แต่พวกเขาก็ไม่ทิ้งพระเยซู คอยเฝ้าดูจนถึงที่สุด จนได้รับเกียรติให้เป็นพยานกลุ่มแรกที่เห็นการฟื้นคืนพระชนม์ ถึงแม้ชีวิตในโลกนี้จะอ่อนแอและไร้ชื่อเสียง แต่เมื่อเราได้ดำเนินชีวิตอย่างสัตย์ซื่อในฐานะพยานของพระคริสต์ เราก็จะได้รับพระสิริของพระองค์ด้วย

ฉันยังคงยืนหยัดอยู่ในที่ของตนแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากหรือไม่? ใครคือคนที่ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเจียม ๆ รอบตัวฉัน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด แม้พระองค์จะต้องเผชิญกับความโดดเดี่ยวอย่างที่สุดถึงขั้นถูกพระเจ้าทอดทิ้ง ขอขอบพระคุณที่ทรงทำให้ข้าพระองค์สามารถเข้าไปหาพระเจ้าได้อย่างกล้าหาญผ่านมานที่ขาดออก ขอให้ข้าพระองค์ได้ชื่นชมยินดีในพระคุณนี้ทุกวัน ขอให้ข้าพระองค์ได้เป็นสาวกที่ติดตามพระองค์อย่างสัตย์ซื่อจนถึงที่สุด และดำเนินชีวิตเป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์

วันพฤหัสบดี
4 มิ.ย.

อุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู
มาระโก 15:42-47

ขอพระศพ

42 เมื่อถึงเวลาพลบค่ำ และเพราะเหตุว่าวันนั้นเป็นวันเตรียมคือวันก่อนวันสะ-
บาโต 43 โยเซฟจากอาริมาเธียซึ่งเป็นสมาชิกสภาและเป็นที่นับถือของคนทั้งหลาย
อีกทั้งยังเป็นคนที่กำลังคอยแผ่นดินของพระเจ้า ไปหาปีลาตด้วยความกล้าหาญเพื่อ
ขอพระศพของพระเยซู

ประหลาดใจ

44 ปีลาตก็ประหลาดใจที่พระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว จึงเรียกนายร้อยมาถามว่า
ตายแล้วหรือ 45 เมื่อรู้เรื่องจากนายร้อยแล้ว ท่านจึงมอบพระศพให้แก่โยเซฟ

วางไว้ในอุโมงค์

46 แล้วโยเซฟก็ไปซื้อผ้าปาน และอัญเชิญพระศพลงมา เอาผ้าปานพันหุ้ม
ไว้ แล้วอัญเชิญพระศพไปวางไว้ในอุโมงค์ซึ่งสกัดจากศิลา แล้วกลิ้งก้อนหินปิดปาก
อุโมงค์ไว้ 47 มารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์มารดาของโยเสสได้เห็นสถานที่ที่พระศพ
ถูกบรรจุไว้

บทสรุปพระคัมภีร์

โยเซฟชาวอารีมาเธียขอพระศพพระเยซูจากปีลาต ปีลาตถามนายร้อยว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้วหรือยัง แล้วจึงมอบพระศพให้โยเซฟเอาผ้าป่านหุ้มห่อพระศพและวางไว้ในอุโมงค์ของตน มารีย์ซาวมักดาลาและมารีย์อีกคนหนึ่งก็เฝ้าดูที่ที่พระองค์ถูกวางไว้

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ขอพระศพ (ข้อ 42-43)

โยเซฟชาวอาริมาเธียเป็นสมาชิกสภาที่ได้รับความสะดวกนับถือ คือเป็นสมาชิกของสภาชั้นเฮตรินซึ่งเป็นสภาสูงสุดของชาวยิว และเป็นชนชั้นสูง การที่เขาไปขอพระศพพระเยซูจากปีลาตจึงเป็นการกระทำที่เสี่ยงต่อการสูญเสียทุกสิ่งที่เขาสร้างมาในพิริบตา แต่เขาสามารถทำได้เพราะเขารู้ว่าการเชื่อในพระเยซูเพื่อให้ได้รับความรอดนั้นมีค่ามากกว่าเกียรติยศทางโลก ผู้ที่มีความหวังในแผ่นดินของพระเจ้าจะกล้าประยุกต์ใช้ความเชื่อเพื่อข่าวประเสริฐ

เช่นเดียวกับโยเซฟชาวอาริมาเธีย เรื่องใดที่ฉันต้องประยุกต์ใช้ความเชื่ออย่างกล้าหาญ? ตอนนี้อันตรายที่จะสูญเสียสิ่งใด?

ประหลาดใจ (ข้อ 44-45)

ปีลาตประหลาดใจที่พระเยซูสิ้นพระชนม์เร็วเช่นนั้น โดยปกติผู้ที่ถูกตรึงกางเขนจะใช้เวลาสองหรือสามวันกว่าจะสิ้นใจ แต่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ภายใน 6 ชั่วโมง แต่สิ่งที่คุณควรประหลาดใจจริง ๆ ไม่ใช่ 'ทำไมพระองค์จึงสิ้นพระชนม์เร็ว' แต่เป็น 'ทำไมพระองค์ต้องสิ้นพระชนม์' ทุกเหตุการณ์มีแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าซ่อนอยู่ เมื่อเรามองด้วยมุมมองแห่งความรอด ทุกเหตุการณ์ก็ไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจ แต่เป็นเรื่องที่ควรขอบพระคุณ

ช่วงนี้ฉันประหลาดใจหรือขอบพระคุณสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับฉัน? ฉันมองเห็นแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าในเหตุการณ์นั้นหรือไม่?

วางไว้ในอุโมงค์ (ข้อ 46-47)

เมื่อโยเซฟได้รับพระศพจากปีลาต เขาเอาผ้าป่านหุ้มห่อและวางไว้ในอุโมงค์ที่

สกัดจากศิลา พระเยซูทรงถูกดูหมิ่นจนถึงวาระสุดท้าย แต่หลังจากสิ้นพระชนม์ พระศพของพระองค์ก็ถูกวางไว้ในอุโมงค์ของคนมั่งมี โยเซฟยินดีมอบอุโมงค์ศิลาที่เตรียมไว้สำหรับตนเองเพื่อใช้เป็นที่พักพระศพพระเยซู เราก็ต้องถวายเป็นเกียรติยศ การศึกษา ตำแหน่ง และทรัพย์สินสมบัติที่เราสร้างมาด้วยกำลังของตนเองแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เช่นกัน เมื่อนั้นเราก็จะมีส่วนร่วมในพันธกิจแห่งความรอด

ฉันใช้ทรัพย์สินสมบัติ ความสามารถ และการศึกษาที่สร้างมาเพื่อสิ่งใด? ฉันยินดีมอบสิ่งเหล่านี้เพื่อใช้ในงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของฉันหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์เอาแบบอย่างโยเซฟชาวอาริมาเรียที่ยอมเสียสละตำแหน่งและชีวิตเพื่อจัดการพระศพของพระเยซู ข้าพระองค์เชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงตอบแทนผู้ที่ยอมรับความอับยศและยอมเสียสละเพื่อความรอดด้วยพระสิริในอนาคต ขอให้ข้าพระองค์มอบสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตที่ข้าพระองค์มีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และทำพันธกิจที่ทรงมอบหมายให้สำเร็จเป็นอย่างดี

วันศุกร์
5 มิ.ย.

พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว
มาระโก 16:1-13

เพื่อจะไปชโลมพระศพ

1 เมื่อวันสะบาโตผ่านพ้นไปแล้ว มารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบ พร้อมกับนางสะโลเม ไปซื้อเครื่องหอมเพื่อจะนำไปชโลมพระศพของพระองค์ 2 เวลารุ่งเช้าวันอาทิตย์ พอดวงอาทิตย์ขึ้น พวกนางก็มาที่อุโมงค์ 3 และกำลังพูดกันอยู่ว่า “ใครจะช่วยกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์”

พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว

4 เพราะเป็นหินก้อนใหญ่ แต่เมื่อพวกนางมองดูก็เห็นหินก้อนนั้นกลิ้งออกไปแล้ว 5 เมื่อพวกนางเข้าไปในอุโมงค์ ก็เห็นชายหนุ่มคนหนึ่งใส่เสื้อคลุมยาวสีขาวนั่งอยู่ทางขวามือ พวกนางก็ตกตะลึง 6 ชายหนุ่มคนนั้นบอกพวกนางว่า “อย่ามัวตะลึงอยู่เลย พวกท่านมาหาพระเยซูชาวนาซาเร็ธผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนซินะ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ จงดูที่ที่วางพระศพของพระองค์เถิด 7 พวกท่านจงไปบอกพวกสาวกของพระองค์รวมทั้งเปโตรด้วยว่า พระองค์จะเสด็จไปที่แคว้นกาลิลี ก่อนพวกท่าน พวกท่านจะเห็นพระองค์ที่นั่น ดังที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านไว้แล้ว” 8 หญิงเหล่านั้นจึงออกจากอุโมงค์แล้วรีบหนีไป เพราะพิศวงงงงวยและตกใจจนตัวสั่น พวกนางไม่ได้พูดกับใครเพราะกลัว

เขาเหล่านั้นก็ไม่เชื่อ

9 หลังจากพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาในวันเวลารุ่งเช้าวันอาทิตย์ พระองค์ทรงปรากฏแก่มารีย์ชาวมักดาลาก่อน คือมารีย์คนที่พระองค์ทรงขับผีออกเจ็ดตน 10 มารีย์จึงไปบอกบรรดาคนที่เคยอยู่กับพระองค์มาก่อน ขณะที่พวกเขา กำลังร้องให้เป็นทุกข์ 11

เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และมารีย์ได้เห็นพระองค์แล้ว พวกเขา
ยังไม่เชื่อ 12 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระองค์ปรากฏพระกายอีกรูปหนึ่งแก่สาวก
สองคน ขณะที่พวกเขากำลังเดินทางออกไปนอกเมือง 13 สาวกสองคนนั้นจึงกลับมา
บอกสาวกคนอื่น ๆ แต่พวกเขาไม่เชื่อ

บทสรุปพระคัมภีร์

เช้าตรู่วันแรกของสัปดาห์ ผู้หญิงนำเครื่องหอมไปที่อุโมงค์ แต่พระเยซูไม่ได้อยู่ที่
นั่น มีชายหนุ่มสวมเสื้อขาวบอกว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธทรงเป็นขึ้นมาแล้ว มารีัยสาว
มักดาลาพบพระเยซูที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์และไปบอกผู้คน แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อ

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เพื่อจะไปชโลมพระศพ (ข้อ 1-3)

วันแรกของสัปดาห์ มารีย์ชาวมักดาลาและผู้หญิงคนอื่นไปที่อุโมงค์ด้วยความรักที่ต้องการนำเครื่องหอมไปชโลมพระศพพระเยซู ปกติจะชโลมเครื่องหอมก่อนฝัง แต่การฝังพระศพพระเยซูเป็นไปอย่างเร่งรีบจึงยังไม่ได้ทำ พวกเขากังวลว่าใครจะกลิ้งก้อนหินที่ปิดปากอุโมงค์ให้ แต่ก็ยังคงก้าวเดินต่อไป คนที่มองข้ามอุปสรรคแวดล้อมและมองเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะได้เป็นพยานกลุ่มแรกถึงการฟื้นคืนพระชนม์

เครื่องหอมที่ฉันเตรียมไว้เพื่อพระเยซูคืออะไร? มีเรื่องใดที่ฉันต้องมองเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นเพราะไม่สามารถทำได้ด้วยกำลังของตนเอง?

พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว (ข้อ 4-8)

เมื่อเข้าไปในอุโมงค์ ผู้หญิงต่างตกตะลึงที่เห็นชายหนุ่มสวมเสื้อขาว และเมื่อได้ยืนยันว่าพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พวกเธอก็ตกใจกลัวและหนีไป พระเยซูทรงบอกล่วงหน้าหลายครั้งเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ (8:31; 9:31; 10:34) แต่พวกเขาไม่เชื่อและยังคงตามหาพระเยซูที่สิ้นพระชนม์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาผู้ที่แสวงหาพระองค์ แม้จะอ่อนแอและหวาดกลัว แต่ผู้ที่แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้อยู่ในความหวังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์

สิ่งใดที่ทำให้ฉันไม่เชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์? สำหรับฉัน การฟื้นคืนพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นข่าวที่น่ากลัวหรือข่าวแห่งความหวัง?

เขาเหล่านั้นก็ไม่เชื่อ (ข้อ 9-13)

พระเยซูผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงปรากฏแก่มารีย์ชาวมักดาลาที่เคยถูกผีเจ็ดตน

สิงเป็นคนแรก พระองค์เสด็จไปหา มาเรียผู้ต่ำต้อยที่สุด แต่ก็ได้รับชีวิตใหม่เมื่อพบพระองค์ ในสมัยนั้นผู้หญิงไม่มีสิทธิ์เป็นพยานในศาลด้วยซ้ำ แต่เธอก็ไปบอกสาวกถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู ทว่าพวกเขากลับไม่เชื่อ ผู้ที่พบพระเยซูและได้รับชีวิตใหม่มีภารกิจที่ต้องประกาศเรื่องพระเยซูผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ ไม่ว่าจะคนอื่นจะฟังหรือไม่ก็ตาม

ใครคือคนที่ฉันต้องประกาศข่าวการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูไม่ว่าเขาจะฟังหรือไม่ก็ตาม? ฉันกำลังดำเนินชีวิตเป็นพยานแห่งการฟื้นคืนพระชนม์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอสรรเสริญพระเยซูผู้สิ้นพระชนม์เพราะบาปของข้าพระองค์และเป็นขึ้นมาใหม่ในสามวัน โปรดเมตตาข้าพระองค์ที่ดำเนินชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอย่างไร้ชีวิตชีวาเพราะไม่เชื่อในพระวจนะ ขอให้ข้าพระองค์ชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเอาชนะอำนาจแห่งความตายและเป็นขึ้นมาใหม่ และเพียรพยายามประกาศข่าวเรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ไม่ว่าผู้คนจะฟังหรือไม่ก็ตาม

วันเสาร์
6 มิ.ย.

จงประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลมนุษย์
มาระโก 16:14-20

ทรงตำหนิสาวกสิบเอ็ดคน

14 หลังจากนั้นพระองค์ทรงปรากฏกับสาวกสิบเอ็ดคน ขณะพวกเขา กำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ พระองค์ทรงตำหนิพวกเขาในเรื่องความสงสัยและใจคืดิ่ง เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อคนที่ได้เห็นพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว

ออกไปทั่วโลก

15 พระองค์ตรัสสั่งพวกเขาว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน 16 ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ 17 มีคนเชื่อที่เินหมายสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา พวกเขาจะพูดภาษาแปลก ๆ 18 พวกเขาจะจับงูได้ด้วยมือเปล่า ถ้าพวกเขา กินยาพิษใด ๆ มันจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา และพวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บ คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค”

ถูกรับขึ้นสวรรค์

19 หลังจากพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งพวกเขาแล้ว พระเจ้าก็ทรงรับพระองค์ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ ประทับที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า 20 พวกเขาจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งหน และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับพวกเขาและทรงสนับสนุน คำสอนของพวกเขา ด้วยการให้มีหมายสำคัญประกอบคำสอน

บทสรุปพระคัมภีร์

พระเยซูทรงปรากฏแก่สาวกสิบเอ็ดคน ทรงตำหนิความไม่เชื่อและใจแข็งกระด้างของพวกเขา และมีพระบัญชาให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลมนุษย์ พร้อมสัญญาว่าจะมีหมายสำคัญติดตามผู้ที่เชื่อ พระเยซูทรงถูกรับขึ้นสวรรค์และประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ส่วนสาวกก็ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทรงตำหนิสาวกสิบเอ็ดคน (ข้อ 14)

พระเยซูทรงปรากฏแก่สาวกสิบเอ็ดคนและทรงตำหนิพวกเขา เพราะพวกเขาไม่เชื่อคำของมารีย์ชาวมักดาลาและผู้ที่เห็นการฟื้นคืนพระชนม์ สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับสาวกไม่ใช่การศึกษาหรือความสามารถ แต่เป็นความเชื่อ ไม่ว่าจะฟังพระวจนะมากเพียงใด แต่ถ้าไม่เชื่อและไม่ประพฤติตาม ก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นสาวกของพระเยซู ถึงกระนั้น พระเยซูก็เสด็จมาและตำหนิพวกเขาเพราะพระองค์ทรงรักพวกเขา ผู้ที่รับการตำหนิด้วยพระวจนะเป็นอย่างดีจะเป็นสาวกที่แท้จริง

ฉันรับฟังคำตักเตือนในครอบครัวและชุมชนเป็นอย่างดีหรือไม่? มีเรื่องใดที่ฉันยังคงใจแข็งกระด้างและไม่ยอมเชื่อ?

ออกไปทั่วโลก (ข้อ 15-18)

พระเยซูประทานพระบัญชาสุดท้ายแก่สาวกว่า “จงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลมนุษย์” พระเยซูทรงประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวยิว แต่ทรงสั่งให้สาวกออกไปทั่วโลกเพื่อประกาศแก่ทุกคน หัวใจสำคัญของข่าวประเสริฐคือ ‘ใครเชื่อและรับบัพติศมาจะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะถูกพิพากษาลงโทษ’ เป้าหมายสูงสุดในชีวิตของฉัน ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การทำงาน หรือการแต่งงาน ควรเป็นการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก

ฉันกำลังประกาศข่าวประเสริฐตามพระบัญชาของพระเยซูหรือไม่? สถานที่ที่ฉันต้องไปเพื่อประกาศข่าวประเสริฐคือที่ไหน?

ถูกรับขึ้นสวรรค์ (ข้อ 19-20)

พระเยซูคริสต์ทรงสำเร็จพระราชกิจทั้งหมดในโลกนี้ ทรงถูกรับขึ้นสวรรค์และ

ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า นี่คือการทำให้สดุดีบทที่ 110 เป็นจริง และ
หมายความว่าพระเยซูทรงเอาชนะซาตานด้วยการสิ้นพระชนม์บนกางเขนและการฟื้น
คืนพระชนม์ และได้ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ที่แท้จริงอีกครั้ง ดังนั้น ทุกที่ที่สาวก
ประกาศข่าวประเสริฐ ฤทธานุภาพที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้จึงปรากฏให้เห็น
ไม่ใช่เพราะพวกเขาเก่งกาจ แต่เป็นเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรง
สถิตอยู่ด้วย ผู้ที่ประกาศข่าวประเสริฐจะได้รับพระคุณแห่งความรอดที่โลกไม่สามารถ
ให้ได้

ฉันเชื่ออย่างมั่นใจในการฟื้นคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสวรรค์ขององค์พระผู้
เป็นเจ้าหรือไม่? ฉันเคยมีประสบการณ์ที่ฤทธานุภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏให้
เห็นเมื่อฉันประกาศข่าวประเสริฐหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าข้าพระองค์คือสาวกที่ได้ยินข่าวการฟื้น
คืนพระชนม์แล้วก็ยังไม่เชื่อ ขอทรงโปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ด้วย แต่ถึงกระนั้น
พระองค์ก็ยังทรงให้ข้าพระองค์เป็นสาวกและมอบหมายภารกิจให้ ขอขอบพระคุณ
พระองค์ ขอให้ข้าพระองค์เข้าใจอย่างชัดเจนถึงพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ให้
ประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก และดำเนินชีวิตในฐานะผู้ที่มีภารกิจในการประกาศ
ข่าวประเสริฐของพระเยซูไม่ว่าจะพบใครหรือไปที่ใด

วันอาทิตย์

7 มิ.ย.

พระเจ้าผู้ทรงทำให้เจริญรุ่งเรือง

สดุดี 68:1-10

คนธรรมที่จะพินาศ

ถึงหัวหน้านักร้อง เพลงสดุดีของดาวิด บทเพลงหนึ่ง 1 ขอพระเจ้าทรงลุกขึ้น ให้บรรดาศัตรูของพระองค์กระจ่ายไป ให้บรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์หนีไปต่อพระพักตร์พระองค์ 2 ควันถูกขับไปฉันใด ก็ขอทรงไล่เขาไปฉันนั้น ชี้นำละลายต่อหน้าไฟฉันใด ก็ขอให้คนธรรมพินาศต่อพระพักตร์พระเจ้าฉันนั้น

คนขอธรรมที่จะยินดี

3 แต่ขอให้คนขอธรรมยินดี ให้เขาปรีดาปราโมทย์เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ให้เขาปิติยินดีด้วยความชื่นบาน 4 จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสดุดีพระนามของพระองค์ จงยกย่องพระองค์ผู้ทรงเมฆเป็นพาหนะ พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์ จงลึงไลดเฉพาะพระพักตร์พระองค์ 5 พระเจ้าในที่ประทับบริสุทธิของพระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของเด็กกำพร้า และทรงเป็นผู้ป้องกันหญิงม่าย 6 พระเจ้าทรงให้คนโดดเดี่ยวมีบ้านอยู่ พระองค์ทรงนำเชลยออกมาถึงความรุ่งโรจน์ แต่แน่ทีเดียว พวกกบฏอาศัยในแผ่นดินที่แตกกระแหง

พระพรของพระเจ้า

7 ข้าแต่พระเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จนำหน้าประชากรของพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จไปตามที่แห่งแล้ง เส-ลาห์ 8 แผ่นดินโลกก็สั่นไหว ท้องฟ้าก็เทฝนลงมา ต่อพระพักตร์พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งภูเขาซีนาย ต่อพระพักตร์พระเจ้า คือพระเจ้าของอิสราเอล 9 ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงเทฝนลงมามากมาย เมื่อมรดกของพระองค์อ่อนล้า พระองค์ทรงพินม้นขึ้นมาใหม่ 10 ประชากรของพระองค์ก็มาอาศัยในนั้น ข้าแต่พระ

เจ้า โดยความดีของพระองค์ พระองค์ทรงจัดเตรียมให้แก่คนยากจน

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดขอให้พระเจ้าทำให้ศัตรูกระจัดกระจายไปและคนอธรรมพินาศไป ให้คนชอบธรรมยินดีในพระเจ้าผู้ทรงนำหน้าในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าทรงดูแลลูกกำพร้าและหญิงม่าย ทรงเตรียมพระพรให้คนยากจน และประทานฝนอย่างอุดมสมบูรณ์ ดาวิดสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

คนอธรรมที่จะพินาศ (ข้อ 1-2)

วิกฤตสงครามมาเยือนดาวิด ในสถานการณ์นี้ สิ่งแรกที่เขาทำคือขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า แม้ทหารจะเป็นผู้ทำสงคราม แต่แพ้หรือชนะนั้นขึ้นอยู่กับพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงลุกขึ้น ศัตรูก็กลายเป็นเหมือนควันที่ถูกลมพัดหายไป และเหมือนขี้ผึ้งที่ละลายต่อหน้าไฟ เป็นเพียงสิ่งที่ไร้เรี่ยวแรง เมื่อเผชิญวิกฤตชีวิต เราต้องละทิ้งวิธีการทางโลกและขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เมื่อถึงเวลา พระเจ้าจะทรงทำให้ศัตรูกระจัดกระจายและพินาศไป

ตอนนี้ฉันอยู่ในวิกฤตอะไร? สิ่งใดหรือใครที่ฉันตามหาเป็นอันดับแรกในสถานการณ์นี้?

คนชอบธรรมที่จะยินดี (ข้อ 3-6)

หลายคนจะยินดีก็ต่อเมื่อมีสิ่งที่มองเห็นได้ว่าน่าสนุก แต่คนชอบธรรมนั้นแม้จะมองไม่เห็นสิ่งใดก็ยังยินดีเพราะเชื่อในพระวาทะ ดาวิดยังไม่ได้รับชัยชนะในสงคราม แต่เขาก็ยินดีเพราะเชื่อว่าพระเจ้าผู้นำอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารทรงอยู่ด้วย พระเจ้าผู้ทรงเอาชนะศัตรูทรงดูแลลูกกำพร้าและหญิงม่าย และให้ผู้ที่โดดเดี่ยวได้อยู่ร่วมกับครอบครัวฝ่ายวิญญาณ ความหวังที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวของผู้ที่ถูกโลกทอดทิ้งและหมดหวังในชีวิตคือพระเจ้าเท่านั้น

สิ่งที่ทำให้ฉันซึ่งเชื่อในพระเจ้าไม่สามารถชื่นชมยินดีและมีความสุขได้คืออะไร? ฉันชื่นชมยินดีเพราะเชื่อในพระวาทะหรือไม่?

พระพรของพระเจ้า (ข้อ 7-10)

พระเจ้าทรงนำหน้าชนชาติอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร (อพย. 13:21) ทรงปกป้อง

และนำทางประชากรของพระองค์ด้วยพระวจนะในถิ่นทุรกันดารที่มนุษย์ยากจะอาศัย
อยู่ เมื่อชนชาติอิสราเอลตั้งถิ่นฐานในคานาอัน พระองค์ทรงประทานฝนอย่างอุดม
สมบูรณ์ และประทานพระพรแก่คนยากจน เพราะพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็น
ประชากรของพระองค์ด้วยพระคุณล้วน ๆ แม้ออนันันจะอยู่ในที่ที่แห้งแล้งเหมือนถิ่น
ทุรกันดารและอยู่ในสถานการณ์ที่ยากจน องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงนำหน้าและประ-
ทานพระคุณแก่ฉัน

ฉันเชื่อหรือไม่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานฝนอย่างอุดมสมบูรณ์ให้ฉัน
แม้ในสภาพแวดล้อมที่แห้งแล้งที่สุด? ฉันเคยมีประสบการณ์กับพระคุณของพระเจ้า
ในยามขัดสนหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์มองหาองค์พระผู้เป็นเจ้าก่อนในสถานการณ์ที่
ยากลำบากเหมือนดาวิด แม้จะมองไม่เห็นสิ่งใดก็ขอให้ข้าพระองค์ชื่นชมยินดีต่อหน้า
พระเจ้าเพราะเชื่อในพระวจนะ ในเส้นทางถิ่นทุรกันดารที่ยากลำบาก ขอให้ข้าพระ-
องค์พึ่งพาเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงนำหน้าและประทานฝนอย่างอุดมสมบูรณ์ใน
เวลาที่เหมาะสม

วันจันทร์

8 มิ.ย.

องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงแบกภาระของเราทุกวัน

สดุดี 68:11-23

หนีไป หนีไป

11 องค์เจ้านายประทานถ้อยคำ พวกผู้หญิงที่ประกาศข่าวดีก็เป็นกลุ่มใหญ่ 12 ประกาศว่า “บรรดาพระราชากองทัพทั้งหลาย พวกเขาหนีไป พวกเขาหนีไป” ผู้หญิงที่อยู่บ้านก็แบ่งของริบกัน 13 แม้พวกท่านนอนอยู่ท่ามกลางคอกแกะ ปีกนกพิราบก็อาบเงิน และปีกของมันอาบด้วยทองคำเนื้อดี 14 เมื่อองค์ผู้ทรงฤทธิ์ทรงกระจายพระราชาน้ำ ที่นั่น หิมะก็ตกลงบนภูเขาศิไลโมน

จะประทับที่ภูเขานี้เป็นนิตย์

15 ภูเขาสูงเอ๋ย ภูเขาแห่งบาซาน ภูเขาหลายยอดเอ๋ย ภูเขาแห่งบาซาน 16 ภูเขาหลายยอดเอ๋ย ทำไมมองด้วยความริษยา มายังภูเขาซึ่งพระเจ้าทรงประสงค์ให้เป็นที่พักของพระองค์ เออ ที่ซึ่งพระยาห์เวห์จะประทับเป็นนิตย์ 17 องค์เจ้านายเสด็จจากศิโยนเข้าไปในสถานนมัสการ พร้อมรถรบของพระเจ้านับเป็นหมื่น ๆ นับเป็นพัน ๆ 18 พระองค์ได้เสด็จขึ้นสู่เบื้องสูง ทรงนำเชลยไปด้วย และทรงรับของขวัญจากมนุษย์ แม้กระทั่งจากผู้ขัดขวาง ส่วนพระยาห์เวห์พระเจ้าจะประทับที่นั่น

ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอด

19 สาธุการแด่องค์เจ้านาย ผู้ทรงแบกภาระเพื่อเราอยู่ทุกวัน พระเจ้าผู้ทรงเป็นความรอดของเรา เสด-ลาห์ 20 พระเจ้าของเราทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอด การหลุดพ้นจากความตายนั้นก็อยู่ที่พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย 21 แต่แน่ทีเดียว พระเจ้าจะทรงทบทวนชะบรรดาศักดิ์ของพระองค์ให้ແหลก คือทบทวนห่มอมของผู้ที่ดำเนินในทางชั่วของเขา 22 องค์เจ้านายตรัสว่า “เราจะนำเขาทั้งหลายกลับมาจากบาซาน เราจะนำ

พวกเขากลับมาจากที่ลึกของทะเล 23 เพื่อเจ้าจะเอาเลือดอาบเท้า เพื่อลิ้นของสุนัข
ของเจ้าจะได้ส่วนแบ่งจากพวกศัตรู”

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระวจนะ กษัตริย์ของกองทัพต่าง ๆ ก็หนีไป และ
ผู้หญิงที่อยู่กับบ้านก็แบ่งปันของที่รับมาได้ ภูเขาสูงทั้งหลายต่างก็อิจฉาภูเขาศิโยน
เพราะพระเจ้าประทับอยู่ที่ภูเขานี้เป็นนิตย์ พระเจ้าแห่งความรอดคือองค์พระผู้เป็น
เจ้าผู้ทรงแบกภาระของเราทุกวัน และพระองค์ทรงทูลบพิตรชะของศัตรูให้هلك

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

หนีไป หนีไป (ข้อ 11-14)

กษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่เพียงใดก็ต้องหนีไปต่อหน้าพระวอพระนงของพระเจ้า 'หนีไป หนีไป' หมายถึง 'พ่ายแพ้อย่างราบคาบ' เป็นความพ่ายแพ้ที่สมบูรณ์จนแม้แต่ผู้หญิงที่อยู่กับบ้านยังออกมาแบ่งปันของที่ริบมาได้ ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่เพียงใดในโลก หากเราเชื่อและทำตามพระวอพระนงของพระเจ้า ศัตรูก็จะแตกฉานชานเซ็นเหมือนหิมะที่ตกบนภูเขาคัลโมน เราเป็นเพียงสิ่งให้อ่อนแอเหมือนลูกแกะ แต่เมื่อเรายอมรับความอ่อนแอนี้และฟังพาดองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะได้สัมผัสกับสันติสุขและชัยชนะที่แท้จริง

ชัยชนะที่ฉันเคยได้รับเมื่อยอมรับความอ่อนแอและฟังพาดองค์พระผู้เป็นเจ้าคืออะไร?

จะประทับที่ภูเขานี้เป็นนิรันดร์ (ข้อ 15-18)

คนโบราณเชื่อว่า 'ภูเขา' เป็นที่สถิตของเทพเจ้าที่นำความอุดมสมบูรณ์มาให้ แต่ภูเขาทุกเทือกเป็นของพระเจ้า หากไม่เชื่อในพระเจ้ายิ่งจะอวดแต่ความสูงของตนเองและอิจฉาพระเจ้า เพียงแค่อยอมรับพระเจ้าผู้สูงสุดก็พอ แต่เพราะอยากอวดความสูงของตนเองจึงไม่เชื่อในพระเจ้าและเกลียดชังพระองค์ สถานที่ที่ที่ได้รับพรอย่างแท้จริงคือสถานที่ที่พระเจ้าทรงเลือกและประทับอยู่ คริสเตียนต้องเข้าไปยังสถานที่ที่พระเจ้าประทับอยู่เพื่อนมัสการ และน้อมรับการปกครองของพระองค์ด้วยความยินดี

ฉันปรารถนาการสถิตอยู่ของพระเจ้ามากกว่าความยิ่งใหญ่ของโลกหรือไม่?
หรือฉันชอบความยิ่งใหญ่ของโลกมากกว่า?

ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรอด (ข้อ 19-23)

ดาวิดสารภาพว่าพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงแบกภาระของเราทุกวัน 'ภาระ' ในที่นี้มีความหมายหลายอย่าง แต่ท้ายที่สุดก็หมายถึง 'ภาระแห่งความบาป'

ภาระแห่งความบาปไม่สามารถแก้ได้ด้วยกำลังของตนเองเด็ดขาด หากไม่แก้ปัญหาเรื่องบาป ก็จะกลายเป็นศัตรูกับพระเจ้าและนำไปสู่ความตาย แต่หากเรากลับใจจากบาปด้วยพระวอนะทุกวันและมอบภาระแห่งความบาปไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะประทานการหยุดพักให้ คนอธรรมถูกพิพากษาและตกเป็นของศัตรูก็เพราะพวกเขาไม่ยอมกลับใจ

ภาระแห่งความบาปที่ฉันยังไม่ยอมมอบให้องค์พระผู้เป็นเจ้าคืออะไร? ฉันกำลังกลับใจทุกวันและมอบภาระนั้นให้พระองค์หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงแบกภาระแทนข้าพระองค์ทุกวัน ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ที่พึ่งพาโลกมากกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า และช่วยให้ข้าพระองค์พบความรอดผ่านทางกรกลับใจ แม้จะอยู่ในจุดที่โลกอิจฉา ขอให้ข้าพระองค์พึ่งพาเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประทับอยู่ในสถานนมัสการแห่งความรอดเป็นนิรันดร์ เพื่อทำภารกิจเพื่อความรอดให้สำเร็จ

วันอังคาร

9 มิ.ย.

จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด

สดุดี 68:24-35

ชัยชนะและพระสิริของพระเจ้า

24 ข้าแต่พระเจ้า พวกเขาได้เห็นขบวนแห่งพระองค์ ขบวนแห่งพระเจ้าผู้เป็นพระมหากษัตริย์ของข้าพระองค์เข้าไปในสถานนมัสการ 25 นักร้องนำหน้า นักดนตรีร้องทำย ตรงกลางมีสาวรุ่มเล่นรำมะนา 26 “ท่านทั้งหลายผู้เป็นเชื้อสายของอิสราเอล จงถวายสาธุการแด่พระเจ้า คือพระยาห์เวห์ ในที่ชุมนุมใหญ่” 27 นั้นมีเบนยามินผู้น้อยที่สุดนำหน้าพวกเขา บรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ตามมาเป็นกลุ่มใหญ่ อีกทั้งเจ้านายแห่งเศบูลุน เจ้านายแห่งนัฟทาลี

ฤทธานุภาพของพระเจ้าและการสรรเสริญของประชากร

28 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงเรียกฤทธานุภาพของพระองค์มา ข้าแต่พระเจ้า ผู้ได้ทรงทำเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์ 29 บรรดาพระรายนำเครื่องบรรณาการมาถวายพระองค์ ในพระวิหารของพระองค์ที่เยรูซาเล็ม 30 ขอทรงชนาบัสตว์ที่อยู่ในคอกกัก ผูกมัดกับฝูงลูกวัวแห่งชนชาติทั้งหลาย ผู้มอบนมด้วยถวายเป็นแผ่น ขอทรงทำให้ชนชาติทั้งหลายผู้ยินดีในสงครามกระจัดกระจายไป 31 พวกทูตจะมาจากอียิปต์ คูชจะรีบยื่นมือของเขาออกทูลพระเจ้า

การสรรเสริญจากทั่วแผ่นดินโลก

32 บรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกเอ๋ย จงร้องเพลงถวายพระเจ้า จงร้องเพลงสดุดีองค์เจ้านาย เเส-ลาห์ 33 แต่ผู้ทรงขับเคลื่อนไปบนฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์ดีกดำบรรพ์ นี้แน่ะ พระองค์ตรัสด้วยพระสุรเสียงกัมปนาท 34 จงประกาศฤทธานุภาพของพระเจ้า ความสูงส่งของพระองค์อยู่เหนืออิสราเอล และฤทธานุภาพของพระองค์อยู่

ในท้องฟ้า 35 พระเจ้าทรงนำครั้นคร้ามหนักในสถานนมัสการของพระองค์ คือพระเจ้า
ของอิสราเอล พระองค์นั้นประทานกำลังและอำนาจแก่ประชากรของพระองค์ สาธุ
การแต่พระเจ้า

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่อพระเจ้าเสด็จเข้าไปในสถานนมัสการ ทุกเผ่าของอิสราเอลก็สรรเสริญองค์
พระผู้เป็นเจ้าของด้วยเครื่องดนตรีและบทเพลง พระเจ้าทรงบัญชาให้มีพลังแก่ประชากร
ของพระองค์ ทรงชนาบศัตรูที่ยกตนข่มท่าน และทรงทำให้ชนชาติที่ซบสงครามกระ
จัดกระจายไป ทั่วแผ่นดินโลกสรรเสริญและยอมรับฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้ทรงนั่ง
พาหนะบนฟ้าสวรรค์ดึกดำบรรพ์

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ชัยชนะและพระสิริของพระเจ้า (ข้อ 24-27)

การที่พระเจ้าเสด็จเข้าไปในสถานนมัสการเป็นสัญลักษณ์ของชัยชนะ และการสถิตอยู่ของพระองค์ ชนชาติอิสราเอลต้อนรับพระองค์ด้วยการเล่นเครื่องดนตรีและหญิงสาวก็ตีรำมะนา ภาพของทุกเผ่าตั้งแต่เบนยามินจนถึงนัฟทาลีที่รวมใจกันร้องสรรเสริญพระเจ้า แสดงให้เห็นถึงการนมัสการที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียน สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเราคือการนมัสการ และการนมัสการที่แท้จริงคือการมีประสบการณ์ถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า การยอมรับการเสด็จมาของพระเจ้าในชีวิตของเราและสรรเสริญด้วยความยินดีจึงจะเป็นการนมัสการที่แท้จริง

สิ่งใดที่ฉันให้ความสำคัญมากกว่าการนมัสการ? สิ่งที่ต้องนำไปประยุกต์ใช้เพื่อถวายการนมัสการคืออะไร?

ฤทธานุภาพของพระเจ้าและการสรรเสริญของประชากร (ข้อ 28-31)

พระเจ้าทรงบัญชาให้มีพลังและทรงทำให้ประชากรของพระองค์เข้มแข็ง แม้แต่กษัตริย์ต่างชาติก็นำของกำนัลมาถวายที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม เพื่อยอมรับอธิปไตยของพระเจ้า พระเจ้าทรงชนาบศัตว์ที่เป็นเหมือนสัตว์ป่าในดงอ้อ และทรงทำให้ผู้ที่ชอบสงครามกระจัดกระจายไป แม้แต่ประเทศที่ห่างไกลอย่างอียิปต์และเอธิโอเปียก็ยังยกมือยอมจำนนต่อพระเจ้า ในชีวิตของฉันก็มีสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา ทรงชนาบและทรงทำให้กระจัดกระจายไปเช่นกัน แต่ทั้งหมดนี้ก็เป็นฉากที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เพื่อความรอดของฉัน

ฉันพึ่งพาสິงใดมากกว่าฤทธานุภาพของพระเจ้า? สภาพแวดล้อมที่พระเจ้าทรงอนุญาตเพื่อความรอดของฉันคืออะไร?

การสรรเสริญจากทั่วแผ่นดินโลก (ข้อ 32-35)

ดาวิดเน้นย้ำถึงความยิ่งใหญ่เหนือสิ่งใดของพระเจ้าโดยการร้องเพลงสรรเสริญว่า “ผู้ทรงนั่งพาดบนฟ้าสวรรค์คือดำบรรพ์” พระสุรเสียงและฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้านั้นเหนือความเข้าใจของมนุษย์ ความโอ้อวดระการการของพระองค์อยู่ในเหนืออิสราเอล และฤทธานุภาพของพระองค์อยู่ในเมฆ แสดงให้เห็นถึงความบริสุทธิ์ที่สรรพสิ่งไม่อาจเข้าใจได้ พระเจ้าทรงอยู่เหนือความรู้และเหตุผลของมนุษย์ ดังนั้นคริสเตียนจึงไม่ควรพยายามเข้าใจพระเจ้าด้วยความรู้ของตน แต่ต้องเชื่อและเชื่อฟังตามพระวาทะที่ได้รับการเปิดเผย

ฉันพยายามตัดสินใจพระเจ้าด้วยความรู้ทางโลกหรือไม่? พระวาทะใดที่ฉันต้องเชื่อและเชื่อฟังแม้ในตอนนี้จะยังไม่เข้าใจ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์มีประสบการณ์ถึงการสถิตอยู่ของพระองค์ในท่ามกลางเสียงรบกวนของโลก และสรรเสริญด้วยความยินดี ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าทุกสถานการณ์จะอยู่ภายใต้อธิปไตยขององค์พระผู้เป็นเจ้า และฟังพาทเพียงพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น ขอให้ข้าพระองค์คุกเข่าอย่างถ่อมตัวต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงอยู่เหนือความรู้และเหตุผลของข้าพระองค์ และมีชัยชนะด้วยพลังและฤทธานุภาพที่พระองค์ประทานให้

วันพุธ
10 มิ.ย.

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด สดุดี 69:1-12

ดวงตาของข้าพระองค์ก็มัวไป

ถึงหัวหน้านักร้อง ตามทำนองพลับพลึง ของดาวิด 1 ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด เพราะน้ำขึ้นมาถึงคอข้าพระองค์แล้ว 2 ข้าพระองค์จมอยู่ในเลนลึก ไม่มีที่ยืน ข้าพระองค์มาอยู่ในน้ำลึก และน้ำท่วมข้าพระองค์ 3 ข้าพระองค์เหนื่อยอ่อนกับการร้องไห้ คอของข้าพระองค์แห้งผาก ตาของข้าพระองค์มัวลง ด้วยการรอคอยพระเจ้าของข้าพระองค์ 4 คนที่เกลียดชังข้าพระองค์อย่างไรเหตุผล มีมากยิ่งขึ้นกว่าเส้นผมบนศีรษะข้าพระองค์ คนที่ทำลายข้าพระองค์ก็มากมาย คือพวกศัตรูผู้ใส่ร้ายข้าพระองค์ บัดนี้ข้าพระองค์จะต้องส่งคืน สิ่งที่ข้าพระองค์มิได้ขโมยไปหรือ?

ความโง่เขลาและความบาปของข้าพระองค์

5 ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงทราบถึงความโง่ของข้าพระองค์ ความผิดทั้งหลายของข้าพระองค์จะซ่อนไว้จากพระองค์ไม่ได้ 6 ข้าแต่พระยาห์เวห์องค์เจ้านายผู้ทรงเป็นจอมทัพ ขออย่าให้บรรดาผู้ที่หวังในพระองค์ต้องอับอายเพราะข้าพระองค์ ข้าแต่พระเจ้าของอิสราเอล ขออย่าให้บรรดาผู้ที่เสาะหาพระองค์ต้องขายหน้าเพราะข้าพระองค์ 7 เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ได้แบกรับการเยาะเย้ย ความขายหน้าได้คลุมหน้าข้าพระองค์ 8 ข้าพระองค์กลายเป็นแขกแปลกหน้าสำหรับพี่น้อง และเป็นคนต่างดาวสำหรับบุตรทั้งหลายของมารดา

คำตำหนิของผู้ที่ตำหนิพระองค์

9 ความร้อนใจในเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้เผาผลาญข้าพระองค์ และคำเยาะเย้ยของผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ตกแก่ข้าพระองค์ 10 เมื่อข้าพระองค์ร้องไห้และอด

อาหาร มันกลายเป็นการเยาะเย้ยข้าพระองค์ 11 เมื่อข้าพระองค์ใช้ผ้ากระสอบเป็น
เครื่องนุ่งห่ม ข้าพระองค์กลับเป็นขี้ปากของพวกเขา 12 คนที่นั่งที่ประตูเมืองก็พูดเรื่อง
ข้าพระองค์ คนขี้เมาแต่งเพลงร้องเย้ยข้าพระองค์

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดร้องทูลขอความรอดจากพระเจ้าท่ามกลางความทุกข์ทรมานอย่างแสนสา
หัสและการโจมตีของศัตรู เขาสารภาพบาปของตน และอธิษฐานขอร้องให้ผู้ที่ยึดคอกย
องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องได้รับความอับอายเพราะเขา แม้จะถูกเยาะเย้ยและดูหมิ่น
เพราะความกระตือรือร้นที่มีต่อพระนิเวศของพระเจ้า แต่เขาก็ยังคงวางใจในพระเจ้า
และมีความหวังในความรอด

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ดวงตาของข้าพระองค์ก็มัวไป (ข้อ 1-4)

ดาวิดตกอยู่ในความสิ้นหวังเหมือนกับจมอยู่ในหล่มลึกและน้ำท่วมมิด มีศัตรูที่เกลียดชังเขาโดยไม่มีเหตุผลคอยโจมตี และเขาต้องชดใช้ในสิ่งที่ไม่ได้ขโมยมา ดาวิดร้องทูลพระเจ้าจนอ่อนล้า คอแห้งผาก และดวงตามัวไปเพราะรอคอยพระเจ้า นี่เป็นภาพสะท้อนถึงความทุกข์ทรมานบนกางเขนของพระเยซู (ยน. 15:25) แม้ในความสิ้นหวังอย่างลึกซึ้ง ผู้ที่มองดูเพียงพระเจ้ายากที่จะพบทางแห่งความรอด เราเองก็ต้องร้องทูลเพียงพระเจ้า ไม่ใช่โลกนี้ ท่ามกลางความทุกข์ยาก

ท่ามกลางความทุกข์ยาก ฉันร้องทูลและแสวงหาพระเจ้าอย่างจริงจังเพียงใด?

ฉันอธิษฐานขอความรอดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่?

ความโง่เขลาและความบาปของข้าพระองค์ (ข้อ 5-8)

ดาวิดสารภาพความโง่เขลาและความบาปของตนต่อพระเจ้าอย่างตรงไปตรงมา เขาได้รับความอับอายและการดูหมิ่นเพราะเห็นแก่พระเจ้า และแม้แต่ครอบครัวก็ยังทำเหมือนเขาเป็นคนแปลกหน้าและคนต่างด้าว แต่ดาวิดอธิษฐานขออย่าให้ผู้ที่รอคอยพระเจ้าต้องได้รับความอับอายเพราะเขา บาปของเราอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนคริสตจักรได้เช่นกัน เมื่อเราสารภาพบาปต่อหน้าพระวาระและได้รับการตีความเหตุการณ์ สิ่งนั้นก็จะกลายเป็นเครื่องมือในการช่วยชุมชนให้รอด

ฉันสารภาพบาปของตนเองอย่างตรงไปตรงมาและกลับใจหรือไม่? ปัจจุบันชีวิตของฉันส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร?

คำด่าทอของผู้ที่ด่าทอพระองค์ (ข้อ 9-12)

ดาวิดถูกด่าทอเพราะความกระตือรือร้นที่มีต่อพระนิเวศของพระเจ้า เมื่อเขา

สวมผ้ากระสอบ อดอาหาร และกลับใจ โลกกลับเยาะเย้ยเขา ผู้มีอำนาจที่ประตูเมือง และพวกขี้เมาที่ยังตำหนิและร้องเพลงเยาะเย้ยเขา ความทู่แท้เพื่อพระเจ้ามักขัดแย้งกับโลกเสมอ (ยน. 2:13-22) เช่นเดียวกับดาวิดที่ไม่หยุดความกระตือรือร้นเพื่อพระเจ้าแม้ท่ามกลางความอับอาย คริสเตียนก็ต้องอุทิศตนเพื่อสำแดงพระสิริของพระเจ้า เราควรยอมรับความอับอายและการเยาะเย้ยจากโลกและถือนั่นเป็นรางวัล

ฉันมีความกระตือรือร้นเพื่อพระสิริของพระเจ้าอย่างไร? ท่ามกลางการเยาะเย้ยของโลก ฉันจะตัดสินใจทำอะไรเพื่อรักษาความเชื่อ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ท่ามกลางความทุกข์ยากที่เหมือนหล่มลึก ข้าพระองค์แสวงหา และร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงใจ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้รอด ขอให้ข้าพระองค์สารภาพความโง่เขลาและบาปของข้าพระองค์ต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผยและกลับใจ ขอให้ข้าพระองค์อดทนต่อความอับอายด้วยความกระตือรือร้นที่มีต่อพระองค์ และดำเนินชีวิตเพื่อสำแดงพระสิริของพระเจ้า

วันพฤหัสบดี
11 มิ.ย.

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้น
ศัตรู 69:13-21

ขอทรงช่วยกู้จากเลนและน้ำลึก

13 ข้าแต่พระยาห์เวห์ แต่ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์อธิษฐานต่อพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า ในเวลาอันเหมาะสม โดยความรักมั่นคงอันอุดมของพระองค์ ขอทรงตอบข้าพระองค์โดยการช่วยกู้ที่แน่นอนของพระองค์ 14 ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ขึ้นจากหล่ม อย่าปล่อยให้ข้าพระองค์จมเลย ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากคนที่เกลียดชังข้าพระองค์ และพ้นจากน้ำลึก 15 ขออย่าให้น้ำท่วมข้าพระองค์ อย่าให้ที่ลึกกินข้าพระองค์เสีย อย่าให้ปากแดนคนตายจับข้าพระองค์ไว้

ความรักมั่นคงและพระกรุณาอันอุดม

16 ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงตอบข้าพระองค์ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์นั้นล้ำเลิศ ขอทรงหันมาหาข้าพระองค์ตามพระกรุณาอันอุดมของพระองค์ 17 ขออย่าซ่อนพระพักตร์จากผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทุกข์ยาก ขอทรงรีบตอบข้าพระองค์เถิด 18 ขอเสด็จมาใกล้ข้าพระองค์ ขอทรงไถ่ข้าพระองค์ ขอทรงปลดปล่อยข้าพระองค์จากศัตรู

เมื่อความทุกข์ใจมาถึงขีดสุด

19 พระองค์ทรงทราบการที่เขาเยาะเย้ยข้าพระองค์ ทั้งความอับอายและความขายหน้าของข้าพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักคู่อริทั้งสิ้นของข้าพระองค์ 20 การเยาะเย้ยทำให้ใจข้าพระองค์แตกสลาย ข้าพระองค์จึงล้มป่วย ข้าพระองค์มองหาความเห็นใจ แต่ก็ไม่มี หาผู้ปลอบโยน แต่ก็ไม่พบ 21 พวกเขาให้ของขมเป็นอาหารของข้าพระองค์ ให้น้ำส้มสายชูแก่ข้าพระองค์ดื่มแก้กระหาย

บทสรุปพระคัมภีร์

ท่ามกลางความทุกข์ยากที่เปรียบเหมือนน้ำลึก ดาวิดทูลอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงตอบด้วยความรักมั่นคงและความจริงแห่งความรอดของพระองค์ ท่านแสวงหาพระกรุณาของพระเจ้า และทูลขอการไถ่ถอนท่ามกลางความอภัยและการดูหมิ่น ทั้งยังมีความหวังในความดีและการเล้าโลมใจจากพระเจ้า

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ขอทรงช่วยกู้จากเลนและน้ำลึก (ข้อ 13-15)

ดาวิดยังคงวางใจและอธิษฐานต่อพระเจ้าแม่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังราวกับติดอยู่ใน เลน น้ำลึก และบ่อ ท่านวิงวอนขอให้พระเจ้าทรงช่วยกู้ท่านให้พ้นจากเหล่าผู้ที่เกลียดชังท่าน เราชอคอยเวลาที่พระเจ้าจะทรงโปรดปราน (เวลาอันเหมาะสม) และพึ่งพาในความรักมั่นคงและความจริงแห่งความรอดของพระองค์ เช่นเดียวกัน ในยามที่เผชิญกับความทุกข์ยากแสนสาหัส เราต้องอธิษฐานขอเวลาแห่งความรอดจากพระเจ้า เมื่อนั้นผู้เชื่อจึงจะตระหนักว่าความทุกข์ยากเป็นช่องทางแห่งความรอดที่ทำให้เราได้สัมผัสกับความรักมั่นคงและความจริงของพระองค์อย่างแท้จริง

อะไรคือเหตุการณ์ที่เปรียบเหมือน เลน น้ำลึก และ บ่อที่เกิดขึ้นกับฉันในตอนนี้? ฉันกำลังอดทนรอคอยการตอบสนองจากพระเจ้าท่ามกลางความทุกข์นั้นหรือไม่?

ความรักมั่นคงและพระกรุณาอันอุดม (ข้อ 16-18)

ดาวิดทูลขอความรอดโดยอาศัยรากฐานจากความรักมั่นคงและพระกรุณาอันอุดมของพระเจ้า ท่านวิงวอนขอพระองค์อย่าทรงซ่อนพระพักตร์ในยามทุกข์ยาก และขอให้ทรงตอบโดยเร็ว สิ่งนี้สะท้อนถึงความปรารถนาอันแรงกล้าของดาวิดที่จะได้รับความมั่นใจในความรอดผ่านความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้า ท่านผ่านประสบการณ์มากมายจนรู้ว่าความทุกข์ยากคือช่องทางที่จะได้พบและใกล้ชิดกับพระเจ้า เราเองก็ต้องรับการตีความชีวิตผ่านพระวาระท่ามกลางความทุกข์ยาก เมื่อนั้นเราจึงจะพบพระเจ้าและได้รับพลังและการเล่าโลมใจที่แท้จริง

ฉันเคยมีประสบการณ์ที่ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นผ่านความทุกข์ยากหรือไม่? ในเวลานั้นพระเจ้าทรงสถิตอยู่และสำแดงพระองค์แก่ฉันอย่างไร?

เมื่อความทุกข์ใจมาถึงขีดสุด (ข้อ 19-21)

ดาวิดสารภาพว่าใจของท่านแตกสลายและเต็มไปด้วยความทุกข์เนื่องจากการด่าทอและการดูหมิ่นของศัตรู ท่านมองหาคนที่เห็นใจและปลอบโยนแต่กลับไม่พบใครเลย ท่านกลับได้รับ “ดี” (ของขม) และน้ำส้มสายชูเป็นอาหารแทน ถึงกระนั้นดาวิดยังคงตั้งความหวังในพระเจ้าและทูลขอความรอด ความทุกข์ของท่านเป็นภาพพยากรณ์ถึงความทุกข์ทรมานบนกางเขนของพระเยซู (มัทธิว 27:34) สิ่งนี้สอนให้เราทราบว่าเราต้องหวังใจในการเล่าโลมจากพระเจ้าแม้ท่ามกลางการเยาะเย้ยของโลก การยอมรับความอับอายและการดูถูกด้วยใจที่พึ่งพาพระเจ้า คือการประยุกต์ใช้ชีวิตบนเส้นทางแห่งการแบกกางเขน

ฉันแสวงหาการเล่าโลมใจจากพระเจ้าท่ามกลางความอับอายและการถูกต่อว่าหรือไม่? ฉันกำลังเดินบนเส้นทางแห่งกางเขนที่ร่วมในความทุกข์ทรมานของพระเยซูอยู่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ในสถานการณ์ที่มองไม่เห็นความหวังแห่งความรอด ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้ก้าวเดินต่อไปด้วยการแสวงหาความรักมั่นคงและพระกรุณาของพระองค์ ข้าพระองค์ขอหยุดพัก และยึดมั่นในความหวังแห่งความรอดขณะที่เหงนหน้ามองดูพระพักตร์ของพระองค์ ขอทรงเล่าโลมจิตใจที่แตกสลายของข้าพระองค์ด้วยเถิด แม้โลกจะเยาะเย้ยและด่าทอข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์สัตย์ซื่อในการแบกกางเขนและอุทิศตนเพื่อพระสิริของพระองค์เสมอไป

วันศุกร์
12 มิ.ย.

ขอทรงยกข้าพระองค์ขึ้นด้วยความรอด สดุดี 69:22-36

ขอทรงเทพะพิโรธของพระองค์ลงมา

22 ขอทรงให้โต๊ะอาหารตรงหน้าเขาทั้งหลายเป็นกับดักพวกเขา และเป็นบ่วง
แร้วสำหรับแขกของพวกเขา 23 ขอทรงให้นัยน์ตาของเขาทั้งหลายมืด เพื่อจะมองไม่
เห็น และทรงทำให้บั้นเอวของพวกเขาสิ้นสะเทือนเสมอ 24 ขอทรงเทความโกรธของ
พระองค์ลงเหนือเขาทั้งหลาย และให้ความกริ้วอันร้อนแรงตามทันพวกเขา 25 ขอให้
ค่ายของพวกเขาว่างเปล่า อย่าให้ผู้ใดพักอยู่ในเต็นท์ของพวกเขา

ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญ

26 เพราะพวกเขาได้ข่มเหงผู้ที่พระองค์ทรงเมตตา พวกเขาเล่าถึงความเจ็บ
ปวดของผู้ที่พระองค์ทรงให้บาดเจ็บแล้ว 27 ขอทรงเพิ่มโทษซ้ำโทษแก่พวกเขา อย่า
ให้พวกเขาได้รับการอภัยจากพระองค์ 28 ขอให้พวกเขาถูกลบออกจากหนังสือแห่ง
ชีวิต อย่าให้พวกเขาขึ้นทะเบียนไว้ในหมู่คนชอบธรรม 29 แต่ข้าพระองค์ทุกข์ยากและ
เจ็บปวด ข้าแต่พระเจ้า ขอความช่วยเหลือของพระองค์พิทักษ์รักษาข้าพระองค์ 30 ข้าพเจ้า
จะสรรเสริญพระนามพระเจ้าด้วยบทเพลง ข้าพเจ้าจะยกย่องพระองค์ด้วยการขอบ
พระคุณ 31 การนั้นจะเป็นที่พอพระทัยพระยาห์เวห์มากกว่าวัวผู้ หรือวัวหนุ่มทั้งเขา
และกบ 32 ขอให้บรรดาผู้ถ่อมตัวเห็นการนั้นและยินดี ท่านผู้เสาะหาพระเจ้า ขอให้ใจ
ของท่านฟื้นขึ้นขึ้น

ลูกหลานของเขาจะได้รับเป็นมรดก

33 เพราะพระยาห์เวห์ทรงฟังคนขัดสน และมีได้ทรงดูหมิ่นคนของพระองค์ที่ถูก
จำจอง 34 ขอฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกสรรเสริญพระองค์ ทั้งทะเลและสรรพสิ่งที่

เคลื่อนไหวยุอยู่ในนั้น 35 เพราะพระเจ้าจะทรงช่วยศิโยนให้รอด และทรงสร้างเมืองทั้งหลายของยูดาห์ขึ้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ที่นั่น และได้เป็นกรรมสิทธิ์ 36 พงศ์พันธุ์ผู้รับใช้ของพระองค์จะได้เป็นมรดก และผู้ที่รักพระนามของพระองค์จะอยู่ที่นั่น

บทสรุปพระคัมภีร์

ดาวิดทูลขอให้พระเจ้าทรงพิพากษาศัตรูที่ข่มเหงเขาด้วยความยุติธรรม และอธิษฐานขอให้ทรงยกตัวเขาที่ยากจนและโศกเศร้าขึ้นด้วยความรอด พระเจ้าทรงฟังเสียงของคนขัดสน ทรงช่วยศิโยนให้รอด และให้ลูกหลานของผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับพระคุณนั้นเป็นมรดก

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ขอทรงเทพโรธของพระองค์ลงมา (ข้อ 22-25)

ดาวิดอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงพิพากษาศัตรูที่ข่มเหงเขาด้วยความยุติธรรม ขอให้โต๊ะอาหารของพวกเขากลายเป็นกับดัก ความสงบสุขของพวกเขากลายเป็นแ้ว ขอให้ตาของเขามี دمัว และให้ที่พักของเขารกร้าง เขาปรารถนาให้ความยุติธรรมของพระเจ้าปรากฏ ไม่แก้แค้นด้วยกำลังของตนเอง แต่รอคอยการพิพากษาของพระเจ้าเท่านั้น เราต้องไม่แก้แค้นด้วยตัวเองเมื่อเผชิญกับความชั่วร้ายและความอยุติธรรม แต่ต้องวางใจในความยุติธรรมของพระเจ้า แม้อูเหมือนความชั่วร้ายจะชนะ ทำยที่สุดความยุติธรรมของพระเจื่อก็จะชนะ

ฉันพยายามแก้แค้นด้วยตัวเองเมื่อเผชิญกับความชั่วร้ายและความอยุติธรรมหรือไม่? ฉันมีความเชื่อที่รอคอยการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้าหรือไม่?

ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญ (ข้อ 26-32)

ดาวิดทูลความยากจนและความโศกเศร้าของตนต่อพระเจ้า เขาเชื่อว่าจะได้รับการยกย่องด้วยความรอดของพระเจ้า จึงร้องเพลงและขอบพระคุณสรรเสริญพระองค์ และเขาร้องเพลงว่าสิ่งนี้จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยยิ่งกว่าการถวายวัวผู้เป็นเครื่องบูชา พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยเครื่องบูชาราคาแพง แต่ทรงพอพระทัยการนมัสการที่มาจากคำสรรเสริญและการขอบพระคุณอย่างจริงใจ ภาพของคริสเตียนที่สรรเสริญพระเจ้าแม้ในยามทุกข์ยากจะมอบความชื่นชมยินดีและความหวังให้กับผู้ที่ทุกข์ใจ และทำให้จิตใจของพวกเขาฟื้นคืนชีพ

ฉันสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้าแม้ยามทุกข์ยากหรือไม่? การสรรเสริญของฉันให้ความหวังแก่ผู้อื่นหรือไม่?

ลูกหลานของเขาจะได้รับเป็นมรดก (ข้อ 33-36)

พระเจ้าทรงฟังเสียงของคนขัดสนและไม่ทรงดูหมิ่นประชากรของพระองค์ สรรพสิ่งทั้งหมดจะสรรเสริญพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงช่วยศิโยนให้รอดและสร้างเมืองต่าง ๆ ของยูดาห์ขึ้นใหม่ ลูกหลานของผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับเป็นมรดก บรรดาผู้ที่รักพระนามของพระองค์จะอาศัยอยู่ในนั้น ความรอดของพระเจ้าสืบทอดจากบุคคลไปยังชุมชนและชนรุ่นหลัง การถ่ายทอดค่านิยมของพระวอจนะและความเชื่อให้กับลูกหลานคือมรดกอันล้ำค่าที่สุด

ฉันอธิษฐานเพื่ออนาคตของคริสตจักรและชนรุ่นหลังหรือไม่? ฉันจะถ่ายทอดความเชื่อที่รักพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า เมื่อเผชิญกับความชั่วร้ายและความอยุติธรรม ขอให้ข้าพระองค์วางใจในความยุติธรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่แก้แค้น และอดทนด้วยความเชื่อ ขอให้ข้าพระองค์ยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการสรรเสริญและการขอบพระคุณแม้ในยามทุกข์ยาก และดำเนินชีวิตที่ให้ความหวังแก่ผู้อื่น ขอให้ข้าพระองค์ถ่ายทอดค่านิยมของพระวอจนะและความเชื่อ เพื่อให้ความรอดของพระองค์สืบทอดไปยังชนรุ่นหลัง

วันเสาร์

13 มิ.ย.

เพื่อให้พระวจนะสำเร็จ

เอสรา 1:1-4

ทรงดลพระทัย

1 ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสมกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เพื่อพระวจนะของพระยาห์เวห์ที่ตรัสโดยปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระยาห์เวห์ทรงเร้าจิตใจของไซรัสมกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย พระองค์จึงทรงป่าวประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และทรงบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า

จงสร้างพระนิเวศ

2 “ไซรัสมกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสดังนี้ว่า ‘พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้พระราชทานบรรดาราชาอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็มซึ่งอยู่ในยูดาห์ 3 มีใครในหมู่พวกท่านที่เป็นประชากรของพระองค์? ขอพระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และขอให้เขาขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์และสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สถิตในเยรูซาเล็ม

จงถวายด้วยความเต็มใจ

4 และคนทั้งปวงที่เหลืออยู่ ไม่ว่าจะเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด ให้บรรดาคนตามทีนั้น ๆ ช่วยเขาด้วยเงินและด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและสัตว์เลี้ยง นอกเหนือจากของถวายด้วยความสมัครใจ สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม”

บทสรุปพระคัมภีร์

พระยาห์เวห์ทรงดลพระทัยไซรัส กษัตริย์เปอร์เซีย เพื่อให้พระวอชนะที่ตรัสผ่าน
เยเรมีย์สำเร็จ ไซรัสได้ออกพระราชกฤษฎีกาให้ชนชาติยูดาคาห์ขึ้นไปยังเยรูซาเล็มเพื่อ
สร้างพระนิเวศ และสั่งให้ประชากรที่เหลืออยู่ช่วยเหลือด้วยทรัพย์สินและของถวาย
ตามความสมัครใจเพื่อสร้างพระนิเวศ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทรงดลพระทัย (ข้อ 1)

ชนชาติยูดาห์ถูกจับเป็นเชลยในบาบิโลน และต้องเผชิญกับความทุกข์ยากแสนสาหัสถึง 70 ปี แต่พระเจ้าไม่ทรงลืมพระสัญญาแห่งความรอดที่มีต่อพวกเขา ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัส กษัตริย์เปอร์เซีย พระเจ้าทรงดลพระทัยไซรัสเพื่อให้พระวอณะที่ทรงสัญญาไว้ผ่านเยเรมีย์สำเร็จ พระเจ้าทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จด้วยบุคคลหรือวิธีการที่เราคาดไม่ถึง แม้แต่คนที่ฉันคิดว่าเป็นไปไม่ได้ พระเจ้าก็ทรงดลใจเขาให้เป็นช่องทางแห่งความรอดได้

ฉันเคยมีประสบการณ์กับพระคุณของพระเจ้าผ่านบุคคลที่ไม่คาดคิดหรือไม่?

ฉันยอมรับหรือไม่ว่าพระเจ้าทรงสามารถใช้คนที่ฉันดูหมิ่นได้เช่นกัน?

จงสร้างพระนิเวศ (ข้อ 2-3)

ไซรัสกล่าวว่าพระเจ้าทรงมอบอาณาจักรทั้งหมดในโลกให้แก่ตน และทรงบัญชาให้สร้างพระนิเวศในเยรูซาเล็ม สำหรับชนชาติยูดาห์ที่สูญเสียประเทศและสิ้นหวัง คำสั่งให้กลับบ้านเกิดและสร้างพระนิเวศขึ้นใหม่ถือเป็นข่าวที่น่าประหลาดใจ แม้ในสถานการณ์ที่ทุกอย่างพังทลายและดูเหมือนไม่มีความหวัง พระเจ้าก็ไม่ทรงทอดทิ้งเราจนถึงที่สุด และทรงทำให้เกิดประวัติศาสตร์แห่งการฟื้นฟู ดังนั้น คริสเตียนต้องไม่ยอมแพ้แม้ในสภาพแวดล้อมที่สิ้นหวัง แต่ต้องสร้างพระนิเวศของพระเจ้าต่อไป

สภาพแวดล้อมที่ยากลำบากที่ฉันอยากจะทำยอมแพ้ในตอนนี้เป็นอะไร? ฉันจะ

สร้างพระนิเวศของพระเจ้าในครอบครัวและที่ทำงานได้อย่างไร?

จงถวายเป็นด้วยความเต็มใจ (ข้อ 4)

ไซรัสสั่งให้ประชากรที่ไม่ได้เข้าร่วมในการสร้างพระนิเวศช่วยเหลือด้วยทรัพย์

สิ้นและของถวาย การสร้างพระนิเวศของพระเจ้าจำเป็นต้องมีความร่วมมือและการช่วยเหลือจากชุมชน ความทุกข์ยากหรือปัญหาที่ไม่สามารถแบกรับได้เพียงลำพัง ก็สามารถแก้ไขได้ด้วยการอธิษฐานและคำแนะนำจากชุมชน เมื่อเราอยู่ในชุมชนเป็นอย่างดี พระนิเวศในครอบครัวที่พังทลายของเราก็จะได้รับการฟื้นฟู พระเจ้าทรงประทานชุมชนให้เราเพื่อให้พระวาระของพระองค์สำเร็จ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับพี่น้องและปรนนิบัติด้วยความยินดีคือการสร้างพระนิเวศ

ฉันมีความกังวลหรือความยากลำบากใดที่ต้องแบ่งปันและขอคำอธิษฐานจากชุมชนหรือไม่? ฉันกำลังมีส่วนร่วมในการสร้างพระนิเวศด้วยคำแนะนำและความช่วยเหลือจากชุมชนหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าทรงสามารถใช้ใครก็ได้เพื่อความรอด ข้าพระองค์ขอบทวนสิ่งที่ข้าพระองค์เคยดูหมิ่นและปรักปรำผู้อื่นด้วยความคิดของตนเอง แม้ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง ขออย่าให้ข้าพระองค์ยอมแพ้และสร้างพระนิเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป ขอบพระคุณสำหรับความรักและการช่วยเหลือจากชุมชน ขอให้ข้าพระองค์มีส่วนร่วมอย่างยินดีในการสร้างสรรคซึ่งกันและกัน

วันอาทิตย์

14 มิ.ย.

ได้นำเครื่องใช้ทั้งหมดกลับไป

เอสรา 1:5-11

ลูกขึ้นเตรียมตัว

5 แล้วหัวหน้าของตระกูลแห่งยูดาห์และเบนยามินได้เตรียมพร้อม ทั้งพวกปุโรหิตและคนเลวี คือทุกคนที่พระเจ้าทรงเร้าจิตใจของเขาให้ไปสร้างพระนิเวศของพระยาห์เวห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 6 และทุกคนที่อยู่แคว้นล้อมเขาก็ได้ช่วยเขาด้วยเครื่องเงิน ด้วยทองคำด้วยข้าวของและด้วยสัตว์เลี้ยง และด้วยของมีค่า นอกเหนือจากของถวายด้วยความสมัครใจ

นำเครื่องใช้ของพระนิเวศออกมา

7 กษัตริย์ไซรัสก็ทรงนำเครื่องใช้ของพระนิเวศของพระยาห์เวห์ออกมา ซึ่งเป็นเครื่องใช้ที่เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงกวาดมาจากเยรูซาเล็ม และทรงเก็บไว้ในวิหารแห่งพระของพระองค์ 8 ไซรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงนำสิ่งเหล่านี้ออกมาในความดูแลของมิทเรดาท สมุหพระคลัง ผู้นับออกให้แก่เซซบัสซาร์เจ้านายของยูดาห์

เครื่องใช้ที่นำกลับไป

9 และนี่เป็นจำนวนของสิ่งเหล่านั้น อ่างทองคำ 30 ใบ อ่างเงิน 1,000 ใบ มีด 29 เล่ม 10 ชามทองคำ 30 ใบ ชามเงิน 410 ใบ และภาชนะอย่างอื่น 1,000 ใบ 11 ภาชนะที่ทำด้วยทองคำและทำด้วยเงินทั้งสิ้นรวม 5,400 ใบ ทั้งหมดนี้เซซบัสซาร์ได้นำขึ้นมา เมื่อได้นำพวกเขลยขึ้นมาจากบาบิโลนถึงกรุงเยรูซาเล็ม

บทสรุปพระคัมภีร์

หัวหน้าครอบครัวของยูดาห์และเบนยามิน ปุโรหิต และคนเลวีที่ได้รับการดลใจ
จากพระเจ้า ลุกขึ้นเพื่อจะไปสร้างพระนิเวศ ผู้คนรอบข้างก็ช่วยเหลือพวกเขาด้วยของ
ถวายมากมาย กษัตริย์ไซรัสนำเครื่องใช้ของพระนิเวศที่เนบูคัดเนสซาร์ยึดไปไว้ใน
วิหารเทพเจ้าของตนออกมามอบให้เซซบัสซาร์ และเขาก็นำเครื่องใช้เหล่านั้นกลับไป
ทั้งหมด

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ลูกขึ้นเตรียมตัว (ข้อ 5-6)

หัวหน้าครอบครัวของยูดาห์และเบนยามิน ปุโรหิต และคนเลวีที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า ลูกขึ้นเพื่อจะไปสร้างพระนิเวศ จากนั้นผู้คนรอบข้างก็ช่วยเหลือด้วย ภาชนะเงิน ทองคำ ข้าวของ สัตว์ และของมีค่าต่าง ๆ ประชากรของพระเจ้าต้องลูกขึ้นทันทีเพื่อสร้างพระนิเวศและฟื้นฟูการนมัสการ ไม่ว่าจะสถานการณ์จะยากลำบากเพียงใด การเชื่อฟังคือสิ่งสำคัญที่สุด หากพบส่วนที่ต้องฟื้นฟูในชีวิตจากพระวาทะแล้ว ก็ต้องลงมือทำโดยไม่ชักช้า เมื่อนั้นชุมชนก็จะลุกขึ้นช่วยเหลือด้วย

วันนี้ฉันต้องลุกขึ้นนำอะไรไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า? ความสัมพันธ์หรือชีวิตการนมัสการใดที่ต้องฟื้นฟู?

นำเครื่องใช้ของพระนิเวศออกมา (ข้อ 7-8)

กษัตริย์ไซรัสสั่งให้นำเครื่องใช้ของพระนิเวศในเยรูซาเล็มที่เนบูคัดเนสซาร์ยึดไปไว้ในวิหารเทพเจ้าของตนออกมามอบให้ผู้ว่าราชการยูดาห์ เครื่องใช้ของพระนิเวศที่เคยอยู่ในวิหารของคนต่างชาติกำลังจะกลับคืนสู่ที่เดิม แม้เครื่องใช้ของพระนิเวศจะอยู่ในวิหารที่หรรหระ แต่มันก็ไม่สามารถทำหน้าที่ของมันได้ มันจะถูกใช้ตามจุดประสงค์เดิมก็ต่อเมื่ออยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าเท่านั้น เราเองก็ต้องหลุดพ้นจากวิหารแห่งความปรารถนา ความรื่นเริง และความสำเร็จของโลก และกลับไปยังสถานที่นมัสการ การอยู่ในที่ที่ควรอยู่คือภารกิจของเรา

สถานที่ที่โลกบอกว่าจะทำให้ฉันประสบความสำเร็จคือที่ไหนหรืออะไร?

เครื่องใช้ที่นำกลับไป (9-11)

เซซบัสซาร์ ผู้ว่าราชการยูดาห์ นำเครื่องใช้ทั้งหมด ทั้งอ่างทองคำ อ่างเงิน ชาม

และเครื่องใช้อื่น ๆ ทั้งเล็กและใหญ่กลับไปยังเยรูซาเล็ม เขานำเครื่องใช้ทั้งหมดที่จะถูกใช้ในพระนิเวศกลับไปโดยไม่แบ่งแยกของมีค่าหรือของต่ำต้อย พระเยซูเองก็ไม่ทรงทอดทิ้งใครในพวกเรา แต่ทรงช่วยเราทุกคนให้รอดและนำเข้าสู่พระนิเวศของพระเจ้า เราทุกคนคือคนบาปที่ต้องได้รับความรอด และเป็นเครื่องใช้ที่จะถูกใช้เพื่อพระเจ้า ดังนั้น คริสเตียนต้องละทิ้งความรู้สึกเปรียบเทียบและปฏิบัติต่อทุกคนอย่างมีคุณค่า ด้วยความรักของพระเยซู

เมื่อมองดูใคร ฉันรู้สึกต่ำต้อยหรือเหนือกว่า? ฉันสามารถปฏิบัติต่อผู้คนโดยไม่แบ่งแยกเพื่อความรอดได้หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงดลใจข้าพระองค์ด้วยพระวจนะทุกวันเพื่อฟื้นฟูพระนิเวศในครอบครัว ขอทรงโปรดยกโทษให้ข้าพระองค์ที่ไม่ยอมให้นำ 'เครื่องใช้แห่งความสัมพันธ์' ออกมาเพราะความหึงงันและความเยอหยิ่ง ขอให้ข้าพระองค์ปรนนิบัติครอบครัวและเพื่อนบ้านด้วยความรักที่ไม่แบ่งแยกของพระเยซู และดำเนินชีวิตที่เห็นคุณค่าของทุกคน

วันจันทร์

15 มิ.ย.

พระเจ้าผู้ทรงจดจำชื่อ

เอเสรา 2:1-35

ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย

1 ต่อไปนี้เป็นประชาชนของมณฑลที่กลับมาจากการเป็นเชลยในพวกที่ถูกกวาดต้อนไป ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้กวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และกลับมายังเยรูซาเล็มและยูดาห์ แต่ละคนต่างก็ไปยังเมืองของตน 2 เขาทั้งหลายมากับเศรุบบาเบล เยชูอา เนหะมีย์ เสีโรอาห์ เรเอไลอยาร์ โมรเดคัย บิลชาน มิส-ปาร์ บิกวัย เรอูม และบาอานาห์ จำนวนประชาชนอิสราเอล คือ

ชื่อตามตระกูล

3 พงศ์พันธุ์ปาโรซ 2,172 คน 4 พงศ์พันธุ์เซฟาทิยาห์ 372 คน 5 พงศ์พันธุ์อาราห์ 775 คน 6 พงศ์พันธุ์ปาหัทโมอับ คือพงศ์พันธุ์ของเยชูอา และ โยอาบ 2,812 คน 7 พงศ์พันธุ์เอลาม 1,254 คน 8 พงศ์พันธุ์ศัทธู 945 คน 9 พงศ์พันธุ์ศักคัย 760 คน 10 พงศ์พันธุ์บานี 642 คน 11 พงศ์พันธุ์เบบัย 623 คน 12 พงศ์พันธุ์อัสกาต 1,222 คน 13 พงศ์พันธุ์อาโดเนีคัม 666 คน 14 พงศ์พันธุ์บิกวัย 2,056 คน 15 พงศ์พันธุ์อาดิน 454 คน 16 พงศ์พันธุ์อาเทอร์ คือ ของเฮเซคิยาห์ 98 คน 17 พงศ์พันธุ์เปไซ 323 คน 18 พงศ์พันธุ์โยราห์ 112 คน 19 พงศ์พันธุ์ฮาซุม 223 คน 20 พงศ์พันธุ์กิบบาร์ 95 คน

ชื่อตามเมือง

21 พงศ์พันธุ์ชาวเบธเลเฮม 123 คน 22 ชาวเนโทฟาร์ 56 คน 23 ชาวอานาโท 128 คน 24 พงศ์พันธุ์อัสมาเวท 42 คน 25 พงศ์พันธุ์ชาวคีรียาทอาริม ชาวเคเฟีราห์ และชาวเบเอโรท 743 คน 26 พงศ์พันธุ์ชาวรามาร์ และชาวเกบา 621 คน 27 ชาวมิค-มาส 122 คน 28 ชาวเบธเอลและชาวอัย 223 คน 29 พงศ์พันธุ์ชาวเนโบ 52 คน 30

พงศ์พันธุ์ชาวมักบีซ 156 คน 31 พงศ์พันธุ์เอลามอีกคนหนึ่ง 1,254 คน 32 พงศ์พันธุ์ชาวฮาริม 320คน 33พงศ์พันธุ์ชาวโลด ชาวฮาติด และชาวไอโน 725 คน 34 พงศ์พันธุ์ชาวเยรีโค 345 คน 35 พงศ์พันธุ์เสนาอาห์ 3,630 คน

บทสรุปพระคัมภีร์

มีการบันทึกจำนวนของชนชาติยิวที่ถูกกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนจับเป็นเชลย และได้กลับมายังเยรูซาเล็มและเมืองต่าง ๆ ของตน ในการกลับมาครั้งนี้มีเศรุบบาเบล เยชูอา และคนอื่น ๆ เป็นผู้นำ ผู้ที่กลับมายังบ้านเกิดเมืองนอนได้รับการบันทึกจำนวนตามตระกูลและตามเมือง

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย (ข้อ 1-2)

ชาวยิวถูกจับเป็นเชลยในบาบิโลนเพราะพระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขาที่ทำบาป แต่พระเจ้าไม่ทรงหยุดเพียงแค่การพิพากษา ทรงอนุญาตให้มีการฟื้นฟูตามพระสัญญา และตอนนี้ให้ชนชาติยิวกลับไปยังเมืองต่าง ๆ ของตน พระเจ้าทรงจดจำผู้ที่ผ่านพ้นช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก สาราพบาปของตน และรอคอยความรอดจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงจดจำฉัน เราก็ต้องตีความความทุกข์ยากด้วยพระวจนะและบันทึกพระคุณของพระเจ้าทุกวัน

สถานที่ที่ฉันต้องได้รับการปลดปล่อยและกลับไปคือที่ไหน? ฉันบันทึกพระคุณของพระเจ้าอย่างไร?

ชื่อตามตระกูล (ข้อ 3-20)

เอสราบันทึกรายชื่อผู้ที่กลับไปยังเยรูซาเล็มโดยแยกตามตระกูลเป็นอันดับแรก เพราะ 'ครอบครัว' เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการฟื้นฟูพระนิเวศและการนมัสการของพระเจ้า ไม่ว่าจะลูกหลานจะมีจำนวนมากหรือน้อยก็ถูกบันทึกไว้อย่างเท่าเทียมกัน พระนิเวศที่เราต้องสร้างไม่ใช่ครอบครัวที่มีความสุขและประสบความสำเร็จ แต่เป็นครอบครัวที่เลี้ยงดูลูกด้วยพระวจนะ ทำเฝ้าเดี่ยว และประยุกต์ใช้ร่วมกัน แม้ครอบครัวของเราจะดูบกพร่องกว่าครอบครัวอื่น แต่หากมีพระวจนะก็จะได้รับการปลดปล่อยจากทุกปัญหา

สิ่งที่ฉันเปรียบเทียบครอบครัวของตนเองกับครอบครัวอื่นและรู้สึกต่ำต้อยคืออะไร? เพื่อเลี้ยงดูลูกให้เป็นทายาทฝ่ายวิญญาณ ฉันจะเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่ออย่างไร?

ชื่อตามเมือง (ข้อ 21-35)

เอสราได้บันทึกรายชื่อตามเมืองที่เคยอาศัยอยู่เป็นลำดับต่อมา พวกเขาล้วน

เป็นคนของเผ่ายูดาห์และเบนยามินที่เคยอยู่ในอาณาจักรยูดาห์ได้ เพราะไม่ฟังพา
พระเจ้า พวกเขาจึงถูกยึดที่อยู่อาศัยและถูกจับไปเป็นเชลย แต่พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้ง
พวกเขา และทรงให้พวกเขากลับมาตุภูมิตามพระสัญญา ดังนั้น ประชากรของพระเจ้า
จึงไม่ควรบ่นว่าเมื่อเผชิญความทุกข์ยากว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม แต่ต้องจำไว้ว่า
ตนถูกลงโทษเพราะบาปของตนเอง พระเจ้าผู้ประทานความรอดแก่คนบาปคือที่พึ่ง
พำนักที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เมื่อฉันถูกแย่งชิงบางสิ่งไปอย่างไม่ยุติธรรม ฉันบ่นว่าผู้อื่น หรือกลับใจ? สำหรับ
คนบาปอย่างฉัน ที่พึ่งพำนักที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ด้วยพระคุณคืออะไรหรือที่
ไหน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงเมตตาข้าพระองค์ ผู้ซึ่งเคยเป็นเชลยของ
โลกและดำเนินชีวิตต้อห่างจากทางแห่งความรอด ให้ได้รับการฟื้นฟูการนมัสการ ใน
ฐานะพ่อแม่ ขอให้ข้าพระองค์เป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อเพื่อเลี้ยงดูลูกทั้งฝ่ายเนื้อ
หนังและฝ่ายวิญญาณด้วยพระวจนะ ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับความทุกข์ยากที่เผชิญ
เพราะบาปของตน และขอบพระคุณสำหรับสถานที่แห่งพระคุณที่พระองค์ประทานให้

วันอังคาร

16 มิ.ย.

ผู้ที่ปรนนิบัติในการนมัสการ

เอเสรา 2:36-58

ปุโรหิตที่กลับมา

36 บรรดาปุโรหิต คือ ฟงศ์พันธุ์เยดาياهو ตระกูลเยชูอา 973 คน 37 ฟงศ์พันธุ์อิมเมอร์ 1,052 คน 38 ฟงศ์พันธุ์ปาซเฮอร์ 1,247 คน 39 ฟงศ์พันธุ์ฮาริม 1,017 คน

คนเลวีที่มีจำนวนน้อย

40 คนเลวี คือ ฟงศ์พันธุ์เยชูอา และซัดมีเอล คือฟงศ์พันธุ์โฮดาวิياهو 74 คน 41 พวกนักร้อง คือ ฟงศ์พันธุ์อาสาฟ 128 คน 42 ฟงศ์พันธุ์คนเฝ้าประตู คือ ฟงศ์พันธุ์ซัลลุม ฟงศ์พันธุ์อาเทอร์ ฟงศ์พันธุ์ทัลโมน ฟงศ์พันธุ์อักซูป ฟงศ์พันธุ์ฮาติธา และฟงศ์พันธุ์ไซบัย รวมกัน 139 คน

คนใช้ในพระนิเวศและลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน

43 บ่าวไพร่ประจำพระวิหาร คือฟงศ์พันธุ์ศิหะ ฟงศ์พันธุ์ฮาสุฟา ฟงศ์พันธุ์ทับบาโอท 44 ฟงศ์พันธุ์เคโรส ฟงศ์พันธุ์สีอาฮา ฟงศ์พันธุ์พาโดน 45 ฟงศ์พันธุ์เลบานาห์-ฟงศ์พันธุ์ฮากาบาร์ ฟงศ์พันธุ์อักซูป 46 ฟงศ์พันธุ์ฮากาบ ฟงศ์พันธุ์ซัมลัย ฟงศ์พันธุ์ฮานัน 47 ฟงศ์พันธุ์กิดเดล ฟงศ์พันธุ์กาฮาร์ ฟงศ์พันธุ์เรอาياهو 48 ฟงศ์พันธุ์เรชิน ฟงศ์พันธุ์เนโคดา ฟงศ์พันธุ์กัสซาม 49 ฟงศ์พันธุ์อุสซา ฟงศ์พันธุ์ปาเสอาห์ ฟงศ์พันธุ์เบสสัย 50 ฟงศ์พันธุ์อัสนาห์ ฟงศ์พันธุ์เมอูนิม ฟงศ์พันธุ์เนฟิลิม 51 ฟงศ์พันธุ์บักบุด ฟงศ์พันธุ์ฮาคุฟา ฟงศ์พันธุ์ฮารฮูร 52 ฟงศ์พันธุ์บัสลูท ฟงศ์พันธุ์เมหิดา ฟงศ์พันธุ์ฮารซา 53 ฟงศ์พันธุ์บารไซส ฟงศ์พันธุ์สิเสรา ฟงศ์พันธุ์เทมาห์ 54 ฟงศ์พันธุ์เนซียาห์ และฟงศ์พันธุ์ฮาติฟา 55 ฟงศ์พันธุ์ข้าราชการของซาโลมอน คือฟงศ์พันธุ์ไซทัย ฟงศ์พันธุ์หัสโสเฟเวท ฟงศ์พันธุ์เปรุดา 56 ฟงศ์พันธุ์ยาอาลาห์ ฟงศ์พันธุ์ดาร์โคน ฟงศ์พันธุ์กิดเดล 57 ฟงศ์

พันธฺ์เซฟาทยาท์ พงศพันธฺ์ฮัทธิล พงศพันธฺ์ไปเคเรทหัทสชาบาอิม และพงศพันธฺ์อามี 58 บ่าวไพร่ประจำพระวิหารและพงศพันธฺ์ของข้าราชการของชาโลมอนทั้งสิ้นเป็น 392 คน

บทสรุปพระคัมภีร์

ปุโรหิตแห่งวงศ์วานเยชูอา ลูกหลานของเยดาياهو อิมเมอร์ ปาซเฮอร์ และฮาริม กลับมายังเยรูซาเล็มเพื่อปรนนิบัติในพิธีบูชา คนเลวีซึ่งเป็นนักร้องและคนเฝ้าประตู พระนิเวศก็กลับมาด้วย นอกจากนี้ คนใช้ในพระนิเวศและลูกหลานข้าราชการของชาโลมอนก็กลับมาเพื่อช่วยในพิธีบูชาในพระนิเวศ

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

ปุโรหิตที่กลับมา (ข้อ 36-39)

ปุโรหิตที่กลับมายังเยรูซาเล็มมีทั้งหมด 4,289 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่มากเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น เพราะพวกเขามีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูการนมัสการในพระวิหาร ในชีวิตเรา เมื่อเผชิญความยากลำบาก เราก็ต้องการปุโรหิตที่ช่วยให้เรากลับมาสู่พระวาระและการนมัสการเช่นกัน ซึ่งพระเยซูคือมหาปุโรหิตนิรันดร์ของเรา และเราทุกคนก็ได้รับหน้าที่เหมือนปุโรหิต โดยเฉพาะในครอบครัว เราควรเป็นแบบอย่างและนำคนในบ้านกลับมาหาพระเจ้า

สิ่งที่คุณต้องเป็นแบบอย่างในการปรนนิบัติก่อนเพื่อให้ครอบครัวได้รับความรอดคืออะไร?

คนเลวที่มีจำนวนน้อย (ข้อ 40-42)

คนเลวที่ช่วยงานและดูแลพระวิหารกลับมาน้อยกว่าที่คาดไว้ เพราะพวกเขาเคยพึ่งพาสิทธิพลจากประชาชน แต่เมื่อไม่มีการนมัสการ พวกเขาจึงออกไปหาทางเลี้ยงชีพอื่น สิ่งนี้สะท้อนว่า บางครั้งหน้าที่ที่ได้รับอาจดูเล็กน้อยหรือไม่มีผลประโยชน์ แต่ไม่ได้หมายความว่าเราควรละทิ้ง การยืนหยัดอยู่ในตำแหน่งของตน แม้จะดูเล็กน้อย คือจุดเริ่มต้นของการฟื้นฟู

มีหน้าที่หรือที่ใดที่คุณอยากละทิ้งเพราะไม่เห็นผลประโยชน์? และฉันกำลังมองหาสิ่งใดระหว่างการนมัสการหรือผลประโยชน์ทางโลก?

คนใช้ในพระนิเวศและลูกหลานข้าราชการของซาโลมอน (ข้อ 43-58)

คนใช้ในพระนิเวศและลูกหลานข้าราชการของซาโลมอนเป็นผู้มีสถานะต่ำต้อยในฐานะทาส พวกเขาพ้นจากการเป็นทาสในช่วงที่ชนชาติยูดาห์เป็นเชลยในบาบิโลน

แต่เมื่อพิธีบูชาในพระนิเวศได้รับการฟื้นฟู พวกเขาจะต้องกลับไปเป็นทาสอีกครั้ง ถึงกระนั้นพวกเขาก็ยินดีกลับมายังยูดาห์เพื่อมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูการนมัสการ พวกเขาให้คุณค่ากับการนมัสการพระเจ้ามากกว่าสถานะหรือสภาพความเป็นอยู่ของตน ผู้ที่มองเห็นบาปของตนเองและถ่อมตัว จะไม่ห่วงไหวกับสถานะหรือสภาพความเป็นอยู่ของตนเอง

งานในชุมชนที่ฉันต้องรับใช้ในฐานะทาสคืออะไร? ค่านิยมหรือโอกาสใดที่ฉันให้ความสำคัญมากกว่าการนมัสการ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดอภัยที่ข้าพระองค์แสวงหาความสบายและผลประโยชน์ส่วนตัว แทนที่จะทำหน้าที่เหมือนปุโรหิตเพื่อครอบครัว ขอให้ข้าพระองค์รักการนมัสการ และหันกลับจากสิ่งที่เคยหลงผิด ไม่ว่าจะเป็นเงิน ความบาป หรือการเสพติด ขอให้ข้าพระองค์ขอบคุณในตำแหน่งที่ได้รับ และไม่ห่วงไหวต่อโอกาสของโลก แต่ยืนหยัดในการรับใช้พระองค์

วันพุธ
17 มิ.ย.

จงแสวงหาแผ่นดินของพระองค์ก่อน
เอเสรา 2:59-70

ผู้ที่สูญเสียมูลค่าสมบัติ

59 ต่อไปนี้เป็นพวกที่ขึ้นมาจากเทลเมลาห์ เทลฮารซา เศรูบ อัดดาน และอิมเมอร์ แม้พวกเขาจะพิสูจน์ตระกูลของเขาหรือเชื้อสายของเขาไม่ได้ ว่าเขาเป็นคนอิสราเอลหรือไม่ คือ 60 พงศ์พันธุ์เดลายาห์ พงศ์พันธุ์โทปีอาห์ และพงศ์พันธุ์เนโคดา รวม 652 คน 61 และจากพงศ์พันธุ์ปุโรหิตด้วย คือ พงศ์พันธุ์โฮบายาห์ พงศ์พันธุ์ฮักไซส และพงศ์พันธุ์บารซิลลัย (ผู้ได้ภรรยาจากธิดาของบารซิลลัย คนกิเลอาด จึงได้ชื่อตามนั้น) 62 คนเหล่านี้เมื่อค้นหาชื่อในทะเบียนตามสำมะโนครัวเชื้อสายก็ไม่พบ จึงถือว่าเป็นคนสามัญ และถูกตัดออกจากการเป็นปุโรหิต 63 ผู้ว่าราชการเมืองสั่งเขาไม่ให้อาหารบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะมีปุโรหิตปรึกษากับอูริมและทุมมิมเสียก่อน

ชุมนุมชนทั้งหมดที่ไม่มีการแบ่งแยก

64 ชุมชนชนทั้งหมดรวมกันมี 42,360 คน 65 นอกเหนือจากคนใช้ชายหญิงซึ่งมีอยู่ 7,337 คน และเขามีนักร้องชายหญิง 200 คน 66 ม้าของเขามี 736 ตัว ล่อ 245 ตัว 67 อูฐของเขา 435 ตัว และลาของเขา 6,720 ตัว

ก้าวแรกของการฟื้นฟู

68 หัวหน้าครอบครัวบางคน เมื่อเขามาถึงพระนิเวศของพระยาร์เวห์ ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มได้ถวายตามความสมัครใจเพื่อพระนิเวศของพระเจ้า เพื่อจะสร้างพระนิเวศขึ้นในที่เดิม 69 เขาถวายตามกำลังของเขาแก่กองทัพเพื่องานนี้ เป็นทองคำ 500 กิโลกรัม เงิน 2,800 กิโลกรัม และเครื่องแต่งกายปุโรหิต 100 ตัว 70 พวกปุโรหิต คน

เลวี และประชาชนส่วนหนึ่ง และนักร้อง คนเฝ้าประตู และบ่าวไพร่ประจำพระวิหารอยู่ตามเมืองของตน และอิสราเอลทั้งปวงอยู่ตามเมืองของเขา

บทสรุปพระคัมภีร์

ในบรรดาผู้ที่กลับมาจากบาบิโลน ผู้ที่ไม่สามารถพิสูจน์ลำดับตระกูลได้ จะถูกตัดสิทธิ์จากหน้าที่ปุโรหิต แต่สำหรับที่ชุมนุมชนทั้งหมด ทุกคนจะถูกรวมอยู่ในรายชื่อผู้ที่กลับมาโดยไม่แบ่งแยกสถานะ หัวหน้าครอบครัวบางคนไปถึงสถานที่ตั้งพระนิเวศและถวายของถวายด้วยความยินดี และชนชาติอิสราเอลก็ตั้งถิ่นฐานในเมืองของตน

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ผู้ที่สูญเสียคุณสมบัติ (ข้อ 59-63)

ในบรรดาผู้ที่กลับมาจากบาบิโลน โดยเฉพาะครอบครัวปุโรหิตที่ไม่พบชื่อในทะเบียนลำดับตระกูล จะไม่สามารถทำหน้าที่ได้ นี่คือผลจากการละเลยสถานะอันบริสุทธิ์ในช่วงที่เป็นเชลย การดำเนินชีวิตโดยลืมอัตลักษณ์ในฐานะบุตรของพระเจ้า เพราะการใช้ชีวิตในโลกนี้ยากลำบาก จะทำให้สูญเสียอำนาจฝ่ายวิญญาณและอิทธิพล พระเจ้าทรงเรียกเราด้วยพระคุณ เราจึงต้องดำเนินชีวิตให้สมกับพระคุณนั้น การรักษาชีวิตแห่งการไคร่ครวญพระวาระและการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอคือหนทางในการรักษาลำดับตระกูลฝ่ายวิญญาณของฉันทัน

ฉันทันเคยละเลยอัตลักษณ์ในฐานะบุตรของพระเจ้าโดยอ้างว่าการใช้ชีวิตในโลกนี้ยากลำบากหรือไม่? ฉันทันจะทำอะไรเพื่อฟื้นฟูอำนาจฝ่ายวิญญาณ?

ชุมนุมชนทั้งหมดที่ไม่มีการแบ่งแยก (ข้อ 64-67)

พระคัมภีร์บันทึกทุกคนรวมถึงผู้ที่ประสบปัญหาเรื่องลำดับตระกูลว่าเป็น “ชุมนุมชนทั้งหมด” นอกจากนี้ยังบันทึกจำนวนทาสชายและหญิง นักร้องชายหญิง และสัตว์ด้วย เช่นนี้ คริสตจักรไม่ใช่การรวมตัวของคนที่สมบูรณ์แบบ แต่เป็นชุมนุมชนของคนบาปที่ได้รับการทรงเรียกด้วยพระคุณ ดังนั้น เราต้องละทิ้งความเยอหยิ่งที่ตัดสินและแบ่งแยกผู้อื่นตามมาตรฐานของตนเอง เราต้องไม่ลืมว่าคริสเตียนทุกคนเป็นผู้รับพระคุณที่เท่าเทียมกันต่อหน้าพระเจ้า

เงื่อนไขหรือคุณสมบัติใดบ้างที่ฉันทันใช้เลือกปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างลับ ๆ?

ก้าวแรกของการฟื้นฟู (ข้อ 68-70)

หัวหน้าครอบครัวบางคนเมื่อไปถึงเยรูซาเล็ม สิ่งแรกที่พวกเขาทำคือไปยังสถาน

ที่ตั้งพระนิเวศของพระยาร์เวห์ พวกเขาถวายเป็นถวายเป็นด้วยความยินดีตามกำลังเพื่อสร้างพระนิเวศขึ้นใหม่ พวกเขาแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อนการฟื้นฟูและความมั่นคงส่วนตัว การฟื้นฟูที่แท้จริงจะเริ่มขึ้นเมื่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้รับการฟื้นฟูอย่าเพิ่งรีบแก้ปัญหา แต่ควรต้องแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน การสร้างการนมัสการในครอบครัวและชุมชนที่พังทลายขึ้นใหม่คือทางลัดในการแก้ปัญหาส่วนตัว

สิ่งที่ฉันกำลังแสวงหาในตอนนี้เป็นอะไร? ฉันดำเนินชีวิตโดยแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อนการฟื้นฟูส่วนตัวหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอสารภาพว่าเพราะชีวิตในโลกนี้ยากลำบาก ข้าพระองค์จึงใช้ชีวิตโดยลืมนั่นตัวตนของข้าพระองค์ในฐานะที่เป็นบุตรของพระเจ้า ข้าพระองค์เป็นคนที่ไม่คู่ควร ขอระลึกถึงการที่พระองค์ทรงเรียกข้าพระองค์ด้วยพระคุณ โปรดประทานให้ข้าพระองค์ได้ทำหน้าที่เป็นบุตรในครอบครัวและชุมชน ขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตโดยแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน

วันพฤหัสบดี
18 มิ.ย.

จุดเริ่มต้นของการฟื้นฟู, การนมัสการ เอเสรา 3:1-7

มารวมกันอย่างพร้อมเพรียง

1 เมื่อถึงเดือนที่เจ็ด พงศ์พันธุ์อิสราเอลอยู่ตามเมืองต่าง ๆ ประชาชนได้มาชุมนุมพร้อมกันที่เยรูซาเล็ม

เครื่องเผาบูชาก่อนวางรากฐาน

2 แล้วเยชูอาบุตรโยชาดักพร้อมกับพี่น้องปุโรหิตด้วยกัน และเศรุบบาเบล บุตรเซอัลทิเอลพร้อมกับญาติของเขา ได้เริ่มงานสร้างแท่นบูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวบนนั้น ตามที่บันทึกไว้ในธรรมบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า 3 พวกเขาได้ตั้งแท่นบูชาไว้บนฐานของมັນเพราะเขากลัวชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินเหล่านั้นและเขาถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวบนแท่นนั้นแต่พระยาห์เวห์ เป็นเครื่องบูชาเผาทั้งตัวเวลาเช้าและเวลาเย็น 4 และเขาถือเทศกาลอยู่เพิง ตามที่บันทึกไว้ และถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวประจำวันตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดให้ทำในแต่ละวัน 5 ต่อมาก็ถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวเนื่องนิത്യ ถวายเครื่องบูชาในวันขึ้นหนึ่งค่ำ และตามเทศกาลกำหนดทั้งหมดของพระยาห์เวห์ และถวายเครื่องบูชาตามใจสมัครของทุกคนแต่พระยาห์เวห์ 6 เขาเริ่มต้นถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัวแต่พระยาห์เวห์ตั้งแต่วันแรกของเดือนที่เจ็ด แต่เขายังไม่ได้วางรากฐานพระวิหารของพระยาห์เวห์

การเตรียมการสร้างพระนิเวศ

7 พวกเขาจึงให้เงินแก่ช่างสกัดหิน และช่างไม้ และมอบอาหารเครื่องดื่มและน้ำมันแก่คนไซดอนและคนไทระ เพื่อให้ นำไม้สนสีดาร์มาจากเลบานอนไปถึงทะเล ถึงเมืองยัฟฟาตามที่พวกเขาได้รับอนุญาตมาจากไซรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

บทสรุปพระคัมภีร์

ในเดือนที่เจ็ด ประชาชาติอิสราเอลมารวมตัวกันที่เยรูซาเล็มอย่างพร้อมเพรียงกัน แม้จะหวาดกลัวชนชาติรอบข้าง แต่พวกเขาก็สร้างแท่นบูชาและถวายเครื่องเผาบูชา แต่พระยาห์เวห์ พวกเขาฟื้นฟูเทศกาลอยู่เพิงและพิธีบูชาทั้งหมดก่อนที่จะวางรากฐานพระนิเวศ หลังจากนั้นก็จ้างช่างสกัดหินและช่างไม้ และเตรียมวัสดุเพื่อสร้างพระนิเวศ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

มารวมกันอย่างพร้อมเพรียง (ข้อ 1)

ชนชาติอิสราเอลที่กระจัดกระจายอาศัยอยู่ในเมืองต่าง ๆ ได้มารวมตัวกันที่กรุงเยรูซาเล็มอย่างพร้อมเพรียงกันในเดือนที่เจ็ด การสร้างรากฐานชีวิตส่วนตัวก็สำคัญ แต่พวกเขา รู้ว่าการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้าสำคัญกว่า จึงมารวมตัวกันเพื่อสร้างการนมัสการของชุมชน โลกบอกให้แก้ปัญหของตัวเองก่อนแล้วค่อยดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อ แต่การฟื้นฟูที่แท้จริงเริ่มต้นจากการก้าวออกไปหาพระเจ้า การนมัสการของชุมชนคือพระคุณของพระเจ้าที่รวบรวมคริสเตียนที่กระจัดกระจายให้เป็นหนึ่งเดียว

ฉันให้ความสำคัญกับการนมัสการหรืองานมากกว่ากัน? ฉันเคยใช้สถานการณ์และตารางเวลาของตนเองเป็นข้ออ้างในการละเลยการนมัสการหรือไม่?

เครื่องเผาบูชาก่อนวางรากฐาน (ข้อ 2-6)

แม้ต้องเผชิญกับความเป็นจริงที่น่าหวาดกลัว แต่ชนชาติอิสราเอลก็สร้างแท่นบูชาและถวายเครื่องเผาบูชา พวกเขาฟื้นฟูการนมัสการก่อนที่จะวางรากฐานพระนิเวศ ความกลัวไม่ได้ทำให้พวกเขาละทิ้งการนมัสการ แต่กลับทำให้พวกเขาเข้าหาพระเจ้ามากยิ่งขึ้น พวกเขาถวายเครื่องเผาบูชาเข้าเฝ้าและเทศกาลตามที่บ้านที่กไวในธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส เมื่อเกิดปัญหา สติปัญญาที่แท้จริงคือการไม่มองหาทางออกใหม่ แต่กลับไปยังสถานที่นมัสการที่เคยได้รับพระคุณในตอนแรก เมื่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าตั้งมั่นคง ทุกสิ่งก็จะถูกต้อง

ฉันเคยผัดวันประกันพรุ่งการเข้าร่วมการนมัสการและการประชุมของชุมชนโดยอ้างว่าจะทำชีวิตแห่งความเชื่อให้ดีขึ้นเมื่อสถานการณ์ที่ยากลำบากดีขึ้นหรือไม่?

การเตรียมการสร้างพระนิเวศ (ข้อ 7)

เมื่อฟื้นฟูการนมัสการแล้ว การเตรียมการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างพระนิเวศก็เริ่มต้นขึ้น พวกเขาจ่ายค่าจ้างให้ช่างสกัดหินและช่างไม้ และให้อาหารและน้ำมันแก่ชาวไซดอนและชาวไทระเพื่อขนส่งไม้สนสีดาร์ เช่นนี้ พระเจ้าจะทรงเปิดทางที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่สร้างความสัมพันธ์กับพระองค์อย่างถูกต้อง แม้แต่คนต่างชาติที่ไม่เชื่อก็จะเข้ามามีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด ทำให้ได้เห็นถึงอธิปไตยของพระเจ้า การฟื้นฟูที่แท้จริงจะเกิดขึ้นเมื่อการนมัสการและชีวิตไม่แยกออกจากกันและกลายเป็นหนึ่งเดียว

ฉันดำเนินชีวิตแบบแยกการนมัสการและชีวิตประจำวันออกจากกันหรือไม่? ฉันจะประยุกต์ใช้พระคุณที่ได้รับจากการนมัสการในชีวิตประจำวันอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมได้อย่างไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ท่ามกลางความเป็นจริงที่น่าหวาดกลัว ขออย่าให้ข้าพระองค์มุ่งจดจ่อไปที่สภาพแวดล้อม แต่ให้สร้างความสัมพันธ์กับองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ถูกต้องก่อน ขออย่าให้ข้าพระองค์วุ่นวายกับการแก้ปัญหา แต่ให้ก้าวเข้าสู่สถานที่นมัสการเพื่อฟื้นฟูพระคุณ ขอให้ข้าพระองค์วางใจในทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ ไม่ใช่ด้วยกำลังของข้าพระองค์เอง และเชื่อฟังพระวจนะ

วันศุกร์
19 มิ.ย.

เสียงร้องตะโกนดัง เอเสรา 3:8-13

ในที่สุดการก่อสร้างก็เริ่มขึ้น

8 ในปีที่สองซึ่งเขามาถึงพระนิเวศของพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ในเดือนที่สอง เศรุบ-บาเบล บุตรเซอัลทิเอลและเยชูอา บุตรโยซาดัก ได้ทำการตั้งต้นพร้อมพี่น้องของเขาที่เหลืออยู่ คือ พวกปุโรหิตและชนเลวีและคนทั้งปวง ซึ่งมาจากการเป็นเชลยยังเยรูซาเล็ม เขาได้เลือกตั้งคนเลวี ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป เพื่อให้ดูแลการงานของพระนิเวศของพระยาห์เวห์ 9 และเยชูอาได้ลุกขึ้น กับบุตรและพี่น้องของท่าน คือชัดมีเอล และบุตรของเขา คือพงศ์พันธุ์โฮดาวิยาห์ร่วมกันควบคุมคนงานในพระนิเวศของพระเจ้า คือบุตรเฮนาดัด พร้อมกับบุตรและญาติของเขาผู้เป็นคนเลวี

ร้องเพลงด้วยความยินดีเสียงดัง

10 และเมื่อช่างก่อสร้างได้วางรากของพระวิหารแห่งพระยาห์เวห์ พวกปุโรหิตก็แต่งเครื่องยศออกมาพร้อมกับแตรและคนเลวี พงศ์พันธุ์ของอาสาฟ พร้อมกับฉาบ ถวายสรรเสริญพระยาห์เวห์ตามพระราชกำหนดของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล 11 และพวกเขาร้องเพลงตอบกัน สรรเสริญและขอบพระคุณแต่พระยาห์เวห์ว่า “เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงเป็นนิตย์ต่ออิสราเอล” และประชาชนทั้งปวงก็ให้ร้องด้วยเสียงดังเมื่อเขาสรรเสริญพระยาห์เวห์ เพราะว่ารากฐานของพระนิเวศของพระยาห์เวห์วางเสร็จแล้ว

ร้องให้เสียงดัง

12 แต่พวกปุโรหิตและคนเลวีและหัวหน้าตระกูลหลายคน คือคนแก่ผู้ได้เห็นพระนิเวศลังก่อน เมื่อเห็นรากฐานของพระนิเวศหลังนี้ได้วางแล้ว จึงร้องให้ด้วยเสียง

ดัง แต่คนเป็นอันมากได้ให้ร้องด้วยความชื่นบาน 13 ประชาชนจึงแยกไม่ออกระหว่างเสียงให้ร้องด้วยความชื่นบาน และเสียงประชาชนร้องไห้ เพราะประชาชนให้ร้องเสียงดังมาก และเสียงนั้นก็ไต่ยินไปไกล

บทสรุปพระคัมภีร์

ผู้ที่กลับมายังเยรูซาเล็มได้เริ่มงานสร้างพระนิเวศขึ้นใหม่ และมอบหมายให้คนเลวีเป็นผู้ควบคุมงาน เมื่อวางรากฐานพระนิเวศแล้ว ประชาชนทั้งหมดก็สรรเสริญพระเจ้าและยินดี แต่ผู้ที่จดจำพระนิเวศหลังเดิมก็ร้องไห้เสียงดัง เสียงร้องไห้และเสียงให้ร้องยินดีปะปนกันจนไต่ยินไปไกล

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ในที่สุดการก่อสร้างก็เริ่มขึ้น (ข้อ 8-9)

ในปีที่สองหลังจากกลับมาจากบาบิโลน ในที่สุดการสร้างพระนิเวศก็ได้เริ่มขึ้น ภายใต้การควบคุมของเศรุบบาเบล ผู้ว่าราชการยูดาส เยชูอามหาปุโรหิต และคนเลวี ประชาชนทั้งหมดร่วมมือกันทำงาน การที่ระบุชื่อผู้นำก่อนนั้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าประวัติศาสตร์การสร้างพระนิเวศดำเนินไปตามระเบียบที่พระเจ้าทรงอนุญาต พระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้สำเร็จด้วยประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่านั้น แต่เมื่อเราเชื่อฟังและร่วมมือกันตามระเบียบที่พระเจ้าทรงอนุญาต เราจะได้สัมผัสกับพระราชกิจของพระองค์

ฉันมักแต่ยึดติดกับประสิทธิภาพและผลลัพธ์จนละเลยระเบียบและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่พระเจ้าทรงอนุญาตหรือไม่?

ร้องเพลงด้วยความยินดีเสียงดัง (ข้อ 10-11)

เมื่อวางรากฐานพระนิเวศ ปุโรหิตก็สวมเครื่องแต่งกายและเป่าแตร ลูกหลานอาสาฟซึ่งเป็นคนเลวีก็ถือฉาบและสรรเสริญ และประชาชนก็ตอบรับด้วยคำสรรภาพจากริมฝีปาก การที่ประชากรที่กลับมาจากการเป็นเชลย 70 ปียังคงสรรเสริญตามกฎเกณฑ์ของดาวิด เป็นเพราะพวกเขาไม่ลืมพระเจ้าผู้ทรงทำพันธสัญญากับดาวิด แม้ชีวิตของฉันจะเหมือนซากปรักหักพังที่เหลือเพียงรากฐานพระนิเวศ แต่พระเจ้าก็จะทรงทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จอย่างงดงาม

ท่ามกลางความทุกข์ยากและความเจ็บปวดในชีวิต พระสัญญาของพระเจ้าที่ฉันต้องจดจำและประกาศคืออะไร?

ร้องไห้เสียงดัง (ข้อ 12-13)

ประชาชนให้ร้องเมื่อเห็นรากฐานของพระนิเวศของพระยาห์เวห์ แต่คนรุ่นที่จำความยิ่งใหญ่ของพระนิเวศหลังเดิมได้กลับร้องไห้ เมื่อเห็นรากฐานพระนิเวศใหม่ที่ดูเล็กและต่ำต้อย ในสถานที่สร้างพระนิเวศไม่ได้มีเพียงเสียงให้ร้องยินดี แต่ยังมีเสียงร้องไห้ดัง ชีวิตของเราที่อยู่บนแผ่นดินของพระเจ้าที่ยังไม่สมบูรณ์ก็เช่นกัน คริสเตียนคือผู้ที่ร้องไห้ให้กับชีวิตที่เหมือนซากปรักหักพังของรากฐานพระนิเวศ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ร้องเพลงแห่งความหวังเมื่อเห็นรากฐานพระนิเวศที่ถูกวางไว้

สถานการณ์ปัจจุบันของฉันที่เหมือนซากปรักหักพังของรากฐานพระนิเวศคืออะไร? ท่ามกลางสิ่งนั้น ฉันมองเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าที่กำลังสร้างชีวิตของฉันขึ้นมาใหม่หรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอขอบพระคุณที่ทรงให้ข้าพระองค์ ผู้เคยยึดติดกับประสิทธิภาพและผลลัพธ์ ได้ดำเนินชีวิตตามระเบียบที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ ขอทรงโปรดยกโทษที่ข้าพระองค์ถูกกีดกันจากสถานการณ์ที่เหมือนซากปรักหักพังจนลืมพระสัญญาของพระเจ้า บัดนี้ ขอให้ข้าพระองค์ยึดมั่นในพระสัญญาอันสัตย์ซื่อของพระเจ้าและร้องเพลงแห่งความชื่นชมยินดีและความหวังร่วมกับพี่น้องในชุมชน

วันเสาร์

20 มิ.ย.

ทำให้มือของเขาอ่อนแอลง

เอเสรา 4:1-6

ให้เราสร้างด้วยกัน

1 เมื่อศัตรูของยูดาห์และเบนยามินได้ยินว่า พวกเขาที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย กำลังสร้างพระวิหารถวายแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล 2 พวกเขาได้เข้ามาหาเศรุบบาเบลและหัวหน้าของตระกูล และพูดกับพวกเขาว่า “ให้เราสร้างด้วยกันกับท่าน เพราะว่าพวกเรานมัสการพระเจ้าของท่านอย่างท่านทั้งหลาย และเราได้ถวายสัตวบูชาแด่พระองค์ ตั้งแต่วันที่เอซารฮัดโดนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำเรามาที่นี่”

เราจะสร้างแต่ลำพัง

3 แต่เศรุบบาเบล เยชูอา และคนอื่น ๆ ที่เป็นหัวหน้าของตระกูลในอิสราเอล พูดกับเขาทั้งหลายว่า “พวกท่านไม่มีส่วนกับเราในการสร้างพระนิเวศถวายแด่พระเจ้าของเรา แต่พวกเราเท่านั้นจะสร้างถวายแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตามที่กษัตริย์ไซรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซียทรงบัญชาไว้แก่เรา”

การก่อสร้างหยุดชะงัก

4 แล้วประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นได้ทำให้ประชาชนยูดาห์ที่อดอย และทำให้พวกเขากลัวที่จะสร้าง 5 และได้จ้างที่ปรึกษาไว้ขัดขวางเขาไม่ให้บรรลุจุดประสงค์ของเขา ตลอดรัชกาลของไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย แม้ถึงรัชกาลของดารีอัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย 6 และในรัชกาลอาหสุเอรัสตันรัชกาลของพระองค์ พวกเขาได้เขียนฟ้องชาวยูดาห์ และเยรูซาเล็ม

ให้เราสร้างด้วยกัน (ข้อ 1-2)

จากนโยบายผสมผสานชนชาติของกษัตริย์อัสซีเรียที่พิชิตอิสราเอลตอนเหนือ ชาวสะมาเรียจึงมีความเชื่อที่นมัสการพระเจ้าพร้อมกับเทพเจ้าต่างชาติ พวกเขาคุ้นเคยกับความเชื่อแบบผสมผสาน จึงรู้สึกถูกคุกคามเมื่อได้ยินข่าวว่าจะมีการสร้างพระนิเวศเพื่อนมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าองค์เดียว พวกเขาจึงพยายามขัดขวางงานนี้ อย่างแยบยลด้วยข้อเสนอที่ดูเป็นมิตรว่าอยากมีส่วนร่วมในการสร้างพระนิเวศ คริสเตียนต้องแยกแยะคำโกหกอันหอมหวานของโลกที่ดูเหมือนเป็นความหวังดีด้วยพระวจนะแห่งความจริงทุกวัน

ข้อเสนอที่เป็นมิตรของโลกที่ทำลายความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างฉันกับพระเจ้าคืออะไร?

เราจะสร้างแต่ลำพัง (ข้อ 3)

ในฐานะผู้นำ ข้อเสนออันหอมหวานของชาวสะมาเรียเป็นคำพูดที่ปฏิเสธยาก แต่บรรดาผู้นำอิสราเอลประกาศว่าจะทำหน้าที่นี้เพียงลำพังตามคำสั่งของกษัตริย์ไซรัสแห่งเปอร์เซีย เป้าหมายของการสร้างพระนิเวศไม่ได้อยู่ที่ตัวพระนิเวศ แต่เป้าหมายคือพระยาห์เวห์พระเจ้า ผู้นำอิสราเอลไม่ลืมสิ่งนี้จึงสามารถปฏิเสธข้อเสนอของศัตรูได้ เมื่อเป้าหมายในชีวิตของฉันคือความบริสุทธิ์เพื่อการเติบโตให้เหมือนพระเยซู ฉันก็จะสามารถปฏิเสธข้อเสนออันหอมหวานของโลกได้อย่างเด็ดขาด

เป้าหมายในชีวิตของฉันคือความสุขหรือความบริสุทธิ์? สิ่งที่ฉันต้องจดจำว่าตนเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกและต้องไม่ประนีประนอมด้วยความเชื่อคืออะไร?

การก่อสร้างหยุดชะงัก (ข้อ 4-6)

เมื่อข้อเสนอถูกปฏิเสธ ชาวสะมาเรียก็เริ่มขัดขวางการก่อสร้างพระนิเวศอย่าง

จริงจัง พวกเขาทำให้ชนชาติยูดาห์รู้สึกไม่มั่นคงและหมดกำลังใจ และตัดสินบนขุนนางเพื่อไม่ให้การก่อสร้างคืบหน้า ในรัชสมัยของกษัตริย์อาหสุเอรัส พวกเขาก็ส่งหนังสือกล่าวหายูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม ทำให้การสร้างพระนิเวศหยุดชะงักไปประมาณ 16 ปีโดยมีเพียงรากฐานเท่านั้น โลกรู้สึกอึดอัดกับชีวิตอันบริสุทธิ์ที่พยายามเติบโตให้เหมือนพระเยซู และพยายามต่อต้านอย่างเต็มที่

สิ่งกีดขวางทางเนื้อหนัง วิญญาณ และจิตใจที่ขัดขวางฉันไม่ให้ทำตามพระวามะคืออะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพระองค์ที่ไม่สามารถแยกแยะการล่อลวงอันหอมหวานของโลกที่แสวงหาความสุข แต่ก็ยังมีอำนาจที่ทำให้มือของข้าพระองค์อ่อนแอลงเมื่อพยายามจะทำพันธกิจแห่งความรอด ขอให้ข้าพระองค์จดจำว่าตนเองเป็นประชากรของพระเจ้าและไม่ประนีประนอม ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์ที่ล้มลงได้ลุกขึ้นใหม่เพื่อดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์

วันอาทิตย์

21 มิ.ย.

คำกล่าวหาที่ถวายเป็นเกียรติยศ

เอเสรา 4:7-16

กล่าวหาร่วมกัน

7 และในสมัยของอารทาเซอรัส บิชลาม มิทเรดาท และทาเบเอล และผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ของเขาได้เขียนไปทูลอารทาเซอรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย จดหมายนั้นได้เขียนขึ้นเป็นภาษาอาราเมคและอธิบายด้วยภาษาอาราเมค 8 เรฐมผู้บังคับบัญชาและชิมชัยอลักษณ์ได้เขียนหนังสือปรักปรำเยรูซาเล็ม ถวายกษัตริย์อารทาเซอรัส ดังต่อไปนี้ 9 แล้วเรฐมผู้บังคับบัญชา ชิมชัยอลักษณ์ กับผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ของท่าน คือพวกผู้พิพากษา พวกผู้ตรวจราชการ ข้าราชการ ชาวเปอร์เซีย คนเอเรก ชาวบาบิโลน ชาวสุสา คือคนเอลาม 10 และคนของประชาชาติอื่น ๆ ผู้ซึ่งโอสันปาร์ เจ้านายผู้ใหญ่ได้ส่งมาให้อาศัยอยู่ในเมืองของสะมาเรีย และในส่วนอื่น ๆ ของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างตะวันตก

ท้ายที่สุดจะเป็นผลเสีย

11 และนี่เป็นสำเนาจดหมายที่พวกเขาส่งไปถึงพระองค์ “กราบทูลกษัตริย์อารทาเซอรัส จากข้าราชการของพระองค์ คือคนของมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก 12 ขอพระองค์ทรงทราบว่า พวกยิวซึ่งมาจากพระองค์มาหาข้าพระองค์นั้นได้ไปยังเยรูซาเล็ม พวกเขา กำลังก่อสร้างเมืองที่มั่นคงและชั่วร้ายขึ้นใหม่ เขากำลังจะทำกำแพงเมืองเสร็จและซ่อมแซมรากฐาน 13 บัดนี้ขอกษัตริย์ทรงทราบว่า ถ้าเมืองนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่และกำแพงเมืองเสร็จแล้ว เขาจะไม่ส่งบรรณาการ ค่าธรรมเนียม หรือภาษี และเงินรายได้ของหลวงก็จะขาดไป

ดินแดนของกษัตริย์จะสูญเสียไป

14 เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายกตัญญูและภักดีต่อราชบัลลังก์ จึงไม่สมควรที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะมองดูการเสื่อมเกียรติของกษัตริย์ ฉะนั้นข้าพระองค์ทั้งหลายจึงส่งมากราบทูลแก่กษัตริย์ 15 เพื่อจะได้ทรงค้ำค้ำในหนังสือบันทึกของบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์จะพบในหนังสือบันทึกว่า เมืองนี้เป็นเมืองมักกบฏ เป็นอันตรายต่อบรรดากษัตริย์และมณฑลทั้งหลายและได้มีการปลุกปั่นขึ้นจากสมัยก่อน ดังนั้นเมืองนี้จึงถูกทิ้งร้าง 16 ข้าพระองค์ทั้งหลายขอร้องให้กษัตริย์ทรงทราบ ว่า ถ้าเมืองนี้ได้สร้างใหม่เสร็จและกำแพงเมืองก็สำเร็จแล้ว พระองค์จะไม่มีกรรมสิทธิ์ในมณฑลปากแม่น้ำข้างตะวันตก”

บทสรุปพระคัมภีร์

ขุนนางชาวเปอร์เซียและชนชาติรอบข้างรวมหัวกันส่งจดหมายถึงกษัตริย์อารทาเซอริสเพื่อกล่าวหาชาวเยรูซาเล็ม พวกเขากล่าวว่าหากตรวจสอบบันทึกเดิมก็จะรู้ถึงการกบฏของชาวยูดาห์ และอ้างว่าหากสร้างเมืองขึ้นใหม่ ชาวยูดาห์จะขัดขวางกษัตริย์และทำให้ดินแดนของกษัตริย์ต้องสูญเสียไป

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

กล่าวหาร่วมกัน (ข้อ 7-10)

ศัตรูถวายหนังสือต่อกษัตริย์อาร์ทาเซอริซีส เพื่อกล่าวหาชาวเยรูซาเล็ม ในนี้มีชื่อของกลุ่มคน 10 กลุ่มที่แตกต่างกัน รวมถึงเรฮูมผู้บังคับบัญชาและชิมชัยราชลักษณะพวกขุนนางเปอร์เซียและชนชาติรอบข้างต่างร่วมมือกันขัดขวางการสร้างกำแพงเมืองเอเสราจงใจบันทึกภาษาอาราเมคซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในเอกสารทางการของอาณาจักรเปอร์เซียไว้ในพระคัมภีร์ เพื่อแสดงให้ผู้ที่เดินบนเส้นทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าเห็นว่าการต่อต้านของศัตรูนั้นรุนแรงเพียงใด และเพื่อเสริมความเข้มแข็งให้พวกเขา

ฉันตั้งใจรับฟังและเรียนรู้จากพี่น้องร่วมทางแห่งกางเขนหรือไม่ หรือมองว่าเป็นเพียงเรื่องไกลตัว?

ท้ายที่สุดจะเป็นผลเสีย (ข้อ 11-13)

ศัตรูให้นิยามเยรูซาเล็มในคำกล่าวหาว่า “เมืองที่กบฏและชั่วร้าย” พวกเขาอ้างว่าหากเมืองของคนชั่วร้ายและกบฏถูกสร้างขึ้น ชาวยูดาห์จะแสดงธาตุแท้และไม่ส่งส่วยและภาษีให้กษัตริย์อีกต่อไป พวกเขามีความเจ้าเล่ห์โดยเจาะจงไปที่ความกังวลที่สุดของกษัตริย์เพื่อทำให้เขาหวั่นไหว เมื่อฉันไม่ยืนหยัดบนพระวจนะ ศัตรูก็จะเจาะเข้ามาตามช่องโหว่ในใจที่เกิดจากความกังวลและความทุกข์ใจทางโลกเพื่อทำให้ฉันหวั่นไหว

ความกังวลและความทุกข์ใจทางโลกที่เจาะเข้ามาทางช่องโหว่ในใจและทำให้ฉันหวั่นไหวคืออะไร?

ดินแดนของกษัตริย์จะสูญเสียบ้าง (ข้อ 14-16)

ผู้ที่ส่งหนังสือกล่าวหาอ้างว่าชาวยูดาห์จะก่อกบฏต่อกษัตริย์ เมื่อสร้างเมืองเยรู-

ซาเล็มเสรีจ ต่างจากพวกตนที่จงรักภักดีต่อกษัตริย์ พวกเขาขอให้กษัตริย์ตรวจสอบบันทึกประวัติศาสตร์เพื่อเป็นหลักฐาน นอกจากนี้ยังอ้างว่าการกบฏของชาวยูดาห์จะส่งผลเสียต่อภูมิภาคอื่น ๆ ซึ่งอาจทำให้อาณาจักรสูญเสียดินแดนไปครั้งหนึ่ง แต่คริสเตียนต้องไม่เพียงแค่วิเคราะห์เรื่องในอดีตเป็นเพียงความรู้ แต่ต้องตีความอย่างไม่ลำเอียงในความจริงแห่งพระวาทะ

อดีตเรื่องใดของฉันทที่ต้องตีความใหม่และมองด้วยมุมมองใหม่ผ่านพระวาทะ?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์เคยคิดว่าการเดินทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมีแต่ความราบรื่นรออยู่ เมื่อเผชิญกับการต่อต้านเพียงเล็กน้อยก็ตกอยู่ในความกังวลแบบมนุษย์และล้มเลิกที่จะเดินทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อความกังวลทางโลกเข้ามาใกล้ ขอให้ข้าพระองค์ยืนหยัดอย่างมั่นคงบนพระวาทะและเดินทางแห่งกางเขนอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น

วันจันทร์

22 มิ.ย.

การก่อสร้างหยุดชะงัก

เอเสรา 4:17-24

แต่ก่อนได้ลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์

17 กษัตริย์ทรงส่งพระราชสาส์นตอบไปว่า “ถึงเรอฮูม ผู้บังคับบัญชาและชิมชัยอาลักษณ์ และผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ของเขาที่อาศัยในสะมาเรีย และในสวนอื่นของมณฑลทางฟากแม่น้ำข้างตะวันตก ขอคำนับมา 18 บัดนี้จดหมายที่ท่านส่งไปยังเราได้ให้อ่านและแปลต่อหน้าเรา 19 และเราได้ออกคำสั่ง และได้ค้นดูแล้ว พบว่าเมืองนี้ แต่ก่อนได้ลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์ และมีการกบฏและการปลุกปั่นเกิดขึ้นในเมืองนี้ 20 เคยมีกษัตริย์ผู้ทรงอำนาจได้ครองเยรูซาเล็ม เป็นผู้ทรงปกครองมณฑลทั้งสิ้นฟากแม่น้ำข้างตะวันตกซึ่งเขาถวายบรรณาการ ค่าธรรมเนียม และภาษีให้

ระงับการก่อสร้าง

21 เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกคำสั่งว่า ให้คนเหล่านี้หยุดและไม่ต้องสร้างเมืองนี้ใหม่ จนกว่าเราจะออกกฤษฎีกา 22 และระวังอย่าหย่อนในเรื่องนี้ ทำไมจะให้ความเสื่อมเสียเกิดขึ้นเป็นภัยอันตรายต่อกษัตริย์”

ใช้กำลังและอำนาจ

23 แล้วเมื่อได้อ่านสำเนาพระราชสาส์นของกษัตริย์อารทาเซอริซีสต่อหน้าเรอฮูมและชิมชัยอาลักษณ์ และผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ของท่าน พวกเขาจึงรีบไปหาโยยที่เยรูซาเล็ม และใช้กำลังและอำนาจทำให้เขาหยุด 24 งานพระนิเวศแห่งพระเจ้า ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มจึงหยุดจนถึงปีที่สองแห่งรัชกาลดาวิธัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์อารทาเซอร์ซีสตรวจสอบบันทึกประวัติศาสตร์ และพบว่าชาวเยรูซาเล็ม
เคยกบฏต่อกษัตริย์จริง จึงมีคำสั่งให้หยุดการก่อสร้างเมือง และให้รอก่อนกว่าจะมีพระ
ราชโองการใหม่ ศัตรูจึงรีบไปหยุดงานก่อสร้าง ทำให้โครงการหยุดยาวจนถึงปีที่สอง
แห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์อิอัส

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

แต่ก่อนได้ลุกขึ้นต่อสู้กษัตริย์ (ข้อ 17-20)

กษัตริย์อารทาเซอริซีสทรงรับคำกล่าวหาของฝ่ายศัตรู และทรงตรวจสอบบันทึกทางประวัติศาสตร์ ผลปรากฏว่าชาวเยรูซาเล็มเคยต่อต้านและกบฏต่อกษัตริย์ในอดีตจริง ชาวยูดาห์เคยก่อกบฏต่อบาบิโลน และเป็นเหตุให้ประเทศล่มสลายและต้องตกเป็นเชลยนานถึง 70 ปี บาปในอดีตนี้จึงกลายเป็นเหตุผลที่ถูกนำมาใช้เพื่อขัดขวางการก่อสร้างพระวิหารในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้แต่การขัดขวางจากศัตรูก็เกิดขึ้นภายใต้การทรงอนุญาตของพระเจ้า พระเจ้าทรงใช้แม้กระทั่งบาปและความผิดพลาดในอดีตของเรา เพื่อฝึกฝนและสอนเราในปัจจุบัน

มีความผิดพลาดหรือบาปในอดีตอะไรบ้างที่กำลังกลายเป็นอุปสรรคในชีวิตของคุณตอนนี้? และฉันยอมรับอธิปไตยของพระเจ้าท่ามกลางสิ่งเหล่านั้นหรือไม่?

ระงับการก่อสร้าง (ข้อ 21-22)

กษัตริย์มีพระราชโองการให้หยุดการก่อสร้างเมืองเยรูซาเล็มทันที และกำชับฝ่ายศัตรูว่าอย่าเพิกเฉยต่อคำสั่งนี้ ในลักษณะเดียวกัน อำนาจของโลกมักจะขัดขวางงานแห่งความรอดของพระเจ้าอยู่เสมอ แต่สิ่งสำคัญคือ คำสั่งให้หยุดนี้ไม่ใช่ถาวร เพราะกษัตริย์ตรัสว่า “ให้รอจนกว่าเราจะมีคำสั่งใหม่ออกมา” พระเจ้าจะทรงเปิดทางอีกครั้งในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้งานของพระองค์ดำเนินต่อไป ดังนั้น ผู้เชื่อไม่ควรท้อแท้เมื่อเผชิญการขัดขวาง แต่ควรวางใจในเวลาของพระเจ้าและอดทนรอคอย

ฉันเคยต้องหยุดงานที่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่? แม้เช่นนั้น ฉันยังคงไม่ท้อใจและรอคอยเวลาของพระองค์หรือไม่?

ใช้กำลังและอำนาจ (ข้อ 23-24)

เมื่อศัตรูได้รับคำสั่งจากกษัตริย์ ก็รีบไปที่เยรูซาเล็มและใช้กำลังบังคับให้หยุดการก่อสร้าง การก่อสร้างพระนิเวศหยุดชะงักไปประมาณ 15 ปีจนถึงปีที่สองของดาวิด ในชวงเวลานี้ ชาวยูดาห์ที่กลับมายังบ้านเกิดคงรู้สึกสิ้นหวัง แต่พระเจ้าทรงส่งผู้เผยพระวจนะฮักกัยและเศคาริยาห์มาปลุกให้ประชาชนลุกขึ้นอีกครั้ง และทรงทำให้การสร้างพระนิเวศสำเร็จในรัชสมัยกษัตริย์ดาวิด (เอสรา บทที่ 6) แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าจะไม่ล้มเหลวเพราะการขัดขวางของโลก พันธกิจที่หยุดชะงักก็ยังคงอยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้า

ฉันมีพันธกิจที่หยุดชะงักหรือความฝันที่พังทลายหรือไม่? ฉันเชื่อหรือไม่ว่านี่ไม่ใช่จุดจบ แต่เป็นชวงเวลาแห่งการฝึกฝนเพื่อรอคอยเวลาของพระเจ้า?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า แม้ความผิดพลาดและความบาปในอดีตจะกลายเป็นอุปสรรคในปัจจุบันนี้ ข้าพระองค์ก็ยังวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักข้าพระองค์เสมอ แม้ว่าอำนาจทางโลกจะขัดขวางงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขออย่าให้ข้าพระองค์ท้อแท้ แต่ให้อดทนและรอคอยเวลาของพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์เชื่อว่าสิ่งที่หยุดชะงักก็ยังคงอยู่ในพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และมองเพียงพระองค์เท่านั้น

วันอังคาร

23 มิ.ย.

เพราะพระเจ้าทรงดูแล

เอสรา 5:1-10

เริ่มสร้างขึ้นมาใหม่

1 ส่วนผู้เผยพระวจนะฮักกัย และเศคาริยาห์บุตรอิดโด ได้เผยพระวจนะแก่พวกยิวผู้อยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็มในพระนามของพระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้สถิตเหนือพวกเขา 2 แล้วเศรุบบาเบลบุตรเซอัลทิเอลและเยชูอาบุตรโยชาดัก ได้เริ่มต้นสร้างพระนิเวศแห่งพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่ และผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าได้อยู่กับท่าน ช่วยเหลือท่าน

ไม่สามารถขัดขวางการก่อสร้างได้

3 ในเวลาเดียวกันนั้นทัทเธนัย ผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตกและเศถาร์โบเซนัย และผู้ร่วมงานของเขาได้มาหาท่าน และพูดกับท่านดังนี้ว่า “ใครที่ให้กฤษฎีกาแก่ท่าน ให้สร้างพระนิเวศและโครงสร้างนี้จนสำเร็จ” 4 เขาถามท่านอย่างนี้ด้วยว่า “ผู้ที่กำลังสร้างตึกนี้นั้นมีชื่อใครบ้าง?” 5 แต่พระเนตรของพระเจ้าของเขาทั้งหลายอยู่เหนือพวกผู้ใหญ่ของพวกยิว และเขาก็ยับยั้งเขาทั้งหลายไม่ได้จนกว่าเรื่องนี้จะทราบถึงดารีอัส และมีคำตอบเป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องนี้มา

ทำงานอย่างขยันขันแข็ง

6 สำเนาจดหมายซึ่งทัทเธนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก และเศถาร์โบเซนัย และผู้ร่วมงานของท่านซึ่งเป็นผู้ตรวจราชการอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตกส่งไปทูลกษัตริย์ดารีอัส 7 ท่านทั้งหลายได้ส่งหนังสือซึ่งมีข้อความต่อไปนี้ “กราบทูลกษัตริย์ดารีอัสขอทรงพระเจริญ 8 ขอพระองค์ทรงทราบว่าพวกข้าพระบาทไปยังมณฑลยูดาห์ ถึงพระนิเวศของพระเจ้ายิ่งใหญ่ ซึ่งกำลังสร้างขึ้นด้วยหิน และวาง

ไม่ไว้บนผนัง งานนี้ได้ดำเนินไปอย่างขยันขันแข็ง และเจริญขึ้นในมือของเขา 9 แล้ว
พวกข้าพระบาทได้ถามพวกผู้ใหญ่เหล่านั้นว่า ‘ใครให้กฤษฎีกาแก่ท่านให้สร้างพระ
นิเวศและทำกำแพงนี้จนสำเร็จ’ 10 พวกข้าพระบาทได้ถามชื่อของเขาด้วย เพื่อกราบ
ทูลให้ฝ่าพระบาททรงทราบเพื่อข้าพระบาทจะได้เขียนชื่อบุคคลเหล่านั้น ที่เป็นหัว
หน้าของเขาลงไว้

บทสรุปพระคัมภีร์

เมื่ออัครทูตและเศคาริยาห์ได้เผยพระวจนะ เศรุบบาเบลและเยชูอาจึงเริ่มสร้าง
พระนิเวศขึ้นใหม่ พระเจ้าทรงดูแลพวกผู้ใหญ่ของยูดาห์ ทำให้ผู้ว่าราชการาเปอร์เซียจึง
ไม่สามารถขัดขวางการก่อสร้างได้ ดังนั้นผู้ว่าราชการาจึงรายงานถึงกษัตริย์ดาเรอัสว่า
งานก่อสร้างของชาวยูดาห์เป็นไปอย่างรวดเร็ว และรายงานเนื้อหาที่พวกเขาสอบถาม
จากพวกผู้ใหญ่ของประชาชน

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เริ่มสร้างขึ้นใหม่ (ข้อ 1-2)

การก่อสร้างพระนิเวศที่หยุดชะงักไปประมาณ 15 ปี ได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง เหตุผลก็คือคำเผยพระวจนะของฮักกัยและเศคาริยาห์ ชาวยูดาห์ที่อ้าปากจากการขัดขวางของศัตรูและการหยุดชะงักของการก่อสร้าง จึงหันไปสนใจแต่การสร้างบ้านของตนเอง แต่พระเจ้าทรงส่งผู้เผยพระวจนะมาเพื่อเตือนสติพวกเขาด้วยพระวจนะ (ฮักกัย 1:4) ผู้ที่เริ่มพันธกิจและผู้ที่ทำให้พันธกิจที่หยุดชะงักกลับมาเริ่มใหม่ได้ก็คือพระเจ้า และวิธีนั้นก็คือพระวจนะ วันนี้พระวจนะของพระเจ้ายกย่องปลุกให้ฉันลุกขึ้นเช่นกัน

มีพันธกิจใดที่ฉันต้องทำจนหยุดไปหรือความเชื่อฟังที่ฉันผิดวันประกันพรุ่ง? ฉันมีประสบการณ์ที่พระวจนะช่วยให้ฉันลุกขึ้นยืนใหม่หรือไม่?

ไม่สามารถขัดขวางการก่อสร้างได้ (ข้อ 3-5)

เมื่อการก่อสร้างเริ่มขึ้น ผู้ว่าราชการเปอร์เซียก็ปรากฏตัวอีกครั้งและชักชวนใครสักคนให้สร้างพระนิเวศ การขัดขวางในอดีตเกิดขึ้นซ้ำอีก แต่ครั้งนี้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป พระเจ้าทรงดูแลพวกผู้ใหญ่ของยูดาห์ ผู้ว่าราชการเปอร์เซียจึงไม่สามารถขัดขวางการก่อสร้างได้ เมื่อเผชิญหน้ากับกลุ่มผู้ขัดขวาง เราพยายามเอาชนะด้วยกำลังของเราเอง แต่หากพระเจ้าไม่ทรงดูแล เราก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย หากพระเจ้าทรงดูแล ก็ไม่มีกลุ่มผู้ขัดขวางใดสามารถหยุดยั้งเราได้

ฉันพยายามทำงานของพระเจ้าด้วยกำลังของตัวเองหรือไม่? ฉันวางใจและรอคอยเวลาที่พระเจ้าจะทรงดูแลหรือไม่?

ทำงานอย่างขยันขันแข็ง (ข้อ 6-10)

ผู้ว่าราชการเปอร์เซียส่งรายงานถึงกษัตริย์ดาร์อิอัส พวกเขาเรียกพระเจ้าที่ชาว

ยูดาห์นมัสการว่า “พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด” และยอมรับว่าประชาชนทำงานอย่างขยันขันแข็งทำให้การก่อสร้างเป็นไปอย่างราบรื่น คำสารภาพที่ยกย่องพระเจ้าออกมาจากจดหมายของขุนนางต่างชาติที่มาเพื่อต่อต้าน เช่นนี้ เมื่อเราเชื่อฟังพระวจนะและทำภารกิจอย่างขยันขันแข็ง พระสิริของพระเจ้าจะปรากฏผ่านเรา และแม้แต่คนที่ไม่เชื่อก็จะยอมรับพระเจ้า นี่คือการประกาศข่าวประเสริฐ

งานของพระเจ้าที่ฉันต้องทำอย่างขยันขันแข็งในวันนี้คืออะไร? พระสิริของพระเจ้าปรากฏผ่านชีวิตของฉันหรือไม่?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์วางใจในพระเจ้าผู้ทรงให้เริ่มพันธกิจที่หยุดชะงักด้วยพระวจนะ ขอไม่ให้ข้าพระองค์พยายามทำด้วยกำลังของตนเอง แต่รอคอยเวลาที่พระเจ้าจะทรงดูแล ขอให้ข้าพระองค์ทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างขยันขันแข็ง เพื่อให้พระสิริของพระเจ้าปรากฏผ่านข้าพระองค์ และคนที่ไม่เชื่อก็จะยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้า

วันพุธ
24 มิ.ย.

เราจะสร้างขึ้นอีกครั้ง
เอเสรา 5:11-17

ผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

11 และนี่เป็นคำตอบของเขาแก่ข้าพระบาท ‘เราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และเรากำลังสร้างพระนิเวศซึ่งได้สร้างมาหลายปีแล้วขึ้นใหม่ ซึ่งกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอลได้ทรงสร้างให้สำเร็จ 12 แต่เพราะว่าบรรพบุรุษของเราได้ทำให้พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์กริ้ว พระองค์ทรงมอบท่านเหล่านั้นไว้ในพระหัตถ์ของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน คนเคลเดีย ผู้ทรงทำลายพระนิเวศนี้ และทรงกวาดเอาประชาชนไปยังบาบิโลน

พระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ไซรัส

13 อย่างไรก็ตามในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสมกษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์ทรงออกกฤษฎีกาให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้าขึ้นใหม่ 14 และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงกวาดไปจากพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และทรงนำไปยังพระวิหารของบาบิโลนนั้น สิ่งเหล่านี้กษัตริย์ไซรัสทรงนำออกมาจากพระวิหารของบาบิโลน และทรงมอบไว้กับคนหนึ่งชื่อเซซบัสซาร์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้ว่าราชการเมือง 15 และพระองค์ตรัสกับท่านดังนี้ว่า “จงรับเครื่องใช้เหล่านี้ไปเก็บไว้ในพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และจงสร้างพระนิเวศของพระเจ้าขึ้นใหม่ในที่เดิมนั้น”

ยังไม่เสร็จ

16 แล้วเซซบัสซาร์คนนี้ได้มาวางรากพระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม และตั้งแต่นั้นจนบัดนี้ก็กำลังสร้างอยู่และยังไม่สำเร็จ 17 เพราะฉะนั้น ถ้ากษัตริย์

ทรงเห็นดีก็ขอทรงให้คันทูในคลังราชทรัพย์ที่ในบาบิโลน เพื่อดูว่ากษัตริย์ไซรัส ทรง
ออกกฤษฎีกาให้สร้างพระนิเวศหลังนี้ของพระเจ้าซันใหม่ในเยรูซาเล็มหรือไม่? และขอ
พระองค์รับสั่งแก่พวกข้าพระบาท ตามพระทัยของพระองค์ในเรื่องนี้”

บทสรุปพระคัมภีร์

ชาวยูดาค้ตอบขุนนางเปอร์เซียว่าพวกตนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
และแผ่นดินโลก และพระนิเวศถูกทำลายเพราะบาปของบรรพบุรุษ พวกเขาอธิบายว่า
กษัตริย์ไซรัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้สร้างพระนิเวศของพระเจ้าซันใหม่ ขุนนาง
เปอร์เซียจึงขอให้กษัตริย์ดาร์อิอัสตรวจสอบพระราชกฤษฎีกาของไซรัส

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก (ข้อ 11-12)

ชาวยูดาห์ที่เคยถูกจับเป็นเชลยในบาบิโลนประกาศตัวตนต่อคณะของผู้ว่าราชการการเปอร์เซียว่า “ผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” และพวกเขาก็เล่าประวัติศาสตร์ที่บรรพบุรุษทำให้พระเจ้าทรงพระพิโรธจนพระนิเวศถูกทำลายและต้องไปเป็นเชลยอย่างไม่ปิดบัง การกลับใจที่แท้จริงเริ่มต้นจากการยอมรับบาปของตนเอง และบาปของบรรพบุรุษ ปัจจุบัน เมื่อเรายอมรับและกลับใจไม่เพียงแต่บาปส่วนตัว แต่รวมถึงบาปของตระกูลและชุมชน เราก็คจะสามารถมีส่วนร่วมในประวัติศาสตร์แห่งการฟื้นฟูของพระเจ้าได้

ฉันมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกหรือไม่? บาปของฉันและบรรพบุรุษที่ฉันต้องยอมรับและกลับใจคืออะไร?

พระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ไซรัส (ข้อ 13-15)

ชาวยูดาห์ระบุว่า การสร้างพระนิเวศไม่ได้มาจากความตั้งใจของตนเอง แต่มาจากพระราชกฤษฎีกาของไซรัส กษัตริย์แห่งบาบิโลน ไซรัสคือเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อให้ชนชาติอิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินและสร้างพระนิเวศขึ้นใหม่ (อิสยาห์ 44:28; 45:1) พระเจ้าทรงใช้แม้กระทั่งกษัตริย์ต่างชาติเพื่อช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด นอกจากนี้ การที่ทรงให้ไซรัสส่งคืนเครื่องใช้ในพระนิเวศที่เนบูคัดเนสซาร์ยึดไปกลับไป ยังเยรูซาเล็ม แสดงให้เห็นถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า ดังนั้น วันนี้ไม่ว่าฉันจะอยู่ในสถานการณ์ใด ฉันต้องรอคอยเวลาของพระเจ้าด้วยความอดทน

วันนี้ฉันต้องอดทนรอคอยเวลาของพระเจ้าในเรื่องใด?

ยังไม่เสร็จ (ข้อ 16-17)

ขุนนางเปอร์เซียได้ยื่นคำพูดของชาวยูดาห์ว่า “ยังไม่เสร็จ” พวกเขาจึงส่งคำร้องขอให้กษัตริย์ดาวิดค้นหาและตรวจสอบพระราชกฤษฎีกาของไซรัส การเริ่มต้นจากคำกล่าวหาของศัตรู กลับกลายเป็นโอกาสในการยืนยันความถูกต้องตามกฎหมายของการสร้างพระนิเวศ พระเจ้าทรงสามารถเปลี่ยนแม้กระทั่งการขัดขวางให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระองค์ และทรงควบคุมจิตใจของผู้มีอำนาจทั้งหลาย ดังนั้น แม้ต้องเผชิญความยากลำบากในการทำงานของพระเจ้า ผู้เชื่อต้องวางใจในพระองค์ และดำเนินต่อไป

ภารกิจใดที่ฉันยังทำไม่สำเร็จ? ฉันผิดหวังกับสิ่งนั้น หรือยังคงเชื่อมั่นในพระเจ้า และทำภารกิจนั้นต่อไปในวันนี้?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์ตระหนักได้ว่าเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และยอมรับบาปทั้งของตนเองและครอบครัวด้วยใจถ่อม ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ ผู้ทรงสัตย์ซื่อ ที่ทรงช่วยกู้และฟื้นฟู แม้ผ่านวิธีการที่ไม่คาดคิด ขอให้ข้าพระองค์วางใจในพระองค์จนถึงที่สุด และดำเนินภารกิจที่ยังไม่เสร็จต่อไปในทุกวัน

วันพฤหัสบดี
25 มิ.ย.

อย่าให้พวกเขาหยุด
เอสรา 6:1-8

หนังสือม้วนหนึ่ง

1 แล้วกษัตริย์ดาร์อิัสทรงออกกฤษฎีกาและทรงให้ค้นดูในบาบิโลน ในหอเก็บหนังสือที่คลังราชทรัพย์ 2 และในเอกบาตানাเมืองบ้อมซึ่งอยู่ในมณฑลมีเดีย ได้พบหนังสือม้วนหนึ่งซึ่งมีข้อความเขียนอยู่ต่อไปนี้ “บันทึก 3 ในปีแรกแห่งรัชกาลกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ไซรัสทรงออกกฤษฎีกาว่า เรื่องพระนิเวศของพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ให้สร้างพระนิเวศนั้นขึ้นใหม่ คือที่ซึ่งเขานำเครื่องสัตวบูชามาถวาย ให้สูงจากมั่นคง ให้พระนิเวศสูง 27 เมตร และกว้าง 27 เมตร 4 ให้ก่อด้วยหินสามชั้นและไม้หนึ่งชั้น และให้เสียเงินค่าก่อสร้างจากพระคลังหลวง 5 และเครื่องใช้ทองคำและเงินของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์ทรงนำออกมาจากพระวิหารที่อยู่ในเยรูซาเล็มนำมาไว้ที่บาบิโลนนั้น ให้คืนเสียและให้นำกลับไปยังพระวิหารซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ไว้ตามที่ของสิ่งนั้น ๆ ท่านจงเก็บไว้ไว้ในพระนิเวศแห่งพระเจ้า”

อย่าขัดขวางการก่อสร้าง

6 “เพราะฉะนั้นทัตเชนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก เซถาร์โบ-เซนัย และผู้ร่วมงานของท่านที่เป็นผู้ตรวจราชการซึ่งอยู่ในมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก จงไปเสียให้ห่างเถิด 7 จงปล่อยให้งานสร้างพระนิเวศของพระเจ้ายำเนินไปเถิด ให้ผู้ว่าราชการของพวกยิว และพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวสร้างพระนิเวศของพระเจ้านี้ในที่เดิมขึ้นใหม่

จ่ายค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอ

8 ยิ่งกว่านั้นอีก เราออกกฤษฎีกาเกี่ยวกับสิ่งที่พวกท่านพึงทำเพื่อพวกผู้ใหญ่

ของพวกยิวในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ให้ชำระเงินค่าก่อสร้างแก่คนเหล่านี้เต็มจำนวน เอาเงินจากราชทรัพย์ คือบรรณาการของมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตกเพื่อ งานจะไม่หยุดชะงัก

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์ดาร์อิอัสทรงค้นหาพระราชกฤษฎีกาของไซรัสในหอเก็บหนังสือ และพบว่าเป็นความจริง ดังนั้นกษัตริย์จึงสั่งให้ผู้ว่าราชการเปอร์เซียอย่าขัดขวางการก่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า และทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้สนับสนุนค่าใช้จ่ายอย่างต่อเนื่องจากราชทรัพย์และภาษีของราชสำนักเพื่อไม่ให้เกิดการก่อสร้างหยุดชะงัก

คำถาม.....

.....

ใคร่ครวญ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

นำไปใช้.....

.....

อธิษฐาน.....

.....

หนังสือม้วนหนึ่ง (ข้อ 1-5)

ตามคำสั่งของกษัตริย์ดารีอัส มีการค้นพบม้วนหนังสือซึ่งเป็นพระราชกฤษฎีกาของไซรัสในพระราชวังเอกบาตানা พระราชกฤษฎีกานี้ระบุคำสั่งให้สร้างพระนิเวศและสัญญาว่าจะสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากราชสำนัก สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าการสร้างพระนิเวศของชาวยูดาห์ได้รับการอนุมัติและสนับสนุนทางการเงินจากราชสำนัก ในปัจจุบันไม่ว่าคริสเตียนจะพบกับความอึดอัดหรือความไม่ยุติธรรมเพียงใด ผู้เชื่อต้องเชื่อฟังโดยใช้พระวาทะของพระเจ้ายึดเป็นมาตรฐาน เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงรับผิดชอบและเปิดเผยความจริงในเวลาของพระองค์

ตอนนี้มาตรฐานอารมณ์และความคิดของฉันทันคืออะไร? ฉันทันยึดพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นมาตรฐานหรือไม่?

อย่าขัดขวางการก่อสร้าง (ข้อ 6-7)

เมื่อพบพระราชกฤษฎีกาของไซรัส กษัตริย์ดารีอัสจึงสั่งให้ผู้ว่าราชการการเปอร์เซียปล่อยให้ผู้ว่าราชการการและพวกผู้ใหญ่ของยูดาห์สร้างพระนิเวศในที่เดิม ทรงประกาศให้ผู้มีอำนาจที่เคยขัดขวางการสร้างพระนิเวศกลายเป็นผู้ช่วยเหลือชาวยูดาห์ แม้ดูเหมือนว่าโลกจะข่มเหงเราและขัดขวางภารกิจของเรา แต่พระเจ้าทรงทำให้ทุกสิ่งร่วมกันก่อให้เกิดผลดี ดังนั้น ผู้เชื่อไม่จำเป็นต้องท้อแท้เมื่อถูกกดดันจากผู้คนหรือเหตุการณ์ใด เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด

มีเรื่องใดในครอบครัวหรือคริสตจักรที่ฉันทันกำลังขัดขวางงานแห่งความรอดของพระเจ้าอยู่หรือไม่?

จ่ายค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอ (ข้อ 8)

กษัตริย์ดาร์ธมีคำสั่งให้ใช้ภาษีจากพื้นที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติส เพื่อไม่
ให้งานก่อสร้างต้องหยุดชะงักเพราะขาดงบประมาณ เช่นเดียวกับชาวยูดาห์ที่ได้
รับคำสั่งจากกษัตริย์ของโลก เราได้รับคำสั่งจากพระคริสต์ผู้ทรงเป็นกษัตริย์เหนือจอม
กษัตริย์เพื่อทำให้ประวัติศาสตร์แห่งความรอดสมบูรณ์ องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วย
เราให้รอดและทรงเรียกเรา จะทรงประทานทุกสิ่งที่เป็นสำหรับพันธกิจแห่งความ
รอด การดำเนินชีวิตที่ปรนนิบัติเพื่อนบ้านและคริสตจักรด้วยคำสารภาพว่า “ทุกสิ่ง
ฉันมีคือเครื่องมือแห่งความรอดที่พระเจ้าทรงฝากไว้ชั่วคราว” คือชีวิตที่ได้รับพระพร

ฉันกำลังใช้เวลา เงิน และความสามารถของฉันเพื่อพันธกิจของพระเจ้าอย่างไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์ยึดพระวจนะของพระองค์มาเป็นมาตรฐาน
ฐานในชีวิต เพื่อจะไม่หวั่นไหวในทุกสถานการณ์ ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นผู้
มีอำนาจสูงสุด ขออย่าให้ข้าพระองค์กลายเป็นผู้ขัดขวางงานของพระองค์แม้โดย
ตั้งใจ ขอให้ข้าพระองค์ตระหนักว่าทุกสิ่งที่มีเป็นของพระองค์ และใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อ
พันธกิจแห่งความรอด

วันศุกร์
26 มิ.ย.

การก่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้าเสรีจสมบูรณ
เอเสรา 6:9-15

เพื่อให้อิฐฐาน

9 และสิ่งใด ๆ ที่เขาต้องการเช่น วัชพุ่ม แกะผู้ หรือแกะสำหรับเครื่องบูชาเผา ทั้งตัวถวายพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ทั้งข้าวสาลี เกลือ เหล้าองุ่นหรือน้ำมัน ตามที่พวก บุโรหิตในเยรูซาเล็มกำหนดไว้ ให้มอบแก่เขาเป็นวัน ๆ ไปอย่าได้ขาด 10 เพื่อเขาจะได้ ถวายเครื่องสัตวบูชา อันเป็นที่พอพระทัยแก่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และให้อิฐฐาน เพื่อชีวิตของกษัตริย์และโอรสของพระองค์

ถ้าเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้

11 และเราออกกฤษฎีกาว่า ถ้าใครเปลี่ยนแปลงประกาศิตนี้ ก็ให้ดึงไม้ใหญ่อัน หนึ่งออกเสียจากบ้านของเขาและให้เสียบเขาไว้บนไม้นั้น และให้บ้านของเขาเป็นกอง ชะเพราะเรื่องนี้ 12 และขอพระเจ้าผู้ทรงทำให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่น ทรง คว้ากษัตริย์ทั้งหมดหรือประชาชาติใด ๆ ที่ยื่นมือออกเปลี่ยนแปลงข้อนี้ คือเพื่อทำลาย พระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าดาเรอัสออกกฤษฎีกานี้ ขอให้ทำกัน ด้วยความขยันขันแข็ง”

งานพระนิเวศเสรีจสมบูรณ

13 แล้วทัทเนนัยผู้ว่าราชการมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก เซธาร์โบเซนัย และผู้ร่วมงานของท่านทั้งสองก็ได้ทำทุกอย่างด้วยความขยันขันแข็งตามพระดำรัสซึ่ง กษัตริย์ดาเรอัสได้ทรงบัญชามา 14 และพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวก็ได้ทำการก่อสร้างให้ ก้าวหน้าไป ตามการเผยพระวจนะของฮักกัยผู้เผยพระวจนะ และเศคาริยาห์บุตรอิด โด พวกเขาสร้างเสร็จตามพระบัญชาแห่งพระเจ้าของอิสราเอล และตามกฤษฎีกาของ

ไซรัสและดาร์ธัสและอารทาเซอร์ซีสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย 15 และพระนิเวศนี้ได้สำเร็จ
ในวันที่สามของเดือนอาดาร์ ในปีที่หกแห่งรัชกาลกษัตริย์ดาร์ธัส

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์ดาร์ธัสมีพระราชโองการให้จัดเตรียมเครื่องบูชาสำหรับพระวิหารทุกวัน
เพื่อให้พวกเขาอธิษฐานเพื่อกษัตริย์และพระราชโอรส ทรงเตือนว่าผู้ใดที่เปลี่ยนแปลง
คำสั่งนี้หรือทำลายพระนิเวศจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง ผู้ว่าราชการเปอร์เซียจึงรีบ
ปฏิบัติตามคำสั่ง และพระนิเวศของพระเจ้าก็สร้างเสร็จสมบูรณ์ในปีที่หกแห่งรัชกาล
ดาร์ธัส

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

เพื่อให้อธิษฐาน (ข้อ 9-10)

กษัตริย์ดาริอัสไม่ได้เพียงสั่งให้สร้างพระวิหารเท่านั้น แต่ยังสั่งให้จัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับการถวายเครื่องบูชาอย่างต่อเนื่องทุกวัน เพื่อให้ประชาชนสามารถถวายเครื่องบูชาที่เป็นที่พอพระทัยแด่พระเจ้า และอธิษฐานเพื่อกษัตริย์และพระโอรสพระเจ้าทรงใช้แม้กระทั่งกษัตริย์ต่างชาติเพื่อฟื้นฟูการนมัสการของประชากร สำหรับคริสเตียน การนมัสการพระเจ้าคือภารกิจสำคัญที่สุดที่ขับเคลื่อนทุกสิ่งในโลก ดังนั้นเมื่อฉันฟื้นฟูการนมัสการ ความสัมพันธ์และสภาพแวดล้อมรอบตัวทั้งหมดก็จะเข้าสู่ความมีระเบียบในพระเจ้า

เครื่องหอมบูชาที่ฉันต้องถวายอย่างไม่ขาดสายทุกวันเพื่อฟื้นฟูการนมัสการ และการอธิษฐานคืออะไร?

ถ้าเปลี่ยนแปลงคำสั่งนี้ (ข้อ 11-12)

กษัตริย์ดาริอัสเตือนผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่งของพระองค์หรือทำลายพระนิเวศว่าจะต้องรับโทษอย่างรุนแรง และตรัสว่าขอให้พระเจ้าทรงทำลายพวกเขา ทรงวางมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดเพื่อป้องกันไม่ให้ศัตรูขัดขวางการสร้างพระนิเวศอีก เมื่ออำนาจทางโลกหรือค่านิยมพยายามขัดขวางงานแห่งความรอด พระเจ้าจะทรงลงโทษความพยายามทั้งหมดนั้นอย่างรุนแรง พระวอนะคือบรรทัดฐานของความเชื่อและชีวิต ดังนั้น ทุกความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงพระวอนะด้วยมาตรฐานของโลกจะต้องรับการพิพากษาจากพระเจ้า

สิ่งที่ฉันบิดเบือนและลดทอนอำนาจของพระวอนะด้วยความคิดหรือค่านิยมของโลกคืออะไร?

งานพระนิเวศเสร็จสมบูรณ์ (ข้อ 13-15)

เมื่อพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์ดาร์อิฐถูกประกาศ ผู้ว่าราชการเปอร์เซียที่เคยขัดขวางการก่อสร้างก็รีบปฏิบัติตามคำสั่งกษัตริย์ทันที เมื่อพวกผู้ใหญ่ชาวยูดาห์ทำตามคำแนะนำของผู้เผยพระวจนะฮักกัยและเศคาริยาห์ งานก่อสร้างพระนิเวศก็เป็นที่เรียบร้อย ในที่สุดพระนิเวศของพระเจ้าก็สร้างเสร็จสมบูรณ์ในราวปี 516 ก่อนคริสตกาล ชีวิตของเราก็คงเช่นกัน ต้องผ่านอุปสรรค ความยากลำบาก และการฝึกฝนมากมาย แต่เมื่อเราฟังและเชื่อฟังพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าวันต่อวัน เราจะพบกับวันแห่งชัยชนะที่สมบูรณ์บริสุทธิ์เหมือนพระนิเวศของพระเจ้า

พระนิเวศของพระเจ้าที่ฉันต้องสร้างต่อไปด้วยความเพียรพยายามในวันนี้คือ

อะไร?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ฟื้นฟูการนมัสการที่เป็นเหมือนเครื่องหอมต่อพระองค์ เพื่อให้ชีวิตและความสัมพันธ์รอบตัวอยู่ในระเบียบของพระองค์ ขออย่าให้ข้าพระองค์บิดเบือนพระวจนะตามค่านิยมของโลก แต่ให้เชื่อฟังพระคำของพระองค์อย่างซื่อสัตย์ ขอให้ข้าพระองค์สร้าง “พระวิหารของพระเจ้า” ในชีวิตต่อไปทุกวัน จนสำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์

วันเสาร์

27 มิ.ย.

พระเจ้าผู้ทรงให้ความชื่นชมยินดี

เอเสรา 6:16-22

ทำพิธีถวายด้วยความยินดี

16 และชนชาติอิสราเอล บรรดาปุโรหิตและคนเลวี และคนอื่น ๆ ที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยและได้กลับมา ได้ฉลองการมอบถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ด้วยความชื่นบาน 17 ณ การถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้านี้ เขาทั้งหลายได้ถวายวัวผู้ 100 ตัว แกะผู้ 200 ตัว ลูกแกะ 400 ตัว และส่วนเครื่องบูชาสดใช้บาปสำหรับอิสราเอลทั้งปวงนั้นมีแพะผู้ 12 ตัว ตามจำนวนเผ่าของอิสราเอล 18 และเขาตั้งปุโรหิตไว้ในกองของเขาทั้งหลาย และคนเลวีในเวรของเขา สำหรับการปรนนิบัติพระเจ้าที่เยรูซาเล็ม ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส

คนที่แยกตัวออกมา

19 ในวันที่สิบสี่ของเดือนที่หนึ่ง พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย และได้กลับมาได้ถือเทศกาลปัสกา 20 เพราะบรรดาปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนด้วยกัน พวกเขาบริสุทธิ์หมดทุกคน เขาจึงฆ่าแกะปัสกาสำหรับผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลยซึ่งกลับมาทั้งหมดสำหรับพวกพี่น้องที่เป็นปุโรหิต และสำหรับตัวพวกเขาเอง 21 ประชาชนอิสราเอลผู้ได้กลับมาจากการถูกกวาดไปเป็นเชลยและทุกคนที่สมทบกับพวกเขา และแยกตัวออกจากกรรมลทินของบรรดาประชาชาติแห่งแผ่นดินนั้น เพื่อจะนมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลก็ได้รับประทาน

พระยาห์เวห์ทรงทำให้ชื่นชมยินดี

22 และพวกเขาได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความชื่นบาน เพราะว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงทำให้เขาชื่นบาน และทรงหันพระทัยของกษัตริย์อัสซีเรียมาหา

เขา เพื่อเสริมกำลังเขาในการสร้างพระนิเวศของพระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล

บทสรุปพระคัมภีร์

ชนชาติอิสราเอลที่กลับมาจากบาบิโลนทำพิธีถวายพระนิเวศด้วยความยินดี และถวายเครื่องบูชาลบล้างบาป พวกเขาตั้งปุโรหิตและคนเลวีให้ปรนนิบัติพระเจ้า และรักษาเทศกาลปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้ออย่างชื่นชมยินดี ทั้งหมดนี้เป็นเพราะพระเจ้าทรงทำให้ชนชาติอิสราเอลชื่นชมยินดีและทรงหันพระทัยของกษัตริย์ต่างชาติ

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ทำพิธีถวายด้วยความยินดี (ข้อ 16-18)

ชนชาติอิสราเอลที่กลับจากการเป็นเชลยในบาบิโลน ได้จัดพิธีถวายพระวิหารที่สร้างขึ้นมาใหม่ด้วยความยินดี พวกเขาถวายเครื่องบูชามากมายด้วยความถ่อมใจ และถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่ออิสราเอลทั้งชาติ พวกเขายังแต่งตั้งปุโรหิตและคนเลวีให้รับใช้พระเจ้าตามที่เขียนไว้ในหนังสือของโมเสส สิ่งสำคัญคือ พวกเขาทำทุกสิ่ง “ด้วยความยินดี” แสดงให้เห็นถึงความสุขในการฟื้นฟูการนมัสการอย่างสิ้นพัน การนมัสการของฉันทันทีควรเป็นการนมัสการที่เต็มไปด้วยความยินดีเช่นกัน

การนมัสการของฉันทันทีมีความชื่นชมยินดีแท้จริงหรือไม่? ฉันทันทีเพียงเพราะหน้าที่และกลัวถูกลงโทษหรือไม่?

คนที่แยกตัวออกมา (ข้อ 19-21)

ปุโรหิตและคนเลวีได้ชำระตนเองให้บริสุทธิ์ และรักษาเทศกาลปัสการร่วมกับประชาชน ชนชาติอิสราเอลได้รำลึกถึงประสบการณ์ของบรรพบุรุษที่ได้รับความรอดจากอียิปต์ และประสบการณ์ของพวกเขาเองที่ได้รับความรอดจากบาบิโลนไปพร้อมกัน ผู้ที่แยกตัวออกจากความโศกเศร้าของคนต่างชาติและผู้แสวงหาพระยาห์เวห์ต่างร่วมรับประทานลูกแกะปัสการด้วยกัน การจะมีส่วนร่วมในความรอดของพระเจ้า เราต้องดำเนินชีวิตที่แยกตัวออกจากโลก ชีวิตที่แยกตัวออกมาคือความบริสุทธิ์และเป็นอัตลักษณ์ของประชากรของพระเจ้า

ช่วงนี้ฉันทันทีดำเนินชีวิตโดยแยกตัวเองออกจากโลกในเรื่องใดและอย่างไร?

พระยาห์เวห์ทรงทำให้ชื่นชมยินดี (ข้อ 22)

ประชาชนได้เฉลิมฉลองเทศกาลขนมปังไร้เชื้อเป็นเวลาเจ็ดวัน ด้วยความยินดี

เพราะพระเจ้าทรงทำให้พวกเขามีความยินดี แต่สิ่งที่น่าประหลาดใจยิ่งกว่านั้นคือพระเจ้าทรงดลพระทัยกษัตริย์อัสซีเรียให้ช่วยสร้างพระนิเวศ ความรักของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์นั้นแสดงออกผ่านฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ที่สามารถเปลี่ยนใจกษัตริย์ต่างชาติได้ พระเจ้าทรงใช้แม้กระทั่งศัตรูเพื่อคริสเตียนอย่างเรา ความชื่นชมยินดีและความสุขทั้งหมดในชีวิตของฉันคือของขวัญที่พระเจ้าประทานให้

ฉันยอมรับและขอบพระคุณหรือไม่ว่าความชื่นชมยินดีและความสุขในชีวิตมาจากพระเจ้า? ฉันเชื่อหรือไม่ว่าพระเจ้าจะทรงใช้แม้แต่ความทุกข์ยากของฉัน?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอขอบพระคุณที่สามารถนมัสการพระองค์ได้ ขอให้ข้าพระองค์รับใช้พระองค์ด้วยความยินดี ขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตที่แยกออกจากโลก และแสวงหาพระองค์อย่างจริงจัง ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับว่าความยินดีทั้งหมดในชีวิตเป็นของขวัญจากพระองค์ และเชื่อในแผนการของพระองค์ที่ทรงใช้แม้กระทั่งศัตรูเพื่อประโยชน์ของข้าพระองค์

วันอาทิตย์

28 มิ.ย.

เอสรา ธรรมาจารย์

เอสรา 7:1-10

ธรรมาจารย์ที่ชำนาญธรรมเนียมปฏิบัติ

1 ต่อมาในรัชกาลของอารทาเซอรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เอสราบุตรเสไรอาห์ ผู้เป็นบุตรอาซารียาห์ ผู้เป็นบุตรฮิลคียาห์ 2 ผู้เป็นบุตรซัลลูม ผู้เป็นบุตรศาโดก ผู้เป็นบุตรอาหิทาบ 3 ผู้เป็นบุตรอามารียาห์ ผู้เป็นบุตรอาซารียาห์ ผู้เป็นบุตรเมราโยท 4 ผู้เป็นบุตรเศ-ราหิยาห์ ผู้เป็นบุตรอูสซี ผู้เป็นบุตรบุดคี 5 ผู้เป็นบุตรอาบิซุวา ผู้เป็นบุตรฟีเนหัส ผู้เป็นบุตรเอเลอาซาร์ ผู้เป็นบุตรอาโรนมหาปุโรหิต 6 เอสราคนนี้ได้ขึ้นไปจากบาบิโลน ท่านเป็นธรรมาจารย์ชำนาญในเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานให้ และกษัตริย์ประทานทุกอย่างที่ท่านทูลขอ เพราะว่าพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน

ความช่วยเหลืออันดีจากพระเจ้า

7 มีบางคนในคนอิสราเอลและในบรรดาปุโรหิต บรรดาคนเลวี บรรดานักกร้อง และคนเฝ้าประตู และบ่าวไพร่ประจำพระวิหาร ได้ขึ้นไปด้วย ถึงเยรูซาเล็มในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์อารทาเซอรัส 8 และท่านมาถึงเยรูซาเล็มในเดือนที่ห้า ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดของกษัตริย์ 9 เพราะในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่งท่านได้เริ่มขึ้นไปจากบาบิโลน และในวันที่หนึ่งของเดือนที่ห้าท่านมายังเยรูซาเล็ม เพราะว่าพระหัตถ์ประเสริฐของพระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน

ตั้งใจสอนธรรมเนียมปฏิบัติ

10 เพราะเอสราได้ตั้งใจของท่านที่จะศึกษาธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์ และทำตามและสอนกฎเกณฑ์และกฎหมายของพระองค์ในอิสราเอล

บทสรุปพระคัมภีร์

เอสราเป็นผู้สืบเชื้อสายจากมหาปุโรหิตอาโรน และเชี่ยวชาญในธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส นอกจากนี้ เขายังได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า ทำให้กษัตริย์ประทานทุกสิ่งที่เขาขอ เมื่อเขาเดินทางจากบาบิโลนมายังเยรูซาเล็ม เขาตั้งใจแน่วแน่ที่จะศึกษาและปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระยาห์เวห์ และสอนกฎเกณฑ์และกฎหมายแก่ชนชาติอิสราเอล

คำถาม.....
.....

ใคร่ครวญ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

นำไปใช้.....
.....

อธิษฐาน.....
.....

ธรรมาจารย์ที่ชำนาญธรรมบัญญัติ (ข้อ 1-6)

เอเสราเป็นเชื้อสายของอาโรนมหาปุโรหิต แต่สิ่งที่สำคัญกว่าคือเขาเป็น “ธรรมาจารย์ที่ชำนาญธรรมบัญญัติของโมเสส” เขาทุ่มเทให้กับการศึกษาและใคร่ครวญพระวจนะของพระเจ้า การที่เขาสามารถขอทุกสิ่งจากกษัตริย์เปอร์เซียและได้รับทั้งหมดนั้น เป็นเพราะพระคุณที่พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่ใคร่ครวญพระวจนะ สิ่งที่สำคัญกว่าสายเลือดคือจิตใจที่รักและปรารถนาพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้น คริสเตียนจึงไม่ควรละทิ้งพระวจนะของพระเจ้าไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมใดก็ตาม

ฉันใคร่ครวญพระวจนะของพระเจ้าลึกซึ้งแค่ไหน? ฉันแค่อ่านผ่าน ๆ หรือไม่?

ความช่วยเหลืออันดีจากพระเจ้า (ข้อ 7-9)

มีผู้คนจากหลากหลายชนชั้นเดินทางจากบาบิโลนมาเยรูซาเล็มพร้อมกับเอเสรา การที่พวกเขาสามารถเดินทางไกลประมาณ 1,500 กิโลเมตร อย่างปลอดภัยในเวลาสี่เดือนนั้น เป็นเพราะพระเจ้าทรงนำทาง เอเสรายอมรับและขอบพระคุณว่ากระบวนการทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้า การเดินทางในชีวิตของเราก็ก้อยู่ภายใต้พระหัตถ์อันดีของพระเจ้าเช่นกัน แม้บางครั้งอาจดูเหมือนยากลำบาก แต่พระหัตถ์อันดีของพระเจ้าจะนำเราไปสู่เป้าหมายสูงสุดในชีวิต นั่นคือความรอด

ฉันเคยมีประสบการณ์กับความช่วยเหลืออันดีจากพระหัตถ์ของพระเจ้าในเส้นทางชีวิตเมื่อใด?

ตั้งใจสอนธรรมบัญญัติ (ข้อ 10)

เอเสราตั้งใจแน่วแน่ในสามสิ่ง คือ การศึกษาธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ การปฏิบัติตาม และการสอนกฎเกณฑ์และกฎหมายแก่ชนชาติอิสราเอล เอเสราไม่ได้หยุด

แค่การรู้พระวจนะ แต่ก้าวไปสู่การปฏิบัติ และไม่เพียงแค่ว่ารู้เพียงล่ำพั่ง แต่ต้องการถ่ายทอดให้ผู้อื่นด้วย นี่คือนิยามลักษณะของคริสเตียนที่แท้จริงซึ่งมีความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการสอน คริสเตียนต้องดำเนินชีวิตโดยการเรียนรู้ เชื่อฟัง และถ่ายทอดพระวจนะของพระเจ้า

ในชีวิตของคุณ มีช่วงเวลาใดที่คุณได้ประสบกับความช่วยเหลือจากพระหัตถ์ของพระเจ้าบ้าง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงประทานหัวใจที่รักและใคร่ครวญพระวจนะของพระองค์อย่างลึกซึ้งเหมือนเอเสรา ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับและขอบพระคุณสำหรับพระหัตถ์อันดีของพระองค์ที่ทรงนำทางชีวิตของข้าพระองค์ ขอให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตตามพระวจนะที่ได้เรียนรู้ และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ด้วย

วันจันทร์

29 มิ.ย.

ธรรมบัญญัติของพระเจ้า

เอเสรา 7:11-20

ธรรมจารย์ผู้เชี่ยวชาญธรรมบัญญัติ

11 ต่อไปนี้เป็นสำเนาจดหมาย ซึ่งกษัตริย์อารทาเซอริซีสพระราชทานแก่เอเสราปุโรหิต ผู้เป็นธรรมจารย์ ผู้เรียนรู้ในเรื่องราวของพระบัญญัติของพระยาห์เวห์และกฎเกณฑ์ของพระองค์เพื่ออิสราเอลว่า 12 “อารทาเซอริซีสกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายถึงเอเสราปุโรหิต ธรรมจารย์ของธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์ 13 บัดนี้ เราออกกฤษฎีกากว่า ประชาชนอิสราเอลคนหนึ่งคนใดหรือปุโรหิตของพวกเขา หรือคนเลวี่ในราชอาณาจักรของเรา ผู้ซึ่งสมัครใจไปยังเยรูซาเล็มก็ให้ไปกับเจ้าได้

เพื่อพระนิเวศของพระเจ้า

14 เพราะกษัตริย์และที่ปรึกษาทั้งเจ็ดคนได้ใช้เจ้าไป ให้ถ้ำถึงยูดาห์และเยรูซาเล็ม ตามพระธรรมของพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในมือเจ้านั้น 15 และให้นำเงินและทองคำซึ่งกษัตริย์และที่ปรึกษาของพระองค์สมัครใจถวายแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ประทับในเยรูซาเล็ม 16 พร้อมทั้งเงินและทองคำทั้งสิ้นซึ่งเจ้าจะหาได้ทั่วไปในมณฑลของบาบิโลนพร้อมกับของถวายด้วยใจสมัครของประชาชนและปุโรหิตที่สมัครใจถวายแด่พระนิเวศของพระเจ้าของเขา ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม

จงมอบให้ทุกสิ่ง

17 แล้วด้วยเงินนี้เจ้าจงขยันขันแข็งซื้อวัวผู้ แกะผู้ และลูกแกะ กับธัญญาข้าวคั่วกัน และเครื่องดื่มบูชาคั่วกัน และเจ้าจงถวายสิ่งเหล่านี้บนแท่นบูชาของพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 18 ส่วนเงินและทองคำที่เหลืออยู่นั้นเจ้าและพี่น้องของเจ้าเห็นดีที่จะทำอย่างไรก็จงทำเถิด ตามพระประสงค์ของพระเจ้าของเจ้า 19 และ

เครื่องใช้ซึ่งได้มอบให้เจ้าสำหรับการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้า เจ้าจึงมอบถวายไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่งเยรูซาเล็ม 20 และสิ่งใด ๆ ซึ่งยังต้องการสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้า ซึ่งเจ้าจะต้องจัดหา นั่น เจ้าจึงจัดหาให้จากพระคลังของกษัตริย์

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์อารทาเซอรัสที่สี่ออกพระราชกฤษฎีกาถึงเอสรา ธรรมจารย์และปุโรหิตอนุญาตให้ชนชาติอิสราเอลที่ประสงค์จะขึ้นไปยังเยรูซาเล็มสามารถไปกับเอสราได้ นอกจากนี้ กษัตริย์ยังมอบเงินทองและของถวายสำหรับพระนิเวศ และให้ใช้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

ธรรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญธรรมบัญญัติ (ข้อ 11-13)

กษัตริย์อารทาเซอร์ซีสแห่งเปอร์เซียเรียกเอเสราว่า “ปุโรหิตและธรรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญธรรมบัญญัติของพระเจ้า” ซึ่งเป็นการยอมรับความรู้ที่ลึกซึ้งและความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณของเขา กษัตริย์อนุญาตให้ชนชาติอิสราเอลที่ต้องการไปเยรูซาเล็มร่วมเดินทางไปกับเอเสราได้ คนในโลกก็ยอมรับพระเจ้าเมื่อเห็นคริสเตียนที่มีความเชื่อที่แท้จริง คริสเตียนที่ยึดพระคัมภีร์เป็นตำราชีวิตจะส่งผลดีต่อผู้ที่ไม่เชื่อเช่นกัน

ชีวิตและความเชื่อของฉัน เป็นที่ยอมรับแม้ในสายตาของผู้ที่ไม่เชื่อหรือไม่? หรือฉันใช้ชีวิตไม่ต่างจากพวกเขา?

เพื่อพระนิเวศของพระเจ้า (ข้อ 14-16)

กษัตริย์อารทาเซอร์ซีสสั่งให้เอเสราไปตรวจสอบสภาพของยูดาห์และเยรูซาเล็มตามธรรมบัญญัติของพระเจ้า ทั้งกษัตริย์และที่ปรึกษาได้ถวายเงินและทองคำแด่พระเจ้าอย่างเต็มใจ รวมถึงของถวายจากประชาชนเพื่อพระนิเวศ พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวจิตใจของกษัตริย์ต่างชาติเพื่อสนับสนุนสิ่งของที่จำเป็นในการสร้างเยรูซาเล็ม ดังนั้น คริสเตียนไม่ควรกังวลกับสิ่งที่อยู่ในมือตอนนี้ แต่ควรมีความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมให้

ฉันเคยมีประสบการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็น เมื่อฉันทำงานเพื่อความรอดของผู้อื่นหรือไม่?

จงมอบให้ทุกสิ่ง (ข้อ 17-20)

กษัตริย์สั่งให้เอเสราซื้อสัตว์สำหรับถวายบูชา รวมถึงของถวายต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อใช้ในพิธีนมัสการ และหากยังมีเงินเหลือ ก็ให้ใช้ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

และหากมีความต้องการอื่นใดสำหรับพระนิเวศของพระเจ้า ก็สามารถเบิกจ่ายได้จากคลังหลวง พระเจ้าทรงมอบภารกิจให้เรา และทรงเติมเต็มให้เรา มากเกินกว่าที่เราคิดไว้ เมื่อฉันตัดสินใจรับหน้าที่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามอบหมาย พระองค์ก็จะทรงรับผิดชอบและทำงานในส่วนที่เหลือ

มีสิ่งใดที่ฉันยังไม่กล้าตัดสินใจทำเพื่อพระเจ้าหรือไม่? และฉันเชื่อหรือไม่ว่าเมื่อฉันตัดสินใจ พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมทุกสิ่งให้?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ใคร่ครวญพระวาระของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง เพื่อเป็นคริสเตียนที่ส่งอิทธิพลที่ดีในโลก ขอให้ข้าพระองค์วางใจในพระเจ้าผู้ทรงประทานทุกสิ่งจำเป็นในการช่วยวิญญาณจิตให้รอด และขอให้ข้าพระองค์ตัดสินใจรับหน้าที่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามอบหมายด้วยความยินดี

วันอังคาร

30 มิ.ย.

พระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้า

เอเสรา 7:21-28

สิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา

21 “และเรา คือ กษัตริย์อารทาเซอร์ซีส ได้ออกกฤษฎีกาไปยังนายคลังในมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตกว่า สิ่งใด ๆ ที่เอเสราปุโรหิตธรรมาจารย์ของธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์ต้องการจากท่าน จงดำเนินการให้เขาด้วยความขยันขันแข็ง 22 ถึงเงินหนัก 3,400 กิโลกรัม และข้าวสาลีถึง 10,000 กิโลกรัม เหล้าองุ่น 2,000 ลิตร น้ำมัน 2,000 ลิตร และเกลือไม่จำกัดจำนวน 23 สิ่งใดที่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงบัญชา ก็จงทำให้อย่างเต็มขนาดสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ เกรงว่าพระพิโรธของพระองค์จะมีต่อดินแดนของกษัตริย์ และบรรดาโอรสของพระองค์ 24 เราขอแจ้งแก่ท่านทั้งหลายด้วยว่า ไม่เป็นการถูกต้องตามกฎหมายที่จะเอาบรรณาการค่าธรรมเนียม หรือภาษีจากคนหนึ่งคนใดในบรรดาปุโรหิต คนเลวี นักร้อง คนเฝ้าประตู บ่าวไพร่ประจำพระวิหาร หรือผู้รับใช้อื่น ๆ ของพระนิเวศของพระเจ้านี้

ตามสติปัญญาของพระเจ้า

25 “ส่วนเจ้า เอเสรา ตามพระสติปัญญาแห่งพระเจ้าของเจ้าที่เจ้ามีอยู่ จงแต่งตั้งพนักงานผู้ปกครอง และผู้พิพากษาที่จะพิพากษาประชาชนทั้งปวงในมณฑลฟากแม่น้ำข้างตะวันตก คือทุกคนที่รู้บรรดาธรรมบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และคนเหล่านั้นที่ไม่รู้ เจ้าทั้งหลายจะต้องสอน 26 ใครที่ไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัติของพระเจ้าของเจ้า และกฎหมายของกษัตริย์ก็ให้พิพากษาลงโทษเขาอย่างเคร่งครัด จะเป็นโทษถึงตาย หรือถึงเนรเทศ หรือถึงริบทรัพย์ของเขา หรือถึงจำขังก็ได้”

พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้า

27 สาธุการแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา ผู้ดลพระทัยของ กษัตริย์ให้เสริมความงามแก่พระนิเวศของพระยาห์เวห์ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม 28 และโดย ความรักมั่นคงของพระองค์ทรงบันดาลให้ข้าพเจ้ามีความชอบต่อพระพักตร์กษัตริย์ และที่ปรึกษาของพระองค์ และต่อหน้าพวกเจ้านายผู้ทรงอำนาจของกษัตริย์ และ ข้าพเจ้าก็มีใจกล้าขึ้น เพราะพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่กับข้าพ เจ้า และข้าพเจ้าได้รวบรวมบุคคลชั้นผู้นำจากอิสราเอลขึ้นไปกับข้าพเจ้า

บทสรุปพระคัมภีร์

กษัตริย์อารทาศาสดาออกพระราชกฤษฎีกาส่งไปยังผู้ดูแลคลังทรัพย์ฝั่งแม่น้ำ ยูเฟรติส ให้จัดเตรียมทุกสิ่งทีเอสราต้องการอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังยกเว้นภาษี ให้กับผู้ที่ทำงานในพระวิหาร และมอบอำนาจให้เอสราแต่งตั้งผู้พิพากษา เอสราจึง สรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงให้เขาได้รับพระคุณต่อหน้ากษัตริย์

คำถาม.....

ใคร่ครวญ.....

นำไปใช้.....

อธิษฐาน.....

สิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา (ข้อ 21-24)

กษัตริย์อารทาเซอรัสแห่งเปอร์เซียสัญญาว่าจะสนับสนุนเอเสราอย่างมหาศาล โดยให้เงิน 34 ตัน ข้าวสาลี 22,000 ลิตร เหล้าองุ่นและน้ำมันอย่างละ 2,200 ลิตร และเกลืออย่างไม่มีจำกัด นอกจากนี้ยังสั่งพนักงานคลังฟากตะวันตกของแม่น้ำยูเฟรติสว่า “สิ่งใดที่พระเจ้าทรงบัญชา จงกระทำด้วยความระมัดระวัง” เพื่อป้องกันไม่ให้พระพิโรธของพระเจ้าลงมาบนอาณาจักร สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมจิตใจของกษัตริย์ต่างชาติ พระเจ้าทรงควบคุมทุกสถานการณ์เพื่อประชากรของพระองค์

สิ่งที่คุณกลัวที่สุดคืออะไร? ความล้มเหลวทางธุรกิจ การขาดทุน หรือพระเจ้า?

ตามสติปัญญาของพระเจ้า (ข้อ 25-26)

กษัตริย์มอบหมายให้เอเสราแต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการ ตามพระปัญญาของพระเจ้า จากผู้ที่รู้ธรรมเนียมบัญญัติและให้สอนผู้ที่ยังไม่รู้ ผู้ใดที่ไม่ปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติของพระเจ้าและคำสั่งของกษัตริย์ จะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรง เช่น ประหารชีวิต เนรเทศ ยึดทรัพย์ หรือจำคุก การศึกษาที่แท้จริง คือการสอนและดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้า เมื่อเราสร้างคนด้วยพระปัญญาของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงความรู้ของโลก จะก่อให้เกิดชุมชนที่ถูกต้องและมั่นคง

เมื่อฉันสอนหรือชี้นำผู้คน ฉันแสวงหาพระปัญญาของพระเจ้าก่อนหรือไม่ หรือใช้เพียงความรู้ของตนเอง?

พระยาห์เวห์ พระเจ้าของข้าพเจ้า (ข้อ 27-28)

เอเสราสารภาพอย่างถ่อมตัวว่า “เพราะพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอยู่เหนือข้าพเจ้า” ทั้งเรื่องที่พระเจ้าดลใจกษัตริย์ให้ตกแต่งพระนิเวศ และเรื่อง

ที่เขาได้รับพระคุณต่อหน้ากษัตริย์และขุนนาง นี่คือการสรรภาพความเชื่อว่าทุกอย่างไม่ได้เกิดจากความสามารถหรือสติปัญญาของตนเอง แต่เกิดจากการที่พระเจ้าทรงกระทำ เช่นเดียวกัน ความสำเร็จทั้งหมดของเราไม่ใช่ผลจากความพยายามของเรา แต่เป็นพระคุณของพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำด้วยพระองค์เอง

เมื่อฉันประสบความสำเร็จหรือได้ผลลัพธ์ที่ดี ฉันยอมรับและขอบคุณพระเจ้าหรือไม่? หรือฉันยกความดีความชอบให้ตัวเอง?

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ข้าพระองค์ยำเกรงพระองค์อย่างแท้จริง และให้ความสำคัญกับงานของพระองค์เป็นอันดับแรก เมื่อข้าพระองค์สอนหรือชี้นำผู้อื่น ขอให้แสวงหาพระปัญญาของพระองค์ และยึดพระวจนะเป็นหลัก ขอให้ข้าพระองค์ยอมรับอย่างถ่อมใจว่า ความสำเร็จทุกอย่างมาจากพระองค์ และสรรเสริญพระองค์เสมอ

QTIN

เชื้อฟัง วางใจ ชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

เจ้าของ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา : Yangjae Kim

บรรณาธิการ บริหาร : Sunghoon Lee

บรรณาธิการ อำนวยการ : Homan Kil

บรรณาธิการ : นิชมน เหือดไธสง

ผู้จัดทำ : Homan Kil, Cristina de los Angeles,

นิชมน เหือดไธสง, สุวภัทร มุสิกธรรม

ที่อยู่ : QTin Thai , 97/2 ซอย 18/3 ถนนกาญจนวนิช

ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา 90110

QTin

พันธกิจของ QTM (Quite Time Movement) คือการนำจิตวิญญาณมาหาพระเยซูคริสต์ พี่นฟูครอบครัวและคริสตจักรโดยการเฝ้าเดี่ยวใคร่ครวญพระคัมภีร์ QTM เผยแพร่หนังสือเฝ้าเดี่ยวประจำวัน QTin Thai ช่วยให้ผู้อ่านเชื่อวางใจ ยึดมั่น และชื่นชมยินดีในพระคำของพระเจ้า

เว็บไซต์ : www.qtinthai.com

โทรศัพท์ : 083-0120945

ช่องทางการสั่งซื้อ

HyunKyung Hur 083-0129822

(Line : hkh9939 / Kakao : hyun9939

สุภภัทร มุสิกธรรม 064-2266567

(Line : keaw3746)

พี่น้องสามารถร่วมเป็นพรในการทำพันธกิจ โดยการมีส่วนร่วมถวายทรัพย์ โดยสแกน QR Code หรือสั่งซื้อโดยการโอนเข้าบัญชี ชื่อ : MR. HO MAN KIL บัญชี : 957-258762-1 ธ.ไทยพาณิชย์ สาขาบึงกิ้ง อีเกิ้ลเทรดดิ้ง หาดใหญ่ 2